

Contents

Contents	i
1 Unsorted entries	1
1.1 Theodore (? Abu-Qurrah) (? of Nicaea)	118

Chapter 1

Unsorted entries

Vitae Dionysii Periegetae, Vita Dionysii (4173: 001) “Antimachos in der Vita Chisiana des Dionysios Periegetes”, Ed. Kassel, R. Basel: Seminar für klassische Philologie, 1985; Catalepton. Festschrift für Bernhard Wyss. Line 38

Ἀλέξανδρος μὲν οὖν ἐπὶ Σκύθας ἰὼν καὶ τοὺς Ἴνδους ἔγνω τὸν ἑῷον Ὠκεανόν, Ἀντίοχοί τε καὶ Πτολομαῖοι περιιόντες οὐκ ὀλίγην ἱστορήσαν γῆν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum (4361: 008) “Albumasaris de revolutionibus nativitatum”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1968. Page 2, line 12

καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος καὶ τοῦ κοινωνοῦντος αὐτῷ β' Περὶ ὧν σημαίνουσιν οἱ τε ἀγαθοποιοὶ ἐπιμερίζοντες καὶ οἱ κακοποιοὶ καὶ οἱ κοινωνοῦντες κατὰ τε ὅριον καὶ κατὰ τὰς ἀκτῖνας γ' Καὶ περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἕτερον δ' Περὶ τῆς σημασίας τῶν ἀστέρων ὅτε ὁ μὲν εἰς αὐτῶν ἐπιμερίζει, ὁ δὲ κοινωνεῖ αὐτῷ ε' Περὶ τῆς σημασίας τοῦ χρονοκράτορος καὶ τοῦ ἐπιμερίζοντος <καὶ> τοῦ ὠροσκόπου ς' Περὶ ὧν εἶπον οἱ Ἴνδοι περὶ τοῦ νουπεῦχρες καὶ περὶ ὧν σημαίνει ἀγαθῶν καὶ κακῶν Τμήμα τέταρτον περιέχον λόγους <ζ> α' Περὶ τῆς περιόδου τῶν <ζ> ἀστέρων τῆς λεγομένης φαρταρίας β' Καὶ περὶ τοῦ Ἀναβιβάζοντος καὶ Καταβιβάζοντος Τμήμα πέμπτον περιέχον λόγους <η> α' Περὶ τῆς ἀποκατα<στά>σεως τῶν ἀστέρων ἐν ταῖς τῶν χρόνων ἐναλλαγαῖς εἰς τοὺς ἰδίους τόπους καὶ τῆς εἰς ἀλλήλους αὐτῶν ἐπεμβάσεως

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 12, line 8

Περὶ ὧν συμβάλλεται πρὸς διά- γνωσιν τῶν διαθέσεων ἢ τῶν ἐτῶν ἐναλλαγὴ ἥτοι περὶ τῆς ὠφελείας τῆς ἀπὸ τῶν ἐναλλαγῶν τῶν ἐτῶν

Ἡ μὲν ἀρετὴ τῆς διαγνώσεως κατὰ τοὺς ἀνθρώπους πραγμάτων καὶ διαθέσεων ἀπὸ τῆς τῶν ἐτῶν ἐναλλαγῆς πρόδηλος· ἅπαντα γὰρ τὰ ἔθνη, οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ Πέρσαι καὶ Ἴνδοι καὶ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ τούτων βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται οὐ πρότερον ἐπεχείρουν τινὶ πράγματι ἐν τινι <ἔτει> πρὶν ἢ ἰδεῖν τὴν ἐναλλαγὴν τοῦ χρόνου τοῦ γε- νεθλίου αὐτῶν.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 12t

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Περὶ τῶν λεγομένων νουπαχρατῶν καὶ τῶν κυρίων αὐτῶν καὶ τοῦ περιπάτου αὐτῶν καὶ τῆς τρίτης διαιρέσεως αὐτῶν, καὶ περὶ δια- γνώσεως παντὸς ἐπιμερίζοντος καὶ τῆς σημασίας αὐτοῦ καὶ τῆς σημασίας τοῦ συνεπιμερίζοντος αὐτῷ ἢ κατὰ σῶμα ἢ κατὰ ἀκτῖνα καθὼς οἱ Ἴνδοι ἐξέθεντο.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 170, line 15

Τῷ μὲν ἐπιμερισμῷ ᾧ προείπομεν ἑναγχος χρῶνται οἱ τε Βαβυλώνιοι καὶ οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Αἰγύπτιοι· οἱ μέντοι Ἴνδοι καὶ οἱ γειτνιαζόντες αὐτοῖς, ἰδόντες ἐν ἐνὶ ἐπιμερισμῷ διάφορα πάθη τοῖς ἀνθρώποις ἐπισυμβαίνον- τα, οὐκ ἐποίησαν τὸν ἐπιμερισμὸν κατὰ τὰ ὅρια ὡς οἱ λοι- ποί, ἀλλ' ἐποίησαν τοῦτον κατὰ τὰ νουπάχρατες ὡς ἂν ἀκριβέστε- ρον προβαίνωσι τὰ ἀποτελέσματα.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 171, line 3

Τὸ δὲ τοιοῦτον ὄνομα τῇ Ἰνδῶν διαλέκτῳ ἐρμηνεύεται τὸ ἑννατον, καὶ ἔστι διακο- σίων λεπτῶν ἥτοι τριῶν μοιρῶν καὶ τρίτου μοίρας ὀρθῆς· ἔσται οὖν ἐν ἐκάστῳ ζῳδίῳ ἑννέα ἑννατα, ὧν ἕκαστον ἔχει ἴδιον ἐπικρατήτορα.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 172, line 22

Τὸν δὲ περίπατον τῶν τοιούτων ἐννάτων ἐν τε τοῖς γενεθλίοις καὶ ἐν ἑτέροις καὶ τὴν διαίρεσιν αὐτῶν τὴν εἰς τὰ τρίτα ὡς ἐν μυστηρίῳ κατεῖχον οἱ Ἴνδοι, μὴ ἀπο- καλύ- πτοντες τοῦτο εἰ μὴ γε μόνοις τοῖς ἐπ' ἄκρον ἑλη- λακόσι τῆς ἐπιστήμης, ὀρκίζοντες αὐτοὺς πρότερον ἐν μυστηρίῳ ἔχειν τὴν τοιαύτην διδασκαλίαν καὶ μὴ ἀνα- κοινοῦ- σθαι ταύτην τοῖς ἀγροικοτέροις, ἀλλὰ μόνοις τοῖς γινώσκουσι τὸ μέτρον τοῦ μαθήμα- τος καὶ ὅσον ὑπερέχει ὁ ἐπιστήμων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων· οἱ δὲ παραλαβόντες τὴν τοιαύτην μέθοδον μεγάλας ὠμολόγουν χάριτας τῷ διδάσκοντι.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 178, line 20t

Περὶ διαγνώσεως τοῦ χρονο- κράτορος ἐκ τῶν ἐννάτων κατὰ τὴν Ἰνδῶν δόξαν

Ὅτε καταντήσῃ ὁ χρόνος εἰς τι ζῳδion, λαμβάνουσιν οἱ Ἴνδοι χρονοκράτορα τὸν κύριον τοῦ πρώτου ἐννάτου, εἴτε εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ζῳδίου κατήντησεν ἢ ἐναλλαγὴ εἴτε εἰς τὸ τέλος.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 179, line 19

εἰ δὲ καταντήσῃ τὸ ἔτος τυχὸν ἐπὶ τοὺς Διδύμους εἰς οἷονδήποτε τόπον αὐτῶν, ἔσται ἡ Ἀφροδίτη κυρία τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυρίαν αὐτὴν εἶναι τοῦ πρώτου ἐννάτου τῶν Διδύμων· εἰ δὲ τὸ ἔτος καταντήσῃ ἐπὶ τὸν Καρκίνον, παραλαμβάνουσιν ὡσαύτως οἱ Ἴνδοι τὴν Σελήνην κυρίαν τοῦ ἔτους διὰ τὸ κυριεύειν αὐτὴν τοῦ πρώτου ἐννάτου τοῦ Καρκίνου.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 180, line 10

περὶ δὲ τῶν κατὰ μῆνα καὶ τῶν καθ' ἡμέραν ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν ἐννάτων καθὼς ἐδό- ξασαν οἱ Ἴνδοι διηγησόμεθα εἰς τὸ μετέπειτα, τοῦ Θεοῦ θέλοντος.

Aromasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 235, line 26

κατὰ τὸ μὲν [τὸ] ἀπὸ τοῦ ζωδίου τοῦ καταντήματος ὀφείλεις ποιεῖν οὕτως· ἵνα ἐπιβλέπῃς πρὸς τὸν κύριον τοῦ κατα<ντήματος> ὅς ἐστιν κύριος τοῦ πρώτου ἐννατημορίου [τοῦ ἀπαντήματος] τοῦ ζωδίου ὡς οἱ Ἴνδοι δοξάζουσι, καθὼς ἐδηλώσαμεν ἐν τῷ τρίτῳ τμήματι ταύτης τῆς βίβλου.

Apomasar Astrol., De revolutionibus nativitatum Page 236, line 33

ὁ αὐτὸς γοῦν ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ἐστὶ ἐκάστου μηνός, διότι ποιοῦσι τὰς ἡμέρας τῶν ὅλων μηνῶν τῶν γενεθλιακῶν ἐτῶν ἴσας ὥστε μὴ εἶναι τὸν ἕνα μῆνα ἐλάττονα ἢ μείζονα τοῦ ἑτέρου.

[Clitophon] Hist., Fragmenta (1281: 002) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment t1, line 1

INΔ*ικΑ.

[Clitophon] Hist., Fragmenta Fragment 1, line 2

E LIBRO DECIMO.

Plutarch. De fluv. 25, 3: Φύεται δὲ καὶ βοτάνη (sc. ἐν Ἰνδῳ), Καρπύκη καλουμένη, βουγλώσσω πα- ρόμοιος· ποιεῖ δ’ ἄριστα πρὸς ἰκτερικοὺς μεθ’ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη τοῖς πάσχουσι· καθὼς ἱστορεῖ Κλει- τοφῶν ὁ Ῥόδιος ἐν ἰ’ Ἰνδικῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica (3045: 001) “Georgius Syncellus. Ecloga chronographica”, Ed. Mosshammer, A.A. Leipzig: Teubner, 1984. Page 2, line 32

πρωτόκτιστος ἡμέρα, ἣν ὡς θεμέλιον ἀρραγῇ καὶ βάσιν ἄσειστον πηξάμενος τῆσδε τῆς συγγραφῆς, λιπαρῶ τὸν ἐν αὐτῇ καὶ κατ’ αὐτὴν οὐ μόνον τὴν αἰ- σθητὴν κτίσιν ὑποστησάμενον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῷ καινὴν κτίσιν Χριστὸν θεὸν ἡμῶν συν-εργῆσαί μοι τῷ ἀμαθεστάτῳ, ὥστε σαφῶς ἀποδείξαι τῷ ,εφ’ ἔτει τοῦ κόσμου τὴν ἔν-σαρκον αὐτοῦ γεγενῆσθαι οἰκονομίαν, καὶ ὅσα ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ γέγονεν ἐπίσημα πράγματα περὶ τε ἔθνη καὶ βασιλείας καὶ τῶν μετὰ ταῦτα ὀκτακοσίων δύο ἐτῶν, λγ’ μὲν ἐτῶν καὶ ἡμερῶν μ’ τῆς ἐπὶ γῆς οἰκονομίας, ἐπτακοσίων δὲ καὶ ξς’ καὶ μηνῶν ἰ’ καὶ ἡμερῶν κ’ τῶν μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ ἀνάληψιν, τοῦτ’ ἔστιν ἀπὸ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας ἕως τοῦ κοσμικοῦ καθολικοῦ ,ζτ’ ἔτους ἰνδικτίωνος α’, ὡς ὑποτέτακται.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 12

μάτων ἀκολουθίας, διαφορὰς φημι βασιλέων καὶ ἱερέων ἀριθμόν, προ- φητῶν τε καὶ ἀποστόλων καὶ μαρτύρων καὶ διδασκάλων, καὶ τῶν παρ’ Ἑλ- λησιν ἢ ἄλλοις ἔθνεσιν ἐπὶ σοφίᾳ βεβοημένων ἢ ἄλλῃ τινὶ τέχνῃ ἢ ἀριστείᾳ πολεμικῇ καὶ ἐπὶ μοχθη- ρίᾳ προδὴλῳ, πάντα ὡς οἷός τε ὢν ἀναλεξάμενος ἐκ τῶν προειρημένων ἱστορικῶν ἀνδρῶν· ἐπὶ πᾶσι τὴν κατὰ Χριστοῦ καὶ τοῦ γένους ἡμῶν θεοβδέλυκτον διαθήκην, ἣν διέθετο τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσραηλῖται διώκοντες τὸν κατὰ τὸ πνεῦμα λαόν, θείοις κρίμασι καὶ ἀποστασίαν μελετῶντες τὴν ἐπ’ ἐσχάτων τῶν ἡμε- ρῶν ὑπὸ τοῦ μακαρίου Παύλου προφητευθεῖσαν, διαγράψω κατὰ δύναμιν, ἕως τοῦ νῦν ἐνεστῶτος ,ζτ’ ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἰνδικτίωνος α’.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 6, line 22

διὸ καλὸν ἡγούμενος τὰς ἐπισημοτέρας αὐτῶν διαφορὰς τρεῖς οὕσας καὶ ταῖς πα-
τρικαῖς δι- δασκαλίαις εὐδιαγνώστους εἶναι τοῖς φιλομαθέσιν ἐκθήσομαι τὰς λοιπὰς
παρεῖς, ὡς ἀτρίπτους οἶον εἰπεῖν, Ἰνδῶν ἢ Χαλδαίων ἢ ἄλλων τινῶν ἀσυνήθων.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 46, line 24

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ κατάγοντι <ἔτος> ὑλὰ ἔδωκεν ἀπὸ Περ- σίδος καὶ
Βάκτρων ἕως Ἰνδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινο- κουρούρων τῆς Αἰγύ-
πτου, ἥτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μέρους τῆς μεσημ- βρίας, τὴν τε Συρίαν καὶ Μήδειαν
καὶ ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὅρια τὸν Εὐφράτην.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 8

ιδ' Ἐλμωδάμ, ἀφ' οὗ Ἰνδοί.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 17

κγ' Σαβάτ, ἀφ' οὗ Ἀραβες Ἰνδῶν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 49, line 21

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σὴμ κατάγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶ κατὰ μῆκος μὲν ἀπὸ
Βάκτρων καὶ Ἰνδικῆς ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς ὀριζούσης Συρίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ τὴν
ἐρυθρὰν θάλασσαν ἀπὸ στόματος τοῦ κατὰ Ἀρσι- νόην τῆς Ἰνδικῆς, κατὰ πλάτος δὲ
ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων ἕως Ἰν- δικῆς.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 50, line 9

οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα Ἰουδαῖοι, Πέρσαι, Μῆδοι, Χαλδαῖοι, Ἰνδοί, Ἀσ-
σύριοι.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 52, line 20

αἱ δὲ χώραι αὐτῶν Αἴγυπτος, Αἰθιοπία ἢ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοὺς πρὸς εὐρόνοτον,
ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποταμός, ἐρυθρὰ ἢ βλέπουσα
κατὰ ἀνατολὰς, Θηβαῖς, Λιβύη ἢ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης, Μαρμαρὶς καὶ τὰ
περὶ αὐτὴν πάντα, Σύρτις ἔχουσα ἔθνη τρία, Νασαμῶνας, Μάκας, Ταυταμαῖους.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 56, line 2

τοῦ δὲ Χάμ πλεῖστα μέχρι καὶ νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατὰ τε τὰς Ἰνδίας καὶ
Αἰθιοπίας καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβία καὶ Ἰδου- μαῖαι κατὰ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων
αὐτοῦ θρασύνονται τῇ τοῦ Χάμ καὶ Χα- ναὰν κατάρᾳ καθυποβεβλημένοι.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 71, line 20

πρῶτος ἦρξε Νίνος ἀπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, ἔτεσι τριακοσίοις, οὐ πολὺ
πρότερον Ὡγύγου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 177, line 11

Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ᾤκησαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 8

Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσε καὶ Νῦσαν πόλιν ἔκτισε πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 190, line 16

Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδούς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεὶ συστάς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητής, οὐχ ὁ ῥήτωρ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 194, line 22

καὶ ἐπάγει· αὕτη μὲν οὖν βασιλευσάσα τῆς Ἀσίας ἀπάσης πλην Ἰνδῶν ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ', βασιλεύσασα δὲ δύο πρὸς τοῖς μ'.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 195, line 29

στρατεῖν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν καὶ ἤτταν καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνεῖλεν υἱοὺς καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἐνὸς ἀνηρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 259, line 22

καὶ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς Ἰούδα ἀρχιερέως υἱοῦ Μαθθίου ἕως λγ' ἔτους Ἡρώδου, τεσσαρακοστοῦ δὲ τρίτου ἔτους Αὐγούστου Καίσαρος, ὅτε τὸ κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου ὁ κύριος ἐτέχθη, ἔτη ρξζ', κόσμου δὲ ,εφα', μηνὶ Δεκεμβρίῳ ἰνδικτ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 264, line 1

Τὸν Ναβουχοδονόσωρ ὁ Μεγασθένης ἐν τῇ δ' τῶν Ἰνδικῶν Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον ἀποφαίνει, ὃς ἀνδρεία μεγάλη Λιβύης τὸ πλεῖστον καὶ Ἰβηρίας κατεστρέψατο.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 277, line 2

Ὁ αὐτὸς ἀάππος ἦν Κύρου, Δαρεῖος, Ἀσούηρος ὁ καὶ Ἀστυάγης. Κατ' Ἰνδῶν καὶ ἄλλων ἐθνῶν ἐορτάζων ἐπινίκια Οὐασθὴν τὴν ἰδίαν γυναῖκα ὡς ὠραιότατην ὀφθῆναι τοῖς συνισταμένοις αὐτῷ μεγιστᾶσιν ἡξίου· τὴν δὲ μὴ βουλευθεῖσαν ἡτίμωσε, προστάξας ἐπιλεγῆναι παρθένους ἐκ πάσης αὐτοῦ τῆς ἐξουσίας, ὧν εὐρέθη πασῶν εὐμορφότατη Ἐδεσα ἢ καὶ Ἐσθήρ, ἀνεψιὰ Μαρδοχαίου Ἑβραία ἀπὸ τῆς αἰχμαλωσίας τῆς ἐπὶ Σεδεκίου.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 314, line 26

ὁ αὐτὸς τὴν Ἀορνὴν πέτραν ἐχειρώσατο καὶ Βερναβοᾶν ποταμὸν Ἰνδῶν πρὸς Δάνδαμιν διέβη Βραχμανόν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 318, line 19

κάκειθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδοὺς παντός τε κρατήσας ἔθνους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεύγνυσι διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης, καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 368, line 10

Τῷ ,ευξ' ἔτει τοῦ κόσμου δεύτερον ἐχρημάτισεν Αὐγούστου Καίσαρος πλήρες καὶ ἀρχὴ τοῦ τρίτου, ἐν ᾧ καὶ ἡ ἰνδικτος ὑπ' αὐτοῦ ἦτοι ἐπινέμησις ἐθεσπίσθη, ὡς μαρτυρεῖ ὁ μακάριος Μάξιμος ἐν τῷ περὶ τοῦ πάσχα λόγῳ.

Georgius Syncellus Chronogr., Ecloga chronographica Page 376, line 6

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπεκηρυκεύσατο φίλος Αὐγοῦ-
στου γενέσθαι καὶ σύμμαχος.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 376, line 15

Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύε-
ται.

Georgius Syncellus Chronogr., *Ecloga chronographica* Page 416, line 22

τὸν γὰρ πρεσβύτε-
ρον υἱὸν Τίτον τὸν πρὸς Ἰουδαίους πόλεμον ἐκτελέσαντα κα-
ταλιπὼν αὐτὸς ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα παραγίνεται, χαίρων, ὡς Ἕλληνες μυθεύονται, ἐφ’
οἷς ἡκῆκοι παρὰ τοῦ Τυανέως Ἀπολλωνίου περὶ τοῦ χρόνου τῆς βασιλείας καὶ τῶν
λοιπῶν εὐδοκίμησεων, κατὰ τὴν Αἴγυπτον συντυχὼν αὐτῷ ἐξ Ἰνδῶν καὶ Βραχμάνων
ἐπανελθόντι τῶν ἐκεῖσε Γυμνοσοφιστῶν.

Plutarchus Biogr., Phil., *Lycurgus* (0007: 004) “Plutarch’s lives, vol. 1”, Ed. Perrin,
B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1914, Repr. 1967. Chapter 4, section 6,
line 3

ταῦτα μὲν οὖν Αἰγυπτίοις ἔνιοι καὶ τῶν Ἑλληνικῶν συγγραφέων μαρτυροῦσιν· ὅτι
δὲ καὶ Λιβύην καὶ Ἰβηρίαν ἐπῆλθεν ὁ Λυκοῦργος καὶ περὶ τὴν Ἰνδικὴν πλανηθεὶς τοῖς
Γυμνοσοφισταῖς ὠμίλη-
σεν, οὐδένα πλὴν Ἀριστοκράτη τὸν Ἰπάρχου Σπαρτιάτην
εἰρηκότα γινώσκωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., *Aemilius Paullus* (0007: 019) “Plutarchi vitae parallelae, vol.
2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 12, section 11, line 1

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς ἐπ’ Ἰνδοὺς στρατείας ἀπτόμενος, καὶ βαρὺν ὄρων καὶ δύσογ-
κον ἤδη τὸν Περσικὸν ἐφελκομένους πλοῦτον τοὺς Μακεδόνας, πρώτας ὑπέπρησε τὰς
βασιλικὰς ἀμάξας, εἶτα τοὺς ἄλλους ἔπεισε ταῦτ’ ποιήσαντας ἐλαφροὺς ἀναζευῆσαι
πρὸς τὸν πόλεμον ὥσπερ λελυμένους.

Plutarchus Biogr., Phil., *Crassus* (0007: 039) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 1.2, 3rd
edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 16, section 2, line 4

τότε δ’ ἐπληρμένος κομιδῇ καὶ διεφθαρμένος, οὐ Συρίαν οὐδὲ Πάρθους ὄρον ἐποι-
εῖτο τῆς εὐπραξίας, ἀλλ’ ὥς παι-
διὰν ἀποφανῶν τὰ Λευκόλλου πρὸς Τιγράνην καὶ
Πομπηίου πρὸς Μιθριδάτην, ἄχρι Βακτριῶν καὶ Ἰνδῶν καὶ τῆς ἔξω θαλάσσης ἀνῆγεν
ἐαυτὸν ταῖς ἐλπίσι.

Plutarchus Biogr., Phil., *Comparatio Niciae et Crassi* (0007: 040) “Plutarchi vitae
parallelae, vol. 1.2, 3rd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 2, section
7, line 5

ὁ μὲν γὰρ τῆς εἰρήνης ἔρως θεῖος ἦν ὡς ἀληθῶς, καὶ τὸ λῦσαι τὸν πόλεμον ἐλ-
ληνικώτατον πολίτευμα, καὶ τῆς πράξεως ἕνεκα ταύτης οὐκ ἄξιον Νικίᾳ παραβαλεῖν
Κράσσον, οὐδ’ εἰ τὸ Κάσπιον φέρων πέλαγος ἢ τὸν Ἰνδῶν ὠκεανὸν τῇ Ῥωμαίων ἡγε-
μονίᾳ προσώρισε.

Plutarchus Biogr., Phil., *Comparatio Niciae et Crassi* Chapter 4, section 2, line 4

ὁ μὲν γὰρ ἐμπειρία καὶ λογισμῷ χρησάμενος ἡγεμόνος ἔμφρονος, οὐ συνη- πα-
τήθη ταῖς ἐλπίσι τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἔδεισε καὶ ἀπέγνω λήψεσθαι Σικελίαν· ὁ δ' ὡς
ἐπὶ ῥᾶστον ἔργον τὸν Παρθι- κὸν ὀρμήσας πόλεμον, ἡμαρτε <μέν>, ὠρέχθη δὲ μεγά-
λων, Καίσαρος τὰ ἐσπέρια καὶ Κελτοὺς καὶ Γερμανοὺς καταστρεφόμενου καὶ Βρεττα-
νίαν, αὐτὸς ἐπὶ τὴν ἕω καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλάσαι θάλασσαν καὶ πρὸς<κατ>εργάσασθαι
τὴν Ἀσίαν, οἷς Πομπήιος ἐπῆλθε καὶ Λεύκολλος ἀντέσχευ, ἄνδρες εὐμενεῖς καὶ πρὸς
πάντας ἀγαθοὶ διαμείναντες, προελόμενοι δ' ὅμοια Κράσῳ καὶ τὰς αὐτὰς ὑποθέσεις
λαβόντες· ἐπεὶ καὶ Πομπηίῳ τῆς ἀρχῆς διδομένης ἡ σύγ- κλητος ἠναντιοῦτο, καὶ Καί-
σαρ μυριάδας τριάκοντα Γερμανῶν τρεψάμενον συνεβούλευεν ὁ Κάτων ἐκδοῦναι
τοῖς ἡττημένοις καὶ τρέψαι τὸ μήνιμα τοῦ παρασπονδή- ματος εἰς ἐκεῖνον, ὁ δὲ δῆμος
ἐρρῶσθαι φράσας Κάτωνι πεντεκαίδεκα ἡμέρας ἔθυεν ἐπινίκια καὶ περιχαρὴς ἦν.

Plutarchus Biogr., Phil., Eumenes (0007: 041) "Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1,
2nd edn.", Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 1, section 5, line 1

μετὰ δὲ τὴν ἐκείνου τελευτὴν οὔτε συνέσει τινὸς οὔτε πίστει λείπεσθαι δοκῶν τῶν
περὶ Ἀλέξ- ανδρον, ἐκαλεῖτο μὲν ἀρχιγραμματεὺς, τιμῆς δ' ἥσπερ οἱ μάλιστα φίλοι καὶ
συνήθεις ἐτύγχανεν, ὥστε καὶ στρατηγὸς ἀποσταλῆναι κατὰ τὴν Ἰνδι- κὴν ἐφ' ἑαυτοῦ
μετὰ δυνάμεως, καὶ τὴν Περδίκκου παραλαβεῖν ἱππαρχίαν, ὅτε Περδίκκας ἀποθανόν-
τος Ἡφαιστίωνος εἰς τὴν ἐκείνου προῆλθε τάξιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius (0007: 045) "Plutarch's lives, vol. 5", Ed. Perrin,
B. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1917, Repr. 1968. Chapter 70, section
3, line 1

πολὺ δὲ καὶ Σκυθία λειπόμενον ἔργον καὶ Ἰνδοί, καὶ πρόφασις οὐκ ἄδοξος ἐπὶ
ταῦτα τῆς πλεον- εξίας ἡμερῶσαι τὰ βαρβαρικά.

Plutarchus Biogr., Phil., Pompeius Chapter 70, section 3, line 5

τίς δ' ἂν ἡ Σκυθῶν ἵππος ἢ τοξεύματα Πάρθων ἢ πλοῦτος Ἰνδῶν ἐπέσχε μυριάδας
ἐπτὰ Ῥωμαίων ἐν ὅπλοις ἐπερχομένας Πομπηίου καὶ Καίσαρος ἡγουμένων, ὧν ὄνομα
πολὺ πρότερον ἤκουσαν ἢ τὸ Ῥωμαίων;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander (0007: 047) "Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.2,
2nd edn.", Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1968. Chapter 13, section 4, line 2

ὅλως δὲ καὶ τὸ περὶ Κλεῖτον ἔργον ἐν οἴνῳ γενόμενον, καὶ τὴν πρὸς Ἰνδοὺς τῶν
Μακεδόνων ἀποδειλίασιν, ὥσπερ ἀτελῇ τὴν στρα- τείαν καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ προε-
μένων, εἰς μῆνιν ἀνῆγε Διονύσου καὶ νέμεσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 47, section 11, line 3

διὸ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὑπούλως ἔχοντες, συνέκρουον πολλάκις, ἅπαξ δὲ περὶ
τὴν Ἰνδικὴν καὶ εἰς χεῖρας ἦλθον σπασά- μενοι τὰ ξίφη, καὶ τῶν φίλων ἐκατέρῳ πα-
ραβοηθούτων, προσελάσας <ὁ> Ἀλέξανδρος ἐλοιδόρει τὸν Ἡφαιστίωνα φανερῶς,
ἐμπληκτον καλῶν καὶ μαινόμενον, εἰ μὴ συνήσιν ὥς ἂν τις αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον
ἀφέληται, μηδὲν ἐστίν· ἰδίᾳ δὲ καὶ τοῦ Κρατεροῦ πικρῶς καθήψατο, καὶ συν- αγαγῶν

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

αὐτοὺς καὶ διαλλάξας, ἐπώμοσε τὸν Ἀμμωνα καὶ τοὺς ἄλλους θεοὺς, ἧ μὴν μάλιστα φιλεῖν ἀνθρώπων ἀπάντων ἐκείνους· ἂν δὲ πάλιν αἴσθηται διαφορομένους, ἀποκτενεῖν ἀμφοτέρους ἢ τὸν ἀρξάμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 55, section 9, line 7

ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν οἱ μὲν ὑπ' Ἀλεξάνδρου κρεμασθέντα λέγουσιν, οἱ δ' ἐν πέ- δαις δεδεμένον καὶ νοσήσαντα, Χάρης δὲ (FGrH 125 F 15) μετὰ τὴν σύλληψιν ἑπτὰ μῆνας φυλάττεσθαι δεδεμένον, ὥς ἐν τῷ συνεδρίῳ κριθείη παρόντος Ἀριστοτέλους· ἐν αἷς δ' ἡμέραις Ἀλέξανδρος [ἐν Μαλλοῖς Ὁξυδράκαις] ἐτρώθη περὶ τὴν Ἰνδιάν, ἀποθανεῖν ὑπέρπαχυν γενόμενον καὶ φθειριάσαντα.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 57, section 1, line 1

Μέλλων δ' ὑπερβάλλειν εἰς τὴν Ἰνδικὴν ὥς ἑώρα πλήθει λαφύρων τὴν στρατιὰν ἤδη βαρεῖαν καὶ δυσκίνητον οὔσαν, ἅμ' ἡμέρᾳ συνεσκευασμένων τῶν ἀμαξῶν πρώ- τας μὲν ὑπέπρησε τὰς αὐτοῦ καὶ <τάς> τῶν ἐταίρων, μετὰ δὲ ταύτας ἐκέλευσε καὶ ταῖς τῶν Μακεδόνων ἐνεῖναι πῦρ.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 1, line 1

Ὁ δὲ Ταξίλης λέγεται μὲν τῆς Ἰνδικῆς ἔχειν μοῖραν οὐκ ἀποδέουσιν Αἰγύπτου τὸ μέγεθος, εὐβοτον δὲ καὶ καλλίκαρπον ἐν τοῖς μάλιστα, σοφὸς δὲ τις ἀνὴρ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἀσπασάμενος “τί δεῖ πολέμων” φάναι “καὶ μάχης ἡμῖν Ἀλέξανδρε πρὸς ἀλλήλους, εἰ μὴθ' ὕδωρ ἀφαιρησόμενος ἡμῶν ἀφίξει, μήτε τροφὴν ἀναγκαίαν, ὑπὲρ ὧν μόνων ἀνάγκη διαμάχεσθαι νοῦν ἔχουσιν ἀνθρώποις;

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 59, section 6, line 1

Ἐπεὶ δὲ τῶν Ἰνδῶν οἱ μαχιμώτατοι μισθοφοροῦντες ἐπε- φοίτων ταῖς πόλεσιν ἐρ- ρωμένως ἀμύνοντες, καὶ πολλὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκακοποιοῦν, σπεισάμενος ἔν τινι πόλει πρὸς αὐτούς, ἀπιόντας ἐν ὁδῷ λαβὼν ἅπαντας ἀπέκτεινε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 1, line 2

Τοὺς μέντοι Μακεδόνας ὁ πρὸς Πῶρον ἀγὼν ἀμβλυτέρους ἐποίησε, καὶ τοῦ πρόσω τῆς Ἰνδικῆς ἔτι προελθεῖν ἐπέσχε.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 62, section 4, line 4

Ἀνδρόκοττος γὰρ ὕστερον οὐ πολλῷ βασιλεύσας Σελεύκῳ πεντακοσίους ἐλέφαν- τας ἐδωρή- σατο, καὶ στρατοῦ μυριάσιν ἐξήκοντα τὴν Ἰνδικὴν ἐπῆλθεν ἅπασαν κα- ταστρεφόμενος.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 63, section 2, line 3

πρὸς δὲ τοῖς καλουμένοις Μαλλοῖς, οὓς φασιν Ἰνδῶν μαχιμωτά- τους γενέσθαι, μικρὸν ἐδέησε κατακοπῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 65, section 5, line 2

τὸν μέντοι Καλανὸν ἔπεισεν ὁ Ταξίλης ἐλθεῖν πρὸς Ἀλέξανδρον· ἐκαλεῖτο δὲ Σφί- νης· ἐπεὶ δὲ κατ' Ἰνδικὴν γλῶτταν τῷ καλῇ προσαγορεύων ἀντὶ τοῦ χαίρειν τοὺς ἐν- τυγχάνοντας ἡσπάζετο, Καλανὸς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὠνομάσθη.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 66, section 3, line 2

καὶ τὰς μὲν ναῦς ἐκέλευσε παρα- πλεῖν, ἐν δεξιᾷ τὴν Ἰνδικὴν ἐχούσας, ἡγεμόνα μὲν Νέαρχον ἀποδείξας, ἀρχικυβερνήτην δ' Ὀνησίκριτον· αὐτὸς δὲ πεζῇ δι' Ὠρειῶν πορευόμενος, εἰς ἐσχάτην ἀπορίαν προήχθη, καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἀπώλεσε <το-
σοῦτον>, ὥστε τῆς μα- χίμου δυνάμεως μὴδὲ τὸ τέταρτον ἐκ τῆς Ἰνδικῆς ἀπαγα- γεῖν.

Plutarchus Biogr., Phil., Alexander Chapter 69, section 8, line 2

(τοῦτο πολ- λοῖς ἔτεσιν ὕστερον ἄλλος Ἰνδὸς ἐν Ἀθήναις Καίσαρι συνὼν ἐποίησε, καὶ δείκνυται μέχρι νῦν τὸ μνημεῖον, Ἰνδοῦ προσαγορευόμενον).

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius (0007: 057) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 7, section 2, line 4

Ἐπεὶ δὲ Σέλευκος ἐκπεσὼν μὲν ὑπ' Ἀντιγόνου τῆς Βαβυλωνίας πρότερον, ὕστερον δ' ἀναλαβὼν τὴν ἀρχὴν δι' αὐτοῦ καὶ κρατῶν ἀνέβη μετὰ δυνάμεως τὰ συν- οροῦντα τοῖς Ἰνδοῖς ἔθνη καὶ τὰς περὶ Καύκασον ἐπαρ- χίας προσαζόμενος, ἐλπίζων Δημή- τριος ἔρημον εὐρήσειν τὴν Μεσοποταμίαν καὶ περάσας ἄφνω τὸν Εὐφράτην, εἰς τὴν Βαβυλῶνα παρεισπεσὼν ἔφθη, καὶ τῆς ἐτέρας ἄκρας – δύο γὰρ ἦσαν – ἐκκρούσας τὴν Σελεύκου φρουρὰν καὶ κρατήσας, ἰδίους ἐγκατέστησεν ἑπτακισχιλίου ἀνδρας.

Plutarchus Biogr., Phil., Demetrius Chapter 32, section 7, line 5

Κιλικίαν δ' ἀξιῶν χρήματα λαβόντα παραδοῦναι Δημήτριον, ὥς <δ'> οὐκ ἔπειθε Σιδῶνα καὶ Τύρον ἀπαιτῶν πρὸς ὀργήν, ἐδόκει βίαιος εἶναι καὶ δεινὰ ποιεῖν, εἰ τὴν ἀπ' Ἰνδῶν ἄχρι τῆς κατὰ Συρίαν θαλάσσης ἄπασαν ὑφ' αὐτῷ πεποιημένος, οὕτως ἐνδεής ἐστίν ἔτι πραγμάτων καὶ πτωχός, ὥς ὑπὲρ δυεῖν πόλεων ἄνδρα κηδεστήν καὶ μεταβολῇ τύχης κεκρημένον ἐλαύνειν, λαμπρὰν τῷ Πλάτῳ μαρτυρίαν διδούς, δια- κελευομένῳ (leg. 5, 736e) μὴ τὴν οὐσίαν πλείω, τὴν δ' ἀπληστίαν ποιεῖν ἐλάσσῳ τὸν γε βουλούμενον ὥς ἀληθῶς εἶναι πλούσιον, ὥς ὃ γε μὴ παύων φιλοπλουτίαν [οὔτος] οὔτε πενίας οὔτ' ἀπορίας ἀπήλλακται.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius (0007: 058) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 3.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1971. Chapter 37, section 5, line 2

τοσαύτην μέντοι παρασκευὴν καὶ δύναμιν, ἣ καὶ τοὺς πέραν Βάκτρων Ἰνδοὺς ἐφό- βησε καὶ πᾶσαν ἐκρά- δανε τὴν Ἀσίαν, ἀνόνητον αὐτῷ διὰ Κλεοπάτραν γενέ- σθαι λέγουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., Antonius Chapter 81, section 4, line 3

Καισαρίῳνα δὲ τὸν ἐκ Καίσαρος γεγονέναι λεγόμενον ἢ μὲν μήτηρ ἐξέπεμψε μετὰ χρημά- των πολλῶν εἰς τὴν Ἰνδικὴν δι' Αἰθιοπίας, ἕτερος δὲ παιδαγωγὸς ὅμοιος Θεο- δώρῳ Ῥόδων ἀνέπεισεν ἐπανελ- θεῖν, ὥς Καίσαρος αὐτὸν ἐπὶ βασιλείαν καλοῦντος.

Plutarchus Biogr., Phil., Comparatio Dionis et Bruti (0007: 062) “Plutarchi vitae parallelae, vol. 2.1, 2nd edn.”, Ed. Ziegler, K. Leipzig: Teubner, 1964. Chapter 4, section 3, line 3

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Διονυσίου μὲν γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν κατεφρόνησε τῶν συνήθων, ἐν μέθαις καὶ κύβοις καὶ γυναιξὶ τὰς πλείστας ποιου- μένου διατριβάς· τὸ δὲ τὴν Καίσαρος κατάλυσιν εἰς νοῦν ἐμβαλέσθαι καὶ μὴ φοβηθῆναι τὴν δεινότητα καὶ δύναμιν καὶ τύχην, οὗ καὶ τοῦνομα τοὺς Παρθυαίων καὶ Ἰνδῶν βασιλεῖς οὐκ εἶα καθεύδειν, ὑπερφυοῦς ἦν ψυχῆς καὶ πρὸς μὴθὲν ὑφίεσθαι φόβῳ τοῦ φρονήματος δυναμένης.

Plutarchus Biogr., Phil., De tuenda sanitate praecepta (122b–137e) (0007: 077) “Plutarch’s moralia, vol. 2”, Ed. Babbitt, F.C. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1962. Stephanus page 133, section C, line 1

ἀλειπτῶν δὲ φωνὰς καὶ παιδοτριβῶν λόγους ἐκάστοτε λεγόντων ὡς τὸ παρὰ δεῖπνον φιλολογεῖν τὴν τροφήν διαφθείρει καὶ βαρύνει τὴν κεφαλὴν τότε φοβητέον, ὅταν τὸν Ἰνδὸν ἀναλύειν ἢ διαλέγεσθαι περὶ τοῦ Κυριεύοντος ἐν δεῖπνῳ μέλλωμεν.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) (0007: 081) “Plutarchi moralia, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 181, section B, line 5

Τῶν δ’ Ἰνδῶν τὸν ἄριστα τοξεύειν δοκοῦντα καὶ λεγόμενον διὰ δακτυλίου τὸν οἰστον ἀφιέναι λαβὼν αἰχμὰ- λωτον ἐκέλευσεν ἐπιδείξασθαι, καὶ μὴ βουλόμενον ὀργισθεὶς ἀνελεῖν προσέταξε· ἐπεὶ δ’ ἀγόμενος ὁ ἄνθρωπος ἔλεγε πρὸς τοὺς ἄγοντας ὅτι πολλῶν ἡμερῶν οὐ μεμελέτηκε καὶ ἐφοβήθη διαπεσεῖν, ἀκούσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐθαύμασε καὶ ἀπέλυσε μετὰ δώρων αὐτόν, ὅτι μᾶλλον ἀποθανεῖν ὑπέμεινε ἢ τῆς δόξης ἀνάξιος φανῆναι.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 1

Ἐπεὶ δὲ Ταξίλης, εἷς τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ὢν, ἀπαντήσας προυκαλεῖτο μὴ μάχεσθαι μηδὲ πολεμεῖν Ἀλέξανδρον, ἀλλ’ εἰ μὲν ἐστὶν ἥττων, εὖ πάσχειν, εἰ δὲ βελτίων, εὖ ποιεῖν, ἀπεκρίνατο περὶ αὐτοῦ τούτου μαχη- τέον εἶναι, πότερος εὖ ποιῶν περιγένηται.

Plutarchus Biogr., Phil., Regum et imperatorum apophthegmata [Sp.?] (172b–208a) Stephanus page 181, section C, line 6

Περὶ δὲ τῆς λεγομένης Ἀόρνου πέτρας ἐν Ἰνδοῖς ἀκούσας, ὅτι τὸ μὲν χωρίον δυσάλωτόν ἐστιν ὁ δὲ ἔχων αὐτὸ δειλὸς ἐστὶ, ‘νῦν’ ἔφη ‘τὸ χωρίον εὐάλωτόν ἐστιν.

Plutarchus Biogr., Phil., Apophthegmata Laconica [Sp.?] (208b–242d) (0007: 082) “Plutarchi moralia, vol. 2.1”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 219, section E, line 8

ΔΑΜΙΣ

Δᾶμις πρὸς τὰ ἐπισταλέντα περὶ τοῦ Ἀλέξανδρον θεὸν εἶναι ψηφίσασθαι, ‘συγχωρῶμεν’ ἔφη ‘Ἀλεξάνδρῳ, ἂν θέλῃ, θεὸς καλεῖσθαι.’

ΔΑΜΙΝΔ*ΑΣ

Δαμίνδας, Φιλίππου ἐμβαλόντος εἰς Πελοπόννησον καὶ εἰπόντος τινός ‘κινδυνεύουσι δεινὰ παθεῖν Λακεδαιμόνιοι, εἰ μὴ τὰς πρὸς αὐτὸν διαλλαγὰς ποιήσονται,’ ‘ἀνδρό- γυνε’ εἶπε, ‘τί δ’ ἂν πάθοιμεν δεινὸν θανάτου καταφρονή- σαντες;

Plutarchus Biogr., Phil., *Aprophthegmata Laconica* [Sp.?] (208b-242d) Stephanus page 236, section A, line 8

ὥς δ’ ἐκεῖνος ἀγασθεὶς ἀπέλυσε τοὺς ἄνδρας καὶ ἡξίου μένειν παρ’ αὐτῷ, ‘καὶ πῶς ἂν’ ἔφασαν ‘δυναίμεθα ζῆν ἐνταῦθα, πα- τρίδα καταλιπόντες καὶ νόμους καὶ τούτους τοὺς ἄν- δρας, ὑπὲρ ὧν τοσαύτην ἤλθομεν ὁδὸν ἀποθανούμενοι;’ Ἰνδάρνου δὲ τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ πλεόν δεομένου καὶ λέ- γοντος τεύξεσθαι αὐτοὺς τῆς ἴσης τιμῆς τοῖς μάλιστα ἐν προαγωγῇ φίλοις τοῦ βασιλέως, ἔφασαν ‘ἀγνοεῖν ἡμῖν δοκεῖς, ἡλίκον ἐστὶ τὸ τῆς ἐλευθερίας, ἧς οὐκ ἂν ἀλλά- ξαιτό τις νοῦν ἔχων τὴν Περσῶν βασιλείαν.

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) (0007: 087) “Plutarchi moralia, vol. 2.2”, Ed. Nachstädt, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page 327, section A, line 10

πρῶτον ἐν Ἰλλυριοῖς λίθῳ τὴν κεφαλὴν ὑπέρῳ δὲ τὸν τράχηλον ἡλοήθη· ἔπειτα περὶ Γράνικον τὴν κεφαλὴν βαρβαρικῇ μαχαίρᾳ διεκόπη, ἐν δ’ Ἰσῳ ξίφει τὸν μηρόν· πρὸς δὲ Γάζῃ τὸ μὲν σφυρὸν ἐτοξεύθη, τὸν δ’ ὦμον ἐμπεσὼν βῶλος ἐξ ἔδρας περιεδίνησε· πρὸς δὲ Μαρακανδάνοις τοξεύμασι τὸ τῆς κνήμης ὁστέον διεσχίσθη· τὰ λοιπὰ δ’ Ἰνδῶν πληγαὶ καὶ βίαι **** θυμῶν· ἐν Ἀσπασίοις ἐτοξεύθη τὸν ὦμον, ἐν δὲ Γανδρίδαις τὸ σκέλος· ἐν Μαλλοῖς βέλει μὲν ἀπὸ τόξου τὸ στέρνον ἐνερεισθέντι καὶ καταδύσαντι τὸν σίδηρον, ὑπέρου δὲ πληγῇ παρὰ τὸν τράχηλον, ὅτε προστεθεῖσαι τοῖς τείχεσιν αἱ κλίμακες ἐκλάσθησαν, ἐμὲ δ’ ἡ Τύχη μόνον συνεῖρξεν οὐδὲ λαμπροῖς ἀνταγωνισταῖς, ἀλλὰ βαρβάροις ἀσήμοις χαριζομένη τηλικοῦτον ἔργον· εἰ δὲ μὴ Πτολεμαῖος ὑπερέσχε τὴν πέλτην, Λιμναῖος δὲ πρὸ ἐμοῦ τοῖς μυρίοις ἀπαντήσας βέλεσιν ἔπεσεν, ἤρειψαν δὲ θυμῷ καὶ βίᾳ Μακεδόνες

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) Stephanus page 328, section C, line 8

ὣ θαυμαστῆς φιλοσοφίας, δι’ ἣν Ἰνδοὶ θεοὺς Ἑλληνικοὺς προσκυνοῦσι, Σκύθαι θάπτουσι τοὺς ἀποθανόντας οὐ κατεσθίουσι.

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) Stephanus page 328, section F, line 6

οὐκ ἂν εἶχεν Ἀλεξάνδρειαν Αἴγυπτος οὐδὲ Μεσοποταμία Σελεύκειαν οὐδὲ Προφθασίαν Σογδιανὴ οὐδ’ Ἰνδία Βουκεφαλίαν οὐδὲ πόλιν Ἑλλάδα Καύκασος παροικοῦσαν, | αἷς ἐμπολισθείσας ἐσβέσθη τὸ ἄγριον καὶ μετέβαλε τὸ χεῖρον ὑπὸ τοῦ κρείττονος ἐθιζόμενον.

Plutarchus Biogr., Phil., *De Alexandri magni fortuna aut virtute* (326d-345b) Stephanus page 332, section B, line 1

νῦν δὲ σύγγνωθι, Διόγενες, Ἡρακλέα μιμοῦμαι καὶ Περσέα ζηλῶ, καὶ τὰ Διονύσου

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

μετιῶν ἴχνη, θεοῦ γενάρχου καὶ προπάτορος, βούλομαι πάλιν ἐν Ἰνδία νικῶντας Ἑλ-
ληνας ἐγχορεῦσαι καὶ τοὺς ὑπὲρ Καύκασον ὀρείους καὶ ἀγρίους τῶν βακχικῶν κώμων
ἀναμνησαι.

Plutarchus Biogr., Phil., De Alexandri magni fortuna aut virtute (326d-345b)
Stephanus page 341, section B, line 6

ἰδοῦ κατατετρωμένον· ἐξ ἄκρας κεφαλῆς ἄχρι ποδῶν δια- κέκοπται καὶ περιτέθλα-
σται τυπτόμενον ὑπὸ τῶν πολε- μίων (Hom. Λ 265. 541) ‘ἔγχεί τ’ ἄορί τε μεγάλοισί τε
χερμαδίοισιν·’ ἐπὶ Γρανίκου ξίφει διακοπεῖς τὸ κράνος ἄχρι τῶν τριχῶν, ἐν Γάζῃ βέ-
λει πληγεῖς τὸν ὦμον, ἐν Μαρακάνδοις τοξεύματι τὴν κνήμην ὥστε τῆς κερκίδος τὸ
ὁστέον ἀποκλασθὲν ὑπὸ τῆς πληγῆς ἐξαλέγθαι· περὶ τὴν Ὑρκανίαν λίθῳ τὸν τράχη-
λον, ἐξ οὗ καὶ τὰς ὀψεις ἀμαυρωθεῖς ἐφ’ ἡμέρας πολλὰς ἐν φόβῳ πηρώσεως ἐγέ-
νετο· πρὸς Ἀσσακάνοις Ἰνδικῶ βέλει τὸ σφυρόν, ὅτε καὶ πρὸς τοὺς κόλακας εἶπεν ἐπιμειδι-
άσας ‘τουτὶ μὲν αἶμα, οὐκ (Hom. Ε 340) ‘ἰχώρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·’ ἐν
Ἰσσω ξίφει τὸν μηρόν, ὡς Χάρης (fr. 1) φησὶν, ὑπὸ Δαρείου τοῦ βασιλέως εἰς χεῖρας
αὐτῷ συνδραμόν- τος· αὐτὸς δ’ Ἀλέξανδρος ἀπλῶς γράφων καὶ μετὰ πάσης ἀληθείας
πρὸς Ἀντίπατρον ‘συνέβη δέ μοι’ φησὶ ‘καὶ αὐτῷ ἐγχειριδίῳ πληγῆναι εἰς τὸν μηρόν·
ἀλλ’ οὐδὲν ἄτοπον οὔτε παραχρῆμα οὔθ’ ὕστερον ἐκ τῆς πληγῆς ἀπήντησεν.

Plutarchus Biogr., Phil., De Iside et Osiride (351c-384c) (0007: 089) “Plutarchi
moralia, vol. 2.3”, Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1935, Repr. 1971. Stephanus page
362, section B, line 11

Οὐ γὰρ ἄξιον προσέχειν τοῖς Φρυγίοις γράμμασιν, ἐν οἷς λέγεται † χαροπῶς τοὺς
μὲν τοῦ Ἡρακλέους γενέσθαι θυγάτηρ, † ἰσαιοῦ δὲ τοῦ Ἡρακλέους ὁ Τυφών, οὐδὲ
Φυλάρχου μὴ καταφρονεῖν γράφοντος (FGrHist. 81 fr. 78), ὅτι πρῶτος εἰς Αἴγυπτον ἐξ
Ἰνδῶν Διόνυσος ἦγαγε δύο βοῦς, ὧν ἦν τῷ μὲν Ἄπις ὄνομα τῷ δ’ Ὀσιρις· Σάραπις δ’
ὄνομα τοῦ τὸ πᾶν κοσμοῦντός ἐστι παρὰ τὸ σαί- ρειν, ὃ καλλύνειν τινὲς καὶ κοσμεῖν
λέγουσιν.

Plutarchus Biogr., Phil., De defectu oraculorum (409e-438d) (0007: 092) “Plutarchi
moralia, vol. 3”, Ed. Sieveking, W. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972. Stephanus page
422, section D, line 8

ἐλέγχει δ’ αὐτὸν ὁ τῶν κόσμων ἀριθμὸς οὐκ ὧν Αἰγύπτιος οὐδ’ Ἰνδὸς ἀλλὰ Δωρι-
εὺς ἀπὸ Σικελίας, ἀνδρὸς Ἱμεραίου τοῦνομα Πέτρω- νος.

Plutarchus Biogr., Phil., An vitiositas ad infelicitatem sufficiat (498a-500a) (0007:
099) “Plutarchi moralia, vol. 3”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1929, Repr. 1972.
Stephanus page 499, section C, line 3

καὶ μὴν τὸ πῦρ σου Δέκιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς προέ- λαβεν, ὅτε τῶν στρατο-
πέδων ἐν μέσῳ πυρὰν νήσας τῷ Κρόνῳ κατ’ εὐχὴν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐκαλλιέρησεν ὑπὲρ
τῆς ἡγεμονίας. Ἰνδῶν δὲ φίλανδροι καὶ σώφρονες γυναῖκες ὑπὲρ τοῦ πυρὸς ἐρίζουσι
καὶ μάχονται πρὸς ἀλλήλας, τὴν δὲ νικήσασαν τεθνηκότι τῷ ἀνδρὶ συγκαταφλεγῆναι

μακα- ρίαν ᾗδουσιν αἱ λοιπαί· τῶν δ' ἐκεῖ σοφῶν οὐδεὶς ζηλωτὸς οὐδὲ μακαριστὸς ἐστίν, ἂν μὴ ζῶν ἔτι καὶ φρονῶν καὶ ὑγιαίνων τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν πυρὶ διαστήσῃ καὶ καθαρὸς ἐκβῇ τῆς σαρκὸς ἐκνιψάμενος τὸ θνητόν.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) (0007: 126) “Plutarchi moralia, vol. 5.3, 2nd edn.”, Ed. Pohlenz, M. Leipzig: Teubner, 1960. Stephanus page 921, section B, line 2

ὥσπερ οὖν τὴν ἱ<ριν> οἶσθ' ὑμεῖς ἀνακλωμένης ἐπὶ τὸν ἥλιον τῆς ὀψεως ἐνορᾶσθαι τῷ νέφει λαβόντι νοτερὰν ἡσυχῇ λειότητα καὶ <πῇ>ξιν, οὕτως ἐκεῖνος ἐνορᾶσθαι τῇ σελήνῃ τὴν ἔξω θάλασσαν οὐκ ἐφ' ἧς ἐστὶ χώρας, ἀλλ' ὅθεν ἡ κλάσις ἐποίησε τῇ ὀψει τὴν ἐπαφὴν αὐτῆς καὶ τὴν ἀνταύγειαν· ὥς που πά- λιν ὁ Ἀγησιάνναξ εἴρηκεν (fr. 2)

ἢ πόντου μέγα κύμα καταντία κυμαίνοντος δείκελον ἰνδάλλοιτο πυριφλεγέθοντος ἐσόπτρου.

Plutarchus Biogr., Phil., De facie in orbe lunae (920b–945e) Stephanus page 938, section B, line 11

τὴν μὲν γὰρ Ἰνδικὴν ρίζαν, ἣν φησι Μεγασθένης τοὺς <μήτ' ἐσθίον- τας> μήτε πίνοντας ἀλλ' ἀστόμους ὄντας ὑποτύφειν καὶ θυμῶν καὶ τρέφεσθαι τῇ ὁσμῇ, πόθεν ἂν τις ἐκεῖ φυο- μένην λάβοι μὴ βρεχομένης τῆς σελήνης;

Plutarchus Biogr., Phil., Aquane an ignis sit utilior [Sp.] (955d–958e) (0007: 128) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 957, section A, line 9

νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν παρ' Ἰνδῶν ἄμπελον τοῖς Ἑλλήσιν, ἐκ δὲ τῆς Ἑλλάδος καρπῶν χρῆ- σιν τοῖς ἐπέκεινα [ὁ] τῆς θαλάσσης ἔδωκεν, ἐκ Φοινίκης δὲ γράμματα μνημόσυνα λήθης ἐκόμισε, καὶ ἄοινον καὶ ἄκαρπον καὶ ἀπαίδευτον ἐκώλυσεν εἶναι τὸ πλεῖστον ἀνθρώπων γένος.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a–985c) (0007: 129) “Plutarchi moralia, vol. 6.1”, Ed. Hubert, C. Leipzig: Teubner, 1954, Repr. 1959. Stephanus page 970, section F, line 5

φασὶ δὲ καὶ τὸν πρωτεύοντα κύνα τῶν Ἰνδικῶν † καὶ μαχεσθέντα πρὸς Ἀλέξανδρον, ἐλάφου <μὲν> ἀφιεμένου καὶ κάπρου καὶ ἄρκτου, ἡσυχίαν ἔχοντα κεῖσθαι καὶ περιορᾶν, ὀφθέντος δὲ λέοντος εὐ- θὺς ἐξαναστῆναι καὶ διακονέσθαι | καὶ φανερόν εἶναι αὐτοῦ ποιούμενον ἀνταγωνιστὴν, τῶν δ' ἄλλων ὑπερφο- νοῦντα πάντων.

Plutarchus Biogr., Phil., De sollertia animalium (959a–985c) Stephanus page 975, section D, line 9

ἀλλὰ μὴ φοβηθῆτε· χρήσομαι γὰρ αὐτῇ μετρίως, οὔτε δόξας φιλοσόφων οὔτ' Αἰγυπτίων μύθους οὔτ' ἁμαρτύ- ρους Ἰνδῶν ἐπαγόμενος ἢ Λιβύων διηγήσεις· ἃ δὲ πανταχοῦ μάρτυρας ἔχει τοὺς ἐργαζομένους τὴν θάλατταν ὀρώμενα καὶ δίδωσι τῇ ὀψει πίστιν, τούτων ὀλίγα παρα- θήσομαι.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Plutarchus Biogr., Phil., Fragmenta (0007: 145) “Plutarchi moralia, vol. 7”, Ed. Sandbach, F.H. Leipzig: Teubner, 1967. Fragment 9, line t

ξηαeroneus plut- archus nostrarum esse partium comprobatur, qui in Oetaeis verticibus Herculem post morborum comitialium ruinas dissolutum in cinerem prodidit.

<ΠΙΝΔ*αΡΟΥ ΒΙΟΣ>

Eustathius, Prooem. Comm. Pindaricorum, c. 25. Ἐπι- μεμέληται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους ἀναγραφὴν τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἑτέρους, παρ’ οἷς φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοσκέφαλοι.

Herodotus Hist., Historiae (0016: 001) “Hérodote. Histoires, 9 vols.”, Ed. Legrand, Ph.–E. Paris: Les Belles Lettres, 1:1932; 2:1930; 3:1939; 4 (3rd edn.): 1960; 5:1946; 6:1948; 7:1951; 8:1953; 9:1954, Repr. 1:1970; 2:1963; 3:1967; 5:1968; 6:1963; 7:1963; 8:1964; 9:1968. Book 1, section 192, line 18

Κυνῶν δὲ Ἰνδικῶν τοσοῦτο δὴ τι πλῆθος ἐτρέφετο ὥστε τέσσερες τῶν ἐν τῷ πεδίῳ κῶμαι μεγάλαι, τῶν ἄλλων ἐοῦσαι ἀτελέες, τοῖσι κυσὶ προσετετάχατο σιτία παρέχειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 38, line 15

Δαρεῖος δὲ μετὰ ταῦτα καλέσας Ἰνδῶν τοὺς καλεομένους Καλλατίας, οἱ τοὺς γονέας κατ- εσθίουσι, εἵρετο, παρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ δι’ ἐρμηνέος μανθανόντων τὰ λεγόμενα, ἐπὶ τίνι χρήματι δεξαίαιτ’ ἂν τελευτῶντας τοὺς πατέρας κατακαίειν πυρί· οἱ δὲ ἀμβώ- σαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 94, line 7

Μόσχοισι δὲ καὶ Τιβαρηνοῖσι καὶ Μάκρῳσι καὶ Μοσσυνοίοισι καὶ Μαρσί τριηκόσια τάλαντα προεί- ρητο· νομὸς εἷνατος καὶ δέκατος οὗτος Ἰνδῶν δὲ πλῆθος τε πολλῶ πλεῖστόν ἐστι πάντων τῶν ἡμεῖς ἴδμεν ἀνθρώπων καὶ φόρον ἀπαγίνεον πρὸς πάντας τοὺς ἄλλους ἐξήκοντα καὶ τριηκόσια τάλαντα ψήγματος· νομὸς εἰκοστὸς οὗτος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 97, line 9

.. οἱ περὶ τε Νύσῃν τὴν ἱρὴν κατοίκηνται καὶ τῷ Διονύσῳ ἀνάγουσι τὰς ὀρτάς· [οὔτοι οἱ Αἰθίοπες καὶ οἱ πλησιόχωροι τούτοισι σπέρματι μὲν χρέωνται τῷ αὐτῷ τῷ καὶ οἱ Καλλαντίαι Ἰνδοί, οἰκή- ματα δὲ ἔκτῃνται κατάγαια]· οὔτοι συναμφοτέροι διὰ τρί- του ἔτεος ἀγίνεον, ἀγινέουσι δὲ καὶ τὸ μέχρις ἐμέο, δύο χοίνικας ἀπύρου χρυσίου καὶ διηκοσίας φάλαγγας ἐβένου καὶ πέντε παῖδας Αἰθίοπας καὶ ἐλέφαντος ὀδόντας μεγά- λους εἴκοσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 1

Τὸν δὲ χρυσὸν τοῦτον τὸν πολλὸν οἱ Ἰνδοί, ἀπ’ οὗ τὸ ψήγμα τῷ βασιλεῖ τὸ εἰρη- μένον κομίζουσι, τρόπῳ τοιῷδε κτῶνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 3

Ἔστι τῆς Ἰνδικῆς χώρας τὸ πρὸς ἥλιον ἀνί- σχοντα ψάμμος· τῶν γὰρ ἡμεῖς ἴδμεν, τῶν καὶ περὶ ἀτρεκές τι λέγεται, πρῶτοι πρὸς ἥῳ καὶ ἡλίου ἀνατολὰς οἰκέουσι ἀνθρώ-

πων τῶν ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἰνδοί· Ἰνδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἡῶ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 8

Ἔστι δὲ πολλὰ ἔθνεα Ἰνδῶν καὶ οὐκ ὁμόφωνα σφίσι, καὶ οἱ μὲν αὐτῶν νομάδες εἰσί, οἱ δὲ οὐ, οἱ δὲ ἐν τοῖσι ἔλεσι οἰκέουσι τοῦ ποταμοῦ καὶ ἰχθῦς σιτέονται ὠμούς, τοὺς αἰρέουσι ἐκ πλοίων καλαμίνων ὀρμώμενοι· καλάμου δὲ ἐν γόνυ πλοῖον ἕκαστον ποιέεται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 98, line 12

Οὗτοι μὲν δὴ τῶν Ἰνδῶν φορέουσι ἐσθῆτα φλοῖνην· ἐπεὰν ἐκ τοῦ ποταμοῦ φλοῦν ἀμήσωνται καὶ κόψωσι, τὸ ἐνθεῦτεν φορμοῦ τρόπον κα- ταπλέξαντες ὥς θώρηκα ἐν- δύνουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 99, line 1

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν πρὸς ἡῶ οἰκέοντες τούτων νομάδες εἰσί, κρεῶν ἐδεσταὶ ὠμῶν, καλέονται δὲ Παδαῖοι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 100, line 1

Ἐτέρων δὲ ἐστὶ Ἰνδῶν ὅδε ἄλλος τρόπος· οὔτε κτείνουσι οὐδὲν ἔμψυχον οὔτε τι σπείρουσι οὔτε οἰκίας νομίζουσι ἐκτῆσθαι ποιηφαγέουσιν τε, καὶ αὐτοῖσι <ὄσπριόν τι> ἔστι ὅσον κέγχρος τὸ μέγαθος ἐν κάλυκι, αὐτόματον ἐκ τῆς γῆς γινόμενον, τὸ συλλέγοντες αὐτῇ τῇ κάλυκι ἔψουσιν τε καὶ σιτέονται.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 2

Μίξις δὲ τούτων τῶν Ἰνδῶν τῶν κατέλεξα πάντων ἐμφανής ἐστὶ κατὰ περ τῶν προβάτων, καὶ τὸ χρῶμα φορέουσι ὅμοιον πάντες καὶ παραπλήσιον Αἰθίοψιν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 101, line 7

Οὔτοι μὲν τῶν Ἰνδῶν ἑκαστέρῳ τῶν Περσέων οἰκέουσι καὶ πρὸς νότου ἀνέμου καὶ Δαρείου βασιλέος οὐδαμὰ ὑπήκουσαν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 2

Ἄλλοι δὲ τῶν Ἰνδῶν Κασπατύρῳ τε πόλι καὶ τῇ Πακτυϊκῇ χώρῃ εἰσὶ πρόσοικοι, πρὸς ἄρκτου τε καὶ βορέῳ ἀνέμου κατοικημένοι τῶν ἄλλων Ἰνδῶν, οἱ Βακτρίοισι πα- ραπλησίην ἔχουσι δίαι- ταν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 5

Οὗτοι καὶ μαχιμώτατοί εἰσι Ἰνδῶν καὶ οἱ ἐπὶ τὸν χρυσὸν στελλόμενοί εἰσι οὗτοι· κατὰ γὰρ τοῦτό ἐστὶ ἐρημίη διὰ τὴν ψάμμον.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 102, line 16

Ἐπὶ δὴ ταύτην τὴν ψάμμον στέλλονται ἐς τὴν ἔρημον οἱ Ἰνδοί, ζευξάμενος ἕκα- στος καμήλους τρεῖς, σειρη- φόρον μὲν ἐκατέρωθεν ἔρσενα παρέλκειν, θήλεαν δὲ ἐς μέσον· ἐπὶ ταύτην δὴ αὐτὸς ἀναβαίνει, ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὥς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει· αἱ γὰρ σφι κάμηλοι ἵππων οὐκ ἦσσανες ἐς ταχυτήτά εἰσι· χωρὶς δὲ ἄχθεα δυνατώτεραι πολλὸν φέρειν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 1

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Οἱ δὲ δὴ Ἴνδοι τρόπῳ τοιούτῳ καὶ ζεύξι τοιαύτῃ χρεώμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσὸν λελογις- μένωσ ὅκωσ [ἄν] καυμάτων τῶν θερμωτάτων ἐόντων ἔσον- ται ἐν τῇ ἀρπαγῇ· ὑπὸ γὰρ τοῦ καύματος οἱ μύρμηκες ἀφανέες γίνονται ὑπὸ γῆν.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 104, line 12

Θερμώτατος δὲ ἐστὶ ὁ ἥλιος τούτοις τοῖσι ἀνθρώποις τὸ ἐωθινόν, οὐ κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις μεσαμβρίας, ἀλλ' ὑπερτείλας μέχρις οὗ ἀγορῆς δια- λύσιος· τοῦτον δὲ τὸν χρόνον καίει πολλῶ μᾶλλον ἢ τῇ μεσαμβρίῃ τὴν Ἑλλάδα, οὕτω ὥστε ἐν ὕδατι λόγος αὐτοῦς ἐστὶ βρέχεσθαι τηνικαῦτα· μεσοῦσα δὲ ἡ ἡμέρη σχεδὸν παραπλησίως καίει τοὺς <τε> ἄλλους ἀνθρώπους καὶ τοὺς Ἰνδοὺς· ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσαμβρίας γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατὰ περ τοῖσι ἄλλοις ὁ ἐωθινός· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου ἀπὼν ἐπὶ μᾶλλον ψύχει, ἐς ὃ ἐπὶ δυσμῇσι ἐὼν καὶ τὸ κάρτα ψύχει.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 1

Ἐπεὰν δὲ ἔλθωσι ἐς τὸν χώρον οἱ Ἴνδοι ἔχοντες θυλάκια, ἐμπλήσαντες ταῦτα τῆς ψάμμου τὴν ταχίστην ἐλαύνουσι ὀπίσω· αὐτίκα γὰρ οἱ μύρμηκες ὁδμῇ, ὥς δὴ λέγεται ὑπὸ Περσέων, μαθόντες διώκουσι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 6

Εἶναι δὲ ταχυτῆτα οὐδενὶ ἐτέρῳ ὅμοιον, οὕτω ὥστε, εἰ μὴ προλαμ- βάνειν τοὺς Ἰνδοὺς τῆς ὁδοῦ ἐν ᾧ τοὺς μύρμηκας συλλέγε- σθαι, οὐδένα ἂν σφειν ἀποσώζεσθαι.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 105, line 12

Τὸν μὲν δὴ πλέω τοῦ χρυσοῦ οὕτω οἱ Ἴνδοι κτῶνται, ὥς Πέρσαι φασί· ἄλλος δὲ σπανιώτερός ἐστι ἐν τῇ χώρῃ ὀρυσσόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 4

Τοῦτο μὲν γὰρ πρὸς τὴν ἡῶ ἐσχάτη τῶν οἰκεο- μένων ἡ Ἰνδική ἐστι, ὥσπερ ὀλίγῳ πρότερον εἴρηκα· ἐν ταύτῃ τοῦτο μὲν τὰ ἔμψυχα, <τὰ> τετράποδά τε καὶ τὰ πετεινά, πολλῶ μῆζω ἢ ἐν τοῖσι ἄλλοις χωρίοις ἐστι, πά- ρεξ τῶν ἵππων (οὔτοι δὲ ἐσσοῦνται ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Νησαίων δὲ καλεομένων ἵππων), τοῦτο δὲ χρυσὸς ἀπλετος αὐτόθι ἐστὶ, ὁ μὲν ὀρυσσόμενος, ὁ δὲ καταφορέομενος ὑπὸ [τῶν] ποταμῶν, ὁ δὲ ὥσπερ ἐσή- μνηνα ἀρπαζόμενος.

Herodotus Hist., Historiae Book 3, section 106, line 12

Τὰ δὲ δένδρεα τὰ ἄγρια αὐτόθι φέρει καρπὸν εἴρια καλλονῇ τε προφέροντα καὶ ἀρετῇ τῶν ἀπὸ τῶν οἴων· καὶ ἐσθῆτι Ἴνδοι ἀπὸ τούτων τῶν δενδρέων χρέωνται.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 40, line 7

Μέχρι δὲ τῆς Ἰνδικῆς οἰκέεται [ἡ] Ἀσίη· τὸ δὲ ἀπὸ ταύτης ἔρημος ἤδη τὸ πρὸς τὴν ἡῶ, οὐδὲ ἔχει οὐδεὶς φράσαι οἶον δὴ τι ἐστὶ.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 2

Τῆς δὲ Ἀσίας τὰ πολλὰ ὑπὸ Δαρείου ἐξευρέθη, ὃς βουλόμενος Ἰνδὸν ποταμόν, ὃς κροκοδείλους δεύτερος οὗτος ποταμῶν πάντων παρέχεται, τοῦτον τὸν ποταμὸν εἰδέ-

ναι τῇ ἐς θάλασσαν ἐκδιδοῖ, πέμπει πλοίοισι ἄλλους τε τοῖσι ἐπίστευε τὴν ἀληθείην ἐρέειν καὶ δὴ καὶ Σκύλακα ἄνδρα Καρυανδέα.

Herodotus Hist., Historiae Book 4, section 44, line 12

Μετὰ δὲ τούτους περιπλώσαντας Ἰνδοὺς τε κατεστρέψατο Δαρεῖος καὶ τῇ θάλασσῃ ταύτῃ ἐχρᾶτο.

Herodotus Hist., Historiae Book 5, section 3, line 1

Θρηίκων δὲ ἔθνος μέγιστόν ἐστι μετὰ γε Ἰνδοὺς πάντων ἀνθρώπων· εἰ δὲ ὑπ' ἐνὸς ἄρχοιτο ἢ φρονέοι κατὰ τώυτό, ἅμαχόν τ' ἂν εἴη καὶ πολλῶ κράτιστον πάντων ἐθνέων κατὰ γνώμην τὴν ἐμήν· ἀλλὰ γὰρ τοῦτο ἄπορόν σφι καὶ ἀμήχανον μὴ κοτε ἐγγένηται· εἰσὶ δὴ κατὰ τοῦτο ἀσθενέες.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 9, line 6

Καὶ γὰρ δεινὸν ἂν εἴη πρῆγμα, εἰ Σάκας μὲν καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰθιοπίας τε καὶ Ἀσσυρίους ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα, ἀδικήσαντα Πέρσας οὐδέν, ἀλλὰ δύναμιν προσκτᾶσθαι βουλόμενοι, καταστρεψάμενοι δούλους ἔχομεν, Ἕλληνας δὲ ὑπάρξαντας ἀδικίῃς οὐ τιμωρησόμεθα.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 1

Βακτρίων δὲ καὶ Σακέων ἦρχε Ὑστάσπης ὁ Δαρείου τε καὶ Ἀτόσσης τῆς Κύρου. Ἰνδοὶ δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσε- τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτεω.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 65, line 4

Ἰνδοὶ δὲ εἵματα μὲν ἐνδεδυκότες ἀπὸ ξύλων πεποιημένα, τόξα δὲ καλάμινα εἶχον καὶ οἷστοὺς καλαμί- νους· ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν· ἐσταλμένοι μὲν δὴ ἦσαν οὕτω Ἰνδοί, προσε- τετάχατο δὲ συστρατευόμενοι Φαρναζάθρη τῷ Ἀρταβάτεω.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 3

Τῶν μὲν δὴ ὑπὲρ Αἰγύπτου Αἰθιοπῶν καὶ Ἀραβίων ἦρχε Ἀρσάμης, οἱ δὲ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολέων Αἰθίοπες (διζοὶ γὰρ δὴ ἐστρατεύοντο) προσε- τετάχατο τοῖσι Ἰνδοῖσι, δια- λάσσοντες εἶδος μὲν οὐδέν τοῖσι ἐτέροισι, φωνὴν δὲ καὶ τρίχωμα μοῦνον· οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ ἡλίου Αἰ- θίοπες ἰθύτριχές εἰσι, οἱ δ' ἐκ τῆς Λιβύης οὐλότατον τρί- χωμα ἔχουσι πάντων ἀνθρώπων.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 70, line 7

Οὗτοι δὲ οἱ ἐκ τῆς Ἀσίας Αἰθίοπες τὰ μὲν πλέω κατὰ περ Ἰνδοὶ ἐσεσάχατο, προ- μετωπίδια δὲ ἵππων εἶχον ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι σὺν τε τοῖσι ὥσὶ ἐκδεδαρμένα καὶ τῇ λοφιῇ· καὶ ἀντὶ μὲν λόφου ἢ λοφιῇ κατέχρα, τὰ δὲ ὦτα τῶν ἵππων ὀρθὰ πεπηγότα εἶχον· προ- βλήματα δὲ ἀντ' ἀσπίδων ἐποιεῦντο γεράνων δοράς.

Herodotus Hist., Historiae Book 7, section 86, line 2

Μῆδοι δὲ τὴν περ ἐν τῷ πεζῷ εἶχον σκευήν· καὶ Κίσσιοι ὡσαύτως. Ἰνδοὶ δὲ σκευῇ μὲν ἐσεσάχατο τῇ αὐτῇ καὶ ἐν τῷ πεζῷ, ἥλαυνον δὲ κέλητας καὶ ἄρματα· ὑπὸ δὲ τοῖσι

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ἄρμασι ὑπῆσαν ἵπποι καὶ ὄνοι ἄγριοι.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 7, section 187, line 5

Γυναικῶν δὲ σιτοποιῶν καὶ παλλακέων καὶ εὐνούχων οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀτρεκέα ἀριθμόν· οὐδ' αὖ ὑποζυ- γίων τε καὶ τῶν ἄλλων κτηνέων τῶν ἀχθοφόρων καὶ κυνῶν Ἰνδικῶν τῶν ἐπομένων, οὐδ' ἂν τούτων ὑπὸ πλήθεος οὐδεὶς ἂν εἴποι ἀριθμόν.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 8, section 113, line 12

Ὡς δὲ ἀπύκατο ἐς τὴν Θεσσαλίην, ἐνθαῦτα Μαρδόνιος ἐξελέγετο πρώτους μὲν τοὺς μυρίους Πέρσας τοὺς Ἀθανάτους καλεομένους, πλὴν Ὑδάρνεος τοῦ στρατη- γοῦ (οὗτος γὰρ οὐκ ἔφη λείψεσθαι βασιλέως), μετὰ δὲ τῶν ἄλλων Περσέων τοὺς θωρηκο- φόρους καὶ τὴν ἵππον τὴν χιλὴν, καὶ Μήδους τε καὶ Σάκας καὶ Βακτρίους [τε] καὶ Ἰνδούς, καὶ τὸν πεζὸν καὶ τὴν ἵππον.

Herodotus Hist., *Historiae* Book 9, section 31, line 19

Μετὰ δὲ Βακτρίους ἔστησε Ἰνδούς· οὗτοι δὲ ἐπέσχον Ἑρμιονέας τε καὶ Ἑρε- τριάς καὶ Στυρέας τε καὶ Χαλκιδέας.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* (3063: 001) “Ioannis Scylitzae synopsis historiarum”, Ed. Thurn, J. Berlin: De Gruyter, 1973; *Corpus fontium historiae Byzantinae* 5. Series Berolinensis. Emperor life Leo5, section 2, line 5

ἐξαπέστειλε γοῦν τινα τῶν οἱ πιστοτάτων, ἀναθήματά τε ὡς αὐτὸν κομίζοντα καὶ ἐπιπλα καὶ σκεύη ἀργύρεα καὶ χρύσεια καὶ εἶδη εὐώδη τῶν εἰς ἡμᾶς ἐξ Ἰνδίας κομιζο- μένων.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Mich2, section 6, line 16

χεῖρα δὲ πολλὴν αὐτός τε συλλέγει καὶ παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν λαμβάνει, οὐ μόνον δὴ τῶν προς- οίκων ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκ τῆς περαιᾶς Αἰγυπτίων, Ἰνδῶν, Περσῶν, Ἀσσυρίων, Ἀρμενίων, Χάλδων, Ἰβήρων, Ζεχῶν καὶ Καβείρων.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Theoph, section 1, line 3

ΘΕΟΦΙΛΟΣ

Μετὰ δὲ τὸν τοῦ Μιχαήλ θάνατον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Θεόφιλος, ἀνδρὸς ἤδη ἡλικίαν ἔχων, διεδέξατο τὴν πατρώαν ἀρχὴν κατὰ τὸν Ὀκτώβριον μῆνα τῆς ὀγδόης Ἰνδικτι- ῶνος, λόγῳ μὲν τῆς δικαιοσύνης ἔμπυρος ἐραστῆς καλεῖσθαι βουλόμενος νόμων τε φύλαξ πολιτικῶν ἀκριβής, τῇ δ' ἄλη- θείᾳ ἔξωθεν ἑαυτὸν τῶν ἐπιβουλευόντων διατη- ρῶν, ὡς ἂν μή τις κατ' αὐτοῦ νεανικόν τι τολμήσειε, ταῦτα ὑπεκρίνετο.

Joannes Scylitzes Hist., *Synopsis historiarum* Emperor life Theoph, section 15, line 14

ὥς δ' οὐκ ἐκ μόνων ἰνδαλμάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος γνωρι- σμάτων ὁ ζητούμενος ἐδηλοῦτό τε καὶ ἐγνωρίζετο, προσεμαρτύρει δὲ καὶ τις τῶν ἐκ γειτόνων τὴν γενομένην τῇ γυναικὶ πρὸς τὸν Πέρσην συνάφειαν (οὐ γὰρ τι κρυπτόν, ὃ τοῖς πολλοῖς οὐ γνωσθήσεται), δήλους ἑαυτοὺς οἱ σταλέντες καθιστᾶσι τῷ βασι-

λεῖ καὶ τὰ τοῦ σκοποῦ σαφηνίζουσιν, εἰρήνην καὶ σπονδὰς καὶ παντὸς τοῦ ἔθνους ὑποταγὴν ὑπισχνούμενοι, εἰ τὸν Θεόφοβον αὐτοῖς ἀποδοῦναι οὐ παραιτήσεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7, section 8, line 24

κατὰ δὲ τὴν ἕκτην τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος, πολέμου συρραγέντος Ῥωμαίοις τε καὶ Βουλγάροις πρὸς τῷ Ἀχελῷ φρουρίῳ τρέπονται κατὰ κράτος οἱ Βούλγαροι, καὶ φόνος αὐτῶν ἐγένετο πολὺς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 2, line 1

Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ ἰνδικτιῶνος ὀγδόης ἢ τῆς ἐκκλησίας γέγονεν ἔνωσις, ἐνωθέντων τῶν διαφερομένων μητροπολιτῶν τε καὶ κληρικῶν τῶν ἀπὸ Νικολάου πατριάρχου καὶ Εὐθυμίου διεσχισμένων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 7, line 1

Εἰκάδι δὲ Φεβρουαρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, θνήσκει Θεοδώρα ἡ σύμβιος Ῥωμανοῦ καὶ θάπτεται ἐν τῷ Μυρελαίῳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 12, line 1

Σεπτεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, ὁ ἄρχων Βουλγαρίας Συμεὼν πανστρατὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκστρατεύει καὶ ληΐζεται μὲν Μακεδονίαν, ἐμπιπρᾷ δὲ τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία, καὶ πάντα καταστρέφει τὰ ἐν ποσίν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 13, line 1

Κατὰ δὲ τὴν ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, ἰνδικτιῶνος δευτέρας, Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς στέφει τοὺς δύο υἱοὺς αὐτοῦ, Στέφανον καὶ Κωνσταντῖνον ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 14, line 1

Πεντεκαίδεκάτῃ δὲ Μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρίτης, τελευτᾷ ὁ πατριάρχης Νικόλαος, κρατήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ ἀναρρήσει ἔτη τρισκαί-δεκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 16, line 1

Μαΐῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδεκάτης, εἰσβολὴν Συμεὼν ὁ τῆς Βουλγαρίας ἄρχων ἐποίησατο κατὰ Χρωβάτων, καὶ συμβαλὼν μετ' αὐτῶν καὶ ἡττηθεὶς ἐν ταῖς τῶν ὁρῶν δυσχωρίαις ἅπαν τὸ ἑαυτοῦ ἀπώλεσε στράτευμα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 21, line 1

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Μηνὶ δὲ Ἰουλίῳ πεντεκαίδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, ἐτελεύτησεν ὁ Ἀμασειᾶς Στέφανος, πατριαρχήσας ἔτη δύο καὶ μῆνας ἑνδεκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 25, line 2

Ἐτελεύτησε δὲ καὶ Χριστοφόρος ὁ βασιλεὺς, μηνὶ Αὐγούστῳ, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, καὶ ἐτάφη ἐν τῇ μονῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 26, line 36

καὶ μετὰ χρόνον ἓνα καὶ μῆνας πέντε (τοσοῦτον γὰρ ὁ τῆς ἡλικίας τοῦ Θεοφυλάκτου ἐνέδει χρόνος πρὸς τελειότητα καὶ χειροθεσίαν ἀρχιερωσύνης) Φεβρουαρίῳ, δευτέρᾳ ἰνδικτιῶνος, χειροτονεῖται πατριάρχης Θεοφύλακτος ὁ τοῦ βασιλέως υἱός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 29, line 2

Ἐγένετο δὲ καὶ εἰσβολὴ Τούρκων κατὰ Ῥωμαίων Ἀπριλλίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, καὶ κατέδραμον πᾶσαν τὴν δύσιν μέχρι τῆς πόλεως.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 31, line 1

Δεκάτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ ἰνδικτιῶνι, Ἰουνίῳ μηνί, ἐπέλευσις κατὰ τῆς πόλεως ἐγένετο Ῥωσικοῦ στόλου πλοίων χιλιάδων δέκα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 34, line 1

Κατὰ δὲ τὴν πρώτην ἰνδικτιῶνα τῶν Τούρκων πάλιν ἐπιδρομὴν ποιησαμένων κατὰ Ῥωμαίων, ὁ παρακοιμώμενος Θεοφάνης ἐξελθὼν ἐσπείσατο μετ' αὐτῶν καὶ λαβὼν ὁμήρους ὑπέστρεψε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 35, line 1

Δευτέρᾳ δὲ ἰνδικτιῶνι Πασχάλιον πρωτοσπαθᾶριον καὶ στρατηγὸν Λογγιβαρδίας ἐξέπεμψεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὸν ῥῆγα Φραγγίας Οὐγωνα, τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐπιζητῶν νυμφευθῆναι τῷ τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱῷ Ῥωμανῷ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman1, section 39, line 5

τῇ δὲ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι κατήγαγον τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν τοῦ παλατίου καὶ εἰς τὴν Πρώτην ἀγαγόντες νῆσον ἀπέκειραν μοναχόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 1, line 73

προσεταϊρισάμενος οὖν σὺν τῷ ῥηθέντι Βασιλείῳ καὶ τὸν μοναχὸν Μαριανὸν τὸν υἱὸν Λέοντος τοῦ Ἀργυροῦ, ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ λῖαν καὶ τιμώμενον καὶ πιστευόμενον, καὶ τινὰς ἄλλους σὺν αὐτοῖς, εὐκαιρήσας κατασπᾶ τῆς ἀρχῆς τὸν αὐ-

τοῦ πατέρα, μηνὶ Δεκεμ- βρίῳ ἑξκαιδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος τρίτης, ἔτους ,συγγ´, εἰκοστὸν ἕκτον ἀνύοντα ἐν τῇ βασιλείᾳ ἐνιαυτόν, καὶ τῇ νήσῳ Πρώτῃ περιορίζει, ἀποκείρας καὶ ἄκοντα τοῦτον μοναχόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 2, line 20

ἐκφήνας οὖν τὸ μυστή- ριον τῷ εἰρημένῳ Βασιλείῳ τῷ Πετεινῷ, καὶ δι' αὐτοῦ προσ- κτησάμενος τὸν Μαριανόν, ἔτι δὲ Νικηφόρον καὶ Λέοντα τοὺς υἱοὺς Βάρδα τοῦ Φωκᾶ, Νικόλαόν τε καὶ Λέοντα τοὺς Τορνικίους, καὶ ἄλλους οὐκ ὀλίγους, μηδὲν ὑφορωμέ- νους τὸν Στέφανον καὶ τὸν Κωνσταντῖνον, κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν τοῦ ἀρίστου συν- αριστοῦντας αὐτῷ, ἀναρπάστους τίθησι καὶ καταβιβάζει τῶν βασιλείων, τῇ εἰκάδι ἑβδόμῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός, τῆς αὐτῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, καὶ πλοιαρίοις ἐνθέ- μενος ὑπερο- ρίζει τὸν μὲν ἐν τῇ Πανόρμῳ νήσῳ, τὸν Κωνσταντῖνον δὲ ἐν τῇ Τερε- βίνθῳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 2, line 31

μηνὶ δὲ Ἰουλίῳ τῆς ἕκτης ἰνδικτιῶνος καὶ Ῥωμανὸς ὁ τούτων πατὴρ ἀπέτισε τὸ χρεῶν, καὶ ἐν τῷ Μυρελαίῳ θάπτεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 3, line 3

Ὁ δὲ Πορφυρογέννητος τὰ ὑποπτα περιελὼν ἐκ μέσου, καὶ μόνος τὴν αὐτοκρά- τορα περιζωσάμενος ἀρχήν, κατὰ τὸ θεῖον πάσχα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ τῷ υἱῷ Ῥωμανῷ περιτίθησι διάδημα, τελέσαν- τος δὴ τὰς εὐχὰς Θεοφυλάκτου τοῦ πατριάρ- χου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 10, line 3

Ἦτοι δὲ δωδεκάτῳ τῆς Κωνσταντίνου βασιλείας, τοῦ δὲ κόσμου ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ τετάρτῳ, μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰκάδι ἑβδόμῃ, ἰνδικτιῶνος τεσ- σαρεσκαιδεκάτης, κατέλυσε τὸν βίον Θεοφύλακτος ὁ πατριάρχης, ἀρχιερατεύσας ἐπ' ἔτη εἴκοσι καὶ τρία, ἡμέρας εἰκοσιπέντε, ἑξκαίδεκα μὲν ἐτῶν ὧν, ὅτε τοὺς τῆς ἐκκλη- σίας ἀκα- νονίστως παρείληφεν οἷακας, ὑπὸ παιδαγωγοὺς δέ, φεῦ μοι, ὁ ἀρχιερεὺς μέχρι τινὸς διετέλεσε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 11, line 2

Καὶ χειροτονεῖται κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχης Πολύευκτος μοναχός, τῆς Κωνσταντίνου καὶ θρέμμα τυγχά- νων καὶ παίδευμα, ὑπὸ τῶν γονέων μὲν εὐνουχισθεὶς, ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ ἐνδιαπρέ- ψας.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const7 iterum, section 17, line 2

Πεντεκαιδεκάτῳ δὲ χρόνῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ᾗ κοσμικῶ ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑξηκοστῷ ὀγδόῳ, ἔξεισι Κωνσταντῖνος ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ τοῦ Ὀλύμπου ὄρει, τῷ μὲν δοκεῖν ταῖς τῶν ἐκεῖσε πατέρων εὐχαῖς θωρακισθῆναι καὶ μετ' αὐτῶν κατὰ Σαρακηνῶν ἐν Συρίᾳ στρατεῦσαι, ἀληθεῖ δὲ λόγῳ ἐνωθῆναι Θεοδώρῳ τῷ τῆς Κυζίκου προεδρεύοντι, ἐκεῖσε τότε τὰς διατριβὰς ποιουμένῳ, καὶ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς καθαιρέσεως τοῦ Πολυεύκτου βουλεύσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 1, line 5

καὶ ἄρχοντας προβαλλόμενος εὐνοϊκοὺς αὐτῷ καὶ θυμήρεις, καὶ τὴν βασιλείαν, ὡς ἐνῆν, κρατυνόμενος, κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ πάσχα τῆς αὐτῆς τρίτης ἰνδικτιῶνος στέφει καὶ Βασίλειον τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τῶν χειρῶν Πολυεύκτου τοῦ πατριάρχου ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 4, line 16

τῇ ἑβδόμῃ δὲ τοῦ Μαρτίου μηνός, τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος, καὶ τὴν πασῶν ὀχυρωτέραν πόλιν, ἣν ἐγχωρίως Χάνδακα ἐκάλουν, πεπορθηκώς, καὶ τὸν ἀμηρεύοντα τῆς νήσου Κουρούπην ὄνομα λαβὼν αἰχμάλωτον καὶ Ἀνεμᾶν τὸν μετ' αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ πρωτεύοντα, καὶ τὴν νήσον ὅλην δουλωσάμενος, ἔμελλε μὲν ἐπὶ πλείονα προσμεῖναι χρόνον καὶ τὰ κατ' αὐτὴν καταστήσεσθαι, φήμης δὲ κρατούσης, ὡς ὁ μέλλων κατασχεῖν αὐτὴν Ῥωμαῖος ἀνὴρ ἐξ ἀνάγκης βασιλεύσει Ῥωμαίων, ἅμα τῷ γνωσθῆναι τὴν τῆς νήσου κατάσχεσιν ταῖς τοῦ Ἰωσήφ ὑποθήκαις ἀποστείλας ὁ Ῥωμανὸς προσεκαλέσατο τὸν Νικηφόρον ἐκεῖθεν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 9, line 10

ἡ δὲ Ἑλένη τῇ τῶν θυγατέρων καταγωγῇ περιαλγήσασα, καὶ μικρὸν ἐπιζήσασα χρόνον, τῇ εἰκοστῇ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός τῆς πέμπτης ἰνδικτιῶνος ἀπεβίω, καὶ βασιλικῶς ἐκκομισθεῖσα ἐτάφη ἐν τῇ λάρνακι τοῦ πατρός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman2, section 11, line 1

Πεντεκαιδεκάτῃ δὲ Μαρτίου μηνός, τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, ἐν ᾗ ἑξακισχιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ πρώτῳ ἐτελεύτησε Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς, ἐτῶν ὑπάρχων εἰκοσιτεσσάρων, βασιλεύσας ἔτη τρισκαίδεκα, μῆνας τέσσαρας, καὶ ἡμέρας πέντε, ὡς μὲν τινες, προκαταναλώσας τὸ ἑαυτοῦ σαρκίον ταῖς αἰσχίσταις καὶ φιληδόνοις πράξεσιν, ὡς δ' ἕτερος ἔχει λόγος, φαρμάκοις ἀναιρεθεῖς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 3,

line 1

Ἀπριλλίῳ δὲ μηνί, τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, εἴσεισιν ὁ Φωκᾶς Νικηφόρος κελεύσει τῆς δεσποίνης, τοῦ Ἰωσήφ καθάπαξ καὶ πάλιν κωλύοντος, ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 6, line 22

καὶ δευτέρῳ τοῦ Ἰουλίου μηνός, τῆς αὐτῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος, ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἑφ' στρατευμάτων ἀπάντων παρακεκινημένων ὑπὸ τοῦ Τζιμισκῆ Ῥωμαίων ἀναγορεύεται βασιλεύς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas+Const, section 7, line 54

στέφει οὖν τοῦτον ὁ Πολύευκτος ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, ἡμέρα δὲ ἦν κυριακή, ἑξκαιδεκάτην τοῦ Αὐγούστου μηνός ἄγοντος, τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 11, line 2

Ὁ δὲ Νικηφόρος κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἐν μηνί Ἰουλίῳ, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμῃ, ἔξεισι κατὰ Κιλικίας σὺν βαρεῖ στρατῷ Ῥωμαίων καὶ συμμάχων Ἰβήρων καὶ Ἀρμενίων, ἔχων Θεοφάνῳ τὴν γαμετὴν σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 14, line 2

Δηρώσας δὲ καὶ τεφρώσας καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις τῆς Κιλικίας τῷ Ὀκτωβρίῳ μηνί, τῆς ἐννάτης ἰνδικτιῶνος, ὑπέστρεψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὰς τῆς Ταρσοῦ πύλας καὶ τὰς τῆς Μόψου ἐστίας, ἃς καὶ χρυσῷ καταστίξας ἔξωθεν ἀνάθημα τῇ βασιλίδι διεκόμισε, τὰς μὲν κατὰ τὴν ἀκρόπολιν στήσας, τὰς δὲ κατὰ τὸ τῆς Χρυσῆς πόρτης τεῖχος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 14

τετάρτῳ δὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἔτει, μηνί Ἰουνίῳ, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, τὰς ἐν τῇ Θράκῃ πόλεις ἐξῆλει ἐπισκεψόμενος, καὶ γενόμενος ἄχρι τῆς λεγομένης μεγάλης τάφρου ἔγραψε Πέτρῳ τῷ Βουλγαρίας ἄρχοντι, μὴ ἔαν τοὺς Τούρκους διαπερᾶν τὸν Ἰστρον καὶ τὰ Ῥωμαίων λυμαίνεσθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 23

πεισθέντες οὖν οἱ Ῥῶς καὶ ἐπελθόντες τῇ Βουλγαρίᾳ κατὰ τὸν Αὐγούστον μῆνα, τῆς ἑνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, πέμπτῳ τῆς βασιλείας ἔτει αὐτοῦ Νικηφόρου, πολλὰς πόλεις καὶ χώρας ἠδάφισαν τῶν Βουλγάρων, καὶ λείαν ὅτι πλείστην περιβαλλόμενοι ὑπέστρεψαν εἰς τὰ ἴδια.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 28

δευτέρῳ δὲ Σεπτεμβρίου μηνός, ὥρα τῆς νυκτὸς δωδεκάτῃ, ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης, γέγονε βρασμός καὶ κλόνος γῆς ἑξαίσιος, καὶ ἔπαθε κακῶς Ὀνωριάς καὶ Παφλαγονία.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 20, line 31

ἐγένοντο δὲ καὶ ἄνεμοι κατὰ τὸν Μάϊον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος σκληροὶ καὶ καυματώδεις, οἵτινες τοὺς καρποὺς διέφθειραν αὐταῖς ἀμπέλοις καὶ δένδρεσιν, ὥς ἐντεῦθεν κατὰ τὴν δωδεκάτῃ ἰνδικτιῶνα σφοδρότατον ἐπενεχθῆναι λιμὸν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Niceph2, section 22, line 9

καὶ τοῦ βασιλέως ὑπομνησθέντος, εἰ δεῖ τοῦτον εἰσελθεῖν ἐν τῇ βασιλίδι, κάκεινου προσμένειν μικρὸν ἐπιτρέψαντος, ἐκείνῃ νυκτὸς ἑνδεκάτῃ τοῦ Δεκεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχilioστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου, ἀποστείλασα ἄγει τοῦτον πρὸς τὸν κάτωθεν τῶν παλατίων χειροποίητον λιμένα, καὶ κοφίνῳ ἀνιμήσατο μετὰ πάντων τῶν περὶ αὐτόν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life John1, section 20, line 1

Αὐγούστῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος τρίτης, ἐφάνη καὶ κομήτης ὁ λεγόμενος πωγωνίας, καὶ ἐφαίνετο ἕως Ὀκτωβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 1, line 4

ᾧ μᾶλλον πιστευτέον. ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Τὸ μὲν οὖν Ἰωάννου τέλος τὸν εἰρημένον συνηνέχθη τρόπον, τὸ δὲ τῆς βασιλείας κράτος εἰς Βασίλειον μετήχθη καὶ Κωνσταντῖνον τοὺς υἱοὺς Ῥωμανοῦ, κατὰ τὸ ἑξακισχilioστὸν τετρακοσιοστὸν ὀγδοηκοστὸν τέταρτον ἔτος, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, μηνὸς Δεκεμβρίου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 10, line 20

καὶ τούτους μὲν εἶχεν ἡ φρουρά, τῶν δὲ μὴ συνανελθόντων ἀποστατῶν τῷ Σκληρῷ Λέων μὲν ὁ αἰχμάλωτος καὶ οἱ τοῦ δουκὸς Ἀνδρονίκου τοῦ Λυδὸς παῖδες Χριστοφόρος ὁ Ἐπείκτης καὶ Βάρδας ὁ Μουγγός (ἔφθη γὰρ ἐκεῖνος ἀποθανεῖν) τὸ Ἀρμακούριον καὶ τὴν Πλατεῖαν πέτραν καὶ ἄλλα τινὰ φρούρια ἐρυμνὰ ἐν τῷ θέματι κείμενα τῶν Θρακησίων κατεσχηκότες ἀντεῖχον ἕως ὀγδόης ἰνδικτιῶνος, καὶ ἐπεκδρομὰς ἐκ τούτων ποιοῦμενοι τὰ βασιλέως ἐλύπουν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 13, line 1

οὗτος δὲ μὴ ἐνεγκὼν πράως τὴν ἐπιτίμησιν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον τραχυνόμενος καὶ δίκαια συμβουλευσαὶ ἰσχυριζόμενος, ἠνάγκασε τὸν βασιλέα διὰ τὴν ἀναίσχυντον ἰτα-

μότητα ἀναπηδῆσαί τε τοῦ θρόνου καὶ τῶν τριχῶν αὐτοῦ καὶ τῆς γενειάδος λαβόμενον κατασπάσαι εἰς γῆν. Ἰνδικτιῶνος δὲ πεντεκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ τετρα- κοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ τετάρτου, Ὀκτωβρίῳ μηνί, ἐγένετο κλόνος μέγας, καὶ κατέπεσον οἰκίαι καὶ ναοὶ πολλοὶ καὶ μέρος τῆς σφαίρας τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 14, line 7

Οἱ δὲ τῶν Ῥωμαίων μεγιστᾶνες μηνιῶντες τῷ βασιλεῖ, ὁ μὲν Φωκᾶς Βάρδας καὶ τινες σὺν αὐτῷ, ὅτι περ εἰς Βουλγαρίαν ἐκστρατεύ- σας ὑπερεῖδεν αὐτούς, μηδ' ἐν Καρὸς λογισάμενος μοίρα, ἄλλοι δὲ καὶ ἄλλοι δι' ἄλλους προπηλακισμούς τε καὶ παροινίας, ὁ δὲ μάγιστρος Εὐ- στάθιος ὁ Μαλεῖνος διὰ τὸ ἀτίμως ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐκστρατείας ἀποπεμ- φθῆναι, συναθροισθέντες ἐν τῷ Χαρσιανῷ κατὰ τὸν οἶκον τοῦ ῥηθέντος Μα- λείνου, πεντεκαιδεκάτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικ- τιῶνος, Βάρδαν τὸν Φωκᾶν ἀνείπον βασιλέα, διάδημά τε περιθέντες αὐτῷ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς βασιλείας γνωρίσματα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 19, line 2

Ἄρτι δὲ τοῦ Φωκᾶ ἀποθανόντος κατὰ τὸν Ἀπρίλλιον μῆνα τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶ- νος, τοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ τετρακοσιοστοῦ ἐνενη- κοστοῦ ἑβδόμου ἔτους, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀποστασίας διαλυθείσης, ἀδείας λαβόμενος ὁ Σκληρὸς πάλιν ἀνελάμβανεν ἑαυτὸν καὶ τὴν προ- τέραν ἐσωμάσκει ἀποστασίαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 22, line 4

Νικολάου δὲ τοῦ Χρυσοβέργῃ ἐπὶ χρόνοις δώδεκα καὶ μῆνας ὀκτὼ τὴν ἐκκλησίαν ἰθύναντος καὶ καταλύσαντος τὴν ζωὴν, χειροτονεῖ- ται Σισίνιος μάγιστρος, ἀνὴρ ἐλ- λόγμος καὶ ἱατρικῆς τέχνης ἥκων εἰς τὸ ἀκρότατον, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντα- κοσιοστῷ τρίτῳ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης· ὅστις καὶ τοὺς διακρινομένους ἥνωσε διὰ τὴν τετραγαμίαν Λέοντος τοῦ βασιλέως, ἐξ ὅτου τοῦτον Εὐθύμιος εἰς κοινωνίαν ἐδέξατο, ἥνωσεν. καὶ οὗτος δὲ ἐπὶ τρεῖς μόνους ἐνιαυτοὺς τὴν ἐκκλησίαν ποιμάνας ἐξέστη τῆς ζωῆς, καὶ προεβλήθη Σέργιος, ἡγούμενος ὢν τῆς μονῆς τοῦ Μανουὴλ καὶ τὸ γένος ἀναφέρων πρὸς Φώτιον τὸν πατριάρχην.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 26, line 2

Τῷ δὲ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ὀγδόῳ ἔτει, τῆς τρισκαίδε- κάτης ἰνδικτιῶ- νος, δύναμιν βαρεῖαν ἐκπέμψας ὁ βασιλεὺς κατὰ τῶν πέραν τοῦ Αἴμου Βουλγαρικῶν κάστρων, ἀρχηγοὺς ἔχουσιν τὸν πατρίκιον Θεοδωροκάνον καὶ Νικηφόρον πρωτο- σπαθᾶριον τὸν Ξιφίαν, τὴν τε μεγάλην εἴλε Περσθλάβαν καὶ τὴν μικρὰν καὶ τὴν Πλί- σκοβαν, καὶ ἀσινῆς καὶ τροπαιοῦχος ἡ Ῥωμαϊκὴ ὑπενόστησε δύναμεις.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 30, line 1

Ὁ δὲ βασιλεὺς κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος, ἰνδικτιῶνος πεντεκαίδε- κάτης, ἐκστρατεύει κατὰ Βιδίνης, καὶ ἐφ' ὅλους ὀκτὼ μῆνας ἐμφιλοχῶ- ρήσας τῇ προσεδρεία αἰρεῖ κατὰ κράτος τὴν πόλιν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 32, line 1

Καὶ τῇ αὐτῇ ἰνδικτιῶνι δόγμα ἐξέθετο, τὰς τῶν ἀπολωλότων ταπεινῶν συντελείας τελεῖσθαι παρὰ τῶν δυνατῶν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 33, line 1

Ὅγδοῃ δὲ ἰνδικτιῶνι, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ, ὁ τῆς Αἰγύπτου κατάρχων Ἀζίζιος διὰ μικρὰς αἰτίας καὶ μηδενὸς λόγου προσκρού- σματα ἄξια τὰς πρὸς Ῥωμαίους λύσας σπονδὰς τὸν τε ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν τῷ τάφῳ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ ἀνεγχερμένον πολυτελῶς θεῖον ναὸν κατεστρέψατο, καὶ τὰ εὐαγγῆ ἐλυμήνατο μοναστήρια, καὶ τοὺς ἐν τούτοις ἀσκουμένους ἀπανταχοῦ τῆς γῆς ἐφυγάδευσε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 35, line 21

τούτου καὶ ἀποπειρασμένου τῆς εἰσόδου, ἐπεὶπερ ἀντεῖχον γενναίως οἱ φυλάσ- σοντες καὶ τοὺς βιαζομένους ἐξ ὑπερδεξίων ἀνήρουν βάλλοντες καὶ τιτρώσκοντες, καὶ ἤδη ἀπέγνωστο τῷ βασιλεῖ ἡ διάβασις, Νικη- φόρος ὁ Ξιφίας τῆς Φιλιππουπόλεως τότε στρατηγῶν τῷ βασιλεῖ συνταξάμενος, καὶ αὐτὸν μὲν προσμένειν καὶ συνεχεῖς προσβολὰς ποιεῖσθαι τῷ δέματι παρεγγυήσας, αὐτὸς δὲ ἀπιέναι φήσας, εἴ πως καὶ δυνη- θεῖη λυσιτελές τι διαπράξασθαι καὶ σωτήριον, τὸν περὶ αὐτὸν εἰληφῶς λαὸν ὑποστρέφει, καὶ περιοδεύσας τὸ πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Κλειδίου κείμενον ὑψηλότερον ὄρος, ὃ Βαλασίτζαν κατονομάζουσι, καὶ τραχυ- πορίαις καὶ ἀνοδίαις χρησάμενος, εἰ- κοστῇ ἐννάτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός, ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, ἄνωθεν ἐξαίφνης μετ' ἀλα- λαγμοῦ καὶ δούπου κατὰ νώτου γίνεται τῶν Βουλγάρων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 35, line 44

λαβὼν δὲ καὶ πίων ἐλήφθη καρδιωγμῷ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας θνήσκει κατὰ τὴν ἕκτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. παραλαμβάνει δὲ τὴν ἀρχὴν τῶν Βουλγάρων ὁ υἱὸς αὐ- τοῦ Γαβριήλ ὁ καὶ Ῥωμανός, ῥώμη μὲν καὶ ἰσχύϊ τοῦ πατρὸς ὑπερέχων, φρονήσει δὲ καὶ διανοίᾳ πολλῷ λειπόμενος, τεχθεὶς τῷ Σαμουήλ ἀπὸ τινος αἰχμαλώτιδος Λαρις- σαίας ἀπὸ τινος αἰχμαλώτιδος Λαρισσαίας] ἐξ Ἀγάθης τῆς θυγατρὸς Ἰωάννου τοῦ Χρυσή- λίου τοῦ ἐν Δυρραχίῳ πρωτεύοντος. ἤρξε δὲ κατὰ τὴν πεντεκαιδεκάτην τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 40, line 2

Ἐξακισχιλιοστῷ δὲ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ τετάρτῳ ἔτει, ἰνδικτιῶνος τεσσαρεσ-
καιδεκάτης, ἀπάρας τῆς βασιλίδος ὁ βασιλεὺς ἄπεισιν εἰς Τριάδιτζαν, καὶ τὸ φρού-
ριον Πέρνικον περικαθίσας ἐπολιόρκει, τῶν ἔνδον δὲ καρτερῶς καὶ ἐκθύμως ἀγωνιζο-
μένων, καὶ πολλῶν Ῥω- μαίων πιπτόντων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 40, line 22

καὶ κτείνουσι μὲν πολλούς, συλλαμβάνουσι δὲ καὶ διακοσίους πανοπλίτας καὶ
τοὺς ἵππους καὶ τὴν ἀποσκευὴν Ἰωάννου καὶ τὸν τούτου ἀνεψιόν· ὃν καὶ παραυτίκα
στερεῖ τῶν ὀφθαλμῶν. ταῦτα δράσας ἐπάνεισι πρὸς τὰ Βο- δηνά, καὶ πάντα τὰ ἐκεῖσε
καταστησάμενος ἐπαναζευγνύει πρὸς τὸ Βυζάντιον, κατὰ τὴν ἐννάτην τοῦ Ἰαννουα-
ρίου μηνός, ἰνδικτιῶνος πεντε- καιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ
εἰκοστοῦ ἕκτου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 43, line 51

καὶ τῶν λοιπῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ ἀρχιερέως Βουλγάρων. ἰνδικτιῶν ἦν δευτέρα,
ἔτος ἑξακισχιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἑβδομον.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 43, line 57

ὃς ἐπὶ εἴκοσιν ὅλους ἐνιαυ- τοὺς τὴν τοῦ θεοῦ ποιμάννας ἐκκλησίαν Ἰουλίῳ μηνί, ἰν-
δικτιῶνος δευτέρας, ἐν ἔτει τῷ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἑβδόμῳ, πρὸς
κύριον ἐξεδήμησε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 45, line 28

μετὰ δὲ ταῦτα δευτέρας συμπλοκῆς γενομένης, τῇ ἐνδεκάτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μη-
νός, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, κατὰ τὸ ἑξακισχιλιοστὸν πεντα- κοσιοστὸν τριακοστὸν πρῶ-
τον ἔτος, πίπτει μὲν ὁ Λιπαρίτης (οὗτος γὰρ ἦν ἀρχιστράτηγος τῷ Γεωργίῳ) καὶ σὺν
αὐτῷ πᾶν τὸ κρατιστεῦον ἐν Ἀβασγοῖς, φεύγει δὲ καὶ ὁ Γεώργιος εἰς τὰ ἐνδότερα ὄρη
τῆς Ἰβηρίας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Bas2+Const8, section 47, line 4

Δεκεμβρίῳ γὰρ μηνί, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιο-
στοῦ τριακοστοῦ τετάρτου, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ἀπεβίω, πρό τινων ἡμερῶν τῆς
αὐτοῦ τελευτῆς καὶ Εὐσταθίου τοῦ πατριάρχου ἀποθανόντος, περὶ οὗ λέγεται, ὅτι ἐν
μιᾷ τῶν ἐπισήμων ἑορτῶν τῆς ἱεουργίας τελουμένης – τοῦτο μὲν [γὰρ add. C] διὰ τὸ
γῆρας· ἕξωρος γὰρ (γὰρ om. C) ἦν, τοῦτο δὲ διὰ μαλακίαν σωματικὴν· ἐνοσηλεύετο
γάρ – τῆς εἰσόδου τῶν ἀγίων ἀργῶς τε καὶ σχολαίως πλείον (πλείω EU) τοῦ (τοῦ)

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

τῆς Ε) συνήθους τελουμένης (τελωμένης C), μετὰ τὸ τελέσαι τὴν εὐχὴν μὴ δυνάμενος ἴστασθαι, δόξαν αὐτῷ ἤχθη θρόνος, ἐφ' ᾧ ἀναπαύεσθαι (ἀναπεπαῦ- σθαι Α) εἴθιστο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const8, section 3, line 1

Ἐννάτῃ δὲ Νοεμβρίου μηνός, τῆς δωδεκάτης ἰνδικτιῶνος, ἐν ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τριακοστῷ ἑβδόμῳ, αἰφνιδίῳ νόσῳ ληφθεὶς ὁ Κωνσταντῖνος καὶ παρὰ τῶν ἱατρῶν ἀπαγορευθεὶς ἐσκέπτετο, τίνα ἂν καταλίποι διάδοχον τῆς βασιλείας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 5, line 38

καὶ δὴ κατὰ τὴν δευτέραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, ἰνδικτιῶνος τρισκαιδεκάτης, ἔτους ἑξακισχιλιοστοῦ πεντακοσιοστοῦ τριακοστοῦ ὀγδόου, κατὰ τὰ βεβου- λευμένα τὰς τῆς στρατοπεδείας ἀνοίξαντες πύλας ἀπανταχῇ τῆς ἐπ' Ἀντιόχειαν εἶχοντο, οἱ πλείους μὲν κοιλιακῷ κατειργασμένοι νοσήματι, οἱ πλείους δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τοῦ δίψους κατειργασμένοι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 8, line 10

τούτῳ τῷ ἔτει ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιο- στῷ τριακοστῷ ἑννάτῳ τυγχάνοντι, ἰνδικτιῶνος τεσσαρεσκαιδεκάτης, καὶ ὁ Προυσιάνος ἐκουσίως ἀποκείρεται μοναχός, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἐκ Μαντινείου τῆς ἐν Βουκελλαρίῳ μονῆς εἰς Θρακησίους μεταβί- βάζεται, καὶ Κωνσταντῖνος πατρίκιος ὁ Διογένης ἐκβληθεὶς τοῦ πύργου ἐν τῇ μονῇ τῶν Στουδίου ἀποκείρεται μοναχός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 9, line 1

Τῷ δὲ ἑξακισχιλιοστῷ πεντακοσιοστῷ τετρακοστῷ ἔτει, ἰνδι- κτιῶνος πεντεκαιδε- κάτης, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, ἦλθε πρὸς τὸν βασιλέα Ῥω- μανὸν μετὰ δώρων πολλῶν ὁ τοῦ Χαλεπίτου υἱὸς Ἄμερ, ἑξαιτῶν ἀνα- νεῶσαι τὴν εἰρήνην καὶ τοὺς πρόσθεν παρέχειν φόρους.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Roman3, section 17, line 37

διήρκεσεν οὖν ἄχρι τῆς ἑνδεκάτης τοῦ Ἀπριλλίου μηνός, τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶ- νος, τοῦ ςφμβ' ἔτους.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 5, line 22

καὶ εὐθὺς ἄγεται εἰς τὰ βασίλεια, καὶ κατὰ τὴν τρίτην τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος ἐν τῇ νήσῳ Πλάτῃ περιορίζεται.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 8, line 1

Τῷ δὲ ςφμγ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος τρίτης, Μαΐῳ μηνί, Ἄφροι καὶ Σικελοὶ καταδραμόν- τες τὰς Κυκλάδας καὶ τὰ τοῦ Θρακησίου παράλια, τελευταῖον κατεπολεμήθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε φυλαττόντων, καὶ πεντακό- σιοι μὲν ζῶντες ὡς βασιλέα ἤχθησαν, οἱ δὲ λοι- ποὶ πάντες ἀνεσκολοπίσθη- σαν ἐν τῇ παραλίῳ ἀπὸ Ἀτραμυτίου καὶ μέχρι Στροβίλου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 10, line 1

Τῷ δὲ ,σφμδ' ἔτει, ἰνδικτιῶνος τετάρτης, διὰ τοῦ ἔαρος τρεῖς εἰσβολὰς οἱ Πατζινάκαι ποιησάμενοι κατὰ Ῥωμαίων ἄρδην τὰ παρα- τυχόντα ἠφάνισαν, ἠβηδὸν τοὺς ἀλισκομένους ἀναιροῦντες καὶ τιμωρίαις τοὺς αἰχμαλώτους ὑποβάλλοντες ἀνεκδιγῆτοις.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 10, line 14

Δεκεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος πέμπτης, ἔτους ,σφμε', κατὰ τὴν ὀκτωκαιδεκάτην τοῦ μηνός, περὶ τετάρτην ὥραν τῆς νυκτός, γεγόνασι σεισμοὶ τρεῖς, δύο μικροὶ καὶ εἷς μέγας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 13, line 1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, Νοεμβρίου δευτέρᾳ, γέγονε σεισμός περὶ ὥραν δεκάτην τῆς ἡμέρας, καὶ διετέλεσεν ἡ γῆ σειομένη ἄχρι ὅλου τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 17, line 1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἕκτης, γέγονεν ἐπιβουλὴ κατὰ τῆς πόλεως Ἐδέσσης· καὶ μικροῦ ἂν ἐάλω, εἰ μὴ θεὸς διεσώσατο.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 18, line 1

Τῷ δὲ ,σφμς' ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἑβδόμης, ἐπιτείνων τὸ πρὸς τὸν Δαλασσηνὸν ἔχθος ὁ Ἰωάννης ὑπερορίζει καὶ Θεοφύλακτον πατρικίον τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν, καὶ τὸν ἕτερον ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν πατρικίον Ῥω- μανόν, καὶ Ἀδριανὸν τὸν ἀνεψιὸν αὐτῶν καὶ τοὺς λοιποὺς τοὺς κατὰ γένος αὐτῷ ἐγγίζοντας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 19, line 1

Φεβρουαρίου δὲ μηνὸς δευτέρᾳ, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης, ἔτους ,σφμη', γέγονε σεισμός φρικώδης, καὶ ἔπαθον μὲν καὶ ἄλλοι τόποι καὶ πόλεις, ἐγένετο δὲ ἡ Σμύρνα ἐλεεινὸν θέαμα, καταπεσόντων τῶν καλλίστων οἰκοδομημάτων αὐτῆς καὶ πολλοὺς τῶν οἰκη- τῶν ἀναλυσάντων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 21, line 14

Μαΐῳ δὲ μηνί τοῦ ,σφμη' ἔτους, ἰνδικτιῶνος ὀγδόης, ἡ ἀδελφὴ τοῦ βασιλέως Μαρία, μήτηρ δὲ τοῦ καίσαρος, ἄπεισιν ἐν Ἐφέσῳ εἰς προσκύνησιν τοῦ ἡγαπημένου.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 27, line 1

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Σεπτεμβρίου δὲ μηνός, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης τοῦ ,ϝφμθ' ἔτους, Ἀλουσιάνος πατρικίος καὶ στρατηγὸς Θεοδοσιουπόλεως, ὁ τοῦ Ἀαρὼν δεύτερος υἱός, ἄφνω τῆς πόλεως ἀποδρὰς τῷ Δελεάνῳ προσέρχεται ἐξ αἰτίας τοιαύτης.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 28, line 1

Τούτῳ τῷ ἔτει, ἰνδικτιῶνος ἐννάτης, Ἰουνίου δεκάτῃ, περὶ ὥραν τῆς ἡμέρας δωδεκάτην, γέγονε σεισμός.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich4, section 29, line 23

Δεκεμβρίου δὲ δεκάτῃ, τοῦ ,ϝφν' ἔτους, ἰνδικτιῶνος δεκάτης, θνήσκει ἐν μετανοίᾳ καὶ ἔξομολογήσει, τὴν εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἀμαρτάδα ἀποκλαιόμενος, βασιλεύσας ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ καὶ μῆνας ὀκτώ, ἀνὴρ τᾶλλα μὲν ἐπιεικὴς καὶ χρηστὸς καὶ εὐλαβῶς δόξας βιοῦν, πλὴν τοῦ εἰς τὸν βασιλέα Ῥωμανὸν ἀμαρτήματος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich5, section 2, line 27

τυφλωθέντες οὖν ἐξορίζονται, ὁ μὲν Μιχαὴλ εἰς τὸ μοναστήριον τῶν Ἐλεγκῶν εἰκάδι πρώτη μηνὸς Ἀπριλλίου, ἰνδικτιῶνος δεκάτης τοῦ ,ϝφν' ἔτους, βασιλεύσας ἐπὶ μῆνας τέσσαρας καὶ ἡμέρας πέντε, καὶ οἱ συγγενεῖς δὲ πάντες αὐτοῦ ἄλλος ἄλλαχοῦ διεσπάρησαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 2, line 10

καὶ ταῦτα μὲν ἐπράχθη ἐν προοιμίῳ τῷ Μονομάχῳ, κατὰ τὴν δεκάτην ἰνδικτιῶνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 2, line 11

κατὰ δὲ τὴν ἕκτην τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, τοῦ ,ϝφνα' ἔτους, ἐφάνη κομήτης ἀπὸ τῆς ἑω πρὸς δύσιν ποιούμενος τὴν πορείαν, καὶ ὥρᾳτο λάμπων παρ' ὅλον τοῦτον τὸν μῆνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 1

Τῇ δὲ εἰκοστῇ τοῦ Φεβρουαρίου μηνός, τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιῶνος, κατέλυσε τὴν ζωὴν Ἀλέξιος ὁ πατριάρχης, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν αὐτοῦ θρόνον Μιχαὴλ ὁ Κηρουλάριος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ, μοναχὸς ὢν, ἐξ οὗπερ ὁ ὀρφανοτρόφος αὐτὸν διὰ τὴν ἐπιβουλήν ἐξώρισε.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 7

Μαΐου δὲ δευτέρᾳ, τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος, ἐκτυφλοῦται καὶ ὁ ὀρφανοτρόφος ἐν τῷ λεγομένῳ χωρίῳ τῶν Μαρυκάτων, ὡς μὲν τινὲς φασιν, ὑπὸ Θεοδώρας ἄκοντος τοῦ βασιλέως, ὡς δὲ ὁ τῶν πολλῶν κρατεῖ λόγος, παρ' αὐτοῦ τούτου ἐγκοτῶντος αὐτῷ διὰ τὰς ὑπερορίας, καὶ τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός ἀποθνήσκει.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 5, line 12

Ἰουλίῳ δὲ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος κατηγορήθη καὶ Στέφανος ὁ σεβαστοφόρος, ὡς ἐπιβουλεύων τῷ βασιλεῖ καὶ βασιλέα βουλόμενος ποιῆσαι Λέοντα πατρικίον καὶ στρατηγὸν Μελιτηνῆς, τὸν υἱὸν τοῦ Λαμπροῦ.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 6, line 1

Ἐγένετο δὲ καὶ κατὰ τὸν Ἰούλιον μῆνα τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος καὶ ἡ τοῦ ἔθνους τῶν Ῥῶς κίνησις κατὰ τῆς βασιλίδος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 7, line 1

Σεπτεμβρίῳ δὲ μηνί, ἰνδικτιῶνος δωδεκάτης, ἔτους ,ζρνβ', ἔπνευσεν ἄνεμος σφοδρός, ὡς διαφθαρῆναι σχεδὸν τοὺς τῶν ἀμπέλων καρπούς.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 8, line 1

ἦν δὲ ὁ Στηθάτος οὗτος ἀρετῆς εἰς ἄκραν ἐπιμελούμενος καὶ νηστεία καὶ σκληραγωγία καὶ πάσῃ ἄλλῃ ἀρετῇ ἐντήκων τὸ σῶμα ἑαυτοῦ, ὡς καὶ ποτε τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄσιτος διατελέσαι, μηδενὸς τὸ παράπαν ἐν τῷ μέσῳ γευσάμενος. Ἰνδικτιῶνος δὲ τρισκαιδεκάτης ὁ κατὰ τοῦ Ἀνίου ἀρχὴν ἐλάμβανε πόλεμος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 8, line 130

ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὕστερον· πρὶν ἢ δὲ τὰς δυνάμεις ἐλθεῖν, ὁ Τορνίκιος κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα, τῆς πρώτης ἰνδικτιῶνος, βασιλεύς, ὡς ἐλέχθη, ἀναρρηθεὶς θάπτον ἢ λόγος τὴν βασιλίδα καταλαμβάνει, ἐλπίζων αὐτοβοεῖ ταύτην αἰρήσειν διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν τὸν βασιλέα δυνάμεων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 15

ἀρχῆς εἰς Σαρακηνοὺς διαλυθείσης, καὶ τῆς τῶν Σαρακηνῶν ἐπικρατείας μὴ μόνον Περσίδος καὶ Μηδίας καὶ Βαβυλῶνος καὶ Ἀσσυρίων κυριευούσης, ἥδη δὲ καὶ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης καὶ μέρους οὐκ ὀλίγου τῆς Εὐρώπης, ἐπεὶ περ ἔτυχον ἐν διαφόροις καιροῖς ἀλλήλων καταστασιάσαντες καὶ ἡ μία καὶ μεγίστη αὕτη ἀρχὴ εἰς πολλὰ διηρέθη μέρη, καὶ ἄλλον μὲν ἀρχηγὸν εἶχεν ἡ Ἰσπανία, ἄλλον δὲ ἡ Λιβύη, ἄλλον δὲ ἡ Αἴγυπτος, ἄλλον δὲ ἡ Βαβυλών, ἕτερον δὲ ἡ Περσίς, καὶ πρὸς ἀλλήλους μὲν οὐχ ὡμόνουν, μᾶλλον μὲν οὖν καὶ προσεπολέμουν οἱ γειτονοῦντες, ἀρχηγὸς Περσίδος καὶ Χωρασμίων καὶ Ὠρητανῶν καὶ Μηδίας ὑπάρχων Μουχούμετ κατὰ τοὺς χρόνους Βασιλείου τοῦ βασιλέως, ὁ τοῦ Ἰμβραήλ, καὶ πολέμων Ἰνδοῖς καὶ Βαβυλωνίοις καὶ κακῶς ἐν τῷ πολέμῳ φερόμενος, ἔγνω δεῖν πρὸς τὸν ἄρχοντα Τουρκίας διαπρεσβεύσασθαι καὶ συμμαχίαν ἐκεῖθεν αἰτήσασθαι.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 9, line 30

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ὑποστρέψας δὲ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἡπείγετο καὶ πρὸς τοὺς πολεμοῦντας Ἴνδους διαγωνίσασθαι μετ' αὐτῶν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 14, line 7

ἀλλ' ὁ Λιπαρίτης οὐκ ἤθελε διὰ τὴν ἡμέραν· ἦν γὰρ σάββατον, ὀκτωκαιδεκάτην ἄγοντος τοῦ Σεπτεμβρίου μηνός, τῆς δευτέρας ἰνδικτιῶνος, ἐν ταῖς ἀποφράσι δὲ τῶν ἡμερῶν τῷ Λιπαρίτῃ τὸ σάββατον ἐνομίζετο, ὅπερ ἀποτροπιαζόμενος ἀνεδύετο πολεμεῖν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 22, line 80

τῆς δὲ τρίτης ἐπιστάσης ἰνδικτιῶνος τοῦ ἡφονή' ἔτους, τὸν ἐταίρειάρχην Κωνσταντῖνον στρατηγὸν αὐτοκράτορα προχειρισάμενος ὁ βασιλεὺς ἐκπέμπει κατὰ τῶν Πατζινάκων.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 25, line 29

διὸ καὶ τὰς ἐκδρομὰς οὐκ ἀνέτως, ὥς τὸ πρότερον, ἀλλὰ μετὰ φειδοῦς ἐποιοῦντο κατὰ τε τὴν τετάρτην καὶ πέμπτην ἰνδικτιῶνα.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 30, line 2

Ἐνέσκηψε δὲ καὶ λοιμικὴ νόσος τῇ βασιλίδι κατὰ τε τὴν ἑβδόμη καὶ ὀγδόην ἰνδικτιῶνα, ὥς μὴ ἐξισχύειν τοὺς ζῶντας ἐκφέρειν τοὺς τεθνεῶτας.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Const9, section 30, line 3

ἠνέχθη δὲ καὶ κατὰ τὸ θέρος τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιῶνος μέγιστόν τι χρῆμα χαλάζης, καὶ πολλὰ ὑπ' αὐτῆς οὐ ζῶα μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωποι διεφθάρησαν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Theod, section 1, line 27

ὅλην οὖν τὴν θ' ἰνδικτιῶνα, τοῦ ἡφξδ' ἔτους βιώσασα ἡ βασιλὶς, καὶ περὶ τὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου μηνός τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος ἰλεοῦ νοσήματι περιπεσοῦσα ἀπέθανεν.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 1, line 2
ΜΙΧΑΗΛ Ο ΓΕΡΩΝ

Ἀναρρηθέντος δὲ τοῦ Μιχαὴλ αὐτοκράτορος κατὰ τὴν λ' ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς θ' ἰνδικτιῶνος, Θεοδόσιος πρόεδρος ὁ τοῦ πατραδέλφου τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου τοῦ Μονομάχου υἱός, πυθόμενος τὴν ἀνάρρησιν καὶ δεινοπαθήσας, καὶ μὴ βουλευσάμενος, μηδὲ λογισάμενος τὴν τοῦ ἔργου δυσχέρειαν καὶ ἀπότηυξιν, μηδ' οἷον κύβον μέλλει ἀναρριπεῖν, ἀνελήφως τοὺς οἰκογενεῖς καὶ δούλους καὶ τοὺς ἄλλως ὑπηρετούμενους αὐτῷ, πολλοὺς δὲ καὶ τῶν γειτόνων καὶ τινὰς τῶν συνήθων, ὅσοι περ ἦσαν τὰς φρένας κουφότεροι, ἄρας περὶ δεῖλην ὀψίαν ἐκ τῆς οἰκίας (κεῖται δὲ αὕτη περὶ τὸ λεγόμενον Λεωμακέλλιον) προῆει διὰ τῆς πλατείας ὥς εἰς τὸ παλάτιον,

ἀγανακτῶν καὶ δυσχεραίνων, καὶ τὴν ἀδικίαν ὥς ἂν τὰ ἔσχατα ἡδικοῦμενος πρὸς τοὺς

παρατυ-

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 6, line 45

κάκειψε τοὺς πλησιοχώρους ἀθροίσαντες στρατιώτας καὶ τοὺς ὅσοι πυθόμενοι τὴν κίνησιν ἐθελονταὶ παρεγένοντο, μετὰ πάντων αὐτῶν ἀναγορεύουσι τοῦτον αὐτοκράτορα βασιλέα Ῥωμαίων, ὁγδόην ἄγοντος τότε τοῦ Ἰουνίου μηνός, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος.

Joannes Scylitzes Hist., Synopsis historiarum Emperor life Mich6, section 12, line 67

τοῦ δὲ κατὰ τὴν ἐν ἀκροπόλει οἰκίαν αὐτοῦ γενομένου ἡμέρᾳ τετράδι, τριακοστὴν πρώτην ἄγοντος τοῦ Αὐγούστου μηνός, τῆς δεκάτης ἰνδικτιῶνος, στέλλεται ὁ Κεκαυμένος κουροπαλάτης ὑπὸ τοῦ Κομνηνοῦ τιμηθεὶς μετὰ τινων οὐκ ὀλίγων εὐπατριδῶν τῇ πέμπτῃ πρωΐας διὰ δρόμωνος, καὶ εἰσελθὼν κρατεῖ τὰ ἀνάκτορα.

Pytheas Perieg., Fragmenta (1650: 001) “Pytheas von Massalia”, Ed. Mette, H.J. Berlin: De Gruyter, 1952. Fragment 5, line 17

τί<ς> γὰρ ἢ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 52

ὅτι μὲν γὰρ πλέον ἢ διπλάσιον τὸ γνῶριμον μῆκος ἐστὶ τοῦ γνωρίμου πλάτους, ὁμολογοῦσι καὶ οἱ ὕστερον καὶ τῶν ἄλλων οἱ χαριέστατοι· λέγω δὲ <τὸ> ἀπὸ τῶν ἄκρων τῆς Ἰνδικῆς ἐπὶ τὰ ἄκρα τῆς Ἰβηρίας τοῦ <ἀπὸ τῶν> Αἰθιοπῶν ἕως τοῦ κατὰ Ἰέρνην κύκλου.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6a, line 57

φησὶ δ' οὖν τὸ μὲν τῆς Ἰνδικῆς μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ τὸ στενώτατον σταδίων μυρίων ἑξακισχιλίων – τὸ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀκρωτήρια τεῖνον τρισχιλίοις εἶναι μείζον –, τὸ δὲ ἔνθεν ἐπὶ Κασπίους Πύλας μυρίων τετρακισχιλίων, εἴτ' ἐπὶ τὸν Εὐφράτην μυρίων, ἐπὶ δὲ τὸν Νεῖλον ἀπὸ τοῦ Εὐφράτου πεντακισχιλίων, ἄλλους δὲ χιλίους καὶ τριακοσίους μέχρι Κανωβικοῦ Στόματος, εἴτα μέχρι τῆς Καρχηδόνης μυρίους τρισχιλίους πεντακοσίους, εἴτα μέχρι Σηλῶν ὀκτακισχιλίους τοῦλάχιστον· ὑπεραίρειν δὴ τῶν ἑπτὰ μυριάδων ὀκτακοσίους.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 6b, line 3

ὅρα γάρ, εἰ τοῦτο μὲν μὴ κινοίη τις τὸ τὰ ἄκρα τῆς Ἰνδικῆς τὰ μεσημβρινὰ ἀνταίρειν τοῖς κατὰ Μερόην, μηδὲ τὸ διάστημα τὸ ἀπὸ Μερόης ἐπὶ τὸ στόμα τὸ κατὰ τὸ Βυζάντιον ὅτι ἐστὶ περὶ μυρίους σταδίους καὶ ὀκτακισχιλίους, ποιοίη δὲ τρισμυρίων τὸ ἀπὸ τῶν μεσημβρινῶν Ἰνδῶν μέχρι τῶν Ὀρῶν, ὅσα ἂν συμβαίη ἄτοπα.

Pytheas Perieg., Fragmenta Fragment 9b, line 1

KOSMAS DER INDIENFAHRER Χριστιανικὴ τοπογραφία II p. 82, 18 E. O. Winstedt: <Πυθέας> δὲ ὁ <Μας<ς>αλιώτης> φησὶν <ἐν τοῖς Περί Ὠκεανοῦ> ὅτι πα-

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ραγενομένωι αὐτῶι ἐν τοῖς βορειοτάτοις τόποις ἐδείκ- νουν οἱ αὐτόθι βάρβαροι τὴν ἡλίου κοίτην, ὥς ἐκεῖ τῶν νυκτῶν ἀεὶ γενομένου παρ' αὐτοῖς.

Maximus Confessor Theol., *Quaestiones et dubia* (2892: 002) “Maximi confessoris quaestiones et dubia”, Ed. Declerck, J.H. Turnhout: Brepols, 1982; *Corpus Christianorum. Series Graeca* 10. Section 119, line 20

Κατὰ δὲ τὴν θεωρίαν οὕτως ἐκκληπτέον τὸν τόπον· ὁ γνωστικὸς νοῦς κατὰ τὸν Παῦλον ἔχει συνόντας αὐτῷ τοὺς λογισμοὺς· κατὰ οὖν τὴν πρώτην τοῦ λόγου πρὸς τὸν νοῦν γινομένην ἐμφάνειαν οἱ λογισμοὶ ἀπηχήματα μόνον καὶ ἰνδάλματα τῆς γνώσεως ἀκούουσιν, οὐδὲν δὲ τετρανωμένον θεωροῦσιν· προκόπτον- τος δὲ τοῦ νοῦ καὶ ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν γινομένου, τουτέστιν ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς θεωρίας, οὐκέτι οἱ λογισμοὶ ἰνδαλμάτων ἀλλὰ τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως τέλειον ἐν μετουσίᾳ γίνονται.

Maximus Confessor Theol., *Scholia in Ecclesiasten* (in catenis: catena trium patrum) (2892: 097) “Anonymus in Ecclesiasten commentarius qui dicitur catena trium patrum”, Ed. Lucà, S. Turnhout: Brepols, 1983; *Corpus Christianorum. Series Graeca* 11. Section 1, line 65

Τῶνδ' εἰρημένων 8. Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι· οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν, καὶ οὐκ ἐμπλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως. Δηλαδή, ὁ διὰ τελειότητα φρενῶν τῆς κατὰ τὴν ἄστατον φορὰν τῶν ὄντων ὑπεριδὼν ματαιότητος, καὶ τῆς τούτων φύσεως πάντας τοὺς καθόλου ἐρευνώμενος λόγους, πολλὰ καμῶν, μόλις νῶ μόνῳ ἐν ἄλλῃ ἐξ ἄλλου φαντασίᾳ ἐν τι συλλέξει τῆς ἀληθείας ἰνδαλμα, πρὶν κρατηθῆναι φεῦγον καὶ πρὶν νοηθῆναι διαδιδρᾶσκον.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* (2057: 001) “Socrates' ecclesiastical history, 2nd edn.”, Ed. Bright, W. Oxford: Clarendon Press, 1893. Book 1, chapter 19, line 2

Τίνα τρόπον ἐπὶ τῶν χρόνων Κωνσταντίνου τὰ ἐνδοτέρω ἔθνη τῶν Ἰνδῶν ἐχριστιάνισαν.

Αὕθις οὖν μνημονευτέον καὶ ὅπως ἐπὶ τῶν καιρῶν τοῦ βασιλέως ὁ Χριστιανισμὸς ἐπλατύνετο· τηνικαῦτα γὰρ Ἰνδῶν τε τῶν ἐνδο- τέρω καὶ Ἰβήρων τὰ ἔθνη πρὸς τὸ Χριστιανίζειν ἐλάμβανε τὴν ἀρχήν.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 10

Ἦνίκα οἱ ἀπόστολοι κλήρῳ τὴν εἰς τὰ ἔθνη πορείαν ἐποιοῦντο, Θωμᾶς μὲν τὴν Πάρθων ἀποστολὴν ὑπεδέχετο, Ματθαῖος δὲ τὴν Αἰθιοπίαν, Βαρθολομαῖος δὲ ἐκκληροῦτο τὴν συνημ- μένην ταύτῃ Ἰνδίαν· τὴν μέντοι ἐνδοτέρω Ἰνδίαν, ἣ προσοικεῖ βαρβάρων ἔθνη πολλὰ, διαφόροις χρώμενα γλώσσαις, οὐδέ πω πρὸ τῶν Κωνσταντίνου χρόνων ὁ τοῦ Χριστιανισμοῦ λόγος ἐφώτιζε.

Socrates Scholasticus Hist., *Historia ecclesiastica* Book 1, chapter 19, line 14

Μερόπιός τις φιλόσοφος, τῷ γένει Τύριος, ἱστορῆσαι τὴν Ἰνδῶν χώραν ἔσπευσεν, ἀμιλλησάμενος πρὸς τὸν φιλόσοφον Μητρόδωρον, ὃς πρὸ αὐτοῦ τὴν Ἰνδῶν χώραν

ιστόρησεν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 21

Συμβεβήκει δὲ τότε πρὸς ὀλίγον τὰς σπονδὰς διεσπᾶσθαι τὰς μεταξὺ Ῥωμαίων τε καὶ Ἰνδῶν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 21

Συλλαβόντες δὲ οἱ Ἰνδοὶ τὸν φιλόσοφον καὶ τοὺς συμπλέοντας, πλὴν τῶν δύο συγγενῶν παιδῶν, ἅπαντας διεχρήσαντο· τοὺς δὲ δύο παῖδας, οἷον τῆς ἡλικίας διασώσαντες, δῶρον τῷ Ἰνδῶν βασιλεῖ προσκομίζουσιν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 38

Κατὰ βραχὺ δὲ προϊόντος τοῦ χρόνου, καὶ εὐκτῆριον κατεσκεύασε, καὶ τινὰς τῶν Ἰνδῶν κατη- χοῦντες συνεύχεσθαι αὐτοῖς παρεσκεύασαν.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 48

Αἰδέσιος μὲν οὖν ὥς ἐπὶ τὴν Τύρον ἐσπουδάζεν, ὁψόμενος γονέας τε καὶ συγγενεῖς· Φουρμέντιος δὲ καταλαβὼν τὴν Ἀλεξάνδρειαν, τῷ ἐπισκόπῳ Ἀθανασίῳ τότε νεωστὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἀξιοθέντι, ὑπαναφέρει τὸ πρᾶγμα, διδάξας τὰ τε τῆς ἑαυτοῦ ἀποδημίας, καὶ ὥς ἐλπίδας ἔχουσιν Ἰνδοὶ τὸν Χριστιανισμόν παραδέξασθαι· ἐπίσκοπόν τε καὶ κληρὸν ἀποστέλλειν, καὶ μηδαμῶς περιορᾶν τοὺς δυναμένους σωθῆναι.

Socrates Scholasticus Hist., Historia ecclesiastica Book 1, chapter 19, line 54

Γίνεται δὴ τοῦτο· καὶ Φουρμέντιος ἀξιοθεὶς τῆς ἐπισκοπῆς αὐτοῖς ἐπὶ τὴν Ἰνδῶν παραγίνεται χώραν, καὶ κήρυξ τοῦ Χριστιανισμοῦ γίνεται, εὐκτῆριά τε πολλὰ ἰδρύει, ἀξιοθεὶς τε θείας χάριτος, πολλὰ μὲν σημεῖα, πολλῶν δὲ σὺν τῇ ψυχῇ καὶ τὰ σώματα ἐθεράπευε.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes (0544: 001) “Sexti Empirici opera, vol. 1”, Ed. Mutschmann, H. Leipzig: Teubner, 1912. Book 1, section 80, line 2

διαφέρει μὲν γὰρ κατὰ μορφήν σῶμα Σκύθου Ἰνδοῦ σώματος, τὴν δὲ παραλλαγὴν ποιεῖ, καθάπερ φασίν, ἢ διάφορος τῶν χυμῶν ἐπικράτεια.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 80, line 7

ταῦτά τοι καὶ ἐν τῇ αἰρέσει καὶ φυγῇ τῶν ἐκτὸς διαφο- ρὰ πολλὴ κατ’ αὐτούς ἐστιν· ἄλλοις γὰρ χαίρουσιν Ἰνδοὶ καὶ ἄλλοις οἱ καθ’ ἡμᾶς, τὸ δὲ διάφορος χαίρειν τοῦ παρηλλαγμένου ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων φαντασίας λαμβά- νειν ἐστὶ μηνυτικόν.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 1, section 148, line 6

οἷον ἔθος μὲν ἔθει οὕτως· τινὲς τῶν Αἰθιοπῶν στίζουσι τὰ βρέφη, ἡμεῖς δ’ οὐ· καὶ Πέρσαι μὲν ἀνθοβαφεῖ ἐσθῆτι καὶ ποδήρει χρῆσθαι νομίζουσιν εὐπρεπὲς εἶναι, ἡμεῖς δὲ ἄπρε- πές· καὶ οἱ μὲν Ἰνδοὶ ταῖς γυναιξὶ δημοσίᾳ μίγνυνται, οἱ δὲ πλεῖστοι τῶν ἄλλων αἰσχρὸν τοῦτο εἶναι ἡγοῦνται.

Sextus Empiricus Phil., Pyrrhoniae hypotyposes Book 3, section 200, line 6

καὶ τὸ δημοσίᾳ γυναικὶ μίγνυσθαι, καίτοι παρ’ ἡμῖν αἰσχρὸν εἶναι δοκοῦν, παρά τισι τῶν Ἰν- δῶν οὐκ αἰσχρὸν εἶναι νομίζεται· μίγνυνται γοῦν ἀδια- φόρως δημοσίᾳ,

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

καθάπερ καὶ περὶ τοῦ φιλοσόφου Κράτητος ἀκηκόαμεν.

Sextus Empiricus Phil., *Pyrrhoniae hypotyposes* Book 3, section 227, line 3

Αἰθιόπων δὲ οἱ ἰχθυοφάγοι εἰς τὰς λίμνας ἐμ- βάλλουσιν αὐτούς, ὑπὸ τῶν ἰχθύων βρωθησομένους· Ὑρκανοὶ δὲ κυσὶν αὐτούς ἐκτίθενται βοράν, Ἰνδῶν δὲ ἔνιοι γυψίν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* (0544: 002) “*Sexti Empirici opera*, vols. 2 & 3 (2nd edn.)”, Ed. Mutschmann, H., Mau, J. Leipzig: Teubner, 2:1914; 3:1961. Book 7, section 249, line 7

δεύτερον δὲ τὸ καὶ ἀπὸ ὑπάρχοντος εἶναι καὶ κατ’ αὐτὸ τὸ ὑπάρχον· ἔναι γὰρ πάλιν ἀπὸ ὑπάρχοντος μὲν εἰσιν, οὐκ αὐτὸ δὲ τὸ ὑπάρχον ἰνδάλλονται, ὥς ἐπὶ τοῦ μεμνηότου Ὁρέστου μικρῷ πρότερον ἐδείκνυμεν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 7, section 425, line 4

τοῦτο μέντοι τῶν ἀδυνάτων ἐστίν· καὶ γὰρ παρὰ τὰς διαφορὰς τῶν τόπων καὶ παρὰ τὰς τοῦ ἐκτὸς περιστάσεις καὶ παρ’ ἄλλους πλείονας τρόπους οὔτε τὰ αὐτὰ οὔτε ὡσαύτως ἰνδάλλεται ἡμῖν τὰ πράγματα, κα- θάπερ ἀνώτερον ἐπελογισάμεθα, ὥστε ὅτι μὲν φαίνεται πρὸς τῇδε τῇ αἰσθήσει καὶ τῇδε τῇ περιστάσει δύ- νασθαι λέ- γειν, τὸ δ’ εἰ ταῖς ἀληθείαις τοιοῦτόν ἐστιν οἷον καὶ φαίνεται, ἢ ἄλλοῖον μὲν ἐστιν, ἄλλοῖον δὲ φαίνεται, μὴ ἔχειν ἡμᾶς διαυθεντεῖν, διὰ δὲ τοῦτο μηδεμίαν εἶναι φαν- τασίαν χωρὶς ἐνστήματος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 9, section 45, line 3

Οἱ δὲ καὶ πρὸς τοῦτό φασι, ὅτι ἢ μὲν ἀρχὴ τῆς νοή- σεως τοῦ εἶναι θεὸν γέγονεν ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς ὕπνους ἰνδαλλομένων ἢ ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν κόσμον θεωρουμένων, τὸ δὲ αἰδίδιον εἶναι τὸν θεὸν καὶ ἄφθαρτον καὶ τέλειον ἐν εὐδαιμονίᾳ παρῆλθε κατὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων μετά- βασιν.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 15, line 5

Ἄλλοι δὲ κἀκείνως ἐνέστησαν· πᾶσα γάρ, φασίν, ὑγιὲς διαίρεσις γένους ἐστὶ τομὴ εἰς τὰ προσεχῆ εἶδη, καὶ διὰ τοῦτο μοχθηρὰ καθέστηκεν ἡ τοιαύτη διαίρεσις· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρ- σαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 16, line 1

τῷ γὰρ ἐτέρῳ τῶν προσεχῶν εἰδῶν οὐ τὸ συζυγοῦν καὶ προσεχὲς εἶδος ἀντιδιέξευ- κται, ἀλλὰ τὰ τούτου εἶδη, δέον οὕτως εἰπεῖν· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ βάρβαροι”, καὶ καθ’ ὑποδιαίρεσιν λοι- πόν “τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν εἰσιν Αἰγύ- πτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 17, line 4

ἐῴκει γὰρ ἢ μὲν τοιαύτη διαίρεσις τῇ λε- γούσῃ “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλ- ληνες, οἱ δὲ βάρ- βαροι, τῶν δὲ βαρβάρων οἱ μὲν Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”. ἢ δὲ ἐκκεκμηνὴ ὁμοίωτο τῇ τοιουτοτρόπῳ· “τῶν ἀνθρώπων οἱ μὲν εἰσιν Ἕλληνες, οἱ δὲ Αἰγύπτιοι, οἱ δὲ Πέρσαι, οἱ δὲ Ἰνδοί”.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 20, line 3

περὶ μὲν γὰρ τῆς πρὸς τὴν φύσιν ὑποστάσεως τῶν τε ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων ἱκανοὶ πῶς εἰσιν ἡμῖν ἀγῶνες πρὸς τοὺς δογματικούς· κατὰ δὲ τὸ φαινόμενον τούτων ἕκαστον ἔχομεν ἔθος ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ ἀδιάφορον προσαγορεύειν, καθάπερ καὶ ὁ Τίμων ἐν τοῖς ἰνδαλμοῖς ἔοικε δηλοῦν, ὅταν φῇ· ἡ γὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι καταφαίνεται εἶναι, μῦθον ἀληθείης ὀρθὸν ἔχων κανόνα, ὥς ἡ τοῦ θεοῦ τε φύσις καὶ τάγαθοῦ αἰεὶ, ἐξ ὧν ἰσότατος γίνεται ἀνδρὶ βίος.

Sextus Empiricus Phil., *Adversus mathematicos* Book 11, section 122, line 10

ὁ ἄρα τὸν πλοῦτον μέγιστον ἀγαθὸν ἰνδαλλόμενος ἐν τῷ σπεύδειν ἐπὶ τοῦτον γίνεται φιλάργυρος.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* (4083: 001) “Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Iliadem pertinentes, vols. 1–4”, Ed. van der Valk, M. Leiden: Brill, 1:1971; 2:1976; 3:1979; 4:1987. Volume 1, page 309, line 11

Αὕτη ἡ ἀρχή, ἡ βασιλική δηλαδή, καὶ τὰς θρυλλουμένας ποτὲ μεγάλας ἀρχὰς κατέστησε, τὴν τῶν Περσῶν, τὴν τῶν Ἰνδῶν, τὴν τῶν Ῥωμαίων· καὶ οὐδεμία τις ἀρχὴ ἐπὶ τοσοῦτον ἦλθε λόγου, ὅσον ἡ βασιλική.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 319, line 23

ὑπερφρονεῖ γὰρ τοῦ φαυλοτάτου Θερσίτου, καθὰ καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου φασὶ κύνα τὰ μὲν μικρὰ θηρία παριέναι, ὁρμᾶν δὲ ἐπὶ τὰ κρείττω, ὅπερ ὁ Θεμίστιος ἐπὶ κυνῶν Ἰνδικῶν οὕτω φράζει· «κύων Ἰνδὸς λέοντι μὲν ἐπέξεισι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερὸρᾷ καὶ ἀλώπεκας».

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 479, line 25

Καὶ ἡ Βουκεφάλα δὲ τῆς τοιαύτης ἐφόδου ἐστί, πόλις Ἰνδικὴ ἐκείνη, κτισθεῖσα ὑπ’ Ἀλεξάνδρου ἐπ’ ἀμφοτέραις, φασί, ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ Ὑδάσπου, διότι διαβάντος Ἀλεξάνδρου ἐκεῖ καὶ μαχομένου ὁ Βουκεφάλας ἵππος ἀπέθανε.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 481, line 19

Ὅρος δέ τι Ἰνδικὸν Μηρὸς ἐκλήθη, Διονύσω ἀνακείμενον, ὅθεν μηροτραφῆς μεμύθευται, φασίν, ὁ Διόνυσος.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 518, line 26

ἔστι δὲ καὶ Ἀστερουσία Κρήτης, φασίν, ὅρος καὶ πόλις δὲ περὶ τὸν Ἰνδικὸν Κάυκασον.

Eustathius Philol., *Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem* Volume 1, page 569, line 4

ἐν δὲ τῇ Ἰνδικῇ πολὺς ποὺ ὁ ἔβενος.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 606, line 24

καὶ κύων δὲ εὐγενὴς ὑπηγάγετό τινα εἰς ὅμοιον πάθος, ὅποια τις ἢ τοῦ Τρωϊκοῦ Φοινοδάμαντος, ἣν Κρημισσὸς ὁ ποταμὸς λέγεται ζεῦξαι λέκτροις »ἰνδαλθεῖς κυνί«.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 1, page 750, line 17

καὶ τοῦτό ἐστι τὸ ἐπὶ τριῶν ταχθῆναι τὴν φάλαγγα, ὃ δὴ φησιν Ἀρριανὸς ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἥγουν ἐπὶ τρεῖς ὥς εἰπεῖν στίχους ἢ ὀρδίνους.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 4, line 14

κινδυνεύων γὰρ ἐκεῖνός που ἐν Ἰνδίᾳ ἐτινάξατο τοῖς ὅπλοις κατὰ τὴν ἱστορίαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 261, line 2

Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεραι Νύσσαι κατὰ τὰς ἱστορίας, αἱ μὲν ὄρη, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Ἀραβίᾳ καὶ Ἰνδικῇ καὶ Λιβύῃ, ἡ δὲ τις καὶ νῆσος ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει καὶ τῷ ποταμῷ Νείλῳ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 561, line 12

Παρὰ μέντοι τῷ Γεωγράφῳ δοκεῖ διαφορά τις εἶναι σίτου καὶ πυροῦ, ἔνθα λέγει γίνεσθαι ἐν Ἰνδίᾳ σίτον αὐτοφυῆ ἐοικότα πυρῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 2, page 744, line 12

Ὅμοίως καὶ τὸ «ὄστρακον φέρει τὸν θαυμαζόμενον μαργαρί- την λίθον, ὃ καλοῦσιν Ἰνδοὶ βέρβερι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 42, line 22

ὅποιοι καὶ οἱ παρ' Ἰνδοῖς κύνες, οὓς ἄλλοι τε ἱστοροῦσι καὶ ὁ σοφὸς Θεμίστιος, γράψας, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ δηλοῦται, κύνα Ἰνδὸν λέοντι μὲν ἐπεξίεναι καὶ παρδάλει, λύκους δὲ ὑπερορᾶν καὶ ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 225, line 2

ὥς δὲ καὶ ἑτεροῖον ὄστρακον χαλαζῆ κατὰ τὸν Κωμικὸν εἰπεῖν χαλάζαις τοιαύταις, καὶ ὅτι βέρβερι παρὰ Ἰνδοῖς ἐκεῖνο καλεῖται ἀλλαχοῦ δηλοῦται σαφῶς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 621, line 5

Ὅρα δὲ ὡς Ἦρα μὲν ἀπλῶς οὕτω φιλότητα καὶ ἥμερον ἐξ Ἀφροδίτης ἐζήτησε τὰ κατὰ μῦθον ἰνδάλ- ματα, Ὅμηρος δὲ καὶ τὸ αὐτοῖς ὑποκείμενον ἡρμήνευσε, τὸν κεστὸν ἱμάντα, καὶ πλεῖον δὲ τι ἐδήλωσεν αὐτὸν ἔχειν, ὅπερ ἦν ἡ ὀαριστὺς πάρφαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 727, line 2

Ἰδαῖα δὲ ὄρη τὴν Ἰδὴν φησὶν, ἣν καὶ αὐτὴν πληθύνει τὸ ἐν αὐτοῖς μέγεθος, καθὰ καὶ τὰ Ἡμῶδὰ Ἰνδίας ὄρη καὶ τὰ Ἀρμένια καὶ τὰς Ἀλπεῖς καὶ ἄλλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 3, page 804, line 17

ἐκεῖνο δὲ καὶ ἀστεῖον, εἴπερ ἐνταῦθα μὲν Ἀχιλλέως εἰκασμὸς ἐκφοβεῖ τοὺς Τρῶας, ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ τοὺς αὐτοὺς ὁ αὐτὸς εἰκασμὸς τέρπει, ὅτε δηλαδὴ αὐτὰ Ἑκτωρ φορῶν ἰνδάλλεται τῷ Ἀχιλλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 20

μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους ἔβη μέγα ἰάχων. ἰνδάλλετο δὲ σφισι πᾶσι τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος», ἡγουν εἰκασμὸν ἑαυτοῦ ἔπεμπε τοῖς βλέπουσιν καὶ οὐκ ἐμφανῶς ἐγινώσκετο Ἑκτωρ εἶναι, οἷα μὴ τὰ ἑαυτοῦ φορῶν, ἀλλὰ τοῖς Ἀχιλλέως ὅπλοις λαμπόμενος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 40, line 23

ἕτεροι δὲ φασιν, ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνι ἰνδάλλετο, ἀπὸ κοινοῦ τὴν τοιαύτην λαβόντες δοτικὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 47, line 19

(v. 262) Ἐπάγει γὰρ «Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἑκτωρ», ποθῶν τε, ὥς εἰκός, ἀντιστῆναι τῷ Αἴαντι, καὶ ἵνα μὴδὲ τὸ πρὸς Ἀχιλλέα ἰνδαλμα αἰσχύνῃ ἀχρειώσας, εἰ μὴ προμάχοιτο.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 110, line 6

(v. 698 s.) Ὅτι Ἀντίλοχος θέων εἰς Ἀχιλλέα τὰ οἰκεῖα τεύχεα ἔδωκεν ἀμύμονι Λαοδόκῳ ἐταίρῳ, οὐ μόνον ἵνα ἐλαφρῶς ἔχη θέειν, ὥς καὶ Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ βῆτα ῥαψωδίᾳ τὴν χλαῖναν ἀποβαλὼν, ἀλλὰ καὶ ἵνα ἰνδαλλόμενος δοκῇ παραμένειν τῷ πολέμῳ, καθὰ φασιν οἱ παλαιοί.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 111, line 13

πρὸς μέντοι ταῖς ναυσὶ πρὸ τῆς τοιαύτης ὀπλοποιίας ἐπιφανεῖς μόνον καὶ οὐ πέμψας ἰνδαλμα ἑαυτοῦ ὥς ἐπὶ Πατρόκλου γέγονεν, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκφήνας, τρέψεται τοὺς Τρῶας εἰς φυγὴν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 216, line 5

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τοσαῦτα ποιήσας Ἡφαιστος δαίδαλα οὐδαμοῦ ναυτιλίας ἱνδαλμα θέμενος ἔτευξεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 468, line 12

(v. 107 s.) Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καθὰ καὶ τινι σμικροτάτῳ ἐνόπτρῳ, ἱνδαλμά τι ὅλου ἐγκωμίου ἐμφαίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 484, line 4

Σημείωσαι δὲ ὅτι ἔδει μὲν ἐν τοιούτῳ τόπῳ συγκρίσεως τὸν ποιητὴν μὴ Ἀχελώου μνησθῆναι, ἀλλὰ τινος ἐτέρου τῶν μειζόνων ἢ μεγίστων, ὅποιοι πολλοὶ ποταμοί, ὁ Ἰνδός, ὁ Ἴστρος, ὁ Νεῖλος, ὃν Αἴγυπτον ὁ ποιητὴς ἐν Ὀδυσσεΐᾳ καλεῖ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 764, line 8

(v. 459 – 64) «Ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι, ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δὲ πού αὐτοῦ ἐβλάβεν ἐν πεδίῳ», ἤγουν ἐβλάβησαν, «αἱ κεῖσε φέρτεραι ἦσαν· ἦτοι γὰρ τάς», ἤγουν ταύτας, «πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας, νῦν δ' οὐ πη δύναμαι ἰδέειν», καὶ ἐξῆς, ὡς προγέγραπται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 9

(v. 459 s.) Ὅρα δὲ καὶ ὅτι τὸ δοκεῖν ταῦτόν εἶναι δοξάζει Ὅμηρος τῷ ἰνδάλλεσθαι ἐν τῷ «ἄλλοι μοι δοκεῖσι», καὶ «ἄλλος ἰνδάλλεται».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 11

λέγεται δὲ ἐπὶ εἰκασμοῦ καὶ ὁμοιώσεως καὶ δοκήσεως τὸ ἰνδάλλεσθαι, ἅφ' οὗ καὶ ἐπὶ εἰδώλων τὸ ἱνδαλμα λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 12

ἀντίκειται δὲ πρὸς τὸ ἰνδάλλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν τὸ εὖ διαγινώσκειν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 765, line 13

γίνεται δὲ τὸ ἰνδάλλω ἐκ τοῦ εἶδω, τὸ ὁμοίῳ, τραπέντος τοῦ <ι> εἰς <ν> ὡς ἐπὶ τοῦ αἰεὶ αἰέν, καὶ αὐτίκα τετραμμένου καὶ τοῦ <ε> εἰς <ι>, ὡς ἐπὶ τοῦ ἔχω ἴσχω καὶ τῶν ὁμοίων γίνεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Iliadem Volume 4, page 766, line 6

(v. 459 s. et v. 467) Οὐ μόνον γοῦν φησιν, Ἰδομενεύς, ὡς «ἄλλοι μοι δοκεῖσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι», καὶ «ἄλλος ἡνίοχος ἰνδάλλεται», ἀλλὰ καὶ ὅτι ἐκπεσέειν οἶω τὸν Εὐμηλον καὶ ἐξῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam (4083: 003)
“Eustathii archiepiscopi Thessalonicensis commentarii ad Homeri Odysseam, 2 vols.
in 1”, Ed. Stallbaum, G. Leipzig: Weigel, 1:1825; 2:1826, Repr. 1970. Volume 1, page 25,
line 41

καθὰ καὶ κύων φασὶν Ἴνδὸς λέοντι ἔπε- ξιών καὶ παρδάλει, λύκους ὑπερορᾷ καὶ
ἀλώπεκας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 8

ὥς τέ μοι ἀθανάτοις ἰνδάλ- λεται εἰσοράσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 10

Καὶ ὄρα τὸ ἰνδάλλεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 11

οὐ γὰρ θεὸς ἀντικρυς ὁ ἐπὶ μακρὸν βιοῦς, ἀλλὰ θεοῦ ἴνδαλμα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
124, line 12

μακρόβιος δὲ ὁ Νέστωρ, ὥστε καὶ ἴνδαλμά τι ἔχει πρὸς θεόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
149, line 35

καὶ ὅτι Μενέλαος πρὸς Αἰθίοπας ἦλθε κατὰ μὲν τινας, περιπλεύσας τὸν Ὠκεανὸν
διὰ τῶν Γαδείρων μέχρι τῆς Ἰνδικῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
150, line 14

τινὲς δὲ Ἑρεμ- βοῦς, τοὺς Ἰνδοὺς νοοῦσι παρὰ τὸ ἔρεβος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
151, line 43

καὶ τὰ μὲν Ἰνδικὰ, σιγᾶσθω.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
251, line 19

ὃ ἐστὶ μελαίνας κατὰ τὸν ὑάκινθον τὸ ἄνθος, ὁποίας καὶ τοῖς Ἰνδοῖς ὁ περιηγητὴς
χρῶζει τὰς κόμας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
437, line 18

ἦν δὲ αὕτη παρ’ Ἰνδοῖς πόσις ἐν ποτηρίοις μεγάλοις, ἐξ ὧν ἐκεῖνοι καθεύδειν μέλ-
λοντες ἔπινον, κύπτοντες ἐπὶ τὰς φιάλας ὥς λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page
437, line 20

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

φασὶ δὲ καὶ ὑπὲρ φιλότητος τὸ ποτὸν τοῦτο εὐρῆσθαι τοῖς Ἰνδοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 1, page 437, line 22

Καὶ ὄρα τὸ περιώνυμον τοῦ Ταντάλου εἰ καὶ Ἰνδοῖς ἔγνωσται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 148, line 7

Σημειῶσαι δὲ, ὥς εἰ καὶ ἐπίσημα κυνῶν παραδέδονται γένη, Ἰνδοὶ, Ὑρκανοὶ, Μολοσσοὶ, πρὸς δὲ ἄλλοις καὶ Λακωνικοὶ, ὥς Πίνδαρος οἶδεν, εἰπὼν Λάκαιναν ἐπὶ θηρσὶ κύνα τρέφειν πυκινώτατον ἔρπετον, ὅμως ἡ φύσις καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασι τόποις διασπείρει κύνας ἀγαθοὺς, ὁποῖός τις καὶ ὁ Ἄργος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 163, line 1

ἄριστα οὖν τοῦτό γε φρονοῦσιν Ἰνδοί· παρ' οἷς, ὥς ἱστορεῖ Κτησίας, οὐκ ἔστι τῷ βασιλεῖ μεθυσθῆναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 175, line 27

ἐκεῖνο μὲν γὰρ μέλαν ἐπιφαίνεται, καθὰ δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν αὐτὸν Ἰνδὸν θῆρα κε-
λαινόρριον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 199, line 46

ἄκκισάμενος οὖν πρῶτον καὶ εἰπὼν, ὥς ἀργαλέον τόσσον χρόνον ἀμφὶς ἐόντα εἰπέμεν, ἥδη γὰρ οἱ ἐικοστὸν ἔτος ἐστὶν ἐκ τότε, εἴτα ὑποσχόμενος εἰπεῖν ἐν τῷ, (Vers. 224.) ἀλλὰ καὶ ὥς ἐρέω ὥς μοι ἰνδάλλεται ἦτορ, τουτέστι φαντάζεται ἀνειδωλοποιεῖται, ἃ περ εἶποι ἂν ὁ δυσχερῶς μεμνημένος τινὸς, ἐπιφέρει· χλαῖναν πορφυρέην οὕλην ἔχε διὸς Ὀδυσσεὺς, διπλῆν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 240, line 41

ἐδήλου δὲ ταῦτα τῷ μαντικοῖς ὄμμασι βλέποντι χύσεις αἱμάτων καὶ γόους καὶ δάκρυα, ὧν πειράσσονται οἱ κακοί· ὥς που καὶ ἡ παρὰ Λυκόφρονι Κασάνδρα οἰμωγὴν αὐτῇ λέγει ἰνδάλλεσθαι μαντευομένη τὰ ὕστερον τῶν Τρώων κακά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarii ad Homeri Odysseam Volume 2, page 333, line 34

sqq.) Ὅτι βραχύτατόν τι τῶν κατὰ τὴν Ἰλιάδα ἰνδαλμα σεμνῶς ἐμφαίνων ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς πλάττει τὸν Ὀδυσσεά οὕτω σφοδρὸν ἐμπεσόντα τοῖς προμάχοις ἐπικουρούσης Ἀθηνᾶς, ὥς μὴ ἂν ἄλλως ἐκεῖνον παύσασθαι, εἰ μὴ Διὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐκφοβήσαντος ἐπεσχέθη αὐτὸς ὑπ' ἐκείνης τοῦ πολεμεῖν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica (4083: 004) "Eustazio di Tessalonica. La espugnazione di Tessalonica", Ed. Kyriakidis, S. Palermo: Istituto

Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici, 1961; Testi e Monumenti. Istituto Siciliano di Studi Bizantini e Neoellenici. Testi 5. Page 64, line 9

Καὶ ἦσαν οὕτως αὐτῷ οἱ ἱππῶται οἷοι ἀλαζονεύεσθαι κατὰ τὴν ἐν αὐτοῖς φύ-
σιν τριηκοσίων ἀνδρῶν ἕκαστος ἅντα κατὰ πόλεμον στήσεσθαι, οὐδὲν ἀπεοί-
κότες οὐδ' αὐτοὶ τοῦ Κομνηνοῦ, ὃς μόνος ἐδόξαζε τὴν τοσαύτην βασιλείαν ταχὺ καταλήψεσθαι,
βραχὺ κατ' αὐτῆς παρακαλπάσας τὸν ἵππον, καὶ κατα-
κτῆσεσθαι αὐτὴν χειρωσά-
μενος ὥσεί καὶ στρουθοῦ φωλεόν, λόγῳ μὲν τῷ Σικελῷ, ὃν καὶ γνησίως αὐθέντην
ἐπεγράφετο, ψυχῇ δὲ ἑαυτῷ. Ἰνδάλλετο γάρ, οὐκ οἶδαμεν ὅπως, καθὰ καὶ προεξεθέ-
μεθα, ἅμα τε ἐκφαίνεσθαι πού καὶ πάντας εὐθύς τοὺς Ῥωμαίων ὀφθαλμοὺς εἰς αὐτὸν
ὥς ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι καὶ αὐτοῦ μόνου γίνεσθαι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., De capta Thessalonica Page 140, line 3

Δοτέον μοι τοὺς αὐτοὺς καλέσαι καὶ χρυσωρύχους τὴν ἐπιβολὴν κατὰ γε τοὺς
Ἰνδό-
θεν μύρμηκας· τοιαύτης γὰρ ὕλης ἔρωτι παρηνώχλουν τῇ γῇ· τοὺς δ' αὐτοὺς
καὶ τυμβωρύχους μυριαχοῦ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem (4083: 006) "Geographi Graeci minores, vol. 2", Ed. Müller, K. Paris:
Didot, 1861, Repr. 1965. Section 28, line 9

Καὶ ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς Ἀτλας ἐσπέριος λέγεται, ἡγουν ἐσπέριον πέλα-
γος καὶ Ἀτλαν-
τικόν· ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν πεπηγὼς λέγεται πόντος καὶ Κρόνιος καὶ
νεκρὸς, ὥς μετ' ὀλίγα ῥηθήσεται· ὁ δὲ τῆς ἀνατολῆς ἡῶς καλεῖται καὶ Ἰνδικὸς, ὁ δὲ
πρὸς νότον Ἐρυθραῖός τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθιοπίας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 28, line 12

Ση-
μειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον καὶ αὐθις
Ἰνδικὸν κύμα θαλάσσης, καὶ ἐν τῷ «οἱ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἁλός», καὶ «σκιδνάμενος ἐκ
Κρονίας ἁλός», οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν· τὸ
γὰρ πόντος καὶ τὸ κύμα θαλάσσης καὶ τὸ ἅλς οὐδὲν προσήκουσι ποτα-
μοῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 36, line 3

Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου πρῶτιστα φαίνεται ἀνθρώποις ἥλιος,
ἥτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή, ἔνθα καὶ τὸν ἡῶν καὶ Ἰνδικὸν εἶναί φη-
σιν ὠκεανόν·
ἡῶν μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνα-
τέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι, ἡ καὶ,
ὥς ἐν ἀνθ' ἑνὸς εἰπεῖν, ἡῶν ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν, ἡὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀνατολή·
Ἰνδικὸν δὲ διὰ τοὺς παροι-
κοῦντας Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis
descriptionem Section 41, line 3

Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα τὰ πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἐσπέριον Ἀτλαντικόν, καὶ τὸ ἀρ-
κτῶν Κρόνιον, καὶ τὸ κατὰ τὴν ἑὼ Ἰνδικόν, καὶ τὸ νότιον Αἰθιοπικόν, καὶ οὕτω τοῖς

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθὼν, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι «Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν»· ὡς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὡς προεῖρηται· εἰ καὶ τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβούλοντο, καθὰ καὶ Ἡρόδοτος, ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 142, line 53

Ἔστι δὲ καὶ Βόσπορος Ἰνδικός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 239, line 12

Ἐκλήθη δέ ποτε κατὰ τὴν ἱστορίαν ἡ τοιαύτη χώρα καὶ Ἀερία καὶ Ποταμία καὶ Αἰθιοπία διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας, περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι· ναὶ μὴν καὶ Ἀετία ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου, καὶ Ὠγυγία δὲ καὶ Μελάμβωλος καὶ Ἥφαιστία.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 323, line 6

Διὸ καὶ Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾶκας ἐθνῶν μέγιστον μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 566, line 33

Εἶτα συγκρίνων ῥητορικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ πρὸς ἄλλα ὁμοιά φησιν, οὐχ οὕτως οἱ Ἀψίνθιοι Θρᾶκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ἰνδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην κῶμον, ἥγουν κωμαστικὴν ἐορτὴν ἄγουσι τῷ Διόνυσῳ, ὡς αἱ νησιώτιδες αὐταὶ γυναῖκες ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὑμνοῦσι τὸν Εὐϊὸν Διόνυσον, εὐοῖ εὐᾶν ἀνακράζουσαι, ταῦτα δὲ τὰ ἐπὶ Διόνυσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 566, line 40

Λόγος γὰρ τὰς τῶν Ἀμνιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης νυκτὸς ἐξαλλομένας χορεύειν, ὥστε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾶκας εἴκειν αὐταῖς καὶ τοὺς Ἰνδοὺς, καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τῷ Διόνυσῳ, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 568, line 5

Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων, ἃς ἄλλοι, ὡς προερρέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν, οὐ μόνον ὁ Διόνυσιος ἐνέφηεν, ὡς ἀνωτέρω ἐρρέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφὴ γήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων πρωτεύει ἡ Ἰνδική Τα-προβάνη μεγέθει καὶ δόξει, μεθ' ἣν ἡ Βρεττανική, τρίτη ἡ Χρυσῇ χερρόνησος, τετάρτη ἐτέρα Βρεττανῶν ἡ Ἰουερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἐβδόμη Σαρδῶ, ὀγδόη Κύρνος, Κρήτη ἐννάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 606, line 11

Οἱ δὲ κατὰ ἐπίθετον ἔθνικὸν Ἐρυθραῖον βα- σιλέα τὸν Δηριάδην νοοῦσιν αὐτόθι τεθαμμένον, οὗ καὶ πρὸ τούτων ἐμνήσθημεν, ὃς Ἐρυθραῖος μὲν ἦν τῷ γένει, χρόνῳ δὲ ὕστερον εἰς Ἰνδοὺς ἐλθὼν ἀντέστη λαμπρῶς τῷ τοῦ Διὸς Διονύσῳ στρατευσαμένῳ κατὰ τῶν Ἰνδῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 623, line 4

Ὡς περ γὰρ ἐν Γαδείροις περὶ τὸ ἐσπέριον ὁξὺ τοῦ κώνου Ἡράκλειαι ἐστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ἰνδίᾳ πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῦ Ἰνδῶν ὑστατίοις ἐν οὖρεσι στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόν- τος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ' ἑαυτῷ τὴν χώραν ἐποίησεν, ὥς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιη- γήσεως.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 1

Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ἰνδικὸς πο- ταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ' ἀπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 625, line 12

Φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσσαῖαν Ἰνδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας ἀνθρωποφάγους εἶναι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 638, line 2

Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμ- φυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν παρῆκει, διὰ πάσης ἡκὼν Ἀσίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ, ὡς ἐρεῖ κατωτέρω, πολλὰς ἔχων στρο- φάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἵχνεσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 647, line 7

Ὁ δὲ Γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησὶ· «διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσσην τὴν Ἀσίαν, ἀπὸ ἐσπέρας ἐπὶ τὴν ἑω τετραμμένος, οὗ τελευταῖον τὸ Ἰμάϊον τῇ Ἰνδικῇ θαλάσῃ συνάπτον».

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 700, line 7

Οὗτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησὶ, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς Λήναις, ὃ ἔστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 747, line 5

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Ὅρος δὲ τὸ Ἡμωδὸν Ἰνδικὸν πρὸς ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις, ὅπερ τινὲς προπαροξυτόνως Ἡμωδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ἰμάιον, ὅπερ ἐστὶ τμήμα τοῦ Ταύρου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 775, line 27

Καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδία προσέχωσεν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 875, line 21

Ἰστέον δὲ ὅτι ἔστι καὶ ἔθνος μαχιμώτατον Ἰνδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντι- κῶς, ἐνθα παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν ἂν εἰς ζωὴν ὁ μέ- γας Ἀλέξανδρος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 4

Σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι ταῖς παρὰ τῷ Γεωγράφῳ Ἰνδικαῖς καλάμοις, ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνός φησιν, εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων οὗτος ὡς εὐώδης μὴ τοιούτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 936, line 8

Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν πα- λαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον βασιλείον ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆ- σαι, καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ Σκηνῖται Ἀραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου ἕως Κοίλης Συρίας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 988, line 15

Ὅτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ἰνδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις, καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγριος ῥέοντος ἀπὸ Νιφάτα ὄρους, καὶ πλείω διέξεισι χώραν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 40

Ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον περιέγραψε πλευραῖς τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νείλῳ καὶ τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ καὶ τῷ νοτίῳ, τότε δὴ πλατύ- τερον τοῖς ἱστορουμένοις ἐπ- εξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1039, line 46

Ἐν τοῖς ἐξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει λόγου τρι- βήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1069, line 4

Ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὐρίσκονται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1073, line 2

Ὅτι Κύρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔτι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἔλκων, ὥς ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ σχιζόμενος ποταμοῦ, παραρρέων δὲ τὰ Σοῦσα, ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς· καὶ ἦν βασιλὶς κὼν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 1

Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας ὁ Ἰνδὸς μέγιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ἰνδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 5

Ῥέειν δὲ φασι τὸν Ἰνδὸν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπὸ τινος Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατολικοῦ, λαβρότατον ῥοὸν ὄξυν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης, ἡγουν τοῦ Ἐρυθραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανοῦ, περὶ τὰ ἑῷα τοῦ Περσικοῦ κόλπου, καὶ σχιζόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων στάδια α καὶ ὦ, ὥς καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταληνὴν οἶαν νῆσον ἀπολαμβάνομένην, ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγου ἀξίαν,

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 18

Φησὶ γοῦν Ἀρριανός· «δίστομός ἐστιν ὁ Ἰνδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1088, line 24

Τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος καὶ οἶον καταρράξας ἡρήμωσε χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων σὺν ταῖς κώμασι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 1

Ὅτι πρὸς δύσιν τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ Ὠρίται, διὰ διχρόνου γραφόμενοι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ὠρεῶ τῆς Εὐβοίας Ὠρειτῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1095, line 9

Μέμνηται γὰρ τοιοῦτου ἔθνους Ἰνδικοῦ ὁ Γεωγράφος, λέγων· Ἀρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Ἀρβει, ὀρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ὠριτῶν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1096, line 5

Τοὺς δὲ Ἀραχωτάς τινες Ἀραχωτοὺς φασι ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ἰνδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἴτα πρὸς νότον Ἀραχωτοί· πρὸς ἐσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις παράκεινται Ἀριοι.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 2

Ὅτι βούλονται τινες Παρπάνισον προπαρο- ζυτόνως λέγεσθαι ὄρος Ἰνδικόν, οὐ μὴν Παρνησόν, ὥς πολλά τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1097, line 9

Καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Ἀριανὴ κατὰ τὸν Γεωγράφον, λέγοντα ὅτι μετὰ τὴν Ἰνδικὴν ἢ Ἀ- ριανὴ μερίς, ἔνθα καὶ οἱ Ἄρβιες, εἶτα Ὠρίται, οἷς ἐφεξῆς Ἰχθυοφάγοι.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 1

Ὅτι ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη παρὰ τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται χεῖλεσιν, ἣν ὁ ἥλιος πρῶταις ἐπιφλέγει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων· διὸ καὶ θερμώτατος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἐσθινόν, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ κατὰ τὴν Ἑλλάδα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 10

Ὁ δὲ Διονύσιος πολλὴν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ἰνδικῆς φησι, διὸ τὸν τε χροὰ οἱ ἐκεῖ κυανέουσι θε- σπέσιον λιπώωντες, τρίχας τε πιωτάτας φοροῦσιν ὑακίνθω ὁμοίας, ὅπερ ὁ Ποιητὴς πού φησιν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἧτοι μελαίνας.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 14

Μελανότριχες δὲ καὶ τῶν Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοί, καὶ τὴν χροάν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἱκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου, ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 23

Καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσοῦ μεταλλέουσιν γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὃ ἔστιν ἀνοίγοντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον· οἱ δὲ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινεργέας, οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκοὺς πρισθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας, οὓς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν, ἄλλοι δὲ, φησὶ, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ ταῖς τῶν χειμάρρων προβολαῖς ἢ προμολαῖς, ἧγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἰχνεύουσιν ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα ἢ χλωρὰ διαυγάζουσιν ἱάσπιν ἢ γλαυκὴν λίθον καθαροῦ τοπάζου καὶ γλυκερὰν ἀμέθυσον ὑπη- ρέμα πορφύρουσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 36

Οὕτω τιμίους λίθοις κα- ταστρώσας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος ἐπάγει ἐπιφωνη- μα- τικῶς κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὖξει, ποταμοῖς οὖσα κατάρρυτος ἔνθα

καὶ ἔνθα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 42

Ναὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις· ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὖξεται, ἄλλοθι δὲ ὕλαι θάλλουσιν Ἐρυ- θραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδὴ, Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρήκειν ὠκεανόν· ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγῆτιν χώραν κατὰ τὸν Διονύσιον περὶ τὰ τέρματα ἔλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἥτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἐρυθραίου πόντου εἶπε βοτά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 48

Ἅτεροι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι καὶ πολύρριζον καὶ πολυχρώματον καὶ δίκαιρον καὶ διφόρον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις καὶ πενταπῆ- χεις τοὺς πολλοὺς ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν ἱστόρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 52

Καὶ φιλωδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέ- γονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 54

Ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδῶν, καὶ οὔτις δοῦλος Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 57

Φασὶ δὲ καὶ Σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἐκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 62

Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν ὠμοὺς ἰχθύας σιτούμενοι, καὶ ὅτι τὰ ἐῷα τῆς Ἰνδίας ἐρημία ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον, καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποι- οῦνται καλάμινα, καὶ ὅτι ἐν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν Ἡρόδοτος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 71

Καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἀπλῶς ἕτεροι παράσημοι ἐν Ἰνδίᾳ, ὥς ἐρρέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἐσπερίοις Αἰθίοψιν, ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1107, line 74

Λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὐ- ρόντα τι ὀλέθριον ἀνάγκην ἔχειν ἐξευρίσκειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 1

Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ Γεω- γράφος φησὶ, τέσσαρσιν ἡρμοσται πλευραῖς λοξαῖς πά- σαις, ῥόμβον ἀποτελούσαις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 4

Ὡν ἐσπερία μὲν ἢ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ, νοτία δὲ ἢ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα, ὁ δὲ Γάγγης ἑῷα, εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἡγουν κατὰ τὸν Γεωγράφον τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 8

Καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον καὶ Ἰνδικός ἐστι Καύκασος, ὡς καὶ ἀνόπιν εἴρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 11

Ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰν- δὸς μέγιστοι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ προεῖρηται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1134, line 20

Γάγγης. Ἰνδός.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1138, line 1

Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς Ἰνδικὸν ἔθνος· οἱ μὲντοι Δάρδανοι Τρωϊκόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1139, line 1

Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδι- κός) πλωτός ἐστι ναυσὶν, εἰς ὃν Ἀκεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ἀπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ Γεωγράφος φησὶν, ὅτι Ἀκεσίνης ἐν τροπαῖς θεριναῖς ἀναβαίνει πῆχεις μ', ὧν οἱ μὲν κ' πληροῦσι μέχρι χεῖλους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ' ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδίον, διὸ καὶ νησιζουσιν οἷον αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, ἵδρυν- ται γὰρ ἐπὶ χωμάτων.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 1

Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικός ἐστι ποταμὸς, ὃν Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ αὐτὸν ἐν τῇ καθόλου βαρυτόνως ἐκφέρει καὶ μετὰ τοῦ σ, ὡς τὸ Χρύσης, Ἀριστοτέλης δὲ ὥς φασιν ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου τὸν Κωφῆν φησιν, ὡς τὸν σωλῆνα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1140, line 7

Ὁ Γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων «Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει» καὶ πάλιν «μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἴτα ὁ Ὑδάσπης, εἴτα ὁ Ἀκεσίνης, καὶ

ὑστατος ὁ Ὑπανις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 2

Ὅτι εἰ καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ Γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α, καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων καὶ εὐδαίμονα καὶ εὐνομωτά-την, καὶ τινὰ ἄνδρα Ταξίλην ἱστορῶν αὐτῆς καὶ βασι-λέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1141, line 9

Διὸ καὶ φθονοῦντες οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετή-σει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 1

Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φύλα.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 2

Τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύ-σου καλεῖ θεράποντας, ὅπου, φησὶ, χρυσὸν καταφέρουσιν ὁ Ὑπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθεῖς, καὶ ὁ Μάγαρσος, λαβρότατοι πο-ταμῶν, ἀπὸ τοῦ Ἡμωδοῦ ὄρους προρρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγήτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλίδα τρισυλλά-βως κατὰ συγκοπὴν, ἣν καὶ προνενευκέ-ναι εἰς τὸν ὠκεα-νόν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην, καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Ἄορνιν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 26

Λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις Ἄορνος περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἥπερ ὁ Ἡρακλῆς μὲν προσβαλὼν εἰς τρεῖς ἀπεκρού-σθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἴλε προσβολήν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 29

Ταύ-της δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ρίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπο-ρέειν λέγεται.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 35

Πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἱστο-ρίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὑπανις.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 45

Μεθ' ὃν δεῦτερον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδόν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἴστρον καὶ Νεῖλον.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 48

Φασὶ δὲ καὶ ἰε΄ ποταμοὺς τοὺς ἀξιολογωτάτους εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰνδόν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὑπανιν· οὐς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, καὶ τῇ ἑπώνυμῳ κράτησας ἐκδιδοῖ εἰς θάλασσαν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 61

Τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύ- νεσθαί πού φασι καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίου, ὅτε πληρωθεῖη, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἑπτὰ.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1143, line 66

Ἀρριανὸς δὲ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μὲν σταδίου διέχουσιν αὐτῷ αἱ ὄχθαι, ἵνα δὲ πλατύτατος καὶ ἑκατόν.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 2

Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος τοὺς κελαινοὺς Ἰνδοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας αὐτῷ δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα, καὶ αὖθις καγχαλῶν, ὃ ἔστι χαίρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 6

Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαινοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδοὺς.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 21

Νύσσα δὲ κατὰ τὸν Γεωγράφον πόλις ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὄρος αὐτόθι Μηρὸς, ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις μηροτραφῆς ἐνομίσθη Διόνυσος.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 36

Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς ἄλλη τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος παρὰ Νυσσαίοις φύεται, καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσσαῖον ὄρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες ἡδέως τὸν κισσὸν εἰσδόν, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο, καὶ ὅτι Νυσσαίων πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκοιμημένον ἐκ τῆς ὁδοῦ ἐθάμβησάν τε τὴν ὄψιν καὶ πεσόντες εἰς γῆν ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 53

Πάντων γάρ, φασὶ, τὰ κατὰ τὸν δεσμὸν τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτώφ γενέσθαι Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον μετέθηκαν τῷ

λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλέσαντες Καύκασον ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 72

Οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες κατὰ τοὺς παλαιοὺς Καύκασον ὠνόμα- σαν ὁμοῦ τὸν τε Πα- ροπαμισδὸν καὶ τὸ Ἡμῶδον καὶ τὸ Ἰμάϊον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη.

Eustathius Philol., Scr. Eccl., Commentarium in Dionysii periegetae orbis descriptionem Section 1153, line 76

Ἀρριανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας· «Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅστις δὴ οὗτος ὁ ἐπὶ Ἰν- δοὺς στρατεύσας Διόνυσος.

Scholia In Aristotelem, Scholia in Aristotelis sophisticos elenchos (scholia recentiora) (e cod. Vat. Urb. gr. 35) (5015: 001) “Vaticanus Urbinas Graecus 35. An edition of the scholia on Aristotle’s *sophistici elenchi*”, Ed. Bülow-Jacobsen, A., Ebbesen, S., 1982; Cahiers de l’Institut du moyen-âge grec et latin 43. Bekker page 5, line 167a7-8m, line of scholion 1

ὄν> <οῖον ὁ ἰνδός>) <λευκὸς καὶ οὐ λευκός οὐ λευκὸς μὲν ἐστὶ κατὰ τὴν ἐπιφά- νειαν· λευκὸς δὲ κατὰ τοὺς ὀδόντας ὁ αἰθίοψ> <λευκὸς μέλας αἰθίοψ> <ἄμφω>· <μέ- λας καὶ λευκός

Uranius Hist., Fragmenta (2461: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 20, line 1

Idem: Σῆρες, ἔθνος Ἰνδικὸν, ἀπροσμιγὲς ἀνθρώ- πους, ὡς Οὐράνιος ἐν τρίτῳ Ἀρα- βικῶν.

Sopater Rhet., Scholia ad Hermogenis status seu artem rhetoricam (2031: 002) “Rhetores Graeci, vol. 5”, Ed. Walz, C. Stuttgart: Cotta, 1833, Repr. 1968. Volume 5, page 4, line 13

Διενήνοχε δὲ ἡ τέχνη τῆς ἐπι- στήμης, τῷ μὴ ἀδιαπτῶτῳ κεχρηῆσθαι τῷ σκοπῷ, ἀλ- λὰ μεθαρμόζεσθαι πρὸς πρόσωπα καὶ καιροὺς, ὥσπερ οἱ ἰώμενοι, ἵνα κατ’ ἰατροὺς εἴπωμεν, ζητοῦσιν ὥραν, χώραν, ἡλικίαν, καὶ τῷ Σκύθῃ μὲν νοσοῦντι θερμὰ ἐπ- ἄγουσι βοηθήματα, διὰ τὴν φύσιν τῆς χώρας καὶ τὸ πάνυ ψυχρὸν, τῷ δὲ Ἰνδῷ ψυχρὰ διὰ τὸ θερμὸν τῆς χώρας, καὶ πρεσβύτη καὶ νέῳ διαφόρως.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia (3128: 001) “Anecdota Graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum Oxoniensium, vol. 2”, Ed. Cramer, J.A. Oxford: Oxford University Press, 1835, Repr. 1963. Section 88, line 3

Ἡ ἰ συλλαβὴ εἴτε κατ’ ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ν, ἐπαγομένου τοῦ δ, διὰ τοῦ ι γράφεται· οῖον, Ἰνδικτός· Ἰνδαλμα· Ἰνδιξ· Ἰνδός· σινδών· σκινδαψός· Πίνδαρος· γίνδος· γινδαρίς· καλινδοῦμαι· πινδηρα, ἄρο- τρον· Πίνδος ὄρος Θεσσαλίας· πίνδακας θραύ- ματα σανίδων· σκινδαλαγμός· σκίν- διον τὸ λευκόν· φυγίνδα· βασιλίνδα· κρυπτίνδα· τὸ ἦνδανε ἐκ τοῦ ἀνδάνω γεγονός

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

οὐ μάχεται, ὡς οὐδὲ τὸ ἥσχαλλον, εἰστήκειν, ἐκ τοῦ ἀσχάλλω, εἰστήκω, γεγονότα εἰς τὸν προλαβόντα κανόνα.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia Section 89, line 5

Ἡ ι συλλαβὴ εἴτε κατ' ἀρχὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει λήγουσα εἰς ρ, ἢ εἰς ἓν τι τῶν ἀμεταβόλων τῆς ἐξῆς συλλαβῆς ἀρχομένης ἐκ συμφῶ- νου, διὰ τοῦ ι γράφεται· καὶ κατ' ἀρχὴν μὲν λέξεως· Ἰννος· Ἰμβρος· Ἰνδάλω· Ἰν- δαλμα· Ἰνδός· Ἰνδικτος· Συλιμβρία· Κιμμέριος· σκίνπους· στίλβων· στιλβανός· οἰκτίρ- μων· σκιρτῶ· κινρῶ· κίρκος· θίρρον τὸ τρυφερόν· ἰλκαγλοιός, ῥύ- πος· ἴλλον, πλάγιον, στραβόν· ἰλλάδας ἀγελαίας, διεστραμ- μένας· Ἰλλυρίς· ἰλμηδεσμός, σειρά· Ἰννος ὁ ἐξ ὄνου θηλείας καὶ ἵππου, ἢ τὸ ἐν τῇ κῆσει νοσῆς βρέφος· κιλλαγκτήρ ὁ ὀνελάτης· κίλλοι ὄνοι τὸ ἐρμός ἐκ τοῦ εἶρω γεγονὸς τοῦ τάσσω ἐν κινήσει ὄν, οὐκ ἀντίκειται· σεσημειῶται τὸ εἶργω τὸ κωλύω, ἐξ οὗ καὶ εἰρκτὴ διὰ τῆς ει διφθόγγου· καὶ μή- ποτε παρὰ τὸ ἔργω ἐστὶν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ι, καὶ οὐ

γνη-

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia Section 90, line 5

Ἡ ι συλλαβὴ ἐν ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει, εἴτε κατ' ἀρ- χὴν λέξεως, εἴτε κατὰ τὸ μέσον, πρὸ τοῦ κτ εὐρισκομένη διὰ τοῦ ι γράφεται· ἴκτινος, τὸ ὄρνεον· ἴκτερος, ἢ νό- σος· ἴκτὸν τὸ ἐοικός· ἴκτης, οἰκέτης· ἴκταιον τὸ τροφήμον· ἴκταρ τὸ πρόσφατον· ἴκτὺς, ὁμοίωμα, εἰκὼν· Ἰνδικτος· βίκτωρ· προ- τίκτωρ· τὸ ἐπείκτης ἐκ τοῦ ἐπείγω γεγονὸς κε- κινήμενον ὄν, οὐκ ἀντίκειται.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia Section 157, line 4

Τὰ διὰ τοῦ ιων ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, μὴ ἔχοντα πρωτοτύ- που φωνῆς τὴν ει δίφθογ- γον, ὡς ἔχει τὸ Καδμεῖος Καδ- μείων, καὶ Ἀργεῖος Ἀργείων, διὰ τοῦ ι γράφεται· οἶον, Ἀμ- φίων· Ὑπερίων· Ἀμφικτίων· περικτίων· ἰνδικτίων.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia Section 293, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδος, εἴτε δισύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλα- βὰς, διὰ τοῦ ι γράφονται· οἶον, Ἰνδός· Ἄλινδος· Ἰσινδος πόλις Μακεδονίας· Ἀρινδος ὄνομα ποταμοῦ· Βερέκιν-δος.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia Section 851, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδῶ ῥήματα περισπώμενα διὰ τοῦ ι γρά- φει τὴν παραλήγουσαν· κυ- λινδῶ· ἀλινδῶ· καλινδῶ.

Theognostus Gramm., Canones sive De orthographia Section 999, line 1

Τὰ διὰ τοῦ ἰνδα ἐπιρρήματα παροξύνονται, καὶ διὰ τοῦ ι γράφονται, καὶ ἐπὶ παι- δίων λαμβάνονται, καὶ πρὸς αἰτιατι- κὴν συντάσσεται· οἶον, βασιλίνδα παιδίαν· χυ- τρίνδα· δρα- πετίνδα· ποσίνδα· ἐπαιτίνδα· ξιφίνδα· δαληκίνδα· μυίνδα, ἀπὸ τοῦ μύειν τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐρωτώμενον λέγειν τινὰ τάδε καὶ πόσα τάδε, ἐάν τις ἐπιτύχη· φυγίνδα· χυτρίνδα· ὀστρακίνδα, καὶ εἴτι ἕτερον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon (3136: 001) “Iohannis Zonarae lexicon ex tribus codicibus manuscriptis, 2 vols.”, Ed. Tittmann, J.A.H. Leipzig: Crusius, 1808, Repr. 1967. Alphabetic letter alpha, page 231, line 18

πέτρα ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ἐν ᾗ οὐ κάθεται ὄρνις διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ὑπερύψηλον.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter alpha, page 327, line 8

παρὰ τὸ ἄχω, ἀφ’ οὗ ἄχομαι, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰ- δάλλω καὶ ἰνδάλλω.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter delta, page 478, line 20

κατὰ γὰρ τὴν τῶν Ἰνδῶν φωνὴν δεῦνος ὁ βα- σιλεύς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 8

κύριον. [<Ἰνδακος>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1109, line 9

κύριον.] <Ἰνδοί>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

παρὰ Ῥωμαίοις τοῖς ἀσθενέσι διδό- μενον σιτίον, ὃ οὔτε ζῆν οὔτε ἀποθνήσκειν ποιεῖ. <Ἰνδικτίων>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 4

λέγεται καὶ Ἰνδικτος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 12

ὄνομα θεᾶς. <Ἰνδαλμα>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 14

[παρὰ τὸ εἶδω, τὸ ὁμοῖω, εἰδάλλω καὶ ἀποβολῇ τοῦ <ε> καὶ πλεονασμῷ τοῦ <ν>, Ἰνδαλμα.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1110, line 21

ἰσχὺν παρέχω. <Ἰνδάλλεται>.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter iota, page 1123, line 8

ὁ ποταμὸς ὁ παρ’ Ἑβραίοις Φεισσών, παρὰ δὲ Ἰνδοῖς Γάγγης, παρὰ δὲ Αἰθίοψιν Ἰν- δὸς, παρ’ Ἑλλησι δὲ Δανούβιος.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter kappa, page 1209, line 2

λέγει δὲ καὶ Διονύσιος, ὅτι ἔθνος ἐστὶν Ἰνδικόν.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter nu, page 1409, line 11

οἱ μὲν τὸ Σίναιον ὄρος φασίν, οἱ δὲ ἕτερον ὄρος τοῦ Διονύσου, ἐνδότερον καὶ ἐπέ- κεινα τῆς Ἰνδικῆς.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter sigma, page 1686, line 30

ἡ κειμένη πρὸς τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φερομένη ἐπὶ Περσίδα καὶ Ἰνδιάν καλεῖται Συρία.

Pseudo-Zonaras Lexicogr., Lexicon Alphabetic letter tau, page 1738, line 13

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

λίθος διαυγέστατος καὶ ὑποχλωρίζων, ἐν Τοπάζῳ, πόλει Ἰνδικῇ, εὕρισκόμενος· ὃς τριβόμενος ἐν ἱατρικῇ ἀκόνῃ οὐκ ἐρυθρὸν ἀπο- δίδωσι κατὰ τὸ χρῶμα χυμὸν, ἀλλὰ γαλακτώ- δη· ἐμπίπλησι δὲ κρατῆρας, ὅσους ἂν ἐθέλῃ ὁ ὑποτρίβων, καὶ οὔτε τῷ στα- θμῷ, οὔτε τῇ πε- ριφερείᾳ ἐλαττοῦται, ὃ καὶ παράδοξον.

Scholia In Lucianum, Scholia in Lucianum (scholia vetera et recentiora Arethae) (5029: 001) “Scholia in Lucianum”, Ed. Rabe, H. Leipzig: Teubner, 1906, Repr. 1971. Lucianic work 14, section 19, line 2

ΥΓΦΟΥΩ <μίσγονται μὲν ἀναφανδόν>] Ἡρόδοτον [3, 101] κωμῶδεϊ Ἰνδοῖς τοιοῦ- τον γίνεσθαι ἰστοροῦντα.

Scholia In Lucianum, Scholia in Lucianum (scholia vetera et recentiora Arethae) Lucianic work 77,25, section 6, line 2

>] σὺ σωφρονέστερον διεγένεσθαι, Ἀμμο- νίδη, Ἰνδίας ἀποχλωρῶν, ὃς πᾶσαν τὴν ἀπὸ ταύτης ἐπὶ Πέρσας ὁδὸν ἀσελγέστατα πάντων διήεις αὐτῷ στράτο- πέδῳ μέθῃ καὶ γυναικεῖα ὕβρει δουλεύων, καὶ τοῦτο ἐκβεῖνο τὸν Λυαῖον Διόνυσον καὶ λυσιμελῆ μετιών, καὶ ταῦτα φιλοσοφεῖν ἐπιπληρημένος.

(H)eren(n)ius Philo Gramm., Hist., Fragmenta (1416: 006) “FGH #790”. Volume- Jacoby’-F 3c,790,F, fragment 26, line 4

> ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων· <καὶ <γ> Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων> καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος (428 F 3).

(H)eren(n)ius Philo Gramm., Hist., Fragmenta (1416: 008) “FHG 3”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 16, line 11

Ἔστι καὶ νῆσος μία τῶν Κυκλάδων (?), καὶ τρίτη Ἰνδικῆς, ἣν ἀναγράφει Φίλων καὶ Δημοδόμας ὁ Μιλήσιος.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i–iii (0627: 036) “Oeuvres complètes d’Hippocrate, vol. 8”, Ed. Littré, É. Paris: Baillière, 1853, Repr. 1962. Section 81, line 13

Ἡ κόκκους ἐκλέψαντα ὅσον τρεῖς ἰνδικοῦ φαρμάκου, τοῦ τῶν ὀφθαλμῶν, ὃ καλέ- εται πέπερι, καὶ τοῦ στρογγύλου, τρία ταῦτα λεῖα τρίβειν, καὶ οἶνῳ παλαιῷ χληρῷ διεῖς, βαλάνιον περὶ πτερὸν ὄρνιθος τιθέναι, καὶ ὧδε προσάγειν.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i–iii Section 158, line 13

Ἡ ἐκλέψας κόκκους πεντεκαίδεκα, ἔστω δὲ καὶ ἰν- δικοῦ ποσὸν, ἣν δοκέη δεῖν, ἐν γάλακτι δὲ γυναικὸς κουροτρόφου τρίβειν, καὶ παραμίσγειν ἐλάφου μυελὸν καὶ τᾶλλα ὁκόσα εἴρηται, καὶ μέλιτι ὀλίγῳ μίσγειν· τὸ δὲ εἶριον μαλθακὸν καθαρὸν ἔστω, καὶ προστίθεσθαι τὴν ἡμέρην· ἣν δὲ βούλῃ ἰσχυρότερον ποιέειν, σμύρ- νης σμικρόν τι παραμίσγειν· ἄριστον δὲ ὡς τὸ πυρρὸν καὶ αἰγὸς στέαρ καὶ μέλι καὶ ἔλαιον ῥόδι- νον, τουτέοισιν ἀναφυρῆν, παραχλιαί- νειν δὲ παρὰ τὸ πῦρ καὶ τὸ ἀποστάζον εἰρίῳ ξυλλέγειν καὶ προστιθέ- ναι.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 185, line 15

Τοῦτο τὸ φάρμακον ὀδόντας καθαίρει καὶ εὐώδεις ποιεῖ· καλέεται δὲ ἰν- δικὸν φάρμακον.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., De mulierum affectibus i-iii Section 205, line 13

Ἔτερον προσθετόν· ἐκλέψας κόκκους τριήκοντα, τὸ ἰνδικόν, ὃ καλέουσιν οἱ Πέρσαι πέ- περι, καὶ ἐν τούτῳ ἐνι στρογγύλῳ, ὃ καλέουσι μυρτίδανον, ξὺν γὰ- λακτι γυναικίῳ ὁμοῦ τρίβειν καὶ μέλιτι διένειν· ἔπειτα εἴριον μαλ- θακὸν καὶ καθαρὸν ἀναφυρήσας, περὶ πτερόν περιελίξας προσθεῖναι, καὶ τὴν ἡμέρην ἔῃν· ἣν δὲ ἰσχυρότερον βούλῃ ποιῆσαι, σμύρναν ὀλί- γην παραμίσγειν ὅσον τριτημόριον, καὶ εἴριον μαλθακὸν καθαρὸν ἢ ἡμίρρυπον.

Hippocrates et Corpus Hippocraticum Med., Epistulae (0627: 055) “Oeuvres complètes d’Hippocrate, vol. 9”, Ed. Littré, É. Paris: Baillière, 1861, Repr. 1962. Epistle 18, line 8

Ὅκοσα γὰρ ἰνδαλμοῖσι διαλλάττοντα ἀνὰ τὸν ἡέρα πλάζει ἡμέας, ἃ δὴ κόσμῳ ξυνεώραται καὶ ἀμειψιρυσμέοντα τέτευχε, ταῦτα νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευνήσας ἀτρεκέως ἐς φάος ἤγαγεν· μάρτυρες δὲ τούτων βίβλοι ὑπ’ ἐμοῖο γραφεῖσαι.

Anonymi Medici Med., De urinis secundum Syros (0721: 012) “Physici et medici Graeci minores, vol. 2”, Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1842, Repr. 1963. Section 1, line 10

πιέτω δὲ τὴν διὰ κρόκου ἢ μάννα μετὰ ὕδατος ἢ φοίνικας ἰνδικὰς καὶ τὰς βιόλας τὰς συν- θέτους ἢ τὸ χεράβιν τῶν βιόλων καὶ εἰ ἔαρ ἐστὶ κἄν γέ- ρων ὑπάρχη, κενωσάτω αἷμα διότι πλησμονὴ αἵματός ἐστιν.

Anonymi Medici Med., De urinis in febris (0721: 016) “Physici et medici Graeci minores, vol. 2”, Ed. Ideler, J.L. Berlin: Reimer, 1842, Repr. 1963. Volume 2, page 324, line 21

εἰ δὲ καὶ ὁ κάμνων ὑπάρχει ἐπίσημος, πρόσθες τὸ μέλι τοῦ μέλανος καλάμου τοῦ ἰνδικοῦ στάθμην οὐγγίας εἴ LL ἢ καὶ ζ’ καὶ πιέτω καὶ μετὰ τὴν κένωσιν λαβέτω διαίταν ἐκ τῶν προειρημέ- νων λαχάνων.

Anonymi Medici Med., De urinis in febris Volume 2, page 325, line 29

πότιζε δὲ αὐτὸν καθ’ ἡμέραν τὸ ὀξυσάχαρ μετὰ τῆς πτισάνης καὶ ἀπόφυγε τὰ θερμὰ ἀπὸ τε διαίτης καὶ θεραπείας, διότι ἐὰν θέρ- ψῃς αὐτὸν μετὰ τῆς θερμῆς διαίτης καὶ τῆς ἰατρείας, ἐξέρχεται εἰς ἵκτερον ὁ λεγόμενος χρυσιασμός ἀσκός καὶ λύρα, βλάπτεται τὸ ὅλον σῶμα, καὶ οἱ ὀφθαλμοί, καὶ τὸ κλοκίον κίτρινον, καὶ ὁ ἀφρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἴδῃς τὸ τοι- οῦτον κλοκίον, εἰπὲ ἵκτερον ἔχει καὶ ἀρμόζει ἰατρεύεσθαι ὥς τριταῖος, πινέτω δὲ τὸν χυλὸν τῶν ἰνδίων ἐξαφρισμέ- νον καὶ τοῦ στρύχνου μετὰ ὀξυμέλιτος καὶ πᾶν ὄξυνον φαγέτω, ἐκτὸς τῶν ἀλμυρῶν καὶ φλεβοτόμησον, εἰ πλη-

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

θωρικὸν σῶμα ἔχει ὁ κάμνων καὶ δύναμιν, καὶ ἡλικίαν καὶ δύναμιν, κενούται γὰρ ἡ χολή.

Dionysius Hist., Fragmenta (2354: 002) “FHG 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 5, line 7

prot. c. 4: Πολλοὶ δ’ ἂν τάχα που θαυμάσειαν εἰ μάθοιεν τὸ Παλλάδιον τὸ διοπετὲς καλούμενον, ὃ Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς ἱστοροῦνται μὲν ὑφελέσθαι ἀπὸ Ἰλίου, παρακαταθέσθαι δὲ Δημοφῶντι, ἐκ τοῦ Πέλοπος ὅστων κατεσκευάσθαι, καθάπερ τὸν Ὀλύμπιον ἐξ ἄλλων ὅστων Ἰνδικοῦ θηρίου.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) (4085: 002) “Hesychii Alexandrini lexicon, vols. 1–2”, Ed. Latte, K. Copenhagen: Munksgaard, 1:1953; 2:1966. Alphabetic letter alpha, entry 4350, line 1

ἡ ἄνωθεν, ἐν ὕψει, ἄνω <ἀνάκης>· ὄρνεν τι Ἰνδικόν, ὅμοιον ψάρῳ <ἀνακῆσαι>· ἡσυχάσαι <ἀνακηκίει>· ἀναφέρεται (N 705) <ἀνακείρει>· ἀποτέμνει * <ἀνακεφαλαιοῦται>· συμπληροῦται.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter alpha, entry 6399, line 1

regn. 9,24) αση † <ἀποκολοκαύτωσις>· παρ’ Ἰνδοῖς ἡ συνουσία.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 90, line 1

καὶ <βαίων> <βαισῆνης>· παρ’ Ἰνδοῖς στρατόπεδον <βαίσηνος>· ὁ στρατός † <βαισσόν>· βάθος <βαίταν>· Ἑλλήνες <βαιτάς>· εὐτελὴς γυνή.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 900, line 3

) καὶ ὁ Ἀλεξάνδρου ἵππος, ἀφ’ οὗ πόλιν ἐν Ἰνδοῖς κτίσαι λέγεται * <βουκολέοντι>· <βοῦς νέμοντι> (E 313) Sn <βουκολητής>· ἀπατεῶν <βουκόλια>· ἀγέλη βοῶν (Hdt. 1,126,2? 1.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter beta, entry 1076, line 1

καὶ θέται αἶξ <βραυῶσα>· κεκραγυῖα hf <βράχαλον>· χρεμετισμόν * <βράχε>· ἐψόφησε (M 396 etc.) n (*) <βραχεῖν>· ἡχῆσαι (Sn) ψοφῆσαι (n) † <βραχιόνα>· τὸν τράχηλον * <βραχεῖς>· ὀλίγοι (Psalm. 104,12) vgAS <βράχιστον>· ἐλάχιστον (Soph. fr. 172) <βραχίων>· βραχύτατος <Βραχμᾶνες>· οἱ παρ’ Ἰνδοῖς Γυμνοσοφισταὶ καλούμενοι <βραχύ>· ἀντὶ τοῦ οὐδέν (Eur. Tro. 1248) ὀλίγον, *μικρόν (Eur. Phoen. 738) g [<βραχυτελόν>· μικρόν] a) <βραχύλον>· .

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter gamma, entry 142, line 1

... * <γανανγέας>· τέλειος ἐν τῷ ὄρᾳ AS [<γανδᾶν ἦ>] γανᾶν>· λάμπειν <γανδάειν>· ἀρέσκειν <Γάνδαρος>· ὁ ταυροκέρατος, παρ’ Ἰνδοῖς <γάνδιον>· κιβώτιον <γάνδομα>· πυροὶ <γανδόμην>· ἄλευρα <γάνδος>· ὁ πολλὰ εἰδὼς καὶ πανοῦργος.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter gamma, entry 217, line 1

vgAS ἀκαταπλήκτω gAS <γανυσάδας>· ψευδὴς <γανυσάλιτης>· ὄρνεν, παρὰ Ἰνδοῖς <γανυσόν>· σκαμβόν, στρεβλόν (Hippocr. artic. 77 .

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter delta, entry 2248, line 1

καὶ πρόσωπον <κωφόν> <δορυφοροῦντες>· προβαδίζοντες ἔνοπλοι r <δορυφόρους>· ἀναβαστάζοντας S τὰ ὄπλα [<δόρων>· τῶν δοράτων] <δορχελοί>· ἀστράγαλοι <δόσαν>· παρέσχον, ἔδοσαν (A 162) †<Δορσάνης>· ὁ Ἡρακλῆς, παρ' Ἰνδοῖς <δοσεῖν>· δοτικῶς ἔχειν *<δόσις>· ἡ δωρεά (K 213).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter epsilon, entry 5716, line 1
Αἰθίοπες, Ἀραβες, Ἰνδοὶ r Ἀράβιοι (δ 84) <ἐρεμνή>· σκοτεινή (AS).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter epsilon, entry 6694, line 1
εὔμοιρος *†<εὐαλῶς>· εὐχερῶς θηρώμενος ASn <εὐαλδῆ>· εὐαυξῆ <Εὐαλωσία>· Δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἄλως ποιεῖ καὶ πληροῖ <εὐάλωτον>· εὐθήρατον (Prov. 24,63) r. g <εὐαμερία>· θεοσημία <εὐάν>· ὁ κισσός, ὑπὸ Ἰνδῶν <Εὐάνασσα>· ἡ Δημήτηρ *<εὐανδρείας>· καλῆς ἰσχύος (2).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 665, line 1

λέγονται δὲ καὶ *αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες <ινάτερες> n <ἴν αὐτῶ>· αὐτὸς αὐτῶ (Hes. fr. 11 Rz.) <Ἰνάχεια>· ἑορτὴ Λευκοθέας ἐν †Κρήτεσιν, ἀπὸ Ἰνάχου *<Ἰναχος>· ποταμός rA <Θεσσαλίας> A <ινδάλλεται>· *ὁμοιοῦται vg, φαίνεται (ψ 460) Avg, δοκεῖ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 666, line 1

σοφίζεται An *<ινδάλλετο>· ὁμοιοῦτο (P 213) r. n *<ινδάλλονται>· φαίνονται An καὶ τὰ ὅμοια *<ινδάλματα>· φαντάσματα.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 670, line 1

Μακεδόνες *<Ἰνδός>· ὁ τὸν ἐλέφαντα ἄγων ἀπὸ Αἰθιοπίας (1).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter iota, entry 671, line 1

μαcc. 6,37) <ινδουρός>· ἀσπάλαξ r <ἴν' ἔκδηλος>· ἴν' ἐπίσημος ἦ (E 2) <ινέκεσθαι>· μαθεῖν *<ἴνες>· νεῦρα (λ 219) ASgn <ινεύει>· τείνει <ινηθεῖσα>· καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα (Hippocr.) [<ινία>· λῶρα] <ἴν ἰμίν>· ἐν ἡμίσει <ινίον>· τὸ ὅπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον (E 73) r. καὶ ἡ συνα- γωγὴ τῶν χειρῶν πρὸς ἀλλήλας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 28, line 1

Ἰξηραίνει A <κάγκανα ξύλα>· ξηρά An. ἐλαφρά (Φ 364) <καγκαλέα>· κατακεκαυμένα <κάγκαμον>· παρ' Ἰνδοῖς ξύλου δάκρυον, καὶ θυμίαμα <καγκές>· πτύελος <καγκομένης>· ξηρᾶς τῷ φόβῳ <καγκύλας>· κηκίδας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2328, line 1

ἀπὸ τῶν εὐρόντων <Κερκέται>· ἔθνος Ἰνδικόν <κερκίδας>· δονακίνας.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2730, line 1

καὶ Ἰνδοὶ <κίνδυνος ἡ ἐν πρῶρᾳ σελῖς>· οἱ πολέμιοι γὰρ τὴν πρῶραν εὐθέως ἐφάλλονται.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter kappa, entry 2800, line 1

(Σα) [ἦ] ἄπαξ <εἰρημένον> (ζ 76) <κιτρίον>· τὸ Ἰνδικὸν μῆλον r <κιτταί>· πρόγονοι <κιττᾶν>· γλίχεσθαι S· ἐπὶ τῶν γυναικῶν· Ἰεπιθυμεῖν S <κίτταλος>· μυρρίνη <κιττά-

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ναλον>· ή κρησέρα <κίττανος>· ή κονιακή τίτανος <κίτταρις>· διάδημα, ὃ φοροῦσι Κύπριοι.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 63, line 1

οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι (Blaes. fr. 2 Kaib.) <μάθαμι>· ζητῶ <μάθας>· μαθήσεως <μαθήματα>· ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον <μάθυται>· γνάθοι <μαΐ>· μέγα. Ἴνδοί <μαΐα>· πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 95, line 1

Ταραντῖνοι δὲ <μαιριῆν>· τὸ κακῶς ἔχειν <μαΐσωλος>· ζῶον τετράπουν, γενόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ <μαΐσων>· μάγειρον.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 215, line 1

Δόλοπες <Μάμερτος>· Ἄρης <μαμᾶτραι>· οἱ στρατηγοί, παρ' Ἰνδοῖς <μαμμάκυθος>· μωρός S. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον Πλάτωνι <Μαμβρή>· ἀπὸ ὀράσεως <μαμᾶν>· ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 1686, line 1

*μοῖρα τοῦ βίου (AS) <μοροπονοῦν>· κακοπαθοῦν <μόροττον>· ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι, ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους τοῖς Δημητρίοις <μορσική>· †ἡ Ἰνδική† <μόρσιμοι>· ἀναγκαῖαι, *εἰμαρμέναι, μεμοιραμέναι (ASvgb).

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter mu, entry 2067, line 1

.) (ανγν) <μῶνυχα>· ἀπλῆν καὶ <μῆ> διεστῶσαν [<μῶρα>· συκάμινα] <μωραίνει>· ἀφραίνει, παρακόπτει, μαίνεται <μωρία>· ἁμαρτία <μωρία>· ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ Ἀρκάδων <Μωριεῖς>· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς (Euphor. fr. 168 Pow.) <μώριον>· πόα τις, ἣ πρὸς φίλτρα χρῶνται r <μωρός>· ἄφρων, μάταιος <μωρόν>· ὀξύ.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (A – O) Alphabetic letter nu, entry 742, line 3

ἔστι γὰρ Ἀραβίας, Αἰθιοπίας, Αἰγύπτου, Βαβυλῶνος, Ἐρυθρᾶς, Θράκης, Θετταλίας, Κιλικίας, Ἰνδικῆς, Λιβύης, Λυδίας, Μακεδονίας, Νάξου, περὶ τὸ Πάγγαιον, τόπος Συρίας <νύσσει>· παίει.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) (4085: 003) “Hesychii Alexandrini lexicon, vols. 3–4”, Ed. Schmidt, M. Halle: *n.p., 3:1861; 4:1862, Repr. 1965. Alphabetic letter pi, entry 4214, line 1

ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας <πτερυγίζειν> λέγεται <πτερύγιον>· ἀκρωτήριον, πτέρυξ <πτερυξαμένη>· διασεύσασα <πτερύσσεται>· τὰ πτερὰ τινάσσει, πέτεται <πτερ[ε]υγοτύραννος>· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθεὶς <πτέρων>· ἀλλ' ἢ τρίορχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας εἶδος ὀρνέου <πτερῶν ταρσοῦ>· τῶν πτερῶν <πτερωτοῖς>· πετεινοῖς <πτερωτός>· ἀναπτερωθεῖς.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 81, line 1

θέλει δὲ εἰπεῖν τὴν πήραν, κατὰ μετάληψιν [<σακοφόροι>· ὀπλοφόροι] <σάκταρον>· τοῦτο ἐμφερές ἐστι κόμ(μ)ει, γεν(ν)ώμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, διαλυτικόν <σάκτας>·

ὁ θύλακος <σακτῆρος>· θυλάκου.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 151, line 1

ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα ἱστορία, δι' ἣν <πολυγράμματον> ἔφη <δῆμον>· ἐπειδὴ Ἑλλήνων Σάμιοι πολυγράμματοι ἐλέγοντο πρῶτοι καὶ χρησάμενοι καὶ δι(α)δόντες εἰς τοὺς ἄλλους Ἑλληνας τὴν διὰ τῶν τεσσάρων καὶ εἴκοσι στοιχείων χρῆσιν <σάμμα>· ὄργανον μουσικὸν παρὰ Ἰνδοῖς <Σάμου ὑληέσεως Θρηϊκίης>· τῆς Σαμοθράκης.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 682, line 1

καὶ ἡ πόρνη <Σινδικὸν διάσφαγμα>· τὸ τῆς γυναικὸς <σίνδης>· γέρων <Σίνδοι>· ἔθνος Ἰνδικόν.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 1368, line 1

σώζεται <σοφία>· πᾶσα τέχνη, καὶ ἐπιστήμη *<Σουφεῖρ>· χώρα, ἐν ἣ οἱ πολῦτιμοι λίθοι, καὶ ὁ χρυσός, ἐν Ἰνδία <σοφίης>· τῆς περὶ τὴν τέχνην σχολῆς <σοφίζεται>· σοφόν τι λέγει.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter sigma, entry 1994, line 1

Δωριεῖς <Στρεφουῖραι>· τῶν Ἰνδῶν γένος τι, οἳ καλοῦνται Κοψίλοι <στρέφωσις>· κάλυψις ἀγγείων δέρματι γινομένη <Στρεψαῖοι>· ἔθνος περὶ Μακεδονίαν <στρεψίμαλ(λ)ος>· μεταφορικῶς λέγουσιν ἀπὸ τῶν ἐρίων.

Hesychius Lexicogr., Lexicon (Π – Ω) Alphabetic letter chi, entry 582, line 1

καὶ ἔλαιον <χοανεῦσαι>· χωνεῦσαι <χοάνη>· χώνη, τύπος, εἰς ὃν μεταχεῖται τὸ χωνεούμενον <χοάνοις>· τοῖς φουσητήρσι, ταῖς χώναις, καὶ κοιλώμασιν, εἰς ἃ ἐγχεῖται τὸ χωνεούμενον, ἢ τοῖς πηλίνοις τύποις <χοάρβηνα>· τὰ γράμματα <χοάς>· τὰς σπονδὰς τῶν νεκρῶν <χοᾶσθαι>· καυχᾶσθαι <χοάς[ς]ομαι>· ἐπίξομαι <Χοάσπης>· ποταμὸς Ἰνδίας <χοδιτεύειν>· ἀποπατεῖν <χόδανον>· τὴν ἔδραν <χόες>· χῶναι <χοί>· χῶματι [<χοῖνον>· ποτήριον χαλκοῦν] <χοΐας>· τὸ ἀθροῖσθαι <χοϊκός>· πῆλινος, γήϊνος <χοΐνικες>· αἱ βαθεῖαι πέδαι.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon (0532: 001) “Achilles Tatius. Leucippe and Clitophon”, Ed. Vilborg, E. Stockholm: Almqvist & Wiksell, 1955. Book 2, chapter 14, section 9, line 1

ἀλλὰ καὶ λίμνη Λιβυκὴ μμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ ἴσασιν αὐτῆς τὸ ἀπόρρητον αἱ Λιβύων παρθένοι, ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει πλούσιον.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 3, chapter 7, section 5, line 6

ποδῆρης χιτῶν, λευκὸς ὁ χιτῶν· τὸ ὕφασμα λεπτόν, ἀραχνίων ἐοικὸς πλοκῇ, οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν πτηνῶν, οἷον ἀπὸ δένδρων ἔλκουσαι νήματα γυναῖκες ὑφαίνουσιν Ἰνδαί.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 3, chapter 9, section 2, line 5

καὶ ἅμα πλήρης ἦν ἡ γῆ φοβερῶν καὶ ἀγρίων ἀνθρώπων· μεγάλοι μὲν πάντες, μέλανες δὲ τὴν χροιάν (οὐ κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄκρατον, ἀλλ' οἷος ἂν γένοιτο

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

νόθος Αιθίοψ), ψιλοὶ τὰς κεφαλὰς, λεπτοὶ τοὺς πόδας, τὸ σῶμα παχεῖς· ἐβαρβάριζον δὲ πάντες.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 3, section 5, line 4
καὶ γὰρ δεύτερος φαίνεται εἰς ἀλκὴν ἐλέφαντος Ἰνδοῦ.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 4, section 8, line 2
ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔλεγεν ὅτι καὶ μισθὸν εἶη δεδοκὼς τῷ θηρίῳ· προσπνεῖν γὰρ αὐτῷ καὶ μόνον οὐκ ἁρωμάτων Ἰνδικῶν· εἶναι δὲ καὶ κεφαλῆς νοσοῦσης φάρμακον.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 1, line 3
“Ὅτι,” ἔφη Χαρμίδης, “τοιαύτην ποιεῖται καὶ τὴν τροφήν. Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθηται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 1, line 4
Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰνδοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθηται, καὶ τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 2, line 2
γίνεται δὲ παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἄνθος Αἰθίοπος χροιάς· ἔστι δὲ παρ’ Ἰνδοῖς οὐκ ἄνθος ἀλλὰ πέταλον, οἷα παρ’ ἡμῖν τὰ πέταλα τῶν φυτῶν· ὁ μὲν κλέπτον τὴν πνοὴν καὶ τὴν ὁδμὴν οὐκ ἐπιδείκνυται· ἡ γὰρ ἀλαζονεύεσθαι πρὸς τοὺς εἰδότας ὀκνεῖ τὴν ἡδονὴν ἢ τοῖς πολίταις φθονεῖ· ἂν δὲ τῆς γῆς μικρὸν ἐξοικήσῃ καὶ ὑπερβῇ τοὺς ὅρους, ἀνοίγει τῆς κλοπῆς τὴν ἡδονὴν καὶ ἄνθος ἀντὶ φύλλου γίνεται καὶ τὴν ὁδμὴν ἐνδύεται.

Achilles Tatius Scr. Erot., Leucippe et Clitophon Book 4, chapter 5, section 3, line 1
μέλαν τοῦτο ῥόδον Ἰνδῶν· ἔστι δὲ τοῖς ἐλέφασιν σιτίον, ὥς τοῖς βουσί παρ’ ἡμῖν ἡ πόα.

Antenor Hist., Fragmentum (2322: 003) “FHG 4”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 1, line 14

Λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Κρησσαν ἐκείνου τοῦ γένους τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, οὐ πολλὰ μὲν, εἶναι δ’ οὖν καὶ πι- κρὰς ἐντυχεῖν, ὥς ἐκεῖναι ἦσαν.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job (4105: 001) “Der Hiobkommentar des Arianers Julian”, Ed. Hagedorn, D. Berlin: De Gruyter, 1973; Patristische Texte und Studien 14. Page 173, line 14

> οὐδὲν τούτων τῶν ἐπὶ γῆς καλλίστων ἢ τιμίῳ τῇ σοφίᾳ συγκριθῆναι δύναται· οὐκ ἄβυσσος, οὐ πλῆθος, οὐ θαλάσσης σεσωρευμένα πελάγη, οὐχ ὁ ταύτης ὄγκος περιγράψαι ταύτην <δύναται>· οὐ στυλινότης ἢ χρυσίου μαρμαρυγή, οὐ λίθων Ἰνδικῶν ξένη θεὰ σέλας ἐκπέμπουσα εἰς τὰς τῶν ὁρώντων ὄψεις, οὐδὲ τὰ κάλλιστα τῶν ὄντων, οὐδὲ τὰ ἐκλελεγμένα, οὐχ ὕψος οὐρανοῦ, οὐ πλάτος γῆς ἀντιταλαντεύ- σει ποτὲ τῇ σοφίᾳ, οὐχ ὁ διειδὴς καὶ καθαρὸς ὕελος.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 236, line 1

χρυσὸν καὶ ἄργυρον καὶ χαλκὸν καὶ σίδηρον μόλιβδον κασσίτερον ἐκ τῶν λαγόνων τῆς γῆς ἀνωρύξατο, λίθους Ἰνδικούς καὶ πέπλον τὸ ἐκ Σηρῶν σκωλήκων ὃν γένημα ἐξεῦρεν, καὶ τῆς θαλαττίας κόχλου τὸ αἷμα πολυπραγμονῶν ἔσχεν τὸ εὐανθὲς τῆς πορφύρας.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 236, line 5

οὐκ ἔλαθεν αὐτὸν πῖνα, οὐ κατεκρύβη αὐτὸν ὁ βόμβυξ, καὶ οὐκ ἔφυγεν αὐτὸν τὰ διάφορα τῶν βυσσοποιῶν χρώματα οὐδὲ τὰ ποικίλα τῶν ἁρωμάτων, οὐκ Ἰνδικοὶ κόκκοι, οὐχὶ ποῶν τὰ ἄνθη, οὐ τῶν ῥιζῶν αἱ δυνάμεις, οὐ τῶν ἔρπε- τῶν αἱ ἐνέργειαι, οὐχὶ ἰχθύων ἢ ὀρνίθων ποικιλία, οὐ τῶν βλαβερῶν ἡ ἀποφυγή, οὐ τῶν προσφόρων ἡ χρῆσις, οὐχ ἡ ἐξ ἰατρικῆς ὑγίεια, οὐχὶ τῶν μελιττῶν ἡ ἐργασία, οὐ τοῦ γάλακτος τὸ προσσηνές, οὐ τῶν ἀκροδρύων τὸ πολυσχιδές, οὐχ αἱ τούτων ποιότητες.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 291, line 17

εἶδος δέ ἐστι λίθου οὕτω καλούμενον παρ' Ἰνδοῖς, ὅπερ σίδηρος οὐ δύναται διατεμεῖν, τούναντίον δὲ πρὶν τι ἂν αὐτὸν διάθεται αὐτὸς φθάσας θρύπτεται διὰ τὸ ἀντιτυπές.

Julianus Scr. Eccl., Commentarius in Job Page 311, line 19

καὶ Ἡρόδοτος ὁ ἱστοριογράφος φησί· περιτέμνονται δὲ Ἰνδοὶ καὶ Αἰγύπτιοι καὶ Ἄραβες καὶ οἱ ἐν Παλαιστίνῃ Σύροι, τοὺς Ἰουδαίους καταλέγων.

Lycophron Trag., Alexandra (0341: 002) “Lycophronis Alexandra”, Ed. Mascialino, L. Leipzig: Teubner, 1964. Line 254

οἰμωγὴ δέ μοι ἐν ὣσιν πύργων ἐξ ἄκρων ἰνδάλλεται, πρὸς αἰθέρος κυροῦσα νηνέμους ἔδρας, γόῳ γυναικῶν καὶ καταρραγαῖς πέπλων, ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ συμφορὰν δεδεγμένων.

Lycophron Trag., Alexandra Line 597

Ὁ δ' Ἀργυρίππαν Δαυνίων παγκληρίαν παρ' Αὐσονίτην Φυλαμὸν δωμήσεται, πικρὰν ἐταίρων ἐπτερωμένην ἰδὼν οἰωνόμικτον μοῖραν, οἱ θαλασσίαν δίαιταν αἰνήσουσι πορκέων δίκην, κύκνοισιν ἰνδαλθέντες εὐγλήνοισι δομήν.

Lycophron Trag., Alexandra Line 961

αἱ δ' αὖ παλαιστοῦ μητέρος Ζηρυνθίας σηκὸν μέγαν δείμαντο δωτίνην θεᾶ, μόνον φυγοῦσαι καὶ μονοικήτους ἔδρας, ὧν δὴ μίαν Κριμισός, ἰνδαλθεὶς κυνὶ, ἔξευξε λέκτροις ποταμός· ἡ δὲ δαίμονι τῷ θηρομίκτῳ σκύλακα γενναῖον τεκνοῖ, τρισσῶν συνοικιστῆρα καὶ κτίστην τόπων.

Paulus Silentarius Poeta, Descriptio Sanctae Sophiae (4039: 001) “Prokop. Werke, vol. 5 [Die Bauten]”, Ed. Veh, O. Munich: Heimeran, 1977. Line 230

ἡρεμέει καὶ Μῆδος ἄναξ καὶ Κελτὶς ὁμοκλή, καὶ ξίφος ὑμετέροις φιλοτήσιον ὥπασε θώκοις Ἰνδὸς ἀνὴρ, ἐλέφαντας ἄγων καὶ μάργαρα πόντου· Καρχηδὼν γόνυ δοῦλον ἑμοῖς ἔκλινε τροπαίοις.

Paulus Silentarius Poeta, Descriptio Sanctae Sophiae Line 694

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

οὐδὲ μὲν οὐ μούνοις ἐπὶ τείχεσιν, ὀππόσα μύστην ἄνδρα πολυγλώσσοιο διακρίνουσιν ὁμίλου, γυμνάς ἀργυρέας ἔβαλε πλάκας, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς κίονας ἀργυρέοισιν ὅλους ἐκάλυψε μετάλλοις, τηλεβόλοις σελάεσσι λελαμπότας, ἑξάκι δοιούς· οἷς ἔπι, καλλιπόνοιο χερὸς τεχνήμονι ῥυθμῶι, ὀξυτέρους κύκλοιο χάλυψ κοιλήνατο δίσκους, ὧν μέσον ἀχράντοιο θεοῦ δείκηλα χαράξας ἄσπορα δυσαμένου βροτέης ἰνδάλματα μορφῆς, πῆι μὲν ἐϋπτερύγων στρατὸν ἔξεσεν ἀγγελιάων ἀχενίων ξυνοχῆα κατακλίνοντα τενόντων (οὐ γὰρ ἰδεῖν τέτληκε θεοῦ σέβας οὐδὲ καλύπτρηι ἀνδρομέηι κρυφθέντος, ἐπεὶ θεὸς ἐστὶν ὁμοίως ἐσσάμενος καὶ σάρκα λυτήριον ἀμπλακιάων), πῆι δὲ θεοῦ κήρυκας ὁδοὺς ἤσκησε σιδήρου τοὺς προτέρους, πρὶν σάρκα λαβεῖν θεόν, ὧν ἀπὸ φωνῆς ἐσσομένου Χριστοῦ διέπτατο θέσπισ ἀοιδῇ.

Simplicius Phil., In Aristotelis quattuor libros de caelo commentaria (4013: 001) “Simplicii in Aristotelis de caelo commentaria”, Ed. Heiberg, J.L. Berlin: Reimer, 1894; Commentaria in Aristotelem Graeca 7. Volume 7, page 548, line 2

εἰ δὲ μὴ πάνυ μεγάλη, φησὶν, ἐστὶν ἡ γῆ, οὐ χρὴ νομίζειν ἄπιστα λέγειν τοὺς ὑπολαμβάνοντας τὸν δυτικώτατον καὶ τὸν ἀνατολικώτατον τῶν ἐγνωσμένων ἡμῖν τόπων τὸν τε περὶ τὰ Γάδαιρα καὶ τὰς Ἡρακλείους στήλας, ὃν Ἡράκλειαν ἐκάλεσε, καὶ τὸν περὶ τὴν Ἰνδικὴν συνάπτειν ἀλλήλοισι οὐ πόρρωθεν, καὶ οὕτως εἶναι τὴν θάλατταν μίαν τὴν τε Ἐρυθρὰν καλουμένην καὶ τὴν παρ’ ἡμῖν.

Oppianus Epic., Halieutica (0023: 001) “Oppian, Colluthus, Tryphiodorus”, Ed. Mair, A.W. Cambridge, Mass.: Harvard University Press, 1928, Repr. 1963. Book 2, line 233

Πουλυπόδων δ’ οὐπω τιν’ οἴομαι ἔμμεν’ ἄπυστον τέχνης, οἱ πέτρησιν ὁμοῖοι ἰνδάλλονται, τὴν κε ποτιπτύξωσι περὶ σπείρης τε βάλονται.

Oppianus Epic., Halieutica Book 5, line 17

ὄσσοις μὲν κατ’ ὄρεσφι βίην ἄτρεστον ἔχοντας θήρας ὑπερφιάλους βροτὸς ἔσβησεν· ὅσσα δὲ φυλά οἰωνῶν νεφέλῃσι καὶ ἡέρι δινεύοντα εἴλε, χαμαίζηλόν περ ἔχων δέμας· οὐδὲ λέοντα ῥύσατ’ ἀγνορή δηθήμεναι, οὐδ’ ἐσάωσεν αἰετὸν ἡνεμόεις πτερύγων ῥόθος, ἀλλὰ καὶ Ἰνδὸν θῆρα κελαινόρινον ὑπέρβιον ἄχθος ἀνάγκῃ κλῖναν ἐπιβρίσαντες, ὑπὸ ζεύγλῃσι δ’ ἔθηκαν οὐρήων ταλαεργὸν ἔχειν πόνον ἐλκυστήρα.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) (3182: 001) “Theophanes Continuatus, Ioannes Cameniata, Symeon Magister, Georgius Monachus”, Ed. Bekker, I. Bonn: Weber, 1838; Corpus scriptorum historiae Byzantinae. Page 723, line 3

9. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἰνδικτιῶνος γ’, Παγκρατού- κας ὁ Ἀρμένιος τὴν Ἀδριανούπολιν τῷ Συμεὼν προδédωκεν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 13

17. Τῇ κδ’ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τιμᾶται Ῥωμανὸς τῇ τοῦ Καίσαρος ἀξία, καὶ τῇ ιζ’ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς στέφεται παρὰ Κωνσταντίνου βασιλέως καὶ Νικολάου

πατριάρχου ἐν ἔτει τῷ ςυνη΄, ἰνδικτιῶνος η΄.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 15

καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς τῆς ε΄ ἰνδικτιῶνος Χριστοφόρος ὁ υἱὸς Ῥωμανοῦ διαγορεύεται βασι- λεύς· στέφεται δὲ τῇ πεντηκοστῇ παρὰ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου, καὶ προέρχονται οὗτοι οἱ δύο μόνοι ἐν τῇ προε- λεύσει.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 731, line 19

18. Τῷ δὲ Ἰουλίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς ἰνδικτιῶνος γίνεται ἔνωσις τῶν ἀποσχιστῶν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 733, line 16

24. Τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί, τῆς ι΄ ἰνδικτιῶνος, τῇ κ΄ τοῦ μηνός, Θεοδώρα ἡ σύμβιος Ῥωμανοῦ τελευτᾷ, καὶ κατατί- θεται εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ῥωμανοῦ τὸν ὑπ' αὐτοῦ εἰς μοναστήριον γενόμενον· καὶ στέφεται Σοφία ἡ τοῦ βασιλέως Χριστοφόρου γυνή.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 735, line 14

29. Τῷ δὲ Σεπτεμβρίῳ μηνί, τῆς β΄ ἰνδικτιῶνος, πάλιν Συμεὼν ὁ Βούλγαρος παν- στρατὶ κατὰ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ- στρατεύει, καὶ ληΐζεται μὲν Θράκην καὶ Μακε- δονίαν, ἐμπυρίζει δὲ πάντα καὶ καταστρέφει καὶ δενδροτομεῖ, μέχρι τῶν Βλαχερνῶν παραγενόμενος, καὶ δὴ ἐπιζητῶν ἀποσταλῆναι αὐτῷ τὸν πατριάρ- χην Νικόλαον καὶ τινὰς τῶν μεγιστάνων, ὥστε περὶ εἰρήνης αὐτοῖς συντυχεῖν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 739, line 13

32. Τῇ δὲ ιε΄ τοῦ Μαΐου μηνός, ἰνδικτιῶνος γ΄, τελευτᾷ ὁ πατριάρχης Νικόλαος, κρατήσας ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ ἀναβάσει τοῦ πατριαρχείου ἔτη ιγ΄, καὶ θάπτεται ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ τῶν Γαλακρηνῶν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 740, line 4

33. Μηνὶ Μαΐῳ κζ΄, ἰνδικτιῶνος ιε΄, Ἰωάννης ὁ ἀστρο- νόμος εἶπεν Ῥωμανῷ τῷ βασιλεῖ ὅτι ἡ ἱσταμένη στήλη ἐπάνω τῆς καμάρας τοῦ Ξηρολόφου καὶ ἐπὶ δυσμὰς βλέπουσα τοῦ Συμεὼν ἐστι· καὶ εἰ ταύτης τὴν κεφαλὴν ἐκκόψεις, τῇ αὐτῇ ὥρᾳ ὁ Συ- μεὼν τελευτᾷ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 742, line 13

37. Τῇ ιη΄ τοῦ Ἰουνίου μηνός, τῆς ς΄ ἰνδικτιῶνος, τελευτᾷ Στέφανος πατριάρχης, κρατήσας ἔτη β΄ μῆνας ια΄.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 744, line 21

41. Τῷ δὲ Αὐγούστῳ μηνί, τῆς δ' ἰνδικτιῶνος, τελευτᾷ Χριστοφόρος ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς αὐ- τοῦ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 745, line 15

43. Τῷ δὲ Φεβρουαρίῳ μηνί, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, τῇ ἑορτῇ τῆς ὑπαπαντῆς, χειροτονεῖται πατριάρχης ὁ ῥηθεὶς τοῦ βασιλέως υἱὸς Θεοφύλακτος, τοποτηρητῶν ἐκ Ῥώμης ἀνελθόντων καὶ τόμον συνοδικὸν ἐπιφερομένων περὶ τῆς αὐτοῦ χειροτονίας διαγορεύοντα· οἱ καὶ τῷ πατριαρχικῷ θρόνῳ τοῦτον ἐνίδρυσαν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 746, line 1

44. Μηνὶ Ἀπριλλίῳ, ἰνδικτιῶνος ζ', γέγονε πρώτη ἐκ- στρατεία τῶν Τούρκων κατὰ Ῥωμανίας· καὶ κατατρέχουσι μέχρι τῆς πόλεως, καὶ λεηλατοῦσι πᾶσαν Θρακίαν ψυχὴν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 1

47. Τῷ δὲ Ἀπριλλίῳ μηνί, τῆς α' ἰνδικτιῶνος, πάλιν ἦλθον οἱ Τοῦρκοι μετὰ πλείστης δυνάμεως· ὁ δὲ παρακοιμώμενος ἐξελθὼν σπονδὰς εἰρηνικὰς μετ' αὐτῶν ἐποίησατο, ὅθεν καὶ ἐπὶ χρόνους ε' ἡ εἰρήνη διεφυλάχθη.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 5

48. Τῇ δὲ β' ἰνδικτιῶνι, Πασχάλιος πρωτοσπαθᾶριος καὶ στρατηγὸς Λαγουβαρδίας ἀποστέλλεται πρὸς ῥῆγα τῶν Φράγγων, ἀγαγεῖν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Ῥωμανῶ τῷ Κωνσταντίνῳ τοῦ γαμ- βροῦ αὐτοῦ υἱὸς εἰς νύμφην.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 9

ἦν καὶ μετὰ πλούτου πολλοῦ ὁ Πα- σχάλιος ἀνήγαγεν· καὶ γέγονεν ὁ γάμος Σεπτεμβρίῳ μηνί, ἰνδι- κτιῶνος γ'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 748, line 13

49. Τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, τῆς δ' ἰνδικτιῶνος, ἀνέμου βιαίου καὶ σφοδροῦ πνεύσαντος οἱ λεγόμενοι ἐν τῷ ἱππικῷ ἐξ ἑναν- τίας τοῦ βασιλικοῦ θρόνου Δῆμοι κατέπεσον, καὶ συνέτριψαν τὰ ὑποκάτω αὐτῶν βάθρα καὶ στήθεα.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 753, line 2

Ὑπελείφθη οὖν αὐτοκράτωρ Κωνσταντῖνος ὁ τούτου γαμβρός, μηνὶ Δεκεμβρίῳ κ', ἰνδικτιῶνος γ', ἐν ἔτει ,ςυνδ'.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 754, line 10

3. Τῷ Δεκεμβρίῳ μηνί, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, ἐπιβουλῆς γενομένης εἰς τὸν Στέφανον ἐκ τῆς νήσου ἀγαγεῖν ἐν τῷ παλατίῳ, ἐπεὶ παρὰ Μιχαὴλ τοῦ Διαβολίνου ἐμηνύθη, πάντων κρατηθέντων τῶν μὲν τὰς ῥίνας καὶ τὰ ὦτα ἀπέτεμε, τοὺς δὲ δαρμῷ ἀφορήτῳ ὑπέβαλεν καὶ ὄνοις ἐπικαθίσας καὶ θριαμβεύσας ἐξώρισεν.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 754, line 16

4. Τῇ δὲ κε' τοῦ Ἰουλίου μηνός, τῆς ζ' ἰνδικτιῶνος, Ῥωμανὸς ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ νήσῳ τελευτᾷ, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν τῇ πόλει διακομισθὲν ἐν τῇ αὐτοῦ ἀπετέθη μονῇ.

Pseudo-Symeon Hist., Chronographia (partim edita e cod. Paris. gr. 1712) Page 756, line 17

ἔζησε δὲ χρόνους νε', καὶ ἐτελεύτησε μηνὶ Νοεμβρίῳ ιε', ἰνδικτιῶνος ζ', ἔτους ,ςυνς', καταλείψας αὐτοκράτορα Ῥωμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ μεθ' Ἑλένης τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta (4394: 001) "FHG 4", Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1841–1870. Fragment 24, line 16

3. Δίκτυς ὁ μετὰ Ἰδομενέως συστρατεύσας ἐπὶ Τροίαν φησὶν ὅτι Πρίαμος ἔπεμψε καὶ πρὸς τὸν Δαυὶδ πρεσβεῖαν, καὶ πρὸς Ταυτάνην βασιλέα Ἀσσυρίων· καὶ ὁ μὲν Δαυὶδ οὐ προσήκατο τάυτην, ὁ δὲ Ταυτάνης ἔπεμψε τὸν Τιθωνὸν καὶ τὸν Μέμνονα μετὰ πλήθους Ἰνδῶν.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 41c, line 1

Suidas I. I: "Υστερον δὲ εἰς Ἰνδιαν ἀφικόμενος ὑπὸ Κανδάκης τῆς βασιλίσσης συνελήφθη ἐν ἰδιώτου σχήματι.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 206, line 25

– Ὁ δὲ τοῦ βασιλέως γαμβρὸς Ζήνων, τὴν ὑπατον ἔχων ἀρχὴν, ἔστελλε τοὺς τὸν Ἰνδακὸν ἀποστή- σοντας ἀπὸ τοῦ λεγομένου Παπιρίου λόφου.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 206, line 28

Τοῦτον γὰρ πρῶτος Νέων ἐφώλευε· μεθ' ὃν Παπίριος καὶ ὁ τοῦδε παῖς Ἰνδακός, τοὺς προσοίκους ἅπαντας βιαζόμενοι, καὶ τοὺς διοδεύοντας ἀναιροῦντες.

Joannes Antiochenus Hist., Fragmenta Fragment 214, line 71

Ὁ δὲ Ἰλλοῦς, τὴν τοῦ φρουρίου φυλακὴν ἐπιτρέψας Ἰνδακῷ Κοττούνη, τὸ λοιπὸν ἐσχόλαζεν ἐν ἀναγνώσει βιβλίων.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana (4061: 002) "Cosmas Indicopleustès. Topographie chrétienne, 3 vols.", Ed. Wolska-Conus, W. Paris: Cerf, 1:1968; 2:1970; 3:1973; Sources chrétiennes 141, 159, 197. Book pinax, section 3, line 33

Ἔτι ἔξωθεν τῆς βίβλου· Λόγος ἰα' Καταγραφή ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ αὐτῶν διηγήσις· ἔτι καὶ περὶ δένδρων καὶ τῆς Ταπροβάνης.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 27, line 15

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Υιοὶ δὲ Σήμ, Ἐλάμ καὶ Ἀσούρ», τουτέστιν Ἐλαμίτας καὶ Ἀσσυ- ρίους καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη καὶ ὅσα ἐξ αὐτῶν ἐπεκτάθησαν ἕως Ἀσίας καὶ ἐπὶ ἀνατολήν, Περσῶν, Οὐννων, Βάκτρων, Ἰνδῶν ἕως τοῦ Ὠκεανοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 29, line 9

Ἰσασι δὲ τὸ λεγόμε- νον Ζίγγιον οἱ τὴν Ἰνδικὴν θάλατταν διαπερῶντες, περαι- τέρω τυγχάνον τῆς λιβανωτοφόρου γῆς τῆς καλουμένης Βαρβαρίας, ἣν καὶ κυκλοῖ ὁ Ὠκεανὸς εἰσβάλλων ἐκεῖθεν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς κόλπους.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 30, line 1

Ἐν οἷς ποτε πλεύσαντες ἐπὶ τὴν ἐσωτέραν Ἰνδιαν καὶ υπερβάντες μικρῶ πρὸς τὴν Βαρβαρίαν, ἔνθα περαιτέρω τὸ Ζίγγιον τυγχάνει – οὕτω γὰρ καλοῦσι τὸ στόμα τοῦ Ὠκεα- νοῦ – , ἐκεῖ ἐθεωροῦμεν εἰς τὰ δεξιὰ εἰσερχομένων ἡμῶν πλη- θος πετεινῶν πετομένων, ἃ καλοῦσι σοῦσφα· εἰσὶ δὲ ὡς διπλοὶ ἰκτίνες, καὶ μείζους μικρόν· καὶ δυσ- αερῖαν πολλὴν ἐν τῷ τόπῳ, ὡς καὶ δειλιᾶν πάντας.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 45, line 7

Αὕτη δὲ ἡ χώρα τοῦ μεταξίου ἐστὶν ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ πάντων Ἰνδία, κατὰ τὸ ἀριστε- ρὸν μέρος εἰσιόντων τοῦ Ἰνδικοῦ πελάγους, περαι- τέρω πολὺ τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τῆς νήσου τῆς καλου- μένης παρὰ μὲν Ἰνδοῖς, Σελεδίβα, παρὰ δὲ τοῖς Ἕλλησι, Τα- προβάνη, Τζίνιστα οὕτω καλουμένη, κυκλουμένη πάλιν ἐξ ἀριστερῶν ὑπὸ τοῦ Ὠκεα- νοῦ, ὥσπερ καὶ ἡ Βαρβαρία κυκλοῦ- ται ἐκ δεξιῶν ὑπ' αὐτοῦ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 45, line 13

Καὶ φασιν οἱ Ἰνδοί, οἱ φιλόσοφοι, οἱ καλούμενοι Βραχμάνες, ὅτι ἐὰν βάλης ἀπὸ Τζίνιστα σπαρτίον διελθεῖν διὰ Περσίδος ἕως Ῥωμανίας ὡς ἀπὸ κανόνος τὸ μεσαίτα- τον τοῦ κόσμου ἐστί, καὶ τάχα ἀληθεύουσιν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 46, line 9

Ὅσον γὰρ διάστημα ἔχει ὁ κόλπος ὁ Περσικὸς εἰσερχόμενος ἐν Περσίδι, τοσοῦτο διάστημα πάλιν ἀπὸ τῆς Ταπροβάνης καὶ περαιτέρω ποιεῖ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ εἰσερχό- μενός τις ἐν αὐτῇ τῇ Τζίνιστα, μετὰ τὸ καὶ διαστήματα πάλιν ἱκανὰ ἔχειν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐξ αὐτοῦ τοῦ Περσικοῦ κόλπου, ὅλον τὸ Ἰνδικὸν πέλαγος ἕως Ταπροβάνης καὶ ἐπέκεινα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 47, line 5

Μετρητέον δὲ οὕτως· ἀπὸ τῆς Τζίνιστα ἕως τῆς ἀρχῆς τῆς Περσίδος πᾶσα ἡ Οὐν- νια καὶ Ἰνδία καὶ ἡ Βάκτρων χώρα εἰσὶ περί που μοναὶ ρν', εἰ μὴ τι πλείους, οὐκ ἔλατ- τον· καὶ πᾶσα ἡ Περσῶν χώρα μο- ναὶ π'· καὶ ἀπὸ τοῦ Νίσιβι εἰς Σελεύκειαν μοναὶ ιγ'· καὶ ἀπὸ Σελευκείας εἰς Ῥώμην καὶ Γάλλους καὶ Ἰβηρίαν, τοὺς νῦν λεγομένους Ἰσπα- νούς, ἕως Γαδείρων ἕξω εἰς τὸν Ὠκεανόν, μοναὶ ρν' καὶ πλέον, ὡς γίνεσθαι τὸ πᾶν μοναὶ υ' πλέον ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 49, line 8

Ἔστι δὲ ἡ χώρα ἡ λιβανωτοφόρος εἰς τὰ ἄκρα τῆς Αἰθιοπίας, μεσόγειος μὲν οὖσα, τὸν δὲ Ὠκεανὸν ἐπέκεινα ἔχουσα, ὅθεν καὶ οἱ τὴν Βαρβαρίαν οἰκοῦντες, ὡς ἐγγύθεν ὄντες, ἀνερχόμενοι εἰς τὰ μεσόγεια καὶ πραγματευόμενοι κομίζουσιν ἐξ αὐτῶν τὰ πλεῖστα τῶν ἡδυσμάτων, λίβανον, κασίαν, κάλαμον καὶ ἕτερα πολλά, καὶ αὐτὰ πάλιν διὰ θαλάσσης κομίζουσιν ἐν τῇ Ἀδούλῃ καὶ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ καὶ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ καὶ ἐν τῇ Περσίδι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 59, line 5

Κυριεύσας δὲ τῆς τε ἐντὸς Εὐφράτου χώρας πάσης, καὶ Κιλικίας καὶ Παμφυλίας καὶ Ἰωνίας καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ Θράκης καὶ τῶν δυνάμεων τῶν ἐν ταῖς χώραις ταύταις πασῶν καὶ ἐλεφάντων ἰνδικῶν, καὶ τοὺς μονάρχους τοὺς ἐν τοῖς τόποις πάντας ὑπηκόους καταστήσας, διέβη τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καί, τὴν Μεσοποταμίαν καὶ Βαβυλωνίαν καὶ Σουσιάνην καὶ Περσίδα καὶ Μηδείαν καὶ τὴν λοιπὴν πᾶσαν ἕως Βακτριανῆς ὑφ' ἑαυτῷ ποιησάμενος καὶ ἀναζητήσας ὅσα ὑπὸ τῶν Περσῶν ἱερὰ ἐξ Αἰγύπτου ἐξήχθη καὶ ἀνακομίσας μετὰ τῆς ἄλλης γάζης τῆς ἀπὸ τῶν τόπων εἰς Αἴγυπτον, δυνάμεις ἀπέστειλε διὰ τῶν ὀρυχθέντων ποταμῶν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 2

Ἐφόρου ἐκ τῆς δ' Ἱστορίας

Τὸν μὲν γὰρ Ἀπηνιῶτην καὶ τὸν ἐγγὺς ἀνατολῶν τόπον Ἴνδοι κατοικοῦσι, τὸν δὲ πρὸς Νότον καὶ μεσημβρίαν Αἰθίοπες νέμονται, τὸν δὲ ἀπὸ Ζεφύρου καὶ δυσμῶν Κελτοὶ κατέχουσι, τὸν δὲ κατὰ Βορρᾶν καὶ τὰς ἄρκτους Σκυῖται κατοικοῦσιν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 7

Ἔστι μὲν οὖν οὐκ ἴσον ἕκαστον τούτων τῶν μερῶν, ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν Σκυθῶν καὶ τῶν Αἰθιόπων μείζον, τὸ δὲ τῶν Ἰνδῶν καὶ τῶν Κελτῶν ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 79, line 9

Οἱ μὲν γὰρ Ἴνδοι εἰσι μετὰξὺ θερινῶν καὶ χειμερινῶν ἀνατολῶν, Κελτοὶ δὲ τὴν ἀπὸ θερινῶν μέχρι χειμερινῶν δυσμῶν χώραν κατέχουσι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 2, section 81, line 4

Ὁ μὲν Φεισὼν ἐν τῇ Ἰνδικῇ χώρᾳ, ὃν καλοῦσιν τινες Ἰνδὸν ἢ Γάγγην, ἐκ τῶν μεσογείων που κατερχόμενος πολλὰς ἐκροίας ἔχει ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 1

Ἐν Ταπροβάνῃ νήσῳ ἐν τῇ ἐσωτέρᾳ Ἰνδίᾳ, ἔνθα τὸ Ἰνδικὸν πέλαγός ἐστι, καὶ Ἐκκλησία χριστιανῶν ἐστὶν ἐκεῖ καὶ κληρικοὶ καὶ πιστοί, οὐκ οἶδα δὲ εἰ καὶ περαιτέρω.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 7

Ὅμοίως καὶ ἐν τῇ νήσῳ τῇ καλουμένῃ Διοσκορίδους κατὰ τὸ αὐτὸ Ἰνδικὸν πέλαγος, ἔνθα καὶ οἱ παροικοῦντες ἐλληνιστὶ λαλοῦσι, πάροιχοι τῶν Πτολεμαίων τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ὑπάρχοντες, καὶ κληρικοὶ εἰσιν ἐκ Περσίδος χειροτονούμενοι καὶ πεμπόμενοι ἐν τοῖς αὐτόθι καὶ χριστιανοὶ πλῆθος ἤν νῆσον παρέπλευσα

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

μέν, οὐ κατῆλθον δὲ ἐν αὐτῇ· συνέτυχον δὲ ἀνδράσι τῶν ἐκεῖ ἐλληνιστὶ λαλοῦσιν, ἐλ-
θοῦσιν ἐν τῇ Αἰθιοπία.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 3, section 65, line 14

Ὅμοίως δὲ καὶ ἐπὶ Βάκτροις καὶ Οὐννοῖς καὶ Πέρσαις καὶ λοιποῖς Ἰνδοῖς καὶ Περ-
σαρμενίοις καὶ Μήδοις καὶ Ἑλαμίταις καὶ πάσῃ τῇ χώρᾳ Περσίδος καὶ ἐκκλησίαι
ἄπειροι καὶ ἐπίσκοποι καὶ χριστιανοὶ λαοὶ ἀμύπολλοι καὶ μάρτυρες πολλοὶ καὶ μονά-
ζοντες ἡσυ- χασταί.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 6, section 3, line 8

Ὅθεν ἀπαιτηθεὶς τῷ Θῶθ μηνὶ τῆς παρούσης δεκάτης ἰνδικτιῶνος παρὰ ἀνδρὸς
ἐπιστήμονος, Ἀναστασίου τοῦνομα, μηχανικοῦ ἀνδρὸς λογίου καὶ ὑπὲρ πολλοὺς ἐμ-
πίρου, προειπεῖν ἔκλειψιν ἡλίου, ἔφη γενέσθαι ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ κατὰ τὴν δωδε-
κάτην τοῦ Μεχεῖρ μηνὸς καὶ σεληνιακὴν Μεσορὴ εἰκοστῇ τετάρτῃ πάλιν τῷ αὐτῷ
καιρῷ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 68, line 11t

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ Ἅγια Θεοφάνια, εἰς τὴν γενέθλιον τοῦ Χριστοῦ ἡμέραν, Χοιὰκ λ',
ἰνδ. ι'

Ἔτεκεν ἡ Παρθένος ἄνθρωπον τέλειον, ἀναμάρτητον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 69, line 6t

Καὶ πάλιν, ἐν τῷ Ἀγίῳ Θεοδώρῳ, Τυβὶ η', ἰνδ. ι'

Διὰ γὰρ τοῦ φαινομένου ἔδειξε τὴν δύναμιν τοῦ κρυπτο- μένου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 69, line 11t

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Κυρίνου ἐκκλησίᾳ, Κυριακῆς οὔσης, Παχῶν κβ', ἰνδ. ε', ἀναγνω-
σθέντος τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου »ὁ δὲ Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας
ἐκαθέζετο»

Τοιγαροῦν ἐπειδὴ Θεός ἐστιν ἅμα καὶ ἄνθρωπος ὁ αὐτός, πιστοῦται διὰ τῶν ἔργων
ἀμφοτέρω καὶ λανθάνειν τοὺς ὁρῶν- τας οὐκ ἀνέχεται.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 10, section 72, line 13t

Τοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τῆς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἡμέρᾳ, Παχῶν κε',
ἰνδ. θ', εἰς τὸ ῥητὸν τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου τὸ λέγον »συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω»

Ἀλλ' οἷα καὶ νῦν τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἀοιδίμους μαθητὰς εἰρημένα κατανοή-
σωμεν· «Συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ ἀπέλθω.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section t, line 2

ΛΟΓΟΣ ΙΑ' Καταγραφή περὶ ζώων ἰνδικῶν καὶ περὶ δένδρων ἰνδικῶν καὶ περὶ τῆς
Ταπροβάνης νήσου.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 3, line 1

Τοῦτο τὸ ζῶον ὁ ταυρέλαφος καὶ ἐν τῇ Ἰνδία καὶ ἐν τῇ Αἰθιοπία εὐρίσκεται.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 3, line 2

Ἀλλὰ τὰ μὲν τῆς Ἰνδίας ἡμερὰ εἰσι, καὶ ἐν αὐτοῖς ποιοῦσιν ἐν δισακκίοις βασταγάς πιπέρεως καὶ ἐτέρων φορτίων, καὶ γάλα ἀμέλγουσιν ἐξ αὐτῶν καὶ βούτυρον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 5, line 1

Ἀγριόβους ἐστὶ μέγας, τῆς Ἰνδικῆς τοῦτο τὸ ζῷον, ἐξ οὗ ἐστὶν ἡ λεγομένη τοῦφα, ἣ κοσμοῦσι τοὺς ἵππους καὶ τὰ βάνδα οἱ ἄρχοντες εἰς τοὺς κάμπους.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 11, line 2

Τὸ δὲ ἄλλο τῶν ἀργελλίων ἐστὶ τῶν λεγομένων, τουτέστι τῶν μεγάλων καρύων τῶν Ἰνδικῶν· παραλλάττει δὲ τοῦ φοίνικος οὐδέν, πλὴν ὅτι τελειότερόν ἐστι καὶ ἐν ὕψει καὶ ἐν πάχει καὶ ἐν τοῖς βαΐοις.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 11, line 8

Οὐ βάλλει δὲ καρπὸν, εἰ μὴ δύο ἢ τρία σπάθια ἀπὸ τριῶν ἀργελλίων· ἐστὶ δὲ ἡ γεῦσις γλυκεῖα πάνυ καὶ ἡδεῖα, ὡς τὰ κάρυα τὰ χλωρά· ἐξ ἀρχῆς μὲν τοῦ ὕδατος γέμει γλυκέος πάνυ, ὅθεν καὶ ἐξ αὐτῶν πίνουσιν οἱ Ἰνδοὶ ἀντὶ οἴνου· λέγεται δὲ τὸ πινόμενον ρογχοσοῦρα ἡδὺ πάνυ· τρυγώμενον δὲ καὶ παραμένον αὐτὸ τὸ ἄργελλιν, πήγνυται τὸ ὕδωρ αὐτοῦ κατὰ πρόσβασιν τὸ ἐπὶ τὸ ὄστρακον αὐτοῦ, καὶ μένει τὸ ὕδωρ εἰς τὸ μέσον ἄπηκτον, μέχρις ὅτου καὶ αὐτὸ ἐκλίπη· ἐὰν δὲ καὶ πλέον παραμείνῃ, ταγγίζει ὁ καρπὸς αὐτοῦ ὁ πεπηγὼς καὶ οὐ δύναται ἔτι βρωθῆναι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 13, line 2

Περὶ τῆς Ταπροβάνης νήσου

Αὕτη ἐστὶν ἡ νῆσος ἡ μεγάλη ἐν τῷ Ὠκεανῷ, ἐν τῷ Ἰνδικῷ πελάγει κειμένη, παρὰ μὲν Ἰνδοῖς καλουμένη Σιελε-δίβα, παρὰ δὲ Ἑλλησι Ταπροβάνη, ἐν ἣ εὐρίσκεται ὁ λίθος ὁ ὑάκινθος· περαιτέρω δὲ κεῖται τῆς χώρας τοῦ πιπέρεως.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 15, line 1

Ἐξ ὅλης δὲ τῆς Ἰνδικῆς καὶ Περσίδος καὶ Αἰθιοπίας δέχεται ἡ νῆσος πλοῖα πολλά, μεσῖτις οὔσα, ὁμοίως καὶ ἐκπέμπει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 1

Ἡ Σινδοῦ δὲ ἐστὶν ἀρχὴ τῆς Ἰνδικῆς.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 2

Διαιρεῖ γὰρ ὁ Ἰνδὸς ποταμός, τουτέστιν ὁ Φεισών, εἰς τὸν κόλπον τὸν Περσικὸν ἔχων τὰς ἐκροίας, τὴν τε Περσίδα καὶ τὴν Ἰνδίαν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 4

Εἰσὶν οὖν τὰ λαμπρὰ ἐμπόρια τῆς Ἰνδικῆς ταῦτα, Σινδοῦ, Ὀρροθᾶ, Καλλιανᾶ, Σιβώρ, ἡ Μαλέ, πέντε ἐμπόρια ἔχουσα βάλλοντα τὸ πέπερι, Πάρτι, Μαγγαρούθ, Σαλοπάτανα, Ναλο-πάτανα, Πουδαπάτανα.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 16, line 14

Αὕτη οὖν ἡ Σιελεδίβα μέση πως τυγχάνουσα τῆς Ἰνδικῆς, ἔχουσα δὲ καὶ τὸν ὑάκινθον, ἐξ ὅλων τῶν ἐμπορίων δέχεται καὶ ὅλοις μεταβάλλει, καὶ μέγα ἐμπόριον τυγχάνει.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 20, line 4

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Ἀνώτεροι δέ, τουτέστι βορειότεροι, τῆς Ἰνδικῆς εἰσι λευκοὶ Οὔννοι, ὁ λεγόμενος Γολλᾶς ἐκβάλλων εἰς πόλεμον, ὥς φασιν, οὐκ ἔλαττον τῶν δισχιλίων ἐλεφάντων καὶ ἵππων πολλήν· κατακρατεῖ δὲ καὶ τῆς Ἰνδικῆς καταδυναστεύων καὶ φόρους ἀπαιτῶν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 20, line 8

Ποτὲ γοῦν, ὥς φασι, βουλόμενος πόλιν τῶν Ἰνδῶν μεσόγειον πορθῆσαι, τῆς δὲ πόλεως κύκλῳ ὕδατι φρουρουμένης, αὐτὸς ἱκανὰς ἡμέρας περικαθίσας καὶ φρουρήσας καὶ ἀναλώσας τὸ ὕδωρ διὰ τῶν ἐλεφάντων καὶ ἵππων καὶ τοῦ στρατοπέδου, ὕστερον διὰ ξηρᾶς περάσας τὴν πόλιν παρέλαβεν.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 21, line 4

Εἰσφέρουσι γὰρ οἱ Αἰθίοπες συναλλαγὰς ποιοῦντες μετὰ τῶν Βλεμμύων ἐν τῇ Αἰθιοπία τὸν αὐτὸν λίθον ἕως εἰς τὴν Ἰνδίαν· καὶ αὐτοὶ τὰ καλλιστεύοντα ἀγοράζουσι.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 22, line 1

Οἱ δὲ κατὰ τόπον βασιλεῖς τῆς Ἰνδικῆς ἔχουσιν ἐλέφαντας, οἷον ὁ τῆς Ὀρροθᾶ καὶ ὁ Καλλιανῶν καὶ ὁ τῆς Σινδοῦ καὶ ὁ τῆς Σιβῶρ καὶ ὁ τῆς Μαλέ, ὁ μὲν ἑξακόσια, ὁ δὲ πεντακόσια, ἕκαστος πλεονὴν ἢ ἔλαττον.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 23, line 8

Ὀδόντας δὲ μεγάλους οἱ Ἰνδιοὶ οὐκ ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ἐὰν σχῶσι, πρίζουσιν αὐτοὺς διὰ τὸ βάρος, ἵνα μὴ βαρὴ αὐτοὺς ἐν τῷ πολέμῳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 23, line 13

Οἱ δὲ Αἰθίοπες οὐκ ἴσασιν ἡμερῶσαι ἐλέφαντας, ἀλλ' εἰ τύχοι θελῆσαι τὸν βασιλέα ἕνα ἢ δεύτερον πρὸς θεᾶν, μικροὺς πιάζουσι καὶ ἀνατρέφουσιν· ἔχει γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν πλῆθος καὶ μεγάλους ὀδόντας ἔχοντας· ἐκ τῆς γὰρ Αἰθιοπίας καὶ εἰς Ἰνδίαν πλωῖ· ζονται ὀδόντες καὶ ἐν Περσίδι καὶ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ καὶ ἐν τῇ Ῥωμανίᾳ.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 1

Πᾶσαν δὲ τὴν Ἰνδικὴν καὶ τὴν Οὐννίαν διαιρεῖ ὁ Φεισῶν ποταμός.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 3

Καλεῖται γὰρ παρὰ τῇ θείᾳ Γραφῇ ἡ γῆ τῆς Ἰνδικῆς χώρας «Εὐιλάτ»· οὕτως γὰρ γέγραπται ἐν τῇ Γενέσει· «Ποταμὸς δὲ ἐκπορεύεται ἐξ Ἐδεμ ποτίζειν τὸν παράδεισον· ἐκεῖθεν ἀφορίζεται εἰς τέσσαρας ἀρχάς· ὄνομα τῷ ἐνὶ Φεισῶν, οὗτος ὁ κυκλῶν πᾶσαν τὴν γῆν Εὐιλάτ· ἐκεῖ οὖν ἐστὶ τὸ χρυσίον, τὸ δὲ χρυσίον τῆς γῆς ἐκείνης καλόν· ἐκεῖ ἐστὶν ὁ ἄνθραξ καὶ ὁ λίθος ὁ πράσινος», γῆν Εὐιλάτ σαφέστερον αὐτὴν ὀνομάσας.

Cosmas Indicopleustes Geogr., Topographia Christiana Book 11, section 24, line 12

Οὗτος δὲ Εὐιλάτ ἐκ τοῦ Χάμ ἐστίν· οὕτω γὰρ πάλιν γέγραπται· «Υἱοὶ Χάμ, Χοὺς καὶ Μεσραεὶμ, Φοῦδ καὶ Χαναάν· υἱοὶ δὲ Χοὺς, Σαβᾶ καὶ Εὐιλάτ», τουτέστιν Ὀμηρίται καὶ Ἰνδοὶ· ἡ Σαβᾶ γὰρ ἐν τῷ Ὀμηρίτῃ κεῖται, καὶ Εὐιλάτ ἐν τῇ Ἰνδίᾳ ἐστὶ· τὰς δύο γὰρ ταύτας χώρας ὁ Περσικὸς κόλπος διαιρεῖ.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii (2877: 001) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 26, line 22

καὶ κατελθὼν Ἰουβενάλιος ὁ ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν λαύραν ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Πασσαρίωνα τὸν ἐν ἀγίοις, ὄντα τὸ τηνικαῦτα χωρεπίσκοπον καὶ τῶν μοναχῶν ἀρχιμανδρίτην καὶ τὸν πεφωτισμένον Ἡσύχιον τὸν πρεσβύτερον καὶ τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλον ἐγκαινίζει τὴν τῆς λαύρας ἐκκλησίαν μηνὶ Μαΐω ἐβδόμη τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνης κατὰ τὸν πεντηκοστὸν δεύτερον τῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου ἡλικίας χρόνον.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 54, line 10

τεσσάρων δὲ μηνῶν πληρωθέντων μετὰ τὸν ἐγκαινισμὸν εὐσεβῶς καὶ θεαρέστως διαθεμένη εἰς χεῖρας θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο μηνὶ Ὀκτωβρίω εἰκάδι τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 54, line 13

Τῷ ἐνενηκοστῷ τῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου ἡλικίας χρόνῳ ὁ μέγας πατὴρ ἡμῶν Θεόκτιστος ἡσθένησεν ἀσθένειαν μεγάλην, εἰς ἣν καὶ ἐκοιμήθη μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τρίτῃ ἀρχῇ τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνης <πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν>.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 60, line 1

οὔτε γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἢ οἱ ὀδόντες τὸ παράπαν ἐβλάβησαν, ἀλλὰ στερρός τε καὶ πρόθυμος ὢν ἐτελειώθη, ἡ δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονεν κατὰ τὴν εἰκάδα τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνης ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου, ἂν' οὐπὲρ χρόνος ἦρξαι τοῦ ἡλίου φορᾷ μετρεῖσθαι, ἔτους πέμπτου ἐξηκοστοῦ ἐνακοσιοστοῦ πεντακισχιλιοστοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἐκ παρθένου ἐνανθρωπήσεως καὶ κατὰ σάρκα γεννήσεως ἔτους πέμπτου ἐξηκοστοῦ τετρακοσιοστοῦ κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Ἰππολύτου τε τοῦ παλαιοῦ καὶ γνωρίμου τῶν ἀποστόλων καὶ Ἐπιφανίου τοῦ Κυπριώτου καὶ Ἡρώωνος τοῦ φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Euthymii Page 70, line 22

ὀκτῷ τοίνυν χρόνους τὴν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου κυβερνήσας μονὴν ὁ Θωμᾶς ἐτελεύτησεν μηνὶ Μαρτίῳ εἰκάδι πέμπτῃ τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνης ἔτους ἐβδομηκοστοῦ τῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου κοιμήσεως· Λεόντιος δὲ τὴν ἡγουμενίαν παρέλαβεν ὁ ἐμὲ τὸν ἀμαρτωλὸν εἰς τὴν ἐμοὶ σεβασμίαν μονὴν εἰσδεξάμενος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae (2877: 002) "Kyrillos von Skythopolis", Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 93, line 14

Αὐτοῦ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ κοινοβίῳ ἤδη τὸν δέκατον διατελοῦντος ἐνιαυτὸν συνέβη τελευτῆσαι τὸν τρισμακάριον Θεόκτιστον τρίτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς τῆς τετάρτης ἰνδικτιόνης, ὁ δὲ μέγας Εὐθύμιος ἐκεῖσε κατελθὼν καὶ τὸ νικηφόρον κηδεύσας σῶμα Μάριν τινὰ ἀξιοθαύμαστον διάδοχον τῆς ἡγουμενίας κατέστησεν.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 103, line 10

Τοῦ δὲ ἐν ἀγίοις Μαρτυρίου τὸν ὄγδοον ἐν τῇ πατριαρχίᾳ διατελοῦντος ἐνιαυτὸν πρὸς τὸν θεὸν ἐκδημήσαντος μηνὶ Ἀπριλίῳ τρισκαίδεκάτῃ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνης καὶ Σαλουστίου τὴν ἱεραρχίαν διαδεξαμένου τῷ τεσσαρακοστῷ ὀγδόῳ τῆς

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα ἡλικίας χρόνῳ ἀνεφύησαν τινὲς ἐν τῇ αὐτοῦ λαύρῃ σαρκικοί τῷ φρονήματι καὶ κατὰ τὴν γραφὴν <πνεῦμα μὴ ἔχοντες>· οἵτινες ἐπὶ χρόνον ἱκανὸν συσκευὴν ποιησάμενοι ἔθλιβον αὐτὸν παντοίως.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 104, line 24

καὶ ταῦτα εἰπὼν λαβὼν τὸν τε μακαρίτην Σάβαν καὶ αὐτοὺς ἐκείνους κατῆλθεν εἰς τὴν λαύραν ἔχων μεθ' αὐτοῦ τὸν μνημονευθέντα σταυροφύλακα Κυρικὸν καὶ τὴν θεόκτιστον ἐκκλησίαν ἐγκαινίσας θυσιαστήριον ἡγιασμένον ἐν τῇ θεοκτίστῳ κόγχῃ κατέπηξεν πλεῖστα λείψανα ἁγίων καὶ καλλινίκων μαρτύρων ὑπὸ τὸ θυσιαστήριον καταθέμενος μηνὶ Δεκεμβρίῳ δωδεκάτῃ τῆς τεσσαρεσκαίδεκάτης ἰνδικτιόνος πεντηκοστῷ τρίτῳ τῆς τοῦ μακαρίου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ, ἐν ᾧ χρόνῳ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως τελευτήσαντος Ἀναστάσιος τὴν βασι- λείαν παρέλαβεν.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 110, line 4

Τῷ πεντηκοστῷ τετάρτῳ τῆς τοῦ μεγάλου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ, δευτέρῳ δὲ ἔτει τοῦ ἐγκαινισμού τῆς θεοκτίστου ἐκκλησίας καὶ τῆς τοῦ ἐπισκόπου Ἰωάννου ἐν τῇ λαύρῃ παρουσίας τῇ εἰκάδι πρώτῃ τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς πεντεκαίδεκάτης ἰνδικτιόνος ἦλθεν ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Σάβας εἰς τὸν τοῦ Καστελλίου βουνὸν ὡς ἀπὸ εἴκοσι σταδίων ὄντα τῆς λαύρας κατὰ τὸ πρὸς ἀνατολὰς ἀρκτῶιον μέρος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 112, line 15

οὕστινας ἀδελφοὺς μετὰ τοῦ φόρτου ὁ θεῖος δεξάμενος πρεσβύτης τὰς εὐχαριστηρίους φωνὰς τοῦ τε Δαυὶδ καὶ τοῦ Δανιὴλ ἐπὶ τῇ τοῦ θεοῦ ἐπισκοπῇ ἐμελέτα προσφόρως καὶ γέγονεν περὶ τὴν τοῦ κοινο- βίου οἰκοδομὴν προθυμότερος· ὁ μέντοι ἐν ἁγίοις Μαρκιανὸς μετὰ τὴν εἰρημένην ἀποκάλυψιν τέσσαρας μῆνας ἐπιβιώσας εἰς τὸν ἀγῆρω καὶ ἄλυπον μετέστη βίον μηνὶ Νοεμβρίῳ εἰκάδι τρίτῃ τῆς πρώτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 116, line 1

Τοῦ μέντοι ἀρχιεπισκόπου Σαλουστίου ἐπὶ ὀκτῶ χρόνους καὶ μῆνας τρεῖς τοῦ Ἱεροσολύμων θρόνου κρατήσαντος καὶ ἐν Χριστῷ κοιμηθέντος μηνὶ Ἰουλίῳ εἰκάδι τρίτῃ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος Ἡλίας ὁ πλειστάκις ἐν τῷ περὶ τοῦ ὀσίου Εὐθυμίου λόγῳ μνη- μονευθεὶς τὴν πατριαρχίαν διεδέξατο τῷ πεντηκοστῷ ἕκτῳ τῆς τοῦ μακαρίου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 117, line 18

τῆς οὖν μεγάλης ἐκκλησίας οἰκοδομηθείσης καὶ κόσμῳ παντὶ διακοσμη- θείσης κατελθὼν ὁ ἐν ἁγίοις Ἡλίας ἀρχιεπίσκοπος εἰς τὴν λαύραν ταύτην ἐνεκαίνισεν καὶ θυσιαστήριον ἡγιασμένον κατέπηξεν ἐν αὐτῇ μηνὶ Ἰουλίῳ πρώτῃ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος, ἔξηκοστῷ δὲ τρίτῳ τῆς τοῦ μεγάλου Σάβα ἡλικίας χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 146, line 23

καὶ λαβὼν ἀπὸ χειρὸς τοῦ βασιλέως ἄλλα χίλια νομίσματα καὶ συνταξάμενος κατέπλευσεν ἐπὶ Παλαιστίνην περὶ τὸν Μάιον μῆνα τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 148, line 26

καὶ πάλιν ἀποστέλλει τὰ αὐτὰ συνο- δικὰ εἰς Ἱεροσόλυμα τῷ Μαίῳ μηνὶ τῆς ἑκτῆς ἰνδικτιόνος μετὰ τινων κληρικῶν καὶ δυνάμεως βασιλικῆς.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 150, line 11

οἷς Ὀλυμπος μετὰ δυνάμεως βασιλικῆς παραγενόμενος καὶ πολλοῖς τρόποις καὶ μηχανήμασιν χρῆσάμενος καὶ τὴν εἰρημένην ἐπιστολὴν ἐμφανίσας Ἡλίαν μὲν τῆς ἐπισκοπῆς ἐξέωσεν καὶ εἰς τὸν Αἰλᾶν περιώρισεν, Ἰωάννην δὲ τὸν Μαρκιανοῦ υἱὸν συνθέμενον τὸν τε Σευῆρον κοινωνικὸν εἰσδέξασθαι καὶ τὴν σύνοδον Χαλκηδόνος ἀναθεματίσαι ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων πεποίηκεν τῇ πρώτῃ τοῦ Σεπτεμβρίου μηνὸς ἀρχῇ τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 161, line 4

Ὁ ἐν ἀγίοις πατὴρ ἡμῶν Σάβας τῷ ὀγδοηκοστῷ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς τῆς ἑνδεκάτης ἰνδικτιόνος ἀπῆλθεν εἰς Αἰλᾶ πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Ἡλίαν ἐκ θεοῦ οἰκονο- μίας ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ Στέφανον τὸν ἡγούμενον τῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου καὶ Εὐθάλιον τὸν ἡγούμενον τῶν ἐν Ἱερὶχω μοναστηρίων αὐτοῦ τοῦ μακαρίου Ἡλία.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 170, line 5

Τῷ ὀγδοηκοστῷ ἔκτῳ τῆς τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα ἡλικίας χρόνῳ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης τὸν ἑβδομον ἐνιαυτὸν καὶ ἑβδομον μῆνα ἐν τῇ πατριαρχίᾳ πληρώσας καὶ τὸν μακαριώτατον Πέτρον Ἐλευθεροπολίτην ὄντα τῷ γένει διάδοχον τῆς ἱεραρχίας καταλιπὼν ἐτελεύτησεν μηνὶ Ἀπριλλίῳ εἰκάδι τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 170, line 14

προάγεται τοῖνυν αὐτόν, ὡς εἴρηται, βασιλέα μηνὶ Ἀπριλλίῳ τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνος ἐν τῇ ἀγίᾳ πέμπτῃ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 171, line 28

Ἀρχομένου τοῦ ἐνενηκοστοῦ πρώτου τῆς τοῦ ἀγίου πατρὸς ἡμῶν Σάβα ἡλικίας χρόνου ὁ ἐν ἀγίοις ἀββᾶς Θεοδόσιος τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἑνδεκάτῃ τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιόνος, <πρεσβύτης καὶ πλήρης ἡμερῶν>.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 173, line 11

καὶ εἷξας ταῖς τῶν ἀρχιερέων παρακλή- σεσιν ὁ πρεσβύτης ἀνέρχεται ἐν Κωνσταντινουπόλει περὶ τὸν Ἀπρίλ- λιον μῆνα τῆς ὀγδόης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 179, line 11

καὶ ταῦτα μὲν ὕστερον· ὁ δὲ θεῖος πρεσβύτης ἀποστήσας, ὡς εἴρηται, τῆς ἑαυτοῦ συνοδίας Λεόντιόν τε τὸν Βυζάντιον καὶ τοὺς τῷ Θεοδώρῳ τῷ Μομφουεστίας προσκειμένους καὶ τούτους ἐν Κωνσταντινουπόλει καταλιπὼν κατέπλευ- σεν ἐπὶ Παλαιστίνῃ μηνὶ Σεπτεμβρίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος καὶ ἐλθὼν εἰς Ἱεροσόλυμα τὰς μὲν θείας κελεύσεις ἐνεφάνισεν, ὅπερ δὲ ἡγάγεν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου χρυσίον, διένει- μεν τοῖς ὑπ' αὐτὸν μονα- στηρίοις.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 183, line 6

καὶ ἡ μὲν τελείωσις αὐτοῦ γέγονεν κατὰ τὴν πέμπτην τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος, ἀπὸ μὲν κτίσεως κόσμου ἀφ' οὗπερ ἤρξατο χρόνος τῇ τοῦ ἡλίου φορᾷ μετρεῖσθαι ἔτους τετάρτου εἰκοστοῦ ἑξακισχιλιοστοῦ, ἀπὸ δὲ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου ἐκ παρθένου ἐνανθρωπήσεως καὶ κατὰ σάρκα γεννήσεως ἔτους τετάρτου εἰκοστοῦ πεντακοσιοστοῦ κατὰ τοὺς συγγραφέντας χρόνους ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων Ἰππολύτου τε τοῦ παλαιοῦ καὶ γνωρίμου τῶν ἀποστόλων καὶ Ἐπιφανίου τοῦ τῶν Κυπρίων ἀρχιερέως καὶ Ἡρώου τοῦ φιλοσόφου καὶ ὁμολογητοῦ· ὁ δὲ χρόνος τῆς αὐτοῦ ἐν σαρκὶ ζωῆς οὗτός ἐστιν.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 184, line 13

τοῦτο γὰρ ἐγὼ αὐταῖς ὄψεσιν ἐθεασάμην ἐπὶ τῆς παρελθούσης δεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 189, line 14

ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Γελάσιος τὴν τοῦ ἀββᾶ Σάβα ἡγεμονίαν διεδέξατο ἐν ἀρχῇ τῆς πεντε- καιδεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 192, line 13

Τοῦ τοίνυν κατὰ Ὠριγένους ἰδίκτου ἐν Ἱεροσολύμοις ἐμφανισθέντος περὶ τὸν Φεβρουάριον μῆνα τῆς πέμπτης ἰνδικτιόνος τῷ ἐνδεκάτῳ τῆς τοῦ πατρὸς ἡμῶν Σάβα κοιμήσεως χρόνῳ καὶ πάντων τῶν κατὰ Παλαιστίνην ἐπισκόπων καὶ τῶν τῆς ἐρήμου ἡγουμένων τῷ αὐτῷ καθυπογραψάντων ἰδίκτῳ παρεκτὸς Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐπισκόπου Ἀβίλης ἀγανακτήσαντες οἱ περὶ Νόννον καὶ Πέτρον καὶ Μηνᾶν καὶ Ἰωάννην καὶ Κάλλιστον καὶ Ἀναστάσιον καὶ λοιποὺς τῆς αἰρέσεως ἀρχηγοὺς τῆς τε καθολικῆς κοινωνίας ἀπέστησαν καὶ τῆς Νέας λαύρας ὑποχωρήσαντες ἔμειναν εἰς τὴν πεδιάδα.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 195, line 6

καὶ δὴ φθάσας τὸ Ἀμόριον ἐτελεύτησεν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 195, line 19

καὶ καταφέρουσιν αὐτὸν εἰς τὴν λαύραν δορυφορούμενον καὶ καθίζουσιν αὐτὸν ἐν τῷ θρόνῳ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα μηνὶ Φεβρουαρίῳ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 196, line 17

ὅστις ἀββᾶς Κασσιανὸς τὴν τοῦ θείου πρεσβύτου ἱερὰν ποιμνὴν ἐπὶ δέκα μῆνας ποιμένας ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνώσεν μηνὶ Ἰουλίῳ εἰκάδι τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος τῷ ἑκαδεκάτῳ τῆς τοῦ μεγάλου Σάβα κοιμήσεως χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 198, line 6

ὅστις Ἰσίδωρος μὴ ἰσχύων ἀντιστῆναι τῷ Ἀσκιδαὶ καὶ τοῖς Νεολαυρίταις προσερρῇ τῷ τῆς ἡμετέρας ἀγέλης ποιμένι ἀββᾷ Κόνωνι καὶ δοὺς αὐτῷ λόγον εἰς τὴν ἁγίαν Σιών ὥς οὐκ ἀντιλαμβάνεται τοῦ τῆς προυπάρξεως δόγματος, ἀλλὰ καὶ πάσῃ

δυνάμει συναγωνίσηται κατὰ τῆς ἀσεβείας, ἀνέβη σὺν αὐτῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἀρχῇ τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Sabae Page 200, line 2

τοιγαροῦν συναθροισθέντες εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἐξήλθομεν μετὰ τοῦ πατριάρχου καὶ τοῦ νέου ἡγουμένου ἐπὶ Θεκῶν τὴν κώμην καὶ τῶν Ὠριγενιαστῶν ὑπὸ Ἀναστασίου τοῦ δουκὸς διωχθέντων παρελάβομεν τὴν Νέαν λαύραν μηνὶ Φεβρουαρίῳ εἰκάδι πρώτῃ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος τῷ εἰκοστῷ τρίτῳ τῆς τοῦ μακαρίου Σάβα κοιμήσεως χρόνῳ.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae (2877: 003) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 201, line 17

Τοιγαροῦν ἐγεννήθη, ὡς αὐτὸς μοι διηγῆσατο, κατὰ τὴν ὁγδόην τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιόνος τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς Μαρκιανοῦ τοῦ θεοφιλοῦς βασιλείας· καὶ Χριστιανῶν ὄντων τῶν γεγεννηκότων Χριστιανικῶς ἀνήγετο σὺν τοῖς ἑαυτοῦ ἀδελφοῖς, χρόνου δὲ τινὸς διελθόντος καὶ τῶν γονέων ἐν Χριστῷ τελειωθέντων καὶ τῆς γονικῆς οὐσίας διανεμηθείσης ὁ θεοφόρος οὗτος ἀνὴρ τῷ θεῷ ἑαυτὸν ἀφιέρωσεν καὶ οἰκοδομήσας ἐν αὐτῇ τῇ Νικοπόλει ἐκκλησίαν τῇ πανυμνήτῳ θεοτόκῳ καὶ ἀειπαρθένῳ Μαρίᾳ ἀπετάξατο τοῖς τοῦ βίου πράγμασιν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας χρόνῳ καὶ προσλαβόμενος δέκα ἀδελφούς θέλοντας σωθῆναι κοινόβιον αὐτόθι συνεστήσατο.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 204, line 23

καὶ πιστεύσας ἐξῆλθεν εὐθέως καὶ τῷ φωτὶ ἐκείνῳ ἠκολούθει καὶ τοῦ φωτὸς ὁδηγούντος ἦλθεν εἰς τὴν Μεγίστην λαύραν τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σάβα Σαλουστίου τὸ τῆνικαῦτα ἱεραρχοῦντος τῆς Ἱεροσολυμιτῶν ἐκκλησίας ἐπὶ τῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης ἰνδικτιόνος τῷ τριακοστῷ ὁγδόῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ, ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ μὲν θεόκτιστος ἐκκλησία τῆς Μεγίστης ἐνεκαινίσθη λαύρας, ὁ δὲ Ἀναστάσιος τὴν βασιλείαν Ζήνωνος τελευτήσαντος διεδέξατο, καθὼς τῆς αὐτοῦ ἀκήκοα διηγουμένης γλώσσης, γεγονὼς τοῖνυν εἰς τὴν Μεγίστην λαύραν εὔρεν τὸν μακαρίτην Σάβαν συνοδίαν ἑκατὸν πενήκοντα ἀναχωρητῶν περιποιησάμενον, ἐν πολλῇ μὲν τῶν σωματικῶν διαγόντων πτωχεΐᾳ, τοῖς δὲ πνευματικοῖς πλουτούντων χαρίσμασιν.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 205, line 27

τοῦ δὲ καιροῦ τῆς ἀλλαγῆς τῶν διακονιῶν φθάσαντος ἐπὶ τῆς πρώτης ἰνδικτιόνος ὁ προβληθεὶς οἰκονόμος τοῦτον τὸν μέγαν φωστῆρα ξενοδόχον προβάλλεται καὶ μάγειρον, καὶ ταύτην μετὰ προθυμίας καὶ χαρᾶς τὴν διακονίαν δεξάμενος πάντας τοὺς πατέρας ταῖς ὑπουργίαις ἐθεράπευεν δουλεύων ἐκάστῳ μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ ἐπιεικείας.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 207, line 7

πληρώσαντα δὲ τὴν διακονίαν ἡβουλήθη ὁ μακάριος Σάβας χειροτονῆσαι αὐτὸν ὡς ἐνάρετον καὶ τέλειον μοναχὸν καὶ λαβὼν αὐτὸν εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν ἐπὶ τῆς

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ἕκτης ἰνδικτιόνος προσήγαγεν τῷ μακαρίτῃ Ἡλίου τῷ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ τὰς αὐτοῦ ἀρετὰς διηγησάμενος παρεκάλει χειροτονηθῆναι αὐτὸν πρεσβύτερον.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 208, line 27

ὁ δὲ γέρων ὑπέσχετο διὰ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ μηδενὶ τὸ σύνολον τοῦτο ἀπαγγεῖλαι, καὶ ἀπὸ τότε ἡσύχαζεν εἰς τὸ κελλίον αὐτοῦ μήτε εἰς τὴν ἐκκλησίαν προερχόμενος μήτε τινὶ τὸ σύνολον συντυγχάνων παρεκτὸς τοῦ διακονοῦντος αὐτῷ ἐπὶ τέσσαρας χρόνους πλὴν τῆς ἡμέρας τοῦ ἐγκαινισμοῦ τοῦ γεγονότος ἐν τῇ λαύρᾳ ἐπὶ τῆς ἐνάτης ἰνδικτιόνος τοῦ σεβασμίου οἴκου τῆς παναγίας θεοτόκου καὶ ἀειπαρ-θένου Μαρίας.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 209, line 11

Τοῦ δὲ τετραετοῦς χρόνου πληρωθέντος καὶ τοῦ μακαρίου Σάβα τῆς λαύρας ὑποχωρήσαντος ἐπὶ τὰ μέρη Σκυθοπόλεως διὰ τὴν ἀκαταστασίαν τῶν εἰς ὕστερον τὴν Νέαν λαύραν οἰκησάντων ὁ τιμιώτατος οὗτος Ἰωάννης φεύγων τὸ τῆς ἀταξίας συν-ἔδριον ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον τοῦ Ρουβᾶ τῷ πεντηκοστῷ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ ἐπὶ τῆς ἐνδεκάτης ἰνδικτιόνος, ἡσύχασεν δὲ αὐτόθι ἐν σπηλαίῳ χρόνους ἕξ πάσης ἀνθρωπίνης συναναστροφῆς ἀφιστῶν ἑαυτὸν, ὁμιλεῖν τῷ θεῷ ἐπιποθῶν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ τὸ τῆς διανοίας ὀπτικὸν τῇ μακρᾷ φιλοσοφίᾳ ἐκκαθάραι πρὸς τὸ ἀνακεκαλυμμένῳ προσώ-πῳ τὴν δόξαν κυρίου κατοπτρίζεσθαι, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν προκόπτειν τῇ τῶν κρειττόνων ἐπιθυμίᾳ.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 212, line 24

καὶ πολλὰς ἐτέραις πρὸς αὐτὸν χρησάμενος παραινέσεις ἀνήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν Μεγίστην λαύραν ἐπὶ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνος καὶ καθεῖρξεν αὐτὸν εἰς κελλίον πεντηκοστὸν ἕκτον χρόνον τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγοντα μηδενὸς ἑτέρου τῆς συνοδίας γινώσκοντος ὅτι ἐπίσκο-πὸς ἐστίν.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 214, line 7

Τῷ ἑβδομηκοστῷ ἐνάτῳ τῆς τοῦ ὁσίου τούτου Ἰωάννου ἡλικίας χρόνῳ, εἰκοστῷ τετάρτῳ δὲ τῆς αὐτοῦ ἐν τῷ κελλίῳ καθεῖρξεως ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Σάβας ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐκοιμήθη καὶ ὑπνώσεν μηνὶ Δεκεμβρίῳ πέμπτῃ τῆς δεκάτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 216, line 9

Τῷ ἐνενηκοστῷ τῆς τοῦ ὁσίου τούτου γέροντος ἡλικίας χρόνῳ κατὰ τὸν Νοέμβριον μῆνα τῆς ἕκτης ἰνδικτιόνος ἐξερχόμενος ἐκ τῆς Σκυθοπολιτῶν μητροπόλεως, ὥς καὶ ἤδη μοι εἴρηται ἐν τῷ περὶ Εὐθυμίου τοῦ ἁγίου λόγῳ, ἐντολὰς ἔλαβον παρὰ τῆς ἐμῆς φιλο-χρίστου μητρὸς μηδὲν τῶν εἰς ψυχὴν συντεινόντων διαπράξασθαι χω-ρὶς γνώμης καὶ ἐπιτροπῆς τούτου τοῦ θεσπεσίου Ἰωάννου, μήποτε, λέγουσά μοι, τῇ τῶν Ὀριγενιαστῶν πλάνῃ συναπαχθεὶς ἐκπέσης ἐκ προοιμίων τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Joannis Hesychastae Page 217, line 12

καὶ οὕτως ἀνελθὼν ἔμεινα εἰς τὴν τοῦ ἐν ἁγίοις Εὐθυμίου μονὴν μηνὶ Ἰουλίῳ τῆς ἕκτης ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci (2877: 004) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 223, line 6

Οὗτος τοίνυν ὁ τὴν ψυχὴν ἔχων πεφωτισμένην Κυριακὸς γένος μὲν τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρχεν πόλεως Κορίνθου, γονέων δὲ πατὴρ μὲν Ἰωάννου πρεσβυτέρου τῆς κατὰ Κόρινθον ἀγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας, μητὴρ δὲ Εὐδοξίας, ὑφ’ ᾧ ἐγεννήθη περὶ τὸ τέλος τῆς Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλείας μηνὶ Ἰαννουαρίῳ ἐνάτῃ τῆς δευτέρας ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 224, line 12

καὶ τοῖς τοιούτοις ἀδολεσχῶν λογισμοῖς ἤκουσεν ἐν μιᾷ κυριακῇ τοῦ εὐαγγελίου λέγοντος <εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι>, καὶ παραυτίκα ἐξελθὼν τῆς ἐκκλησίας καὶ μηδενὶ μηδὲν εἰρη- κῶς ἦλθεν ἐπὶ Κεγχρεᾶς καὶ ἐπιβάς πλοίῳ διαπερῶντι ἐν Παλαιστίνῃ παρεγένετο εἰς Ἱεροσόλυμα ὀκτωκαιδέκατον μὲν ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας, ὀγδόῳ δὲ ἔτει τῆς ἱεραρχίας ἐν Ἱεροσολύμοις Ἀναστασίου, ἐνάτῳ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 225, line 20

τῷ μέντοι ἐνάτῳ χρόνῳ τῆς ἐν Παλαιστίνῃ παρουσίας τοῦ ἀββᾶ Κυριακοῦ ὁ μέγας πατὴρ ἡμῶν Γεράσιμος ἐτελεύτησεν καὶ τῷ τῆς δικαιοσύνης κατεκοσμήθη στέφανῳ μηνὶ Μαρτίῳ πέμπτῃ τῆς τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 226, line 22

τότε οἱ μὲν τῆς μονῆς τοῦ μεγάλου Εὐθυμίου ἡγόρασαν ξενοδοχεῖον τῶν αὐτῶν διακοσίων νομισμάτων πλησίον τοῦ πύργου τοῦ Δαυὶδ παρὰ τῶν πατέρων τῆς λαύρας τοῦ Σουκᾶ· ὁ δὲ ἀββᾶς Κυριακὸς διὰ τὴν γενομένην τῶν μοναστηρίων διαίρεσιν ἀναχωρεῖ λυπηθεὶς κατὰ διάνοιαν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν λαύραν τοῦ Σουκᾶ περὶ τὸ τέλος τῆς ὀγδόῃς ἰνδικτιόνης.

Cyrillus Biogr., Vita Cyriaci Page 227, line 8

τῷ μέντοι ἑβδομηκοστῷ ἑβδόμῳ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας χρόνῳ παραδίδωσι τὸ κειμηλιαρχεῖον ἐπὶ τῆς τρίτης ἰνδικτιόνης καὶ ἀναχωρεῖ ἐπὶ τὴν τοῦ Νατουφᾶ πανέρημον μαθητὴν τινα ἔχων μεθ’ ἑαυτοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Theodosii (2877: 005) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 239, line 28

ἡ δὲ τελείωσις αὐτοῦ γέγονεν κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ Ἰαννουαρίου μηνὸς τῆς ἑβδόμης ἰνδικτιόνης ἐν εἰκοστῷ δευτέρῳ μηνὶ τῆς βασιλείας τοῦ θεοφυλάκτου βασιλέως ἡμῶν Ἰουστινιανοῦ.

Cyrillus Biogr., Vita Theodosii Page 241, line 2

διαλαμβάνουσιν γὰρ οἱ πόνοι Σωφρονίου καὶ τὰ τούτου κατορθώματα ἐν τῇ τοῦ μακαρίου ἀββᾶ Θεοδοσίου μονῇ· οὐ μόνον γὰρ κτήμασι καὶ προσόδοις ἐνιαυσιαίοις ἐπλούτισεν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἐν Χριστῷ συνοδίαν ἐπλήθυνεν τριπλα-

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

σίως καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν ἐπὶ δέκα τέσσαρας χρόνους [καὶ δύο μῆνας] καλῶς αὐτὴν κυβερνήσας ἐτελεύτησεν ἐν χαρᾷ μηνὶ Μαρτίῳ εἰκάδι πρώτῃ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιόνος.

Cyrillus Biogr., Vita Abramii (2877: 007) “Kyrillos von Skythopolis”, Ed. Schwartz, E. Leipzig: Hinrichs, 1939; Texte und Untersuchungen 49.2. Page 245, line 3

καὶ γενόμενος ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ ἐξῆλθεν λάθρα τὴν πόλιν καὶ φυγὰς ὥιχετο ἐπὶ τὴν ἁγίαν πόλιν μηδὲν τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπιφερόμενος καὶ μετὰ πολλῆς ἐνδείας καὶ στενοχωρίας ἦλθεν εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν ἀρχῇ τῆς πέμπτῃς ἰνδικτιόνος τὸν τριακοστὸν ἑβδομον τῆς ἡλικίας πλη- ρώσας ἐνιαυτόν.

Cyrillus Biogr., Vita Gerasimi [Sp.] (2877: 008) “Ἀνάλεκτα Ἱεροσολυμιτικῆς σταχυολογίας, vol. 4”, Ed. Papadopoulos-Kerameus, A. St. Petersburg: Kirschbaum, 1897, Repr. 1963. Page 184, line 5

10 Ἡ μέντοι τελείωσις τοῦ πατρὸς ἡμῶν Γερασίου γέγονε κατὰ τὴν πέμπτῃν τοῦ μαρτίου μηνὸς τῆς τρισκαιδεκάτης ἰνδικτιώ- νος, ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ζήνωνος.

Cyrillus Biogr., Vita Gerasimi [Sp.] Page 184, line 13

Βασίλειον δὲ καὶ Στέφανον ἀδελφοὺς αὐτοῦ κατὰ σάρκα διαδόχους τῆς ἡγεμονίας κα- τέλιπεν, οἵτινες ἐπὶ ἕξ ἔτη τὴν αὐτὴν ποιμάναντες συνοδίαν ἐτε- λεύτησαν, καὶ οὕτως ψήφῳ πάντων τῶν ἁγίων πατέρων ὁ τρισμακάριος Εὐγένιος τῆς τοῦ μεγάλου Γερασίου ἀγέλης ἐκράτησε, καὶ ταύτην καλῶς καὶ θεαρέστως ἐπὶ τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἔτη καὶ μῆνας τέσσαρας ποιμάνας ἐκοιμήθη μηνὶ αὐγούστῳ 19 τῆς τετάρτης ἰνδικτιῶνος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Epistula i ad Corinthios (1271: 001) “Clément de Rome. Épître aux Corinthiens”, Ed. Jaubert, A. Paris: Cerf, 1971; Sources chrétiennes 167. Chapter 23, section 2, line 1

Διὸ μὴ διψυχῶμεν, μηδὲ ἰνδαλ- λέσθω ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐπὶ ταῖς ὑπερβαλλούσαις καὶ ἐνδόξοις δωρεαῖς αὐτοῦ.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Homiliae [Sp.] (1271: 006) “Die Pseudoklementinen I. Homilien, 2nd edn.”, Ed. Rehm, B., Irmscher, J., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1969; Die griechischen christlichen Schriftsteller 42. Homily 4, chapter 4, section 2, line 1

Ἡ Βερνίκη δὲ ἀξιοθεῖσα· Ταῦτα μὲν οὕτως, ἔφη, ἔχει ὡς ἠκούσατε, τὰ δὲ ἄλλα τὰ κατ’ αὐτὸν τὸν Σίμωνα, ἅπερ ἴσως ἀγνοεῖτε, ἀκούσατε· φαντάσματά τε γὰρ καὶ ἰνδάλματα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ φαίνεσθαι ποιῶν δι’ ἡμέρας πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν καὶ προϊόντος αὐτοῦ ἀνδριάντες κινεῖνται καὶ σκιαὶ πολλαὶ προηγούνται, ὥσπερ αὐτὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων εἶναι λέγει.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] (1271: 008) “Die Pseudoklementinen II. Rekognitionen”, Ed. Rehm, B., Paschke, F. Berlin: Akademie-Verlag, 1965; Die griechischen christlichen Schriftsteller 51. Book 9, chapter

20, line 1

Παρά Ἰνδοῖς καὶ Βάκτροις εἰσὶ χιλιάδες πολλαὶ τῶν λεγομένων Βραχ- μάνων, οἵ- τινες κατὰ παράδοσιν τῶν προγόνων καὶ νόμων οὔτε φονεύουσιν οὔτε ξόανα σέβον- ται, οὐκ ἐμψύχου γεύονται, οὐ μεθύσκονται ποτε, οἶνου καὶ σίκερος μὴ γεύομενοι, οὐ κακίᾳ τινὶ κοινωνοῦσι προσέχοντες τῷ θεῷ, τῶν ἄλλων Ἰνδῶν φονευ- όντων καὶ ἐται- ρευόντων καὶ μεθυσκομένων καὶ σεβομένων ξόανα καὶ πάντα σχεδὸν καθ' εἰμαρμένην φερομένων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 20, line 8

ἔστι δὲ ἐν τῷ αὐτῷ κλίματι τῆς Ἰνδίας φυλὴ τις Ἰνδῶν, οἵτινες τοὺς ἐμπίπτοντας ξένους ἀγρεύοντες καὶ θύοντες ἐσθίουσι· καὶ οὔτε οἱ ἀγαθοποιοὶ τῶν ἀστέρων κεκω- λύκασιν τού- τους μὴ μαιφονεῖν καὶ μὴ ἀθεμιτογαμεῖν οὔτε οἱ κακοποιοὶ ἠνάγκασαν τοὺς Βραχμᾶνας κακουργεῖν.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 4

Οἱ Μῆδοι πάντες τοῖς μετὰ σπουδῆς τρεφομένοις κυσὶ τοὺς νεκροὺς ἔτι ἐμπνέον- τας παραβάλλουσι, καὶ οὐ πάντες σὺν τῇ Μήνῃ τὸν Ἄρεα ἐφ' ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ ὑπὸ γῆν ἔχουσιν. Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καίόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 5

Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς καίουσι, μεθ' ὧν συγκαίουσιν ἐκούσας τὰς γυναῖκας, καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ καίόμεναι ζῶσαι Ἰνδῶν γυναῖκες ἔχουσιν ὑπὸ γῆν ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον ἐν Λέοντι ὁρίοις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (ex Eusebio) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 13

καὶ οὐκ ἀναγκάζει ἡ γένεσις τοὺς Σῆρας μὴ θέλοντας φονεύειν ἢ τοὺς Βραχμᾶ- νας κρεοφαγεῖν ἢ τοὺς Πέρσας ἀθεμίτως μὴ γαμεῖν ἢ τοὺς Ἰνδοὺς μὴ καίεσθαι ἢ τοὺς Μήδους μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ κυνῶν ἢ τοὺς Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τὰς ἐν τῇ Μεσοπο- ταμίᾳ γυναῖκας μὴ σωφρονεῖν ἢ τοὺς Ἑλλήνας μὴ γυμνάζεσθαι γυμνοῖς τοῖς σώμασιν ἢ τοὺς Ῥωμαίους μὴ κρατεῖν ἢ τοὺς Γάλλους μὴ γαμεῖσθαι ἢ τὰ ἄλλα βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων λεγομέναις Μούσαις κοινωνεῖν· ἀλλ', ὡς προεῖπον, ἕκαστον ἔθνος καὶ ἕκαστος τῶν ἀνθρώπων χρήται τῇ ἑαυτοῦ ἐλευθερίᾳ ὡς βούλεται καὶ ὅτε βούλεται, καὶ δουλεύει τῇ γενέσει καὶ τῇ φύσει δι' ἣν περικείται σάρκα, πῇ μὲν ὡς βούλεται, πῇ δὲ ὡς μὴ βούλεται.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] (1271: 009) “Die Pseudoklementinen II. Rekognitionen”, Ed. Rehm, B., Paschke, F. Berlin:

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Akademie-Verlag, 1965; Die griechischen christlichen Schriftsteller 51. Book 9, chapter 20, line 3

Νόμος δὲ καὶ παρὰ Βακτριανοῖς ἦτοι Βραγμανοῖς ἢ ἐκ προγόνων παιδεία, μὴ μεθύειν μηδὲ ἐμψύχων ἀπογεύεσθαι, οὐκ οἴνου ἀπλοῦ ἢ νόθου μετέχειν, θεὸν τὸν ἐμὸν δεδοικότας, καίτοι τῶν παρακειμένων αὐτοῖς Ἰνδῶν μαιφονούντων καὶ οἰνοφυλγούντων καὶ μονιῶν ἀγρίων ἢ συῶν δίκην θηλυμανούντων καὶ τῷ πάθει κραδαινομένων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 20, line 6

ἐν δὲ τοῖς ἐσπερίοις κλίμασιν ἐνδοτέρω τῶν ἐκεῖσε Ἰνδῶν ξενοβόροι τινὲς ὑπάρχοντες τοὺς ἐπήλυδας ἀναιροῦντες ἐσθίουσι, καὶ οὐδεὶς τῶν ἀγαθοποιῶν ἀστέρων τῆς μαιφονίας αὐτοῦς ἀποστήσαι ἴσχυσε μέχρι τήμερον.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 6

Μῆδοι δὲ πάντες μετὰ σπουδῆς ἔτι ἐμπνέοντας τοὺς κάμνοντας κυσὶ βορὰν προτιθέασιν ἀναλγήτως· καὶ οὐ πάντως σὺν τῇ Μήνῃ, ὥς φατε, τὸν Ἄρεα ἐπὶ ἡμερινῆς γενέσεως ἐν Καρκίνῳ Μῆδοι ἔλαχον; Ἰνδοὶ τοὺς νεκροὺς ἑαυτῶν τεφροποιοῦσι πυρὶ μεθ' ὧν καταφλέγουσιν τινων τὰς συμβίους.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 7

καὶ οὐ δήπου πᾶσαι αἱ πυριάλωτοι Ἰνδῶν γυναῖκες [ἢ] αἱ ζῶσαι ἔλαχον ὑπὸ τῆς νυκτερινῆς συνελεύσεως τῶν γονέων σὺν Ἄρει τὸν Ἥλιον, ἐν νυκτὶ μὴ φαίνοντα ἐν μοίραις Ἄρεος.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 25, line 17

οὐ γὰρ οἷα τε ἢ καθ' ὑμᾶς γενέσεις ἀναγκάσαι Σῆρας ἀναιρεῖν ἢ Βραχμᾶνας κρεοβορεῖν καὶ σικεροποτεῖν ἢ Πέρσας μὴ μητρογαμεῖν καὶ ἀδελφοφθορεῖν ἢ Ἰνδοὺς μὴ πυρὶ διδόναι τοὺς νεκροὺς ἢ Μήδους μὴ κυσὶ τοὺς θνησκομένους προτιθέναι ἢ Πάρθους μὴ πολυγαμεῖν ἢ τοὺς Μεσοποταμίτας μὴ ἄκρως σωφρονεῖν ἢ Ἑλλήνας μὴ σωμασκεῖσθαι ἢ τὰ βάρβαρα ἔθνη ταῖς ὑφ' Ἑλλήνων προσαγορευομέναις <Μούσαις> κοινωνεῖν· ἀλλ', ὥς προέφην, ἕκαστος βροτῶν χρῆται τῇ τοῦ νόμου ἐλευθερίᾳ, τὰ ἐκ τῶν ἄστρον μυθουργούμενα καθ' Ἑλλήνας παραπεμπόμενος, τῷ ἐκ τῶν νόμων δέει ἢ τῷ ἐξ ἔθνους ἔθει πατρίῳ τῶν φαύλων εἰργόμενος· αἱ μὲν γὰρ τῶν ἀρετῶν ὑπάρχουσι προαιρετικά, αἱ δὲ περιστατικά, ἀνάγκη ἐπὶ τὸ κρεῖττον χωροῦντος τοῦ ζητουμένου ὑπὸ τῶν νόμων.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Recognitiones (e Pseudo-Caesario) [Sp.] Book 9, chapter 27, line 1

πῶς δὲ ἐν ταύτῳ τμήματι τοὺς ἀνθρωποβόρους Ἰνδοὺς καὶ τοὺς ἐμψύχων καὶ θοίνης ἀπάσης ἀπεχομένους Βραχμανοὺς οἰκοῦντας ὁρῶμεν;

Clemens Romanus et Clementina Theol., Pseudo-Clementina (epitome altera auctore Symeone Metaphrasta) [Sp.] (1271: 011) “Clementinorum epitomae duae, 2nd edn.”, Ed. Dressel, A.R.M. Leipzig: Hinrichs, 1873. Section 45, line 3

φαντάσματα γὰρ, ἔφη, μετὰ τὸ τῇδε αὐτὸν ἐπιστῆναι καὶ ἰνδάλματα καθ’ ἐκάστην ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ποιῶν πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν· ὥς ἀνδριάντας μὲν αὐτοῦ διερχομένου κινεῖσθαι, καὶ σκιᾶς δὲ πολλάκις αὐτοῦ προηγῆσθαι, ἅς καὶ τῶν τεθνηκότων ψυχὰς αὐτὸς ὀνομάζει.

Clemens Romanus et Clementina Theol., Pseudo-Clementina (epitome de gestis Petri praemetaphrastica) [Sp.] (1271: 012) “Clementinorum epitomae duae, 2nd edn.”, Ed. Dressel, A.R.M. Leipzig: Hinrichs, 1873. Section 45, line 2

Ἡ δὲ Βερνίκη εἶπεν· ταῦτα οὕτως ἔχει, τὰ δὲ ἄλλα τὰ κατὰ τὸν Σίμωνα ἀκούσατε· φαντάσματα καὶ ἰνδάλματα ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ποιῶν καθ’ ἡμέραν πᾶσαν ἐκπλήττει τὴν πόλιν· διερχομένου γὰρ αὐτοῦ ἀνδριάντες κινεῦνται καὶ σκιαὶ πολλαὶ προηγούνται, ὥσπερ αὐτὰς ψυχὰς τῶν τεθνη- κότων λέγει.

Philosophus Christianus Alchem., Τίς ἡ ἐν ἀποκρύφοις τῶν παλαιῶν ἐκδιδομένη τάξις (e cod. Venet. Marc. 299, fol. 124v) (4328: 012) “Collection des anciens alchimistes grecs, vol. 2”, Ed. Berthelot, M., Ruelle, C.É. Paris: Steinheil, 1888, Repr. 1963. Volume 2, page 418, line 22

Οὕτω γὰρ δεκτικὰ γίνεται τῶν χρωμάτων· ὥσπερ δὲ χοοποιηθεὶς ὁ ἐστὶν λάχιον ὁ καλοῦσιν <λαχάν> οἱ λαχῶται, τουτέστιν οἱ ἰνδικοβάφοι.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) (5019: 001) “Geographi Graeci minores, vol. 2”, Ed. Müller, K. Paris: Didot, 1861, Repr. 1965. Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 56

Τὸ τε Ἰνδικὸν πέλαγος, ὅπερ ἐστὶ τῆς Ἐρυθρᾶς, ἄρχεται μὲν ἐκ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, παρατείνει δὲ μέσον ἔχον Ταπροβάνην νῆσον ἕως Μεγάλου τοῦ παρ’ Ἰνδοῖς τε καὶ Σινδοῖς οὕτως καλουμένου ἑώου κόλπου.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 69

Φησὶ γὰρ ὁ ἀνὴρ (Ptol. 7, 5) διαιρεῖσθαι μὲν τὴν οἰκουμένην ἅπασαν εἰς τρεῖς ἡπείρους, Λιβύην, Εὐρώ- πην, Ἀσίαν· καὶ ἐκ μὲν τῶν ἐώων ἀγνώστῳ γῇ περιορίζεσθαι τῇ παρακειμένη τοῖς ἀνατολικοῖς ἔθνεσι τῆς Μεγάλης Ἀσίας, Σιναῖς τε καὶ Σηρικῇ· ἐκ δὲ μεσημβρίας ὁμοίως ἀγνώστῳ γῇ περικλειούσῃ τὸ Ἰν- δικὸν πέλαγος· ἐκ δὲ τῶν δυτικῶν γῇ τε ἀγνώστῳ περιλαμβανούσῃ τὸν Αἰθιοπικὸν οὕτω λεγόμενον κόλ- πον καὶ τῷ δυτικῷ ἐφεξῆς ὠκεανῷ καὶ πελάγει [τῷ περιέχοντι] τοῖς ἐκεῖ πέρασιν ὁμοῦ Λι-

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

βύης τε καὶ Εὐ-ρώπης· ἐκ δὲ τῶν ἄρκτων αὐτὴν περιέχεσθαι [τῷ περιέχοντι] Θούλην ὠκεανῷ καὶ Βρεττανίαν καὶ τὰ βορειότερα μέρη τῆς Εὐρώπης· καλεῖσθαι δὲ φησι τὸν ἄρκτῶον ὠκεανὸν Σαρματικόν τε καὶ Δουηκαληδόνιον· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ γῆ ἀγνώστῳ περιέχεσθαι, παρακει- μένη ταῖς ἀρκτικωτάταις χώραις τῆς μεγάλης ἐώας,

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 90

Τὰς δὲ θαλάσσας ὧδε ἔφη καθόλου κεῖσθαι· μίαν μὲν τὴν καθ' ἡμᾶς ἅμα τοῖς κόλποις, Ἀδριατικῷ τε καὶ τῷ Αἰγαίῳ πελάγει καὶ Προποντίδι καὶ Πόντῳ καὶ Μαιώ-τιδι λίμνῃ, φέρεσθαι δὲ διὰ τῶν Ἡρακλέους στηλῶν, ἀρχομένην ἐκ τῶν Ἰβήρων· ἑτέραν δὲ διώνυμον οὕτω λέγεσθαι Κασπίαν τε καὶ Ὑρκανίαν, ἣν ἀποκλείουσά τις ἡπειρος ἐκ τοῦ ἐναντίου νησοποιεῖ τὴν θάλασσαν· τρίτην δὲ εἶναι τὴν Ἰνδικήν, ἐπιφανῆ τοῖς ἐν αὐτῇ διαπρέπουσι κόλποις, Ἀραβίῳ τε καὶ Περσικῷ, Γαγ-γητικῷ τε καὶ τῷ ἰδίῳ οὕτω καλουμένῳ Μεγάλῳ· περιλαμβάνεσθαι μέντοι καὶ αὐτὴν ὑπὸ ἀγνώστου, καὶ μείζονα μὲν ἔφη τῷ καταλόγῳ τῶν ἄλλων καὶ πρώτην, δευτέραν δὲ τὴν καθ' ἡμᾶς τῷ μεγέθει, ἔλατ-τοῖ δὲ τὴν Ὑρκανίαν, καὶ ὑπὸ ταύτης * ὀρίζει.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1, line of scholion 108

Πρωτεύει μὲν ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη με-γέθει καὶ δόξῃ· μεθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ καλουμένη, παρὰ δὲ τοῖς οἰκοῦσιν αὐτὴν Ἀλουιωνίς, τρίτη δὲ ἡ Χρυσῇ, χερρόνησος Ἰνδική· τετάρτη τῶν Βρεττανῶν ἡ ἑτέρα, λεγομένη παρ' αὐτοῖς Ἰουερνία· πέμπτη τούτων ἡ Πελοπόννησος, καὶ ἡ Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη· Σαρδῶ μετ' ἐκείνην ἑβδόμη· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύρνος ὀγδόη· Κρήτη δὲ τάξεως ἑννάτης· μετὰ δὲ ταύτην ἡ Κύπρος οὕσα δεκάτη τῷ καταλόγῳ, εἰπεῖν δὲ κορωνίς.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 1

Ὅτι τὸ πρὸς ἑὼ μέρος ἡῶν καὶ Ἰνδικόν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 2

Οἱ γὰρ Ἰνδοὶ ἀνατολικοί.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 37, line of scholion 2

Ἐνθα καὶ ὁ Ἰνδὸς ποταμός.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis

descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 180, line of scholion 6

Εἰσὶ γὰρ καὶ ἀνατολικοὶ, Ἴνδοι καλούμενοι.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 593, line of scholion 4

Ταύτην δὲ Χρυσὴν χερ- σόνησον ὁ Πτολεμαῖος φησί· κεῖται δὲ ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Ἰνδῶν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 607, line of scholion 8

Ἐρύθρας δὲ βασιλεὺς, ἀφ' οὗ τὸ πέλαγος, ἦν τοῦ Δηριάδου, ὃς ἀντετάξατο Διόνυσῳ ὑπὲρ Ἰνδῶν.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1074, line of scholion 1

<Ἐλκων Ἰνδὸν ὕδωρ>] ἀπὸ Ἰνδῶν ἐξιὼν ἐπὶ Σοῦσα δι' ἀδήλων.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1097, line of scholion 3

Παρνησοῖο] Τὰ κρείττονα τῶν ἀντιγράφων ἢ <Παρπάνισσον> γράφουσι προπαροξυτόνως, ὅρος δὲ Ἰνδικόν, ἢ Παρπαμισσόν ὀξυτόνως διὰ τοῦ μ. <Ἀριηνούς>] οὕτω καλουμένους πάντας ὁμοίως Ἀριηνούς· εἶπε γὰρ ἄνω Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν· πάντας τοὺς Ἀριηνούς καλουμένους ὁμοίως· ἀλλ' ὅμως ἀφορ- μαὶ καὶ ὁδοὶ τοῦ βίου πολλαὶ εἰσι τοῖς ἀνθρώποις.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio 1139, line of scholion 8

Περὶ τῶν συμβεβηκότων οὗν ὁ βασιλεὺς ἀθυμήσας τὴν μὲν ἐνεδρεύσασαν αὐτὸν γραῦν ζῶσαν κατέχωσε, τὴν δὲ θυγατέρα σταυρώσας διὰ λυπῆς ὑπερβολὴν ἔρριψεν ἑαυτὸν εἰς ποταμὸν Ἰνδόν, ὃς ἀπ' αὐτοῦ Ὑδάσπης με- τωνομάσθη· ἔστι δὲ τῆς Ἰνδίας καταφερόμενος εἰς τὸν Σαρωνικὴν Ἀρότην.

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (olim sub auctore Demetrio Lampsaceno) Vita-verse of Orbis descriptio append, line of scholion 39

Ὅτι ὁ ὠκεανὸς εἰς τέσσαρα πελάγη μερίζεται· εἰς τὸ Ἀτλαντικόν, Κρόνιον τὸ καὶ νεκρὸν, Ἰνδικόν Ἐρυ- θραῖόν τε ἢ Αἰθιοπικόν.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Scholia In Dionysium Periegetam, Scholia in Dionysii periegetae orbis descriptionem (scholia vetera) (5019: 002) “Aristarchs Homerische Textkritik nach den Fragmenten des Didymos, vol. 2”, Ed. Ludwich, A. Leipzig: Teubner, 1885, Repr. 1971. Vita-scholion 43, line 14

BV. δύο δὲ νοτίους ἤττονας ἔχειν μὲν γένεσιν θαλάσσης Ἰνδικῆς, ὀνομάζεσθαι δὲ Περσικὸν καὶ Ἀραβικόν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae (0526: 001) “Flavii Iosephi opera, vols. 1–4”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1:1887; 2:1885; 3:1892; 4:1890, Repr. 1955. Book 1, chapter 38, line 5

καὶ Φεισῶν μὲν, σημαίνει δὲ πληθὺν τοῦνομα, ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν φερόμενος ἐκδί- δω- σιν εἰς τὸ πέλαγος ὑφ’ Ἑλλήνων Γάγγης λεγόμενος, Εὐφράτης δὲ καὶ Τίγρις ἐπὶ τὴν Ἐρυθρὰν ἀπίασι θάλασσαν· καλεῖται δὲ ὁ μὲν Εὐφράτης Φοράς, σημαίνει δὲ ἥτοι σκε- δασμὸν ἢ ἄνθος, Τίγρις δὲ Διγλάθ, ἐξ οὗ φράζεται τὸ μετὰ στενότητος ὄξύ· Γηῶν δὲ διὰ τῆς Αἰγύπτου ῥέων δηλοῖ τὸν ἀπὸ τῆς ἐναντίας ἀναδιδόμενον ἡμῖν, ὃν δὴ Νεῖλον Ἑλληνες προσαγορεύουσιν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 1, chapter 143, line 2

Σημᾶ δὲ τῷ τρίτῳ τῶν Νώχου υἱῶν πέντε γίνονται παῖδες, οἱ τὴν μέχρι τοῦ κατ’ Ἰνδιάν ὠκεανοῦ κατοικοῦσιν Ἀσίαν ἀπ’ Εὐ- φράτου τὴν ἀρχὴν πεποιημένοι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 1, chapter 147, line 4

οὗτοι ἀπὸ Κωφῆνος ποταμοῦ τῆς Ἰνδικῆς καὶ τῆς πρὸς αὐτῇ Σηρίας τινὰ κατοι- κοῦσι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 8, chapter 164, line 4

ἔτυχε δὲ καὶ τῆς ἀρμοζούσης εἰς τὰς ναῦς δωρεᾶς παρ’ Εἰρώμου τοῦ Τυρίων βα- σιλέως· ἄνδρας γὰρ αὐτῷ κυβερνήτας καὶ τῶν θαλασσίων ἐπιστήμονας ἔπεμψεν ἱκα- νούς, οἷς ἐκέλευσε πλεύσαντας μετὰ τῶν ιδίων οἰκονόμων εἰς τὴν πάλαι μὲν Σώφειραν νῦν δὲ χρυσὴν γῆν καλουμένην, τῆς Ἰνδικῆς ἐστὶν αὕτη, χρυσὸν αὐτῷ κομίσαι.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 10, chapter 227, line 1

καὶ Μεγασθένης δὲ ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν μνημο- νεύει αὐτῶν δι’ ἧς ἀπο- φαίνειν πειρᾶται τοῦτον τὸν βασιλέα τῇ ἀνδρείᾳ καὶ τῷ μεγέθει τῶν πράξεων ὑπερ- βεβηκότα τὸν Ἡρακλέα· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 10, chapter 228, line 2

καὶ Διοκλῆς δ’ ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Περσικῶν μνημονεύει τούτου τοῦ βασιλέως καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς καὶ Φοινικικαῖς ἱστορίαις, ὅτι οὗτος ὁ βασιλεὺς ἐπολι- ὀρκησε τὴν Τύρον ἔτεσι τρισὶ καὶ δέκα βασιλεύοντος κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν Ἰθωβά- λου τῆς Τύ- ρου.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 33, line 4

Τῷ δὲ πρώτῳ τῆς βασιλείας ἔτει Δαρεῖος ὑποδέχεται λαμ- πρῶς καὶ μετὰ πολλῆς παρασκευῆς τοὺς τε περὶ αὐτὸν καὶ τοὺς οἴκοι γεγονότας καὶ τοὺς τῶν Μήδων ἡγε- μόνας καὶ σατράπας τῆς Περσίδος καὶ τοπάρχας τῆς Ἰνδικῆς ἄχρι τῆς Αἰθιοπίας καὶ τοὺς στρατηγούς τῶν ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπειῶν.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 186, line 2

παραλαβὼν γὰρ τὴν βασιλείαν ὁ Ἀρταξέρξης καὶ καταστήσας ἀπὸ Ἰνδίας ἄχρι Αἰθιοπίας τῶν σατραπειῶν ἑκατὸν καὶ εἰκοσιεπτὰ οὐσῶν ἄρχοντας, τῷ τρίτῳ τῆς βασιλείας ἔτει τοὺς τε φίλους καὶ τὰ Περσῶν ἔθνη καὶ τοὺς ἡγε- μόνας αὐτῶν ὑποδε- ξάμενος ἐστὶ πολυτελῶς, οἷον εἰκὸς παρὰ βασιλεῖ τοῦ πλούτου παρασκευαζομένῳ τὴν ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, ἐπὶ ἡμέρας ἑκατὸν ὀγδοήκοντα.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 216, line 1

τυχὼν δὲ ὧν ἐπεθύμει Ἀμάνης παραχρῆμα πέμπει διά- ταγμα ὡς τοῦ βασιλέως εἰς ἅπαντα τὰ ἔθνη περιέχον τοῦτον τὸν τρόπον· “βασιλεὺς μέγας Ἀρταξέρξης τοῖς ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑπτὰ καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σατραπειῶν ἄρχουσι τάδε γράφει.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 11, chapter 272, line 3

μεταπεμφθέντας οὖν τοὺς βασιλικούς γραμματεῖς ἐκέλευσε γράφειν τοῖς ἔθνεσι περὶ τῶν Ἰουδαίων τοῖς τε οἰκονόμοις καὶ ἄρχουσιν ἀπὸ Ἰνδικῆς ἕως τῆς Αἰθιοπίας ἑκατὸν εἰκοσιεπτὰ σατραπειῶν ἡγουμένοις.

Flavius Josephus Hist., Antiquitates Judaicae Book 13, chapter 251, line 2

μάρτυς δὲ τούτων ἡμῖν ἐστὶν καὶ Νικόλαος ὁ Δαμασκηνὸς οὕτως ἱστορῶν· “τρό- παιον δὲ στήσας Ἀντίοχος ἐπὶ τῷ Λύκῳ ποταμῷ νικήσας Ἰνδάτην τὸν Πάρθων στρα- τηγὸν αὐτόθι ἔμεινεν ἡμέρας δύο δεηθέντος Ὑρκανοῦ τοῦ Ἰου- δαίου διὰ τινὰ ἐορτὴν πάτριον, ἐν ᾗ τοῖς Ἰουδαίοις οὐκ ἦν νόμιμον ἐξοδεύειν.

Flavius Josephus Hist., Contra Apionem (= De Judaeorum vetustate) (0526: 003) “Flavii Iosephi opera, vol. 5”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1889, Repr. 1955. Book 1, section 144, line 3

περὶ τούτων γοῦν συμφωνεῖ καὶ Φιλόστρατος ἐν ταῖς ἱστορίαις μεμνημένος τῆς Τύρου πολιορκίας, καὶ Μεγασθένης ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν, δι’ ἧς ἀποφαίνειν πειρᾶται τὸν προειρημένον βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων Ἡρακλέους ἀνδρεία καὶ μεγέθει πράξεων διενηνοχέναι· καταστρέψασθαι γὰρ αὐτόν φησι καὶ Λιβύης τὴν πολλὴν καὶ Ἰβηρίαν.

Flavius Josephus Hist., Contra Apionem (= De Judaeorum vetustate) Book 1, section 179, line 2

οὗτοι δὲ εἰσιν ἀπόγονοι τῶν ἐν Ἰνδοῖς φιλοσόφων, κα- λοῦνται δέ, ὥς φασιν, οἱ φιλόσοφοι παρὰ μὲν Ἰνδοῖς Καλανοί, παρὰ δὲ Σύροις Ἰουδαῖοι τοῦνομα λαβόντες ἀπὸ τοῦ τόπου· προς- αγορεύεται γὰρ ὃν κατοικοῦσι τόπον Ἰουδαία.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* (0526: 004) “*Flavii Iosephi opera*, vol. 6”, Ed. Niese, B. Berlin: Weidmann, 1895, Repr. 1955. Book 2, section 385, line 2

καὶ τί δεῖ πόρρωθεν ὑμῖν τὴν Ῥωμαίων ὑποδεικνύναι δύναμιν παρὸν ἐξ Αἰγύπτου τῆς γειτνιώσης, ἥτις ἐκτεινομένη μέχρις Αἰθιοπῶν καὶ τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας ὄρμος τε οὖσα τῆς Ἰνδικῆς, πεντήκοντα πρὸς ταῖς ἑπτακοσίαις ἔχουσα μυριάδας ἀνθρώπων δίχα τῶν Ἀλεξάνδρειαν κατοικούντων, ὥς ἔνεστιν ἐκ τῆς καθ’ ἐκάστην κεφαλὴν εἰσφορᾶς τεκμήρασθαι, τὴν Ῥωμαίων ἡγεμονίαν οὐκ ἀδοξεῖ, καίτοι πηλίκον ἀποστάσεως κέντρον ἔχουσα τὴν Ἀλεξάνδρειαν πλήθους τε ἀνδρῶν ἔνεκα καὶ πλούτου πρὸς δὲ μεγέθους· μῆκος μὲν γε αὐτῆς τριάκοντα σταδίων, εὖρος δ’ οὐκ ἔλαττον δέκα, τοῦ δὲ ἐνιαυσιαίου παρ’ ὑμῶν φόρου καθ’ ἓνα μῆνα πλεον Ῥωμαίοις παρέχει καὶ τῶν χρημάτων ἔξωθεν τῇ Ῥώμῃ σῖτον μηνῶν τεσσάρων· τετείχισται δὲ πάντοθεν ἢ δυσβάτοις ἐρημίαις ἢ θαλάσσαις ἀλιμένοις ἢ

ποτα-

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* Book 7, section 351, line 4

ἔδει μὲν οὖν ἡμᾶς οἰκοθεν πεπαιδευμένους ἄλλοις εἶναι παράδειγμα τῆς πρὸς θάνατον ἐτοιμότητος· οὐ μὴν ἀλλ’ εἰ καὶ τῆς παρὰ τῶν ἄλλοφύλων δεόμεθα πίστεως, βλέψωμεν εἰς Ἰνδοὺς τοὺς σοφίαν ἀσκεῖν ὑπισχνουμένους.

Flavius Josephus Hist., *De bello Judaico libri vii* Book 7, section 357, line 1

ἄρ’ οὖν οὐκ αἰδούμεθα χεῖρον Ἰνδῶν φρονοῦντες καὶ διὰ τῆς αὐτῶν ἀτολμίας τοὺς πατρίους νόμους, οἳ πᾶσιν ἀνθρώποις εἰς ζῆλον ἤκουσιν, αἰσχυρῶς ὑβρίζοντες;

Zosimus Hist., *Historia nova* (4084: 001) “*Zosime. Histoire nouvelle*, vols. 1–3.2”, Ed. Paschoud, F. Paris: Les Belles Lettres, 1:1971; 2.1–2.2:1979; 3.1:1986; 3.2:1989. Book 1, chapter 5, section 1, line 2

Ἐπεὶ δὲ Δαρεῖον μὲν Βῆσος ἀνείλεν, Ἀλέξανδρος δὲ μετὰ τὰς ἐν Ἰνδοῖς πράξεις ἐπανελθὼν εἰς Βαβυλῶνα τοῦ βίου μετέστη, τότε δὴ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς εἰς σατραπείας διαιρεθείσης, οὕτω τε τοῖς πρὸς ἀλλήλους συνεχέσι πολέμοις ἐλαττωθείσης, ἢ τύχῃ Ῥωμαίοις τὰ [τε] λειπόμενα τῆς Εὐρώπης πεποίηκεν ὑποχείρια.

Hephaestion Astrol., *Apotelesmatica* (2043: 001) “*Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres*, vol. 1”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1973. Page 9, line 4

κατὰ δὲ μέρος τῷ μὲν βορείῳ Διδύμων ὑπόκειται κατὰ τοὺς πόδας Βοιωτία, παρὰ τὴν χεῖρα Θράκη, ὑπὸ τὸν νῶτον Γαλατία, τοῦ δὲ νοτίου ὑπὸ τὸν γλουτὸν Πόντος, κατὰ νῶτον Κιλικία, κατὰ τὴν ὠμοπλάτην Φοινίκη, κατὰ τὴν κορυφὴν Ἰνδική.

Hephaestion Astrol., *Apotelesmatica* Page 24, line 22

κατὰ δὲ Πτολεμαῖον Ἰνδική, Ἀριανή, Γεδρωσία, Θράκη, Μακεδονία, Ἰλλυρίς.

Hephaestion Astrol., *Apotelesmatica* Page 29, line 9

κατὰ μὲν τὸν Ὠδαψὸν τὰ ἐμπρόσθια Εὐφρατησία καὶ Τίγρις, καὶ τὰ μέσα Συρία καὶ Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ἰνδική, μέση Περσίς, καὶ ὑπὸ τὸν νῶτον Ἀραβικὴ θάλασσα καὶ

Βορυσθένης, κατὰ δὲ τὸν σύνδεσμον τοῦ βορείου Θράκη, τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδῶ.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 56, line 5

τὴν δὲ Σελήνην τὸν δυναστεύοντα Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε τῶν ὄχλων προδοθήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθήσεσθαι ὑπὸ σεισμῶν καὶ ἀνθρώπους ἐνδόξους ἀναιρεθήσεσθαι, ἐν δὲ ταῖς <β> τριώροις ταῖς τελευταίαις Βαβυλῶνι καὶ Αἰθιοπία φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ εὐστάθειαν, ἀφανισμόν δὲ τοῖς ἀπανταχοῦ ζώοις.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 60, line 12

Ἡλίου δὲ ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὴν πρώτην τρίωρον ἐκλείποντος τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ δευτέραν τρίωρον κακὰ Ἑλυμαία, Περσίδι, Μηδία, Γερμανία, Ἰνδία δηλοῖ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολήν καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τριώρῳ τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι σημαίνει, ἔτι δὲ νόσους καὶ φθορὰς καρπῶν καὶ φυτῶν καὶ γῆς, ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ τριώρῳ τετραπόδων διαφθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 64, line 5

ἐὰν δὲ ἐν Καρκίνῳ αἱματώδης γένηται, ταράξει τὴν Ἰνδῶν καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείαν.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica Page 222, line 8

ἐν δὲ τοῖς τοῦ <Ἄρεως ὁμμάτων ἀσθενείας ποιεῖ, μ>άλιστα ἐπὶ ἡμέρας, καὶ αὐ<ξίφως οὔσα πυρετούς, αἱμαγμούς, κ]2ινδύνους, στομάχου πόνον <καὶ ἀνασκευὰς ποιεῖ, νυκτὸς> δὲ ἐν πᾶσιν ἀγαθὴ τοῖς ἐγ<χειριζόμενοις, καὶ ὀξέως τὰς> πράξεις διαλύσει, καὶ <δοκοῦντες βλάπτεσθαι ἀπροσδο>κῆτως ὠφελοῦνται.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) (2043: 002) "Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2", Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page 128, line 17

τῆς δὲ Σελήνης ὥρα πρώτη, δευτέρα καὶ τρίτη ἐκλειπούσης τὸν δυναστεύοντα τῆς Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε <τῶν ὄχλων> προδοθήσεσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθήσεσθαι ὑπὸ σεισμῶν τε καὶ ἀστραπῶν καὶ ἀνθρώπους ἐνδόξους ἀναιρεθήσεσθαι, ἐν δὲ τῇ β' τριώρῳ ἦτοι δ', ε', ζ' τῆς τε Βαβυλῶνος καὶ Αἰθιοπίας φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ καὶ ἀφανισμόν τοῖς ζώοις, ζ' δὲ καὶ η' καὶ θ' ἐν Περσίδι φθορὰν σημαίνει, ι' καὶ ια' καὶ ιβ' ὁμοίως ἐν Βαβυλῶνι φθορὰν ἔσεσθαι ἀνθρώπων καὶ προβάτων.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 132, line 10

Τοῦ Ἡλίου δὲ ἐν Αἰγοκέρωτι περὶ τὴν πρώτην τρίωρον ἐκλείποντος τοῖς πλησίον νότου οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ δευτέραν τρίωρον κακὰ Ἑλυμαία, Περσίδι, Μηδία, Γερμανία, Ἰνδία δηλοῖ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, ἐν δὲ τῇ τρίτῃ τριώρῳ τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι σημαίνει;

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 140, line 13

ὥς δὲ κατὰ μέρος οἱ παλαιοὶ διωρίσαντο, τῷ μὲν βορείῳ Διδύμῳ κατὰ τοὺς πόδας ὑπόκειται Βοιωτία, τῇ χειρὶ Θράκη, ὑπὸ τὸν νῶτον Γαλατία, τῷ δὲ νοτίῳ ὑπὸ τὸν γλουτὸν Πόντος, κατὰ δὲ τὸν νῶτον Κιλικία, κατὰ τὸν ὠμοπλάτην Φοινίκη, κατὰ τὴν κορυφὴν Ἰνδική.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 154, line 10

Προσφκείωνται δὲ αὐτῷ χῶραι κατὰ μὲν τοὺς παλαιούς Κιμμέριοί τε καὶ ἡ πανέρημος, κατὰ δὲ τὸν Πτολεμαῖον Ἰνδική, Ἀρ[ρ]ιανή, Γεδρωσία, Θράκη, Μακεδονία, Ἰλλυρίς.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 158, line 4

ὥς δὲ κατὰ μέρος οἱ ἀρχαιότεροι διεῖλον τοῖς μὲν ἔμπρος- θίους Εὐφράτης καὶ Τίγρις, τοῖς δὲ μέσοις Συρία, Ἐρυθρὰ θάλασσα, Ἰνδική, μέση Περσίς, τοῖς δ' ὑπὸ τὸν νῶτον Ἀραβική θάλασσα καὶ Βορυσθένης, τῷ συνδέσμῳ τοῦ βορείου Ἰχθύος Θράκη, τῷ δὲ τοῦ νοτίου Ἀσία καὶ Σαρδῶ.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 171, line 26

τῆς δὲ Σελήνης τὸν δυναστεύοντα τῆς Συρίας πρὸς ἄλλον δυνάστην συγκρούσειν καὶ τινα μέγαν ἄνδρα ἀπολέσθαι, ὑπὸ τε τῶν ὄχλων προδοθῆσθαι τὸν ἡγούμενον καὶ τόπους ἐπιφανεῖς ἀφανισθῆσθαι, ἐν δὲ ταῖς δευτέραις τριώροις καὶ ταῖς τελευταῖς Βαβυλῶνι καὶ Αἰθιοπία φθορὰν ἔσεσθαι, Ἰνδοῖς δὲ εὐστάθειαν καὶ ἀφανισμόν τοῖς ἀπανταχοῦ ζώοις.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 175, line 2

Ἐν δὲ Αἰγοκέρωτι Ἡλίου ἐκλείποντος κατὰ τὴν α' τρίωρον τοῖς πρὸς νότον οἰκοῦσι κακὰ σημαίνει, περὶ δὲ τὴν β' τρίωρον τοῖς Ἑλυμαίοις, τῇ Περσίδι, τῇ Μηδικῇ, τῇ Γερμανίᾳ, τῇ Ἰνδίᾳ καὶ τοῖς πρὸς ἀνατολὴν καὶ ἀπηλιώτην οἰκοῦσιν, κατὰ δὲ τὴν γ' τρίωρον τοῖς ἐν τῷ Πόντῳ πόλεμον καὶ τοῖς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Κύπρῳ καὶ πρὸς νότον οἰκοῦσιν, ἔτι δὲ νόσους καὶ φθορὰς καρπῶν καὶ φυτῶν γῆς, κατὰ δὲ τὴν τελευταίαν τρίωρον τετραπόδων διαφθορὰν τῶν ἐν τῇ δύσει.

Hephaestion Astrol., Apotelesmatica (epitomae quattuor) Page 178, line 4

ἐν Καρκίνῳ δὲ αἱματώδης γενόμενος ταράξει τὴν Ἰνδῶν καὶ Σύρων καὶ Αἰγυπτίων βασιλείαν.

Hephaestion Astrol., Excerptum (e cod. Paris. gr. 2506) (2043: 003) "Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2", Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page vii, line 12

καὶ ἐπεὶ ὁ Ἥλιος ὁ τὸ πατρικὸν ἐπέχων πρόσωπον πρὸς τὴν τοῦ Διὸς καὶ Ἑρμοῦ ἐπιμαρτυρίαν καὶ κόλλησιν φέρεται ἔστιν εὐτυχίας ἐλπίς· μετὰ γὰρ ἔτη <ιγ> πλήρη καὶ ἡμέρας <κδ> ὁ τοῦ Διὸς ἐπέρχεται τῷ ἡλιακῷ τόπῳ, καὶ ἔστιν ὁ καιρὸς τῆς ἐπερχομένης ἰνδικτιῶνος γ' περὶ τὸν Ὀκτώβριον· εἴτε γὰρ εἰς κριτικὸν ἀξίωμα ἢ χαρτου-

λαρικὸν ἢ βασιλικὸν νοτάριον ἢ εἰς ἀναστροφᾶς δημοσίων πραγμάτων ἢ τι τοιοῦτον προβληθείη.

Hephaestion Astrol., Excerptum (e cod. Vat. gr. 1056) (2043: 005) “Hephaestionis Thebani apotelesmaticorum libri tres, vol. 2”, Ed. Pingree, D. Leipzig: Teubner, 1974. Page xxii, line 2

..> Ὑπόδειγμα ἕτερον

Μηνὶ Ἰουνίῳ ἀ΄ ἰνδ. ε΄ ἦλθεν ἀγγελία ἀπὸ τῆς δύσεως ὡς τοῦ μεγίστου κάστρου τῶν Σερβίων παρὰ τοῦ βασιλέως κρατηθέντος.

Antiphon Orat., Fragmenta (0028: 008) “Antiphontis orationes et fragmenta”, Ed. Thalheim, T. (post F. Blass) Leipzig: Teubner, 1914, Repr. 1982. Fragment 25-33t, line 1

Harp. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΝΔ*ΙΩΝ ΦΟΡΟΥ

<Ἀμφίπολις>· Ἀ.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio (0525: 001) “Pausaniae Graeciae descriptio, 3 vols.”, Ed. Spiro, F. Leipzig: Teubner, 1903, Repr. 1:1967. Book 1, chapter 12, section 3, line 5

ἐλέφαντας δὲ πρῶτος μὲν τῶν ἐκ τῆς Εὐρώπης Ἀλέξανδρος ἐκτίσαστο Πῶρον καὶ τὴν δύναμιν καθελὼν τὴν Ἰνδῶν, ἀποθανόντος δὲ Ἀλεξάνδρου καὶ ἄλλοι τῶν βασιλέων καὶ πλείστους ἔσχεν Ἀντίγονος, Πύρρῳ δὲ ἐκ τῆς μάχης ἐγεγόνει τῆς πρὸς Δημήτριον τὰ θηρία αἰχμάλωτα· τότε δὲ ἐπιφανέντων αὐτῶν δεῖμα ἔλαβε Ῥωμαίους ἄλλο τι καὶ οὐ ζῶα εἶναι νομίσαντας.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 1, chapter 12, section 4, line 5

ἐλέφαντα γάρ, ὅσος μὲν ἐς ἔργα καὶ ἀνδρῶν χειρας, εἰσὶν ἐκ παλαιοῦ δῆλοι πάντες εἰδότες· αὐτὰ δὲ τὰ θηρία, πρὶν ἢ διαβῆναι Μακεδόνας ἐπὶ τὴν Ἀσίαν, οὐδὲ ἐωράκεσαν ἀρχὴν πλην Ἰνδῶν τε αὐτῶν καὶ Λιβύων καὶ ὅσοι πλησιόχωροι τούτοις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 2, chapter 28, section 1, line 8

τὸ δὲ αὐτὸ εὐρίσκω καὶ ἄλλαις χώραις συμβεβηκός· Λιβύῃ μὲν γε μόνη κροκοδείλους τρέφει χερσαίους διπήχεων οὐκ ἐλάσσονας, παρὰ δὲ Ἰνδῶν μόνων ἄλλα τε κομίζεται καὶ ὄρνιθες οἱ ψιττακοί.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 2, chapter 28, section 1, line 11

τοὺς δὲ ὄφεις οἱ Ἐπιδάυριοι τοὺς μεγάλους ἐς πλέον πηχῶν καὶ τριάκοντα προήκοντας, οἳ παρὰ τε Ἰνδοῖς τρέφονται καὶ ἐν Λιβύῃ, ἄλλο δὲ τι γένος φασὶν εἶναι καὶ οὐ δράκοντας.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 3, chapter 12, section 4, line 2

ἀργύρου γάρ οὐκ ἦν πω τότε οὐδὲ χρυσοῦ νόμισμα, κατὰ τρόπον δὲ ἔτι τὸν ἀρχαῖον ἀντεδίδοσαν βοῦς καὶ ἀνδράποδα καὶ ἀργὸν τὸν ἄργυρον καὶ χρυσόν· οἱ δὲ ἐς τὴν Ἰνδικὴν ἐσπλέοντες φορτίων φασὶν Ἑλληνικῶν τοὺς Ἰνδοὺς ἀγώγιμα ἄλλα ἀνταλλάσσεσθαι, νόμισμα δὲ οὐκ ἐπίστασθαι, καὶ ταῦτα χρυσοῦ τε ἀφθόνου καὶ χαλκοῦ παρόντος σφίσι.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 32, section 4, line 5

ἐγὼ δὲ Χαλδαίους καὶ Ἰνδῶν τοὺς μάγους πρώτους οἶδα εἰπόντας ὥς ἀθάνατός ἐστιν ἀνθρώπου ψυχὴ, καὶ σφισι καὶ Ἑλλήνων ἄλλοι τε ἐπείσθησαν καὶ οὐχ ἥκιστα Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος· εἰ δὲ ἀποδέχεσθαι καὶ οἱ πάντες ἐθελήσουσιν, ἐκεῖνό γε ἀντειπεῖν οὐκ ἔνεστι μὴ οὐ τὸν πάντα αἰῶνα Ἀριστομένει τὸ μῖσος τὸ ἐς Λακεδαιμονίους ἐνεστάχθαι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 34, section 2, line 7

θηρία δὲ ἐς ὅλεθρον ἀνθρώπων οὐ πεφύκασιν οἱ Ἑλλήνων ποταμοὶ φέρειν, καθάπερ γε Ἰνδὸς καὶ Νεῖλος ὁ Αἰγύπτιος, ἔτι δὲ Ῥῆνος καὶ Ἰστρος Εὐφράτης τε καὶ Φᾶσις· οὗτοι γὰρ δὴ θηρία ὅμοια τοῖς μάλιστα ἀνδροφάγα αὖτις ζοῦσι, ταῖς ἐν Ἑρμῷ καὶ Μαιάνδρῳ γλάνισιν ἐοικότα ιδέας πλην χροᾶς τε μελαντέρας καὶ ἀλκῆς· ταῦτα δὲ αἱ γλάνεις ἀποδέουσιν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 4, chapter 34, section 3, line 1

ὁ δὲ Ἰνδὸς καὶ ὁ Νεῖλος κροκοδείλους μὲν ἀμφότεροι, Νεῖλος δὲ παρέχεται καὶ ἵππους, οὐκ ἔλασσον ἢ ὁ κροκόδειλος κακὸν ἀνθρώποις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 5, chapter 12, section 3, line 13

ὁ μὲν δὴ ἐλέφας παρὰ τὰ λοιπὰ ζῶα διάφορον καὶ τὴν ἐκφυσιν παρέχεται τῶν κεράτων, ὥσπερ γε καὶ τὸ μέγεθος ἐστὶν αὐτῷ καὶ εἶδος οὐδὲν ἐοικότα ἐτέρῳ θηρίῳ· φιλότιμοι δὲ ἐς τὰ μάλιστά μοι καὶ ἐς θεῶν τιμὴν οὐ φειδωλοὶ χρημάτων γενέσθαι δοκοῦσιν οἱ Ἕλληνες, οἷς γε παρὰ Ἰνδῶν ἦγετο καὶ ἐξ Αἰθιοπίας ἐλέφας ἐς ποιήσιν ἀγαλμάτων.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 6, chapter 26, section 9, line 9

οὗτοι μὲν δὴ τοῦ Αἰθιόπων γένους αὐτοὶ τέ εἰσιν οἱ Σῆρες καὶ ὅσοι τὰς προσεχεῖς αὐτῇ νέμονται νήσους, Ἀβασαν καὶ Σακαίαν· οἱ δὲ αὐτοὺς οὐκ Αἰθίοπας, Σκύθας δὲ ἀναμειγμένους Ἰνδοῖς φασὶν εἶναι.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 23, section 9, line 5

ἄγει μὲν δὴ ὁ Σόρων τὴν ἐπὶ Ψωφίδος θηρία δὲ οὗτός τε καὶ ὅσοι δρυμοὶ τοῖς Ἀρκάσιν εἰσὶν ἄλλοι παρέχονται τοσάδε, ἀγρίους ὕς καὶ ἄρκτους καὶ χελώνας μεγίστας μεγέθει· λύρας ἂν ποιήσαιο ἐξ αὐτῶν χελώνης Ἰνδικῆς λύρα παρισουμένης.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 29, section 4, line 7

τοῦτον τὸν νεκρὸν <ὁ> ἐν Κλάρῳ [ὁ] θεός, ἀφικομένων ἐπὶ τὸ χρηστήριον τῶν Σύρων, εἶπεν Ὀρόν· τὴν εἶναι, γένους δὲ αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἰνδῶν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 8, chapter 29, section 4, line 11

εἰ δὲ τὴν γῆν τὸ ἀρχαῖον οὖσαν ὑγρὰν ἔτι καὶ ἀνάπλεων νοτίδος θερμαίνων ὁ ἥλιος τοὺς πρώτους ἐποίησεν ἀνθρώπους, ποίαν εἰκός ἐστιν ἄλλην χώραν ἢ προτέραν τῆς Ἰνδῶν ἢ μείζονας ἀνεῖναι τοὺς ἀνθρώπους, ἢ γε καὶ ἐς ἡμᾶς ἔτι καὶ ὅψεως τῷ παραλόγῳ καὶ μεγέθει διάφορα ἐκτρέφει θηρία;

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 3, line 1

εἶδον δὲ καὶ ταύρους τούς τε Αἰθιοπικούς, οὓς ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι ὀνομάζουσι ῥινό- κερως, ὅτι σφίσιν ἐπ' ἄκρα τῇ ῥινὶ ἐν ἐκάστῳ κέρασ καὶ ἄλλο ὑπὲρ αὐτὸ οὐ μέγα, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς οὐδὲ ἀρχὴν κέρατά ἐστι, καὶ τοὺς ἐκ Παιόνων – οὗτοι δὲ οἱ ἐκ Παιόνων ἔς τε τὸ ἄλλο σῶμα δασεῖς καὶ ἀμφὶ τὸ στέρνον μάλιστά εἰσι καὶ τὴν γένυν – καμήλους τε Ἰνδικὰς χρῶμα εἰκασμένας παρδάλεσιν.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 4, line 2

θηρίον δὲ <τὸ> ἐν τῷ Κτησίου λόγῳ τῷ ἐς Ἰνδοὺς – μαρτιχόρα ὑπὸ τῶν Ἰνδῶν, ὑπὸ δὲ Ἑλλήνων φησὶν ἀνδροφάγον λελέχθαι – εἶναι πείθομαι τὸν τίγριν· ὀδόντας δὲ αὐτὸ τριστοίχους καθ' ἐκατέραν τὴν γένυν καὶ κέντρα ἐπὶ ἄκρας ἔχειν τῆς οὐρᾶς, τούτοις δὲ τοῖς κέντροις ἐγγύθεν ἀμύνεσθαι καὶ ἀποπέμπειν ἐς τοὺς πορρωτέρω τοξό- του ἀνδρὸς οἷσιν ἴσον, ταύτην οὐκ ἀληθῆ τὴν φήμην οἱ Ἰνδοὶ δέξασθαι δοκοῦσί μοι παρ' ἀλλήλων ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἐς τὸ θηρίον δείματος.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 21, section 5, line 7

δοκῶ δέ, εἰ καὶ Λιβύης τις ἢ τῆς Ἰνδῶν ἢ Ἀράβων γῆς ἐπέρχοιτο τὰ ἔσχατα ἐθέ- λων θηρία ὅποσα παρ' Ἑλλήσιν ἐξευρεῖν, τὰ μὲν οὐδὲ ἀρχὴν αὐτὸν εὐρήσειν, τὰ δὲ οὐ κατὰ ταῦτά ἔχειν φανεῖσθαι οἱ· οὐ γὰρ δὴ ἄνθρωπος μόνον ὁμοῦ τῷ ἀέρι καὶ τῇ γῇ διαφόροις οὖσι διάφορον κτᾶται καὶ τὸ εἶδος, ἀλλὰ καὶ τὰ λοιπὰ τὸ αὐτὸ ἂν πά- σχοι τοῦτο, ἐπεὶ καὶ τὰ θηρία αἱ ἀσπίδες τοῦτο μὲν ἔχουσιν αἱ Λίβυσσαι παρὰ τὰς Αἰγυπτίας τὴν χροάν, τοῦτο δὲ ἐν Αἰθιοπία μελαίνας τὰς ἀσπίδας οὐ μείον ἢ καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἢ γῇ τρέφει.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 9, chapter 40, section 9, line 9

μαρτυρεῖ δὲ τῷ λόγῳ καὶ Ἀλέξανδρος, οὐκ ἀναστήσας οὔτε ἐπὶ Δαρείῳ τρόπαια οὔτε ἐπὶ ταῖς Ἰνδικαῖς νίκαις.

Pausanias Perieg., Graeciae descriptio Book 10, chapter 29, section 4, line 5

τὴν δὲ Ἀριάδνην ἢ κατὰ τινὰ ἐπιτυχῶν δαίμονα ἢ καὶ ἐπίτηδες αὐτὴν λοχήσας ἀφείλετο Θησέας ἐπιπλεύσας Διόνυσος στόλῳ μείζονι, οὐκ ἄλλος κατὰ ἐμὴν δόξαν, ἀλλὰ ὁ πρῶτος μὲν ἐλάσας ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεία, πρῶ- τος δὲ Εὐφράτην γεφυρώσας ποταμόν· Ζεῦγμά τε ὦνο- μάσθη πόλις καθ' ὃ τι ἐξεύχθη τῆς χώρας ὁ Εὐφρά- τος, καὶ ἔστιν ἐνταῦθα ὁ κάλως καὶ ἐς ἡμᾶς ἐν ᾧ τὸν ποταμὸν ἔξευξεν, ἀμπελίνοις ὁμοῦ πεπλεγμένος καὶ κισσοῦ κλήμασι.

Alexander Med., Therapeutica (0744: 003) “Alexander von Tralles, vols. 1–2”, Ed. Puschmann, T. Vienna: Braumüller, 1:1878; 2:1879, Repr. 1963. Volume 2, page 19, line 12

δ' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 21, line 17

ἡ' λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 41, line 3

ἡ' λυκίου Ἰνδικοῦ .

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 63, line 26

β' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 91, line 14

ε' λυκίου Ἰνδικοῦ .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 223, line 26

ς' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 301, line 19

κε' νάρδου Ἰνδικῆς .

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 543, line 9

καλοῦσι δ' αὐτό τινες Ἰνδὸν, ἄλλοι δὲ Ἀσκληπιόν.

Ξηρίον μετασυγκριτικὸν πύρων καὶ πρὸς τοὺς οἰδηματώδεις ὄγκους μετ' ὄξους ἐπιπλαττόμενον καλῶς ποιεῖ καὶ τοῖς κεφαλὰς ὑγρὰς ἔχουσι καὶ θώρακος καὶ λέπρας καὶ ἀλφούς καὶ δυσπνοίας καὶ ὅσα ἄλλα πάθη ἐκ τῆς κεφαλῆς ἢ ἐκ τοῦ θώρακος ἔχει τὴν αἰτίαν, ἀποκρουστικὸν ὑπάρχον βοήθημα πάσης ὕλης κακῆς καὶ πληθωρικῆς φοινίσσον σφόδρα καὶ διαφοροῦν τοὺς καχεκτικούς καὶ ἐμπεπηγότες χυμούς καὶ τοὺς θηριώδεις, ἀρθριτικοῖς καὶ στομαχικοῖς ἀρμόζον καὶ τὸν διὰ παντὸς αὐτῷ χρώμενον οὐ συγχωροῦν ποδαγριάν ἢ ἰσχίου πεῖραν ὀδύνης λαβεῖν.

Alexander Med., Therapeutica Volume 2, page 543, line 21

Γραφή τοῦ Ἰνδοῦ.

Ἄλων Καππαδοκικῶν, ἄλων κοινῶν, ἄλων πικρῶν, ἄλων νιτροπηγικῶν, ἄλων Τραγασαίων, νίτρου Ἀλεξανδρινοῦ καὶ ἀφρονίτρου, κισσήρεως, ἀδάρκης, ἀνὰ λίτ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium (0545: 001) "Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 1", Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1864, Repr. 1971. Book 2, section 11, line 15

εἰ μὲν οὖν ἔμελλον τὴν ἐν Ἰν- δοῖς αὐτῶν εὐπείθειαν καὶ εὐμάθειαν ἢ τὴν ἐν Αἰ- θιοπία ἢ τὴν ἐν Λιβύῃ γράφειν, ἴσως ἂν τῷ καὶ μῦθον ἐδόκουν τινὰ συμπλάσας κομ- πάζειν, εἴτα ἐπὶ φήμῃ τοῦ θηρίου τῆς φύσεως καταψεύδεσθαι· ὅπερ ἐχρῆν δρᾶν φιλο- σοφοῦντα ἄνδρα ἥκιστα καὶ ἄλη- θείας ἐραστὴν διάπυρον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 2, section 34, line 1

Εἰ σαφὴ ταῦτα καὶ μὴ ἀμφίλογα, Ἰνδῶν λόγοι πειθέτωσαν· ἃ δὲ νῦν ἐρῶ, τῆς ἐκεῖ- θεν φήμης δια- κομιζούσης, ταῦτά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 2, section 34, line 6

καὶ τὸν μὲν ὄρνιν κομίζειν τὸ φερῶ- νυμον τοῦτο δὴ φυτὸν ἐς Ἰνδοῦς, εἰδέναι δὲ ἄρα τοὺς ἀνθρώπους ὅπου τε καὶ ὅπως φύεται οὐδὲ ἔν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 3, line 2

ὅν οὔτε ἄγριον οὔτε ἡμέρον ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι λέγει Κτησίας, πρόβατα δὲ τὰ ἐκεί- νων οὐράς πῆχεως ἔχειν τὸ πλάτος πού φησιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 4, line 1

Οἱ μύρμηκες οἱ Ἰνδικοὶ οἱ τὸν χρυσὸν φυλάττον-τες οὐκ ἂν διέλθοιεν τὸν καλού-μενον Καμπύλινον ποταμόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 34, line 1

Πτολεμαίῳ τῷ δευτέρῳ φασὶν ἐξ Ἰνδῶν κέρασ ἐκομίσθη, καὶ τρεῖς ἀμφορέας ἐχώρησεν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 41, line 1

Ἴππους μονόκερως γῇ Ἰνδικῇ τίκτει, φασί, καὶ ὄνους μονόκερως ἢ αὐτὴ τρέφει, καὶ γίνεται γε ἐκ τῶν κεράτων τῶνδε ἐκπώματα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 2

Ἐλέφαντος πωλίῳ περιτυγχάνει λευκῷ πωλευτῆς Ἰνδός, καὶ παραλαβὼν ἔτρεφεν ἔτι νεαρόν, καὶ κατὰ μικρὰ ἀπέφηγε χειροήθη, καὶ ἐπωχεῖτο αὐτῷ, καὶ ἦρα τοῦ κτήματος καὶ ἀντηρᾶτο, ἀνθ' ὧν ἔθρεψε τὴν ἀμοιβὴν κομιζόμενος ἐκεῖνος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 6

ὁ τοῖνυν βασιλεὺς τῶν Ἰνδῶν πυθόμενος ἦται λαβεῖν τὸν ἐλέφαντα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 11

ἀγανακτεῖ ὁ βασιλεὺς, καὶ πέμπει κατ' αὐτοῦ τοὺς ἀφαιρησομένους καὶ ἅμα καὶ τὸν Ἰνδὸν ἐπὶ τὴν δίκην ἄξοντας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 3, section 46, line 16

καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἦν τοιαῦτα· ἐπεὶ δὲ βληθεὶς ὁ Ἰνδὸς κατώλισθε, περιβαίνει μὲν τὸν τροφέα ὁ ἐλέ- φας κατὰ τοὺς ὑπερασπίζοντας ἐν τοῖς ὅπλοις, καὶ τῶν ἐπιόντων πολλοὺς ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἄλλους ἐτρέψατο· περιβαλὼν δὲ τῷ τροφεῖ τὴν προβοσκίδα, αἶρει τε αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὰ αὐλῖα κομίζει, καὶ παρέ- μινεν ὡς φίλῳ φίλος πιστός, καὶ τὴν εὐνοίαν ἐπε- δείκνυτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 1

Κύνες Ἰνδικοί, θηρία καὶ οἶδε εἰσὶ καὶ ἀλκὴν ἄλκιμα καὶ ψυχὴν θυμοειδέστατα καὶ τῶν πανταχό-θεν κυνῶν μέγιστοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 4

καὶ τῶν μὲν ἄλλων ζώων ὑπερ- φρονοῦσι,λέοντι δὲ ὁμόσε χωρεῖ κύων Ἰνδικός, καὶ ἐγκείμενον ὑπομένει, καὶ βρυχωμένῳ ἀνθυλακτεῖ, καὶ ἀντιδάκνει δάκνοντα· καὶ πολλὰ αὐτὸν λυπήσας καὶ κατατρώσας, τελευτῶν ἠττᾶται ὁ κύων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 19, line 8

εἴη δ' ἂν καὶ λέων ἠττηθεὶς ὑπὸ κυνὸς Ἰνδοῦ, καὶ μὲν- τοι καὶ δακῶν ὁ κύων ἔχεται καὶ μάλα ἐγκρατῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 1

Θηρίον Ἰνδικὸν βίαιον τὴν ἀλκὴν, μέγεθος κατὰ τὸν λέοντα τὸν μέγιστον, τὴν δὲ χρῶαν ἐρυθρόν, ὡς κινναβάρινον εἶναι δοκεῖν, δασὺ δὲ ὡς κύνες, φωνὴ τῇ Ἰνδῶν μαρτιχόρας ὠνόμασται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 25

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

λέγει δὲ ἄρα Κτησίας καὶ φησιν ὁμολογεῖν αὐτῷ τοὺς Ἰνδοὺς, ἐν ταῖς χώραις τῶν ἀπολυομένων ἐκείνων κέντρων ὑπαναφύεσθαι ἄλλα, ὥς εἶναι τοῦ κακοῦ τοῦδε ἐπιγονήν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 37

τὰ βρέφη δὲ τῶνδε τῶν ζώων Ἰνδοὶ θηρῶσιν ἀκέντρους τὰς οὐ- ρὰς ἔχοντα, καὶ λίθῳ γε διαθλῶσιν αὐτάς, ἵνα ἀδυ- νατῶσι τὰ κέντρα ἀναφύειν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 21, line 41

λέγει δὲ καὶ ἑορακέναι τόδε τὸ ζῷον ἐν Πέρσαις Κτησίας ἐξ Ἰνδῶν κοιμισθὲν δῶρον τῷ Περσῶν βασιλεῖ, εἰ δὴ τῷ ἱκανὸς τεκμη- ρῶσαι ὑπὲρ τῶν τοιούτων Κτησίας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 24, line 1

Οἱ Ἰνδοὶ τέλειον μὲν ἐλέφαντα συλλαβεῖν ῥαδίως ἀδυνατοῦσιν, ἐς δὲ τὰ ἔλη φοι- τῶντες τὰ γειτνιώντα τῷ ποταμῷ εἶτα μέντοι λαμβάνουσιν αὐτῶν τὰ βρέφη.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 26, line 1

Τοὺς λαγῶς καὶ τὰς ἀλώπεκας θηρῶσιν οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 27, line 1

Τὸν γρυῖπα ἀκούω τὸ ζῷον τὸ Ἰνδικὸν τετράπουν εἶναι κατὰ τοὺς λέοντας, καὶ ἔχειν ὄνυχας καρτεροὺς ὥς ὅτι μάλιστα, καὶ τούτους μέντοι τοῖς τῶν λεόν- των πα- ραπλησίους· κατάπτερον δὲ εἶναι, καὶ τῶν μὲν νωτιαίων πτερῶν τὴν χροάν μέλαιναν ἔδουσι, τὰ δὲ πρόσθια ἐρυθρά φασι, τὰς γε μὴν πτέρυγας αὐτάς οὐκέτι τοιαύτας, ἀλλὰ λευκάς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 27, line 14

καὶ Βάκτριοι μὲν γειτνιώντες Ἰνδοῖς λέγουσιν αὐτοὺς φύλακας εἶναι τοῦ χρυσοῦ τοῦ αὐτόθι, καὶ ὀρύττειν τε αὐτόν φασιν αὐτοὺς καὶ ἐκ τούτου τὰς καλιάς ὑποπλέκειν, τὸ δὲ ἀπορρέον Ἰνδοὺς λαμβάνειν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 32, line 1

Προβατεῖται δὲ Ἰνδῶν ὅποῖαι μαθεῖν ἄξιον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 32, line 4

τὰς αἰγας καὶ τὰς οἰς ὄνων τῶν μεγίστων μείζονας ἀκούω καὶ ἀποκύειν τέτταρα ἑκάστην· μείω γε μὴν τῶν τριῶν οὐτ' αἷξ Ἰνδικὴ οὐτ' ἂν οἷς ποτε τέκοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 36, line 1

Ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, φασὶν αὐτὴν οἱ συγγραφεῖς πολυφάρμακόν τε καὶ τῶν βλαστη- μάτων τῶνδε δει- νῶς πολύγονον εἶναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 36, line 14

ὀδόντων δὲ ἄγονός ἐστιν ὁ ὄφης οὔτος· εὐρίσκεται δ' ἐν τοῖς πυρωδεστάτοις τῆς Ἰνδικῆς χωρίοις.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 1

Γένος ὀρνίθων Ἰνδικῶν βραχυτάτων καὶ τοῦτο εἶη ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 5

καὶ Ἴνδοι μὲν αὐτὸ φωνῇ τῇ σφετέρᾳ δίκαιρον φιλοῦσιν ὄνο- μάζειν, Ἕλληνες δὲ ὡς ἀκούω δίκαιον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 15

σπουδὴν δὲ ἄρα τὴν ἀνωτάτῳ τίθενται Ἴν- δοὶ ἐς τὴν κτῆσιν αὐτοῦ· κακῶν γὰρ αὐτὸ ἐπὶ- ληθον ἡγοῦνται τῷ ὄντι· καὶ οὖν καὶ ἐν τοῖς δώροις τοῖς μέγα τιμίῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ ὁ Ἴν- δῶν πέμπει καὶ τοῦτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 24

καὶ διὰ ταῦτα ἀντικρίνοντες βασιανίσωμεν τῶν φαρμά- κων τοῦ τε Ἰνδικοῦ καὶ τοῦ Αἰγυπτίου ὁπότερον ἦν προτιμότερον· ἐπεὶ τὸ μὲν ἐφ' ἡμέραν ἀνείργε τε καὶ ἀνέ- στελλε τὰ δάκρυα τὸ Αἰγύπτιον, τὸ δὲ λήθην κακῶν παρείχεν αἰώνιον τὸ Ἰνδικόν· καὶ τὸ μὲν γυ- ναικὸς δῶρον ἦν, τὸ δὲ ὄρνιθος ἢ ἀπορρήτου φύσεως δεσμῶν τῶν ὄντως βαρυτάτων ἀπολυούσης δι' ὑπὲρ- ρέτου τοῦ προειρημένου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 41, line 30

καὶ Ἰνδοὺς κτήσασθαι αὐτὸ εὐτυχήσαντας, ὡς τῆς ἐνταυθοῖ φρουρᾶς ἀπολυθῆναι ὅταν ἐθέλωσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 42, line 11

ταῖς δὲ Ἰνδαλμά τε καὶ σπέρμα τοῦ τότε πένθους ἐντακῆναι, καὶ ἐς νῦν ἔτι Μελέα- γρόν τε ἀναμέλπειν, καὶ ὡς αὐτῷ προσή- κουσιν ἄδειν καὶ τοῦτο μέντοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται θηρία τὸ μέγεθος ὅσον γέ- νοιντο ἂν οἱ κάνθαροι, καὶ ἔστιν ἐρυθρά· κινναβά- ρει δὲ εἰκάσειας ἂν, εἰ πρῶτον θεάσαιτο αὐτά.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 7

θηρῶσι δὲ αὐτὰ οἱ Ἴνδοι καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ ἐξ αὐτῶν βάπτουσι τάς τε φοινικί- δας καὶ τοὺς ὑπ' αὐταῖς χιτῶνας καὶ πᾶν ὃ τι ἂν ἐθέλωσιν ἄλλο ἐς τήνδε τὴν χρόαν ἐκτρέψαι τε καὶ χρώσαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 17

Γίνονται δὲ ἐνταῦθα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα οἱ κάν- θαροι, καὶ οἱ καλούμενοι κυνοκέ- φαλοι, οἷς τὸ ὄνομα ἔδωκεν ἡ τοῦ σώματος ὄψις τε καὶ φύσις· τὰ δὲ ἄλλα ἀνθρώπων ἔχουσι, καὶ ἡμφιεσμένοι βαδίζουσι δορὰς θηρίων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 46, line 23

καὶ εἰσι δίκαιοι, καὶ ἀνθρώπων λυποῦσιν οὐδένα, καὶ φθέγγονται μὲν οὐδὲ ἓν, ὠρύ- ονται δέ, τῆς γε μὴν Ἰνδῶν φωνῆς ἐπαΐουσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 2

Ὅνους ἀγρίους οὐκ ἐλάττους ἵππων τὰ μεγέθη ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι πέπυσμαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 9

ἐκ δὴ τῶνδε τῶν ποι- κίλων κεράτων πίνειν Ἰνδοὺς ἀκούω, καὶ ταῦτα οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς τῶν Ἰνδῶν κρατίστους, ἐκ διαστη- μάτων αὐτοῖς χρυσὸν περιχέαντας, οἰ- ονεῖ ψελίοις τισὶ κοσμήσαντας βραχίονα ὠραῖον ἀγάλματος.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 22

πεπίστευται δὲ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν ὄνους καὶ ἡμέρους καὶ ἀγρίους καὶ τὰ ἄλλα μώνυχα θηρία ἀστραγάλους οὐκ ἔχειν, οὐδὲ μὴν ἐπὶ τῷ ἥπατι χολήν, ὄνους δὲ τοὺς Ἰνδοὺς λέγει Κτησίας τοὺς ἔχοντας τὸ κέρασ ἀστρα- γάλους φορεῖν, καὶ ἀχόλους μὴ εἶναι· λέγονται δὲ οἱ ἀστράγαλοι μέλανες εἶναι, καὶ εἴ τις αὐτοὺς συντρίψειεν, εἶναι τοιοῦτοι καὶ τὰ ἔνδον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 32

διατριβαὶ δὲ τοῖς ὄνοις τῶν Ἰνδικῶν πεδίῳ τὰ ἐρη- μότατά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 33

ιόντων δὲ τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τὴν ἄγραν αὐτῶν, τὰ μὲν ἀπαλὰ καὶ ἔτι νεαρὰ ἑαυτῶν νέμεσθαι κατόπιν ἑώσιν, αὐτοὶ δὲ ὑπερμαχοῦσι, καὶ ἴασι τοῖς ἱππεῦσιν ὁμόσε, καὶ τοῖς κέρασι παίουσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 48

ζῶντα μὲν οὖν τέλειον οὐκ ἂν λάβοις, βάλλονται δὲ ἀκοντίοις καὶ οἰστοῖς, καὶ τὰ κέρατα ἐξ αὐτῶν Ἰνδοὶ νεκρῶν σκυ- λεύσαντες ὥς εἶπον περιέπουσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 4, section 52, line 49

ὄνων δὲ Ἰνδῶν ἄβρωτόν ἐστι τὸ κρέας· τὸ δὲ αἷτιον, πέφυκεν εἶναι πικρότατον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 1

Ὁ ποταμὸς ὁ Ἰνδὸς ἄθηρός ἐστι, μόνος δὲ ἐν αὐ- τῷ τίκεται σκώληξ φασί.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 41

τοῦτο δὴ τὸ ἔλαιον τῷ βασιλεῖ τῶν Ἰνδῶν κομίζουσι, σημεῖα ἐπιβαλόντες· ἔχειν γὰρ αὐτοῦ ἄλλον οὐδὲ ὅσον ῥανίδα ἐφεῖται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 3, line 49

τούτῳ τοί φασι τὸν τῶν Ἰνδῶν βασιλέα καὶ τὰς πό- λεις αἰρεῖν τὰς ἐς ἔχθραν προελθούσας οἱ, καὶ μήτε κριοὺς μήτε χελώνας μήτε τὰς ἄλλας ἐλεπόλεις ἀνα- μένειν, ἐπεὶ καταπιμπρὰς ἤρηκεν· ἀγγεῖα γὰρ κερα- μεᾶ ὅσον κοτύλην ἕκαστον χωροῦντα ἐμπλήσας αὐτοῦ καὶ ἀποφράξας ἄνωθεν ἐς τὰς πύλας σφενδονᾶ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 21, line 41

Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐν Ἰνδοῖς ἰδὼν τούσδε τοὺς ὄρνιθας ἐξε- πλάγη, καὶ τοῦ κάλλους θαυμάσας ἠπέλιψε τῷ κα- ταθύσαντι ταῶν ἀπειλὰς βαρυτάτας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 51, line 4

ὁ γοῦν Σκύθης ἄλλως φθέγγεται καὶ ὁ Ἰνδὸς ἄλλως, καὶ ὁ Αἰθίοψ ἔχει φωνὴν συμφυᾶ καὶ οἱ Σάκαι· φωνὴ δὲ Ἑλλὰς ἄλλη, καὶ Ῥωμαῖα ἄλλη.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 5, section 55, line 1

Ἐν τοῖς Ἰνδοῖς οἱ ἐλέφαντες, ὅταν τι τῶν δέν- δρων αὐτόρριζον ἀναγκάζωσιν αὐ- τοὺς οἱ Ἰνδοὶ ἐκ- σπάσαι, οὐ πρότερον ἐμπηδῶσιν οὐδὲ ἐπιχειροῦσι τῷ ἔργῳ πρὶν ἢ διασεῖσαι αὐτὸ καὶ διασκέψασθαι ἅρά γε ἀνατραπῆναι οἷόν τέ ἐστιν ἢ παντελῶς ἀδύνατον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 6, section 21, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς, ὡς ἀκούω, ἐλέφας καὶ δράκων ἐστὶν ἔχθιστα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 7, section 37, line 1

Πώρου τοῦ τῶν Ἰνδῶν βασιλέως ὁ ἐλέφας ἐν τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον μάχῃ τετρωμένου πολλὰ ἡσυχῇ καὶ μετὰ φειδοῦς τῇ προβοσκίδι ἐξήρει τὰ ἀκόντια, καὶ μέντοι καὶ αὐτὸς τετρωμένος πολλὰ οὐ πρότερον εἶξε πρὶν ἢ συνεῖναι ὅτι ἄρα ὁ δεσπότης αὐτῷ διὰ τὴν ροὴν τοῦ αἵματος τὴν πολλὴν παρεῖται καὶ ἐκ- θνήσκει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 1

καὶ τοῦτο ἀκουέτω Ἑρατοσθένης τε καὶ Εὐφορίωνος καὶ ἄλλων περιηγουμένων αὐτό. Ἰνδικοὶ λόγοι διδάσκουσιν ἡμᾶς καὶ ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 21

Ἀλεξάνδρῳ γοῦν τῷ Φιλίππου πεῖραν ἔδωσαν οἱ Ἰν- δοὶ τῆς τῶν κυνῶν τῶνδε ἀλ- κῆς τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 29

ὁ τοίνυν Ἰνδὸς ὁ τὴν θεὰν τῷ βασιλεῖ τήνδε παρέχων κάλλιστα εἰδὼς τοῦ κυνὸς τὸ καρτερικόν, προσέταξεν οἱ τὴν οὐρὰν ἀποκοπῆναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 32

προσέταξεν οὖν ὁ Ἰνδὸς καὶ τῶν σκελῶν ἐν ἀποκόψει, καὶ ἀπεκόπη· ὁ δὲ ὡς ἐξ ἀρ- χῆς ἐνέφω εἶχετο, καὶ οὐκ ἀνίει, ὥσπερ οὖν ἄλλο- τρίου κοπτομένου σκέλους καὶ ὀθνείου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 1, line 46

ιδὼν οὖν ὁ Ἰνδὸς αὐτὸν ἀνιώμενον, τέτ- ταρας ὁμοίους ἐκείνῳ κύνας ἔδωκέν οἱ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 7, line 2

Μεγασθένους ἀκούω λέγοντος περὶ τὴν τῶν Ἰν- δῶν θάλατταν γίνεσθαι τι ἰχθύ- διον, καὶ τοῦτο μὲν ὅταν ζῇ ἀθέατον εἶναι, κάτω που νηχόμενον καὶ ἐν βυθῷ, ἀποθανὸν δὲ ἀναπλεῖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 8, section 15, line 12

Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἰνδοῖς ἄρουρα, καὶ κέκληται Φα- λάκρα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 9, section 30, line 2

Λέων ὅταν βαδίζει, οὐκ εὐθύωρον πρόεισιν, οὐδὲ ἐξ τῶν ἰχνῶν ἑαυτοῦ ἀπλᾶ εἶναι τὰ ἰνδάλματα, ἀλλὰ πῇ μὲν πρόεισι, πῇ δὲ ἐπάνεισι, καὶ αὖ πάλιν τοῦ πρόσω ἔχεται, καὶ μέντοι καὶ ἵεται ἐς τοῦμπαλιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 9, section 58, line 10

λέγει δὲ ὁ Ἰόβας γενέσθαι μὲν αὐ- τοῦ τῷ πατρὶ πολυετῇ Λίβυν ἐλέφαντα κατι- όντα ἐκ τῶν ἄνω τοῦ γένους· καὶ Πτολεμαίῳ δὲ τῷ Φίλα- δέλφῳ Αἰθίοπα, καὶ ἐκείνον ἐκ πολλοῦ βιώσαντα γενέσθαι πραότατον καὶ ἡμερώτατον τὰ μὲν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἀνθρώπους συντροφίας, τὰ δὲ πωλευθέντα· Σελεύκου τε τοῦ Νικάτορος κτῆμα ἄδει

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Ἰνδὸν ἐλέ- φαντα, καὶ μέντοι καὶ διαβιώναι τοῦτον μέχρι τῆς τῶν Ἀντιόχων ἐπικρα-
τείας φησίν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 10, section 13, line 5

αἱ τε γὰρ ἀκρίδες καὶ οἱ ὄφεις, χρυσοειδῆ ἰνδάλματα καὶ ἐπ' αὐτῶν κατέστικται·
οἱ δὲ ἰχθύς ἔτι καὶ πλέον τῆς πολυκόσμου χροᾶς μετεilahχότες εἴτα ἰδεῖν ἐκπληκτικοί
εἰσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 14, line 10

ταύτη τοίνυν ἢ τοῦ τρέφοντος αὐτὸν γυνὴ παιδίον, ὃ ἔτυχε τεκοῦσα πρὸ ἡμερῶν
τριάκον- τα, παρακατέθετο φωνῇ τῇ Ἰνδῶν, ἥς ἀκούουσιν ἐλέφαντες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 15, line 12

καὶ τοῦτο μὲν Ἰνδικὸν τὸ ἔργον, ἐκεῖθεν δὲ ἐξεφοί- τησε δεῦρο· ἀκούω δὲ καὶ ἐπὶ
Τίτου ἀνδρὸς καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ ἐν τῇ Ῥώμῃ ταῦτον γεγονέναι· προστι- θέασι δὲ ὅτι
ἄρα ὁ ἐνθάδε ἐλέφας ἀπέκτεινεν ἀμφο- τέρους, καὶ ἱματίῳ κατεκάλυψε, καὶ ἐλθόντι
τῷ τροφῇ ἀποβαλὼν τὸ ἱμάτιον κειμένους ἀλλήλων πλησίον ἀπέδειξε, καὶ τὸ κέρασ
δέ, ὥπερ οὖν διέπει- ρεν αὐτούς, καὶ τοῦτο ἡμαγμένον ἐωρᾶτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 25, line 4

ἐπεπίστευτο δὲ πρὸ τοῦδε τοῦ ζώου τῆς Ἰνδῶν μόνης φωνῆς ἐπαίειν τοὺς ἐλέφαν-
τας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 11, section 33, line 1

Ταῶν δὲ Ἰνδικὸν δῶρον λαβὼν ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς, ταῶνων ἰδεῖν μέγιστόν
τε καὶ ὠραιότατον, οὐκ ἀξιοῖ σὺν τοῖς ἀγελαίοις τρέφειν, ὥς οἰκίας ἄθυρμα αὐτὸν
εἶναι ἢ γαστρὸς χάριν, ἀλλὰ ἀνάπτει τῷ Πολιεῖ Δίί, κρίνας ἀνάθημα ἐπάξιον τῷ θεῷ
τὸν ὄρνιν τὸν προειρημένον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 32, line 1

Ἡ Ἰνδῶν γῆ φέρει πολλὰ καὶ ποικίλα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 32, line 19

καὶ ταῦτα μὲν αὐτοῖς ἐς ἐπικουρίαν τὴν ἀναγκαίαν καὶ μάλα εὐπόρως ἀνίσχιν ἢ
χώρα καὶ ἀφθόνως· ὄφεις δὲ ὅς ἂν ἀποκτείνῃ ἄνθρωπον, ὥς Ἰνδοὶ λέγουσιν (καὶ μάρτυ-
ρας ἐπάγονται Λιβύων πολ- λούς καὶ τοὺς περὶ Θήβας οἰκοῦντας Αἰγυπτίων), οὐκέτι
καταδύναι καὶ ἐσερπύσαι ἐς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἔχει, τῆς γῆς αὐτὸν μὴ δεχομένης, ἀλλ'
ἐκβαλλούσης τῶν οἰκείων ὥς ἂν εἴποις φυγάδα κόλπων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 41, line 1

Ὁ Γάγγης ὁ παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς ῥέων ὑπαρχόμενος μὲν ἐκ τῶν πηγῶν βαθὺς ἐστίν
ἐς ὀργυιᾶς εἴκοσι, πλατὺς δὲ ἐς ὀγδοήκοντα σταδίους· ἔτι γὰρ αὐθιγε- νεῖ τῷ ὕδατι
πρόεισι καὶ ἀμιγεῖ πρὸς ἕτερον· προϊὼν δὲ τῶν ἄλλων ἐς αὐτὸν ἐμπιπτόντων καὶ
ἀνακοινου- μένων οἱ τὸ ὕδωρ ἐς βάθος μὲν ἤκει καὶ ἐξήκοντα ὀργυιῶν, πλατύνεται
δὲ καὶ ὑπερεκχεῖται ἐς σταδίους τετρακοσίους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 1

Λόγω δὲ ἄρα τῷδε Ἰνδὸς καὶ Λίβυς τὸ γένος δια- φόρω· ἐρεῖ δὲ ὁ μὲν Ἰνδὸς τὰ ἐπιχώρια, ὁ δὲ Λίβυς ὅσα οἶδε καὶ ἐκεῖνος· ἃ δ' οὖν ἄδετον ἄμφω τὸ λόγῳ ἐστὶν ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 4

ἐν Ἰνδοῖς ἐὰν ἀλῶ τέλειος ἐλέφας, ἡμερωθῆναι χαλεπὸς ἐστὶ, καὶ τὴν ἐλευθερίαν πο- θῶν φονῇ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 12, section 44, line 8

ἀλλ' οἱ Ἰνδοὶ καὶ ταῖς τρο- φαῖς κολακεύουσιν αὐτόν, καὶ ποικίλοις καὶ ἐφολκοῖς δελέασι πρᾶναι πειρῶνται, παρατιθέντες ὅσα πλη- ροὶ τὴν γαστέρα καὶ θέλγει τὸν θυμόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 7, line 2

Τῶν τεθηραμένων ἐλεφάντων ἰῶνται τὰ τραύματα οἱ Ἰνδοὶ τὸν τρόπον τοῦτον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 8, line 19

κατασπείρει δὲ καὶ τοῦ χώρου ἔνθα ἀυλίζεται τῶν ἀνθέων πολλά, ἥδυ- σμένον αἰρεῖσθαι γλιχόμενος ὕπνον. Ἰνδοὶ δὲ ἐλέφαν- τες ἦσαν ἄρα πήχεων ἐννέα τὸ ὕψος, πέντε δὲ τὸ εὖρος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 9, line 1

Ἴππον δὲ ἄρα Ἰνδὸν κατασχεῖν καὶ ἀνακροῦσαι προπηδῶντα καὶ ἐκθέοντα οὐ παν- τὸς ἦν, ἀλλὰ τῶν ἐκ παιδὸς ἱππεῖαν πεπαιδευμένων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 18, line 1

Ἐν δὲ τοῖς βασιλείοις τοῖς Ἰνδικοῖς, ἔνθα ὁ μέγι- στος τῶν βασιλέων διαιτᾶται τῶν ἐκεῖθι, πολλά μὲν καὶ ἄλλα ἐστὶ θαυμάσαι ἄξια, ὥς μὴ αὐτοῖς ἀντικρί- νειν μήτε τὰ Μεμνόνεια Σοῦσα καὶ τὴν ἐν αὐτοῖς πολυτέλειαν μήτε τὴν ἐν τοῖς Ἐκβατάνοις μεγαλουρ- γίαν· ἔοικε γὰρ κόμπος εἶναι Περσικὸς ἐκεῖνα, εἰ πρὸς ταῦτα ἐξετάζοιτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 18, line 19

καὶ τὸ σεμνότερον τῆς ὥρας τῆς ἐκεῖθι, τὰ δένδρα αὐτὰ τῶν ἀειθαλῶν ἐστὶ, καὶ οὐποτε γηρᾷ καὶ ἀπορρεῖ τὰ φύλλα· καὶ τὰ μὲν ἐπιχώριά ἐστὶ, τὰ δὲ ἀλλαχόθεν σὺν πολλῇ κομισθέντα τῇ φροντίδι, ἅπερ οὖν κοσμεῖ τὸν χῶρον καὶ ἀγλαΐαν δίδωσι, πλὴν ἐλαίας· οὐ γὰρ αὐτὴν ἡ Ἰνδῶν φέρει, οὔτε αὐτή, οὔτε ἤκουσαν ἀλλαχόθεν τρέφει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 18, line 24

σιτεῖται δὲ Ἰνδῶν οὐδὲ εἷς ψι- τῶν, καίτοι παμπόλλων ὄντων τὸ πλῆθος· τὸ δὲ αἶτιον, ἱεροὺς αὐτοὺς εἶναι πεπιστεύκασιν οἱ Βρα- χμᾶνες, καὶ μέντοι καὶ τῶν ὀρνίθων ἀπάντων προτι- μῶσι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 22, line 1

Τὸν Ἰνδῶν βασιλέα προϊόντα ἐπὶ δίκαις προσκυ- νεῖ ὁ ἐλέφας πρῶτος, δεδιδα- γμένος τοῦτο, καὶ μάλα γε δρῶν μνημόνως τε καὶ εὐπειθῶς αὐτό (παρέστηκε δὲ καὶ ἐκεῖνος, ὅσπερ οὖν ἐνδίδωσιν οἱ τοῦ παιδεύ- ματος τὴν ὑπόμνησιν τῇ ἐκ τῆς ἄρπης κρούσει καὶ φωνῇ τινὶ ἐπιχωρίῳ, ἥσπερ οὖν ἐλέφαντες ἐπαΐειν εἰλήχασιν φύσει τινὶ

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ἀπορρήτῳ καὶ μάλα γε ἰδίᾳ τοῦ ζῶου τοῦδε)· καὶ μέντοι καὶ κίνησιν τινα ὑποκινεῖται πολεμικήν, οἷον ἐνδεικνύμενος ὅτι καὶ τοῦτο τὸ μά-θημα ἀποσώζει.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 22, line 14

τέτταρες δὲ καὶ εἴκοσι τῷ βασιλεῖ φρουροὶ παραμένουσιν ἐλέφαντες ἐκ διαδοχῆς, ὥσπερ οὖν οἱ φύλακες οἱ λοιποὶ, καὶ αὐτοῖς παιδεύμα τὴν φρουρὰν ἔχειν οὐ κατανυστάζουσι· διδάσκονται γάρ τοι σοφία τινὶ Ἰνδικῇ καὶ τοῦτο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 25, line 2

Ἴππους καὶ ἐλέφαντας ἄτε ζῶα καὶ ἐν ὅπλοις καὶ ἐν πολέμοις λυσιτελεῖ τιμῶσιν Ἰνδοί, καὶ μάλα γε ἰσχυρῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 25, line 9

οὐκ ἀτιμάζει δὲ οὐδὲ τὰ ἄλλα ζῶα, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα προσίεται δῶρά οἱ κομιζόμενα. Ἰνδοὶ γὰρ οὐκ ἐκφραλίζουσι ζῶον οὔτε ἡμέρον οὔτε μὴν ἄγριον οὐδέν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 13, section 27, line 4

ταύτης οὖν τὴν δεξιὰν πτέρυγα εἰ ὑποθείης ἀνθρώ-πῳ καθεύδοντι, εὖ μάλα ἐκταράξεις αὐτόν· δέα γάρ τινα καὶ ἰνδάλματα καὶ φάσματα ὄψεται, καὶ ἐνύπνια ἕτερα οὐδαμῶς εὐμενῇ καὶ φίλα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 14, section 13, line 2

ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπιδόρπια σιτεῖται ταῦτα, οἷα δῆπου Ἕλληνες ἐντραγεῖν αἰτοῦσι, φοινίκων τῶν χαμαιζήλων· ἐκεῖνος σκώληκά τινα ἐν τῷ φυτῷ τικτό-μενον σταθευτὸν ἐπιδειπνεῖ γλύκιστον, ὥς Ἰνδῶν λέγουσι λόγοι, καὶ φασιν οἱ τὴν ἡδονὴν τὴν τοσαύτην ἐκ τοῦ σιτεῖσθαι ** καὶ ἐμὲ γε αἰροῦσι λέγοντες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 14, section 13, line 13

τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐ μέφομαι αὐτῷ, κύκνων γε μὴν Ἀπόλλωνι μὲν λατρευνόντων ὠδικωτάτων δὲ ὥς ἡ φήμη διαρρέουσα λέγει ἐπιβουλεύειν ἐκγόνοις καὶ διαφθεῖρειν τὰ ψά, ὧ Ἰνδοὶ φίλοι, οὐκέτι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 7, line 1

Ἦεται ἡ Ἰνδῶν γῆ διὰ τοῦ ἥρος μέλιτι ὑγρῷ, καὶ ἔτι πλέον ἢ Πρασίῳ χώρᾳ, ὅπερ οὖν ἐμπύπτον ταῖς πόαις καὶ ταῖς τῶν ἐλείων καλάμων κόμαις, νομὰς τοῖς βουσί καὶ τοῖς προβάτοις παρέχει θαυμαστάς, καὶ τὰ μὲν ζῶα ἐστιᾶται ἡδίστην τήνδε ἐστίασιν (μάλιστα γὰρ ἐνταῦθα οἱ νομεῖς ἄγουσιν αὐτά, ἔνθα καὶ μᾶλλον ἢ δρόσος ἢ γλυκεῖα κάθηται πεσοῦσα), ἀνθεστιᾶ δὲ καὶ τὰ ζῶα τοὺς νομέας· ἀμέλγουσι γὰρ περιγλύκιστον γάλα, καὶ οὐ δέονται ἀναμῖξαι αὐτῷ μέλι, ὅπερ οὖν δρῶσιν Ἕλληνες.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 1

Ὁ δὲ Ἰνδὸς μάργαρος (ἄνω γὰρ εἶπον περὶ τοῦ Ἐρυθραίου) λαμβάνεται τρόπῳ τοιῷδε.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 23

ἄριστος δὲ ἄρα ὁ Ἰνδικὸς γίνεται καὶ ὁ τῆς θαλάττης τῆς Ἐρυθρᾶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 29

γίνεσθαι δέ φησιν Ἰόβας καὶ ἐν τῷ κατὰ Βόσπορον πορθμῷ, καὶ τοῦ Βρεττα- νικοῦ ἡττᾶσθαι αὐτόν, τῷ δὲ Ἰνδῷ καὶ τῷ Ἐρυθραίῳ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀντικρίνεσθαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 8, line 30

ὁ δὲ ἐν Ἰνδία χερ- σαῖος οὐ λέγεται φύσιν ἔχειν ἰδίαν, ἀλλὰ ἀπογέννημα εἶναι κρυστάλλου, οὐ τοῦ ἐκ τῶν παγετῶν συνιστα- μένου, ἀλλὰ τοῦ ὀρυκτοῦ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 14, line 1

Κομίζουσι δὲ ἄρα τῷ σφετέρῳ βασιλεῖ οἱ Ἰνδοὶ τίγρεις πεπωλευμένους καὶ τιθα- σοὺς πάνθηρας καὶ ὄρυγας τετράκερος, βοῶν δὲ γένη δύο, δρομικούς τε καὶ ἄλλους ἀγρίους δεινῶς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 15, line 1

καὶ περιστερὰς ὠχρὰς κομίζουσιν, ἄσπερ οὖν καὶ λέγουσι μήτε ἡμεροῦσθαι μήτε ποτὲ πραῦνε- σθαι, καὶ ὄρνιθας δέ, οὓς κερκορώνους φιλοῦσιν ὄνο- μάζειν, καὶ κύνας γενναίους, ὑπὲρ ὧν ἄνω μοι λέ- λεκται, καὶ πιθήκους λευκοὺς καὶ μελαντάτους ἄλ- λους· τοὺς γάρ τοι πυρροὺς ὡς γυναιμανεῖς ἐς τὰς πόλεις οὐκ ἄγουσιν, ἀλλὰ καὶ πο- θεν ἐπιπηδήσαντες ἀναιροῦσιν, ὡς μοιχοὺς μεμισηκότες. Ἰνδῶν δὲ ὁ μέγας βασιλεὺς μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶν ἔτος ἀγωνίας προτίθησι τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις εἶπον ἐτέρωθι, ἐν δὲ τοῖς καὶ ζώοις ἀλόγοις, ἀλλὰ ἐκείνοις γε ὧν ἐκπέφυκε κέρατα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 21, line 1

Ὅτε Ἀλέξανδρος τὰ μὲν ἐδόνει τῆς Ἰνδῶν γῆς τὰ δὲ ἤρει, πολλοῖς μὲν καὶ ἄλλοις ζώοις ἐνέτυχεν, ἐν δὲ τοῖς καὶ δράκοντι, ὄνπερ οὖν ἐν ἄνθρωπῳ τινὶ νομίζοντες ἱερὸν Ἰνδοὶ μετὰ πολλοῦ τοῦ θειασμοῦ προσετρέποντο.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 21, line 5

οὐκοῦν παντοῖοι ἐγένοντο οἱ Ἰνδοὶ δε- ὀμενοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μηδένα ἐπιθέσθαι τῷ ζῳῷ· ὃ δὲ κατένευσε.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 15, section 24, line 1

ἐπιφανεῖς δὲ ὁ Ἀπόλλων τὴν μὲν κόρην ἀρπάζει, τὴν δὲ ναῦν λίθον ἐργάζεται, τὸν δὲ Πομπίλον ἐς τὸν ἰχθὺν τοῦτον μετέβαλεν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα καὶ περὶ τοὺς βοῦς τοὺς δρομικούς τίθενται σπουδὴν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς μανθάνω σιττακοὺς ὄρνεις γίνεσθαι, ὥνπερ οὖν καὶ ἀνωτέρω μνήμην ἐποιησάμην· ἃ δὲ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν οὐκ εἶπον, ταῦτά μοι λεχθῆναι νῦν δοκεῖ πρε- πωδέστατα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 10

γίνονται δὲ καὶ ταῶς ἐν Ἰνδοῖς τῶν πανταχόθεν μέγιστοι, καὶ πελειάδες χλωρό- πτιλοι· φαίη τις ἂν πρῶτον θεασάμενος καὶ οὐκ ἔχων ἐπιστήμην ὄρνι- θογνώμονα, σιττακὸν εἶναι καὶ οὐ πελειάδα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 2, line 22

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

χρόαν δὲ ἔχει τὰ πτερὰ τῶν Ἰνδῶν ἀλεκτρυόνων χρυσωπόν τε καὶ κυαν-
ναυγῇ κατὰ τὴν σμάραγδον λίθον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 3, line 1

Γίνεται δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ ἄλλο ὄρνεον, καὶ ἔχει τὸ μέγεθος κατὰ τοὺς ψᾶρας, καὶ ἔστι
ποικίλον, καὶ μουσῳθὲν ἀνθρώπου φωνὴν εἶτα μέντοι τῶν σιττα-
κῶν ἔστι λαλίστερόν τε καὶ θυμοσφοώτερον.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 3, line 8

καλοῦσι δὲ αὐτὸ οἱ Μακεδόνων Ἰνδοῖς ἐποικήσαντες ἐν τε Βουκεφάλοις πόλει
καὶ τῇ περὶ ταύτην καὶ τῇ καλουμένῃ Κύρου πόλει καὶ ταῖς ἄλλαις, ἃς ἀνέστησεν
Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, κερκίων· ἔσχε δὲ ἄρα τὸ ὄνομα τήνδε τὴν γένεσιν, ἐπειδὴ
καὶ αὐτὸ διασεῖει τὸν ὄρρον, ὥσπερ οὖν καὶ οἱ κίγκλοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 4, line 1

Γίνεσθαι δὲ ἐν Ἰνδοῖς καὶ κήλαν ἀκούω ὄρνιν· καὶ τὸ μέγεθος τριπλασίων ὠτίδος
ἐστὶ, καὶ τὸ στόμα ἔχει γενναῖον δεινῶς καὶ μακρὰ τὰ σκέλη· φέρει δὲ καὶ πρηγορεῶνα
καὶ ἐκείνον μέγιστον προσεφερῇ κωρύκῳ, φθέγμα δὲ ἔχει καὶ μάλα ἀπηχῆς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 1

Ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ Ἰνδὸν ἔποπα διπλασίονα τοῦ παρ' ἡμῖν καὶ ὠραιότερον ἰδεῖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 4

καὶ Ὅμηρος μὲν λέγει βασιλεῖ κεῖσθαι ἄγαλμα Ἑλληνι χαλινὸν καὶ κόσμον ἵππου,
ὁ δὲ ἔποψ οὗτος Ἰνδῶν βασιλεῖ ἄθυρμά ἐστι, καὶ διὰ χειρῶν αὐτὸν φέρει, καὶ ἥδεται
αὐτῷ, καὶ συνεχῆς ἐνορᾷ τὴν ἀγλαίαν τεθηπῶς τοῦ ὄρνιθος καὶ τὸ κάλλος τὸ αὐτο-
φυές.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 9

παῖς ἐγένετο Ἰνδῶν βασι-
λεῖ, καὶ ἀδελφοὺς εἶχεν, οἵπερ οὖν ἀνδρωθέντες ἐκ-
κώτατοί τε γίνονται καὶ λεωργότατοι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 39

ἔοικεν οὖν ἐξ Ἰνδῶν τὸ μυθολόγημα ἐπ' ἄλλου μὲν ὄρνιθος, ἐπιρρεῦσαι δ' οὖν καὶ
τοῖς Ἑλλήσιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 5, line 42

Ὠγύ-
γιον γάρ τι μῆκος χρόνου λέγουσι Βραχμᾶνες, ἐξ οὗ ταῦτα τῷ ἔποπι τῷ Ἰνδῷ
ἔτι ἀνθρώπῳ ὄντι καὶ παιδὶ τὴν γε ἡλικίαν ἐς τοὺς γειναμένους πέπρακται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 6, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς γίνεται ζῶον κροκοδείλῳ χερσαίῳ πα-
ραπλήσιον ἰδεῖν· μέγεθος δὲ
αὐτῷ κυνιδίου Μελι-
ταίου εἴη ἄν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 8, line 1

Ἡ δὲ Ἰνδῶν θάλαττα ὕδρους θαλαττίους τίκτει πλατεῖς τὰς οὐράς· τίκτουσι δὲ καὶ
λίμναι μεγίστους ὕδρους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 9, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ἵππων τε ἀγρίων καὶ ὄνων τοιούτων εἰσὶν ἀγέλαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 10, line 1

Ἐν Πρασίοις δὲ τοῖς Ἰνδικοῖς εἶναι γένος πιθή- κων φασὶν ἀνθρωπόνουν, ἰδεῖν δὲ εἰσι κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς κύνας τὸ μέγεθος, προκομία τε αὐτῶν ὁρᾶται συμφυῆς· εἴποι δ' ἂν ὁ μὴ τὸ ἀληθὲς εἰδὼς ἀσκητὰς εἶναι αὐτάς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 10, line 12

φοι- τῶσι δὲ ἀθρόοι ἐς τὰ τῆς Λατάγης προάστεια (πόλις δὲ ἐστὶν Ἰνδῶν ἢ Λα- τάγη), καὶ τὴν προτεθειμένην αὐτοῖς ἐκ βασιλέως ἐφθὴν ὄρυζαν σιτοῦνται· ἀνὰ πᾶ- σαν δὲ ἡμέραν ἤδε ἡ δαῖς αὐτοῖς εὐτρεπὴς πρό- κειται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 1

Ποηφάγον ἐν Ἰνδοῖς ζῷόν ἐστι, καὶ πέφυκε γε διπλάσιον ἵππου τὸ μέγεθος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 5

οὐρὰν δὲ ἔχει δασυ- τάτην καὶ μελαίνης ἀκράτως χροᾶς, καὶ εἶεν αὐταὶ αἱ τρίχες καὶ τῶν ἀνθρωπείων λεπτότεραι ἂν, καὶ ἐν μεγάλῳ τίθενται ταύτας ἔχειν Ἰνδῶν αἱ γυναῖκες· καὶ γὰρ τοὶ παραπλέκονται ἐξ αὐτῶν καὶ κοσμοῦνται μάλα ὠραίως, ταῖς πλοκαμῖσι ταῖς συμφύτοις καὶ ταύτας ὑποδέουσαι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 11, line 25

καὶ δείρας τὸ πᾶν σῶμα (ἀγα- θὸν γὰρ καὶ ἡ δορά) ἀφῆκε τὸν νεκρόν· σαρκῶν γὰρ τῶν ἐκείνου δέονται Ἰνδοὶ οὐδὲ ἓν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 12, line 1

Κήτη δὲ ἦν ἄρα ἐν τῇ τῶν Ἰνδῶν θαλάττῃ πεν- ταπλασίονα τὸ μέγεθος ἐλέφαντος τοῦ μεγίστου.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 1

καὶ αἰροῦσιν οἱ γεωργοῦντες αὐτοὺς ἀσθενεῖ τῇ νήξει χρωμένους, ἅτε μὴ ἐν βυθῷ φερο- μένους ἀλλὰ ἐπιπολῆς, καὶ ἐκ τοῦ ὀλίγου ὕδατος ἀγαπητῶς καὶ μόλις ἀποζῶν- τας. Ἰνδῶν δὲ ἰχθύων ἴδια καὶ ἐκεῖνα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 3

βατίδες γίνον- ται παρ' αὐτοῖς οὐδέν τι μείους Ἀργολικῆς ἀσπίδος ἐκάστη, καρί- δες δὲ καὶ μείζους καράβων αἱ Ἰνδῶν εἰσίν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 13, line 7

αἱ μὲν οὖν ἐκ τῆς θαλάττης ἀναθέουσαι διὰ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Γάγγου χηλὰς με- γίστας ἔχουσι καὶ τραχείας θιγεῖν, τὰς γε μὴν ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς ἐκπι- πτούσας ἐς τὸν Ἰνδὸν λείας ἔχειν πέπυσμαι τὰς ἀκάνθας, προμήκεις γε μὴν καὶ βοστρυχώδεις τὰς ἀπηρτημένας ἑλικας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 14, line 1

Χελώνη δὲ ἐν Ἰνδοῖς ποταμία τὸ χελώνιον ἔχει σκάφης οὐ μείον τελείας.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 15, line 2

Θυμόσοφα δὲ καὶ παρ' ἡμῖν ζῷά ἐστιν, οὐ μὴν ὅσα ἐν Ἰνδοῖς ἀλλὰ ὀλίγα.

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 15, line 5

ἐκεῖ δὲ ὃ τε ἐλέφας τοι- οὔτος ἐστὶ καὶ ὁ σιττακὸς καὶ αἱ σφίγγες καὶ οἱ κα- λούμενοι σάτυροι· σοφὸν δὲ ἄρα ἦν καὶ ὁ μύρμηξ ὁ Ἰνδός.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 15, line 9

οἱ μὲν οὖν ἡμεδαποὶ τὰς ἐαυτῶν χειὰς καὶ ὑποδρομὰς ὑπὸ τὴν γῆν ὀρύττουσι, καὶ φωλεοὺς τινὰς κρυπτοὺς ἀποφαίνουσι γεωρυχοῦντες, καὶ με- ταλλείαις ὥς εἰπεῖν τι- σιν ἀπορρήτοις καὶ λανθανού- σαις καταξάινονται· ἀλλὰ οἱ γε Ἰνδοὶ μύρμηκες οἰκί- σκους τινὰς συμφορητοὺς ἐργάζονται, καὶ τούτους γε οὐκ ἐν χωρίοις ὑπτίοις καὶ λεί- οις καὶ ἐπικλυζομένοις ῥᾶστα, ἀλλὰ μετεώροις καὶ ὑψηλοῖς.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 15, line 31

καὶ μυρμήκων μὲν Ἰνδῶν περὶ Ἰόβᾳ πάλαι, ἐμοὶ δὲ νῦν ἐς τοσοῦτον λελέχθω.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 16, line 1

Παρὰ τοῖς Ἀριανοῖς τοῖς Ἰνδικοῖς χάσμα Πλού- τωνός ἐστι, καὶ κάτω τινὲς ἀπόρ- ρητοι σύριγγες καὶ ὁδοὶ κρυπταὶ καὶ διαδρομαὶ ἀνθρώποις μὲν ἀθέατοι, βαθεῖαι δ' οὖν καὶ ἐπὶ μήκιστον προήκουσαι· γενό- μεναι δὲ πῶς καὶ ὀρωρυγμέναι τρόπῳ τῷ, οὔτε Ἰνδοὶ λέγουσιν, οὔτε ἐγὼ μαθεῖν πολυπραγμονῶ.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 16, line 7

ἄγουσιν οὖν Ἰνδοὶ καὶ ὑπὲρ τὰ τρισμύρια ἐνταῦθα κτήνη προβάτων τε καὶ αἰγῶν καὶ βοῶν καὶ ἵππων· καὶ ἕκαστος τῶν ἢ ἐνύπνιον ἢ ὅτταν τινὰ ἢ φήμην ἢ ὄρνιν οὐκ εὐ- εδρον ὑφορωμένων ἀντὶ τῆς ἐαυτοῦ ζωῆς ἐμβάλλει κατὰ τὴν οἴκοθεν δύναμιν, ἐαυτὸν λυτρούμενος καὶ διδοὺς ὑπὲρ τῆς ἐαυτοῦ ψυχῆς τὴν τοῦ ζώου.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 20, line 1

Ἐν τοῖς χωρίοις τοῖς ἐν Ἰνδίᾳ (λέγω δὲ τοῖς ἐν- δοτάτω) ὄρη φασὶν εἶναι δύσβατά τε καὶ ἐνθηρα, καὶ ἔχειν ζῶα ὅσα καὶ ἡ καθ' ἡμᾶς τρέφει γῆ, ἄγρια δέ· καὶ γάρ τοι καὶ τὰς οἷς τὰς ἐκεῖ φασιν εἶναι καὶ ταύ- τας θηρία, καὶ κύνας καὶ αἰγας καὶ βοῦς, αὐτόνομά τε ἀλᾶσθαι καὶ ἐλεύθερα, ἀφειμένα νομευτικῆς ἀρχῆς.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 20, line 8

πλήθη δὲ αὐτῶν καὶ ἀριθμοῦ πλείω φασὶν οἱ τῶν Ἰνδῶν λόγιοι.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 20, line 34

εἴτα ταύτης παραδραμούσης καὶ τῆς θηλείας κυούσης, ἐκθηριοῦται αὖθις, καὶ μονίας ἐστὶν ὅδε ὁ Ἰνδὸς καρτάζωνος.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 21, line 2

Ὑπερελθόντι τὰ ὄρη τὰ γειτνιώντα τοῖς Ἰν- δοῖς κατὰ τὴν ἐνδοτάτω πλευρὰν φα- νοῦνται φασιν αὐλῶνες δασύτατοι, καὶ καλεῖται γε ὑπ' Ἰνδῶν ὁ χώρος Κόλουνδα.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 16, section 22, line 1

Ἔστι δὲ καὶ Σκιρᾶται πέραν Ἰνδῶν ἔθνος καὶ τοῦτο, καὶ εἰσὶ σιμοὶ τὰς ῥίνας, εἴτε οὕτως ἐκ βρε- φῶν ἀπαλῶν ἐνθλάσει τῇ τῆς ῥίνος διαμείναντες, εἴτε καὶ τοῦτον τὸν τρόπον τίκτονται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 31, line 1

Λέγει δὲ ἄρα Κτησίας ἐν λόγοις Ἰνδικοῖς τοὺς καλουμένους Κυναμολγοὺς τρέφειν κύνας πολλοὺς κατὰ τοὺς Ὑρκανοὺς τὸ μέγεθος, καὶ εἶναί γε ἰσχυ- ρῶς κυνοτρόφους.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 33, line 5

Λιβύων δὲ ἄρα τῶν γειτνιώντων Ἰνδοῖς ὀπισθονόμων βοῶν ἀγέλας εἶναί τινας ἀκούω.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 35, line 2

ὅσπερ οὖν ἐν Ἰνδοῖς λόγοις φησὶ Κῳῦθα μὲν οὕτως εἶναι κώμην τὸ ὄνομα λαβοῦ- σαν, ταῖς δὲ αἰξὶ ταῖς ἐπιχω- ρίοις ἔνδον ἐν τοῖς σηκοῖς παραβάλλειν τοὺς νομέας ἰχθῦς ξηροὺς χιλόν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 37, line 1

Παρά γε τοῖς Ψύλλοις καλουμένοις τῶν Ἰνδῶν (εἰσὶ γὰρ καὶ Λιβύων ἕτεροι) οἱ ἵπποι γίνονται τῶν κριῶν οὐ μείζους, καὶ τὰ πρόβατα ἰδεῖν μικρὰ κατὰ τοὺς ἄρνας, καὶ οἱ ὄνοι δὲ τοσοῦτοι γίνονται τὸ μέ- γεθος καὶ οἱ ἡμίονοι καὶ οἱ βοῦς καὶ πᾶν κτῆνος ἕτερον ὃ τι οὖν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 37, line 6

ὅν δὲ ἐν Ἰνδοῖς οὗ φασι γίνεσθαι οὔτε ἡμερον οὔτε ἄγριον· μυσάττονται δὲ καὶ ἐσθίειν τοῦδε τοῦ ζώου Ἰνδοί, καὶ οὐκ ἂν γεύσαιντό ποτε ὑείων, ὥσπερ οὖν οὐδὲ ἀν- θρωπείων οἱ αὐτοί.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 39, line 1

Ὀνησίκριτος ὁ Ἀστυπαλαιοὺς λέγει ἐν Ἰνδοῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ παιδὸς Φιλίππου ἀνάβασιν γενέσθαι δράκοντας δύο, οὓς Ἀβισάρης ὁ Ἰνδὸς ἔτρε- φεν, ὧν ὁ μὲν ἦν πῆχεων τετταράκοντα καὶ ἑκατόν, ὁ δὲ ὀγδοήκοντα· καὶ φησι ἐπιθυμῆσαι δεινῶς Ἀλέ- ξανδρον θεάσασθαι αὐτούς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 16, section 41, line 1

Μεγασθένης φησὶ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν σκορπίους γίνεσθαι πτερωτοὺς μεγέθει μεγί- στος, τὸ κέντρον δὲ ἐγγρίμπτειν τοῖς Εὐρωπαίοις παραπλησίως.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 2, line 1

Κλείταρχος ἐν τῇ περὶ τὴν Ἰνδικὴν φησι γίνεσθαι ὄφεις πῆχεων ἑκκαίδεκα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 6, line 21

περὶ δὲ τὴν Γεδρωσίων χώραν (ἔστι δὲ μοῖρα τῆς γῆς τῆς Ἰνδικῆς οὐκ ἄδοξος) Ὀνησίκριτος λέγει καὶ Ὀρθαγόρας γίνεσθαι κήτη ἡμισυ ἔχοντα σταδίου τὸ μήκος.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 22, line 2

λέγει δὲ Κλεί- ταρχος ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι ὄρνιν, καὶ εἶναι σφόδρα ἐρωτικόν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ λέγει ὠρίωνα εἶναι.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 23, line 1

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

Κατρέα τὸ ὄνομα, Ἰνδὸν τὸ γένος, τῇ φύσει ὄρνιν λέγει Κλείταρχος εἶναι τὸ κάλλος ὑπερήφανον· τὸ μέγεθος γὰρ εἶη ἂν κατὰ τὸν ταῶν, τὰ δὲ ἄκρα τῶν πτερῶν ἔοικε σμαράγδῳ.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 23, line 13

ἔχει δὲ καὶ φώνημα εὔμουσον καὶ κατὰ τὴν ἀηδόνα τορόν. Ἰνδοὶ δὲ ἄρα τὴν ἐξ ὀρνίθων τροφήν ** εἶχον, ἵνα καὶ οἱ ὀρῶντες ἐστιᾶν τὴν ὄψιν δύνωνται.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 1

Λέγει δὲ Κλείταρχος πιθήκων ἐν Ἰνδοῖς εἶναι γένη ποικίλα τὴν χροάν, μεγέθει δὲ μέγιστα.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 20

κατόπτρῳ δὲ χρησάμενος ὁ Ἰνδὸς ὀρώντων ἐκείνων, οὐκ εἰσὶ δ' ἔτι τὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ ἕτερα προστιθέντες· εἶτα καὶ τούτοις ἔρματα ἰσχυρὰ ὑποπλέκουσι· καὶ μέντοι καὶ τοιαῦτά ἐστιν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 25, line 28

εἴρηται μὲν ὑπὲρ πιθήκων καὶ ἄλλα, Ἰνδῶν τε καὶ οὐκ Ἰνδῶν· καὶ ταῦτα δὲ ἔχει τινὰ τῷ συνιέντι οὐκ ἀσπούδαστα, οὐ μὰ Δία.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 26, line 1

Λέοντας ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μεγίστους οὐ διαπορῶ· τὸ δὲ αἴτιον, τῶν ζώων τῶν ἐτέρων ἢδε ἢ γῆ μήτηρ ἐστὶν ἀγαθή.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 29, line 1

Τοῦ Ἰνδῶν βασιλέως ἐλαύνοντος ἐπὶ τοὺς πολέμιους δέκα μυριάδες ἐλεφάντων προηγοῦνται μαχίμων.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 29, line 11

ιδεῖν δὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁ αὐτὸς λέγει τοὺς φοίνικας αὐτορρίζους ἀνατρεπομένους ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων τὸν αὐτὸν τρόπον, ἐμπιπτόντων τῶν θηρίων αὐτοῖς βιαιότατα· δρῶσι δὲ ἄρα, ἂν ὁ Ἰνδὸς ὁ πωλεύων αὐτοὺς κελεύσῃ δρᾶσαι τοῦτο αὐτοῖς.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 33, line 9

Κάσπιος δὲ ἄρα καὶ οὗτος ὄρνις ἢ Ἰνδὸς μᾶλλον (λέγεται γὰρ καὶ ἐκείνη τὸ γένος οἱ καὶ ταύτη), καὶ εἶη τὸ μέγεθος κατὰ χῆνα ἂν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 35, line 13

λέγει δὲ ὁ Ἀντήνωρ καὶ ἔτι κατὰ τὴν Ἰδὴν τὴν Κρήσσαν ἐκείνου τοῦ γένους τῶν μελιττῶν εἶναι ἰνδάλματα, οὐ πολλὰ μὲν, εἶναι δ' οὖν, καὶ πικρὰ ἐντυχεῖν, ὥς ἐκεῖναι ἦσαν.

Claudius Aelianus Soph., De natura animalium Book 17, section 39, line 1

Ἐν τῇ Πρασιακῇ χώρᾳ, (Ἰνδῶν δὲ αὕτη ἐστὶ) Μεγασθένης φησὶ πιθήκους εἶναι τῶν μεγίστων κυνῶν οὐ μείους, ἔχειν δὲ οὐρὰς πήχεων πέντε· πρὸς πεφυκέναι δὲ ἄρα αὐτοῖς καὶ προκόμια καὶ πώγωνας καθειμένους καὶ βαθεῖς· καὶ τὸ μὲν πρόσωπον

πᾶν εἶναι λευκούς, τὸ σῶμα δὲ μέλανας ἰδεῖν, ἡμέρους δὲ καὶ φιλανθρωποτάτους, καὶ τὸ τοῖς ἀλλαχόθι πιθήκοις συμφυῆς οὐκ ἔχειν τὸ κακότηδες.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 17, section 40, line 1

Ἐν Ἰνδοῖς ἐστὶ χώρα περὶ τὸν Ἀσταβόρραν ποταμὸν ἐν τοῖς καλουμένοις Ριζοφάγοις.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 17, section 40, line 6

κατὰ μέντοι τὴν λίμνην τὴν καλουμένην Ἀορατίαν (Ἰνδῶν δὲ ἄρα καὶ αὕτη· πλησίον δὲ ἐστὶ τοῦ προειρημένου ποταμοῦ) τοῦτο μὲν τὸ θηρίον τὸν κώνωπα ἐπιπολάζειν· ἔρμῃον δὲ καὶ εἶναι τὸν χῶρον καὶ καλεῖσθαι.

Claudius Aelianus Soph., *De natura animalium* Book 17, section 40, line 10

τὴν δὲ αἰτίαν ἐκείνην Ἰνδοὶ φασιν οἱ κύκλῳ περιοικοῦντες, τὸν χῶρον τὸν προειρημένον οὐκ ἄνωθεν οὐδὲ ἐξ ἀρχῆς ἄγονον ἀνθρώπων γενέσθαι, σκορπίους δὲ ἐπιπολάσαι πλῆθος ἄμαχον, καὶ φαλαγγίων τινὰ ἐπιφοιτῆσαι φοράν, φαλαγγίων δὲ ἃ καλοῦσι τετράγναθα.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* (0545: 002) “Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 2”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1866, Repr. 1971. Book 1, section 15, line 21

εἰ δέ τι Καλλιμάχῳ χρή προσέχειν, φάτταν καὶ πυραλλίδα καὶ περιστερὰν καὶ τρυγὸνα φησὶ μηδὲν ἀλλήλαις εὐοκέναι. Ἰνδοὶ δὲ φασὶ λόγοι περιστερὰς ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χροάν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 1, section 15, line 22

Ἰνδοὶ δὲ φασὶ λόγοι περιστερὰς ἐν Ἰνδοῖς γίνεσθαι μηλίνας τὴν χροάν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 31, line 7

οὐδεὶς γοῦν ἔννοιαν ἔλαβε τοιαύτην, οἷαν Εὐήμερος ὁ Μεσσήνιος ἢ Διογένης ὁ Φρυγὴς ἢ Ἴππων ἢ Διαγόρας ἢ Σωσίας ἢ Ἐπίκουρος οὔτε Ἰνδὸς οὔτε Κελτὸς οὔτε Αἰγύπτιος.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 41, line 15

καὶ Ἀλέξανδρος δὲ ὁ Μακεδὼν ἐπὶ Καλανῶ τῷ Βραχμᾶνι, τῷ Ἰνδῶν σοφιστῇ, ὅτε ἑαυτὸν ἐκεῖνος κατέπρησεν, ἀγῶνα μουσικῆς καὶ ἱππέων καὶ ἀθλητῶν διέθηκε.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 2, section 41, line 17

χαριζόμενος δὲ τοῖς Ἰνδοῖς καὶ τι ἐπιχώριον αὐτῶν ἀγώνισμα ἐς τιμὴν τοῦ Καλανοῦ συγκατηρίθησε τοῖς ἄθλοις τοῖς προειρημένοις.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 23, line 5

Καλὰ μὲν οὖν Ἀλεξάνδρου τὰ ἐπὶ Γρανίκῳ καὶ τὰ ἐπὶ Ἰσσω καὶ ἡ πρὸς Ἀρβήλοις μάχη καὶ Δαρεῖος ἡττημένος καὶ Πέρσαι δουλεύοντες Μακεδόσι· καλὰ δὲ καὶ τὰ τῆς ἄλλης ἀπάσης Ἀσίας νενικημένης, καὶ Ἰνδοὶ δὲ καὶ οὗτοι Ἀλεξάνδρῳ πειθόμενοι· καλὸν δὲ καὶ τὸ πρὸς τῇ Τύρῳ καὶ τὰ ἐν Ὄξυδράκαις καὶ τὰ ἄλλα αὐτοῦ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 29, line 8

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

καὶ ὁμῶς ἐπὶ τούτοις μέγα ἐφρόνει οὐδὲν ἥττον ἢ Ἀλέξανδρος ἐπὶ τῇ τῆς οἰκουμένης ἀρχῇ, ὅτε καὶ Ἰνδοὺς ἐλὼν ἐς Βαβυλῶνα ὑπέστρεψεν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 3, section 39, line 3

Ὅτι βαλάνους Ἀρκάδες, Ἀργεῖοι δ' ἀπίους, Ἀθη- ναῖοι δὲ σῦκα, Τιρύνθιοι δὲ ἀχρά- δας δεῖπνον εἶχον, Ἰνδοὶ καλάμους, Καρμανοὶ φοίνικας, κέγχρον δὲ Μαιῶται καὶ Σαυ- ρομάται, τέρμινθον δὲ καὶ κάρδα- μον Πέρσαι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 1, line 9

Ὅτι Δαρδανεῖς τοὺς ἀπὸ τῆς Ἰλλυρίδος ἀκούω τρὶς μόνον λούεσθαι παρὰ πάντα τὸν ἑαυτῶν βίον, ἐξ ὠδίνων καὶ γαμοῦντας καὶ ἀποθανόντας. Ἰνδοὶ οὔτε δανεῖζουσιν οὔτε ἴσασι δανεῖζεσθαι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 1, line 10

ἀλλ' οὐδὲ θέμις ἄνδρα Ἰνδὸν οὔτε ἀδικῆσαι οὔτε ἀδικηθῆναι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 4, section 20, line 6

ἦκεν οὖν καὶ πρὸς τοὺς Χαλ- δαίους ἐς Βαβυλῶνα καὶ πρὸς τοὺς μάγους καὶ τοὺς σοφιστὰς τῶν Ἰνδῶν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 5, section 6, line 1

Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλανοῦ τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέ- σαι· ἄλλος δ' ἂν εἶπεν ὅτι καὶ ἀγασθῆναι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 5, section 6, line 3

Καλανὸς ὁ Ἰνδῶν σοφιστὴς μακρὰ χαί- ρειν φράσας Ἀλεξάνδρῳ καὶ Μακεδόσι καὶ τῷ βίῳ, ὅτε ἐβουλήθη ἀπολῦσαι αὐτὸν ἐκ τῶν τοῦ σώματος δεσμῶν, ἐνένηστο μὲν ἢ πυρὰ ἐν τῷ καλλίστῳ προ- αστείῳ τῆς Βαβυλῶνος, καὶ ἦν τὰ ξύλα αὐὰ καὶ πρὸς εὐωδίαν εὖ μάλα ἐπίλεκτα κέδρου καὶ θύου καὶ κυ- παρίττου καὶ μυρσίνης καὶ δάφνης· αὐτὸς δὲ γυμνα- σάμενος γυμνάσιον τὸ εἰωθὸς (ἦν δὲ αὐτὸ δρόμος), ἀνελθὼν ἐπὶ μέσῃ τῆς πυρᾶς ἔστη ἐστεφανωμένος καλάμου κόμῃ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 6, section 14, line 14

ὁ δὲ διέστησεν ἄλλους ἄλλη, καὶ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ τῆς Ἰνδικῆς ὅρια ἀπέπεμψε, τοὺς δὲ ἐπὶ τὰ Σκυθικά.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 7, section 18, line 3

παρὰ Ἰνδοῖς δὲ αἱ γυναῖκες τὸ αὐτὸ πῦρ ἀποθανοῦσι τοῖς ἀνδράσιν ὑπο- μένουσι.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 8, section 7, line 18

ἦσαν δὲ καὶ ἐκ τῆς Ἰνδικῆς θαυ- ματοποιοὶ διαπρέποντες, καὶ ἔδοξαν δὲ αὐτοὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων τῶν ἀλλαχόθεν.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 10, section 14, line 3

καὶ μαρτύριον ἔλεγεν ἀνδρειοτάτους καὶ ἐλευθεριωτάτους Ἰνδοὺς καὶ Πέρσας, ἀμ- φοτέρους δὲ πρὸς χρηματισμὸν ἀργοτάτους εἶναι· Φρύγας δὲ καὶ Λυδοὺς ἐργαστικω- τάτους, δουλεύειν δέ.

Claudius Aelianus Soph., *Varia historia* Book 12, section 48, line 1

Ὅτι Ἴνδοι τῇ παρὰ σφισιν ἐπιχωρίῳ φωνῇ τὰ Ὅμηρου μεταγράψαντες ἄδουσιν οὐ μόνοι ἀλλὰ καὶ οἱ Περσῶν βασιλεῖς, εἴ τι χρὴ πιστεύειν τοῖς ὑπὲρ τούτων ἱστοροῦσιν.

Claudius Aelianus Soph., *Fragmenta* (0545: 004) “Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta, vol. 2”, Ed. Hercher, R. Leipzig: Teubner, 1866, Repr. 1971. *Fragment* 85, line 1

οἱ ἄνεμοι οἱ σκληροὶ τε καὶ ἐχθροὶ παραχρῆμα ἐκόπασαν, καὶ τὸ κύμα ἐστορέσθη· πνεῦμα δὲ κεκρι- μένον κατὰ πρύμναν ἐπέρρει, καὶ τὰ ἱστία ἐπλήρου. ἰνδάλματα εἰκα- σμένα κυσὶν ἔκ τινος θείας ὁρμῆς τοῦτον ἐπιπηδήσαντα, οἰκτρῶς, ὅσα ἰδεῖν, διέξυεν.

Claudius Aelianus Soph., *Fragmenta* *Fragment* 99, line 8

καὶ ἔστι τὸ ἰνδάλμα τοῦ πάθους μάλα ἐναργές.

Claudius Aelianus Soph., *Fragmenta* *Fragment* 106, line 18

ὁψις οὖν ἰνδάλματος ἱεροῦ ὄναρ ἐπιστᾶσα λέγει ποιήσασθαι μεταβολὴν βίου.

Procopius Rhet., *Scr. Eccl.*, *Catena in Canticum canticorum* (2598: 002); MPG 87.2. Page 1561, line 54

μὲν διάνοιαν κατωτέραν τῆς ἀληθείας κατανοήσεως· πάντα δὲ λόγον ἐρμηνευτι- κὸν στιγμὴν βραχεῖαν δο- κεῖν, μὴ δυνάμενον τῷ πλάτει τῆς διανοίας ἐπεκτεῖ- νεσθαι· τὴν οὖν διὰ τῶν τοιούτων ῥημάτων χειρ- αγωγουμένην ψυχὴν πρὸς τὴν τῶν ἀλήπτων περὶ- νοιαν, διὰ μόνης πίστεως εἰσοικίζειν ἐν ἑαυτῇ λέγει δεῖν τὴν πάντα νοῦν ὑπερ- ἔχουσιν φύσιν· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ παρὰ τῶν φίλων λεγόμενον, ὅτι Σοὶ ποιήσω- μεν, ὦ ψυχῇ, τῇ καλῶς πρὸς τὸν ἵππον ἀπεικασθείσῃ, ἰνδάλματά τινα τῆς ἀληθείας καὶ ὁμοιώματα· τοι- αύτη γὰρ καὶ τοῦ τῶν λόγων ἀργυρίου ἢ δύναμις ὡς ἐναυγάσματα σπινθηροειδῇ δοκεῖν εἶναι τὰ ῥήματα, μὴ δυνάμενα δι’ ἀκριβείας ἐμφῆναι τὸ ἐγκείμε- νον νόημα· σὺ δὲ ταῦτα δεξαμένη, ὑποζύ- γιόν τε καὶ οἰκητήριον γενήσῃ διὰ πίστεως, τοῦ ἐν σοὶ ἀνακλίνεσθαι μέλλοντος διὰ τῆς ἐν σοὶ κατοικί- σεως· τοῦ γὰρ αὐτοῦ καὶ θρόνος ἔσῃ καὶ οἶκος γε- νήσῃ· ταῦτα τῶν φίλων τοῦ νυμφίου τῇ καθαρχᾷ καὶ παρθένῳ χαρισαμένων ψυχῇ, εἶεν δ’ ἂν οὗτοι τὰ

Procopius Rhet., *Scr. Eccl.*, *Commentarii in Isaiam* (2598: 004); MPG 87.2. Page 2084, line 37

Σουφεῖρ δὲ χώρα τῆς Ἰνδικῆς, ἔνθα γίνε- σθαι τὰς τιμωτάτας λίθους φησί.

Procopius Rhet., *Scr. Eccl.*, *Commentarii in Isaiam* Page 2628, line 19

Θαυμαζούσης δὲ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν τοῦ πράγματος αἰτίαν ὁ σαγηνεύων φησὶν· Ἐμὲ νῆσοι ὑπέμειναν, τοὺς νησιώτας λέ- γων, καὶ πλοῖα Θαρσεῖς. Τὰς Ἰνδικὰς δὲ χώρας Θαρσεῖς ἢ Γραφὴ καλεῖ.

Procopius Rhet., *Scr. Eccl.*, *Commentarii in Isaiam* Page 2629, line 19

Πλοῖα δὲ Θαρσεῖς καλεῖ, τοὺς ἀπὸ τῆς Θαρ- σεῖς ἐρχομένους ἐν Ἰνδίᾳ κειμένης ἥς καὶ ἐν Ἰωνίᾳ μέμνηται.

Procopius Rhet., *Scr. Eccl.*, *Epistulae* 1–166 (2598: 005) “Procopii Gazaei epistolae et declamationes”, Ed. Garzya, A., Loenertz, R.–J. Ettal: Buch–Kunstverlag, 1963; *Studia*

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

patristica et Byzantina 9. Epistle 165, line 8

ὁ δὲ μισθὸς οὐ μὰ Δία χρυσὸς οὐδὲ λίθοι τινὲς Ἰνδικαί – οὔτε γὰρ τούτων πλουτῶ, οὔτε τούτων θηρεύσων ὁ νέος ἀφίκεται – ἀλλ’ οὐδὲ λόγων κάλλος – οὐ γὰρ Μουσῶν εὐφορος ἐγώ, οὐδὲ τοῖς ἐξ Ἀττικῆς ἐναβρύνομαι, ταῦτα γὰρ εὐδαιμόνων εὐτύχησαν παῖδες – ἀλλ’ εἰ τὴν ἐμὴν δόσιν ἥτις ἐστὶν ἐθέλεις σκοπεῖν, εὖ νοιά τε καὶ προθυμία· τούτων γὰρ κύριος ἐγώ, Δημοσθένους φησὶν, τῶν δὲ ἄλλων τύχη καὶ Μοῦσαι πρὸς τὸ δοκοῦν αὐταῖς τὴν δωρεὰν πρυτανεύουσai.

Procopius Rhet., Scr. Eccl., Descriptio imaginis (2598: 009) “Spätantiker Gemäldezyklus in Gaza”, Ed. Friedländer, P. Vatican City: Biblioteca Apostolica Vaticana, 1939; Studi e Testi 89. Section 22, line 7

τοσοῦτον γὰρ ἡ κεκτημένη περίκειται κόσμον, ὅσον τῇ κατ’ οἶκον ἀρμόσει διαίτη, ἀμφιδέτας τε καὶ περιβραχιόνια· ὄρμοι τε περὶ τῇ δέρῃ καὶ τοῖς ὤσιν ἐλικτῆρες καὶ χρυσῇ ταινία τὴν κεφαλὴν περισφίγ- γουσα Ἰνδικῶν λίθων διαδοχῇ περικλείεται.

Menander Rhet., Διαίσεις τῶν ἐπιδεικτικῶν (olim sub auctore Genethlio) (2586: 001) “Menander rhetor”, Ed. Russell, D.A., Wilson, N.G. Oxford: Clarendon Press, 1981. Spengel page 358, line 14

ἐπὶ πένθει δὲ καὶ οἴκτῳ, <ὡς> ἱστοροῦσι Βουκέφαλον τὴν ἐν Ἰνδοῖς πόλιν ἐπὶ τῷ ἵππῳ τοῦ Ἀλεξάνδρου τῷ Βουκεφάλῳ ἀνοικισθῆναι· τὴν Ἀντινόου δὲ ἐν Αἰγύπτῳ <ἐπὶ τῷ> Ἀντινόου θανάτῳ ὑπὸ Ἀδριανοῦ.

Etymologicum Genuinum, Etymologicum genuinum (ἀνάβλησις – βώτορες) (4097: 002) “Etymologicum magnum genuinum. Symeonis etymologicum una cum magna grammatica. Etymologicum magnum auctum, vol. 2”, Ed. Lasserre, F., Livadaras, N. Athens: Parnassos Literary Society, 1992. Alphabetic letter alpha, entry 1332, line 4

philox. I. c. <Ἀσχάλλων> (Eur. Or. 785)· ἀδημονῶν, λυπούμενος, χαλεπαίνων, ἢ ἀγανακτῶν· παρὰ τὸ ἄχω, ἀφ’ οὗ ἄχομαι, οἶον (σ 256)· νῦν δ’ ἄχομαι· τόσα γὰρ μοι ἐπέσειεν κακά, γίνεται ἀχάλλω, ὥσπερ ἄγω ἀγάλλω, εἶδω εἰδάλλω καὶ ἰνδάλλω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <σ> ἀσχάλλω· ἐκ δὲ τοῦ ἀσχάλλω γίνεται περισπώ- μενον ῥῆμα ἀσχαλῶ, τὸ τρίτον πρόσωπον ἀσχαλᾷ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ <α> ἀσχαλάα, ὡς παρ’ Ὀμήρῳ (B 292 – 293)· καὶ γὰρ τίς θ’ ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο ἀσχαλάα.

Scholia In Pindarum, Scholia in Pindarum (scholia vetera) (5034: 001) “Scholia vetera in Pindari carmina, 3 vols.”, Ed. Drachmann, A.B. Leipzig: Teubner, 1:1903; 2:1910; 3:1927, Repr. 1:1969; 2:1967; 3:1966. Ode O 3, scholion 52a, line 13

ὅτι δὲ συνέβαινε καὶ εἰκὸς ἐστὶν ἐνίας ἔχειν, ἐκεῖθεν δῆλον, ὅτι τῶν ἐλεφάντων οἱ μὲν ἐξ Αἰθιοπίας καὶ Λιβύης πάντες σὺν ταῖς θηλείαις ὀδόντας ἔχουσιν, ἢ κέρατα, ὡς τινες· καθὰ καὶ Ἀμυντιανὸς (Script. rer. Alex. M. p. 162 M.) ἐν τῷ περὶ ἐλεφάντων φησί· τῶν δὲ Ἰνδικῶν αἱ θή- λειαι χωρὶς ὀδόντων εἰσὶν. 53eCDQ 54E <ἄν ποτε> ἦν ποτε.

Posidonius Phil., Fragmenta (1052: 001) “Posidonios. Die Fragmente, vol. 1”, Ed.

Theiler, W. Berlin: De Gruyter, 1982. Fragment 2, line 5

τὸ μὲν γὰρ ἑωθινὸν πλευρόν, τὸ κατὰ τοὺς Ἰνδοὺς, καὶ τὸ ἐσπέριον, τὸ κατὰ τοὺς Ἰβηρας καὶ τοὺς Μαυρουσίους, περιπλεῖται πᾶν ἐπὶ πολὺ τοῦ τε νοτίου μέρους καὶ τοῦ βορείου· τὸ δὲ λειπόμενον ἄπλουν ἡμῖν μέχρι νῦν τῷ μὴ συμμῖξαι μηδένας ἀλλήλοις τῶν ἀντιπεριπλεόντων οὐ πολὺ, εἴ τις συντίθῃσιν ἐκ τῶν παραλλήλων διαστημάτων τῶν ἐφικτῶν ἡμῖν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 3a, line 11

ὁμοίως δὲ καὶ τὸ παρ' Ἰνδοῖς οἰκεῖν ἢ παρ' Ἰβηρσιν· ὧν τοὺς μὲν ἐφόους μάλιστα, τοὺς δὲ ἐσπερίους, τρόπον δέ τινα καὶ ἀντίποδας ἀλλήλοις ἴσμεν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 138

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὡς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν, ἀγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 141

τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν· ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περιπέσοι πλάνη καὶ σωθεῖη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶ.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 143

ὑποληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι· τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 173

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιαρχίαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν, καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων, πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματιζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληστρικοῖς ὅμοια, ἐμβιβάσαι τε μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἰατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνεχέσι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 182

Ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλῳ νῆσον εὐυδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 209

Τίς γὰρ ἢ πιθανότης πρῶτον μὲν τῆς κατὰ τὸν Ἰνδὸν περιπετείας;

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 213

οὐκ εἰκὸς δ' οὕτ' ἔξω που τὸν πλοῦν ἔχοντας εἰς τὸν κόλπον παρωσθῆναι τοὺς Ἰνδοὺς κατὰ πλάνην (τά γὰρ στενὰ ἀπὸ τοῦ στόματος δηλώσειν ἔμελλε τὴν πλάνην), οὕτ' εἰς τὸν κόλπον ἐπίτηδες καταχθεῖσιν ἔτι πλάνης ἣν πρόφασις καὶ ἀνέμων ἀσάτων.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 222

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ὁ δὲ δὴ σπονδοφόρος καὶ θεωρὸς τῶν Κυζικηνῶν πῶς ἀφείς τὴν πόλιν εἰς Ἰνδοὺς ἔπλει;

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 270

Ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος ἑπτὰ πού μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου, καθ' ὃν εἴληπται, ὥστε, φησὶν, ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὴ πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 287

Ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστὶ, παρα- δείγματι χρῆται τῷ τοῦς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέ- χοντος.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 13, line 298

ἐπειθ' Ὅμηρος οὐ διὰ τοῦτο διαιρεῖ τοὺς Αἰθίοπας, ὅτι τοὺς Ἰνδοὺς ἦδει τοιούτους τινὰς τοῖς σώμασιν (οὐδὲ γὰρ ἀρχὴν εἰδέναι τοὺς Ἰνδοὺς εἰκὸς Ὅμηρον, ὅπου γε οὐδ' ὁ Εὐεργέτης κατὰ τὸν Εὐδόξειον μῦθον ἦδει τὰ κατὰ τὴν Ἰνδικήν, οὐδὲ τὸν πλοῦν τὸν ἐπ' αὐτήν), ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ τὴν λεχθεῖσαν ὑφ' ἡμῶν πρότερον διαίρεσιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 50

Ἀλέξανδρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο ἐν τοῖς τόποις εἰς οὓς ὑστάτους ἀφίκετο τῶν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς Ἰνδῶν, μιμού- μενος τὸν Ἡρακλέα καὶ τὸν Διόνυσον· ἦν μὲν δὴ τὸ ἔθος τοῦτο.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 56

οὐ γὰρ νῦν οἱ Φιλαίνων βωμοὶ μένουσιν, ἀλλ' ὁ τόπος μετείληφε τὴν προση- γορίαν· οὐδὲ ἐν τῇ Ἰνδικῇ στήλας φασὶν ὀραθῆναι κειμένας οὐθ' Ἡρακλέ- ους, οὔτε Διονύσου, καὶ λεγομένων μέντοι καὶ δεικνυμένων τῶν τόπων τινῶν οἱ Μακεδόνες ἐπί- στευνον τούτους εἶναι στήλας, ἐν οἷς τι σημεῖον εὕρισκον ἢ τῶν περὶ τὸν Διόνυσον ἱστορουμένων ἢ τῶν περὶ τὸν Ἡρακλέα.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 26, line 82

τὸ δὲ ἐπ' αὐτάς ἀναφέρειν τὰς ἐν τῷ Ἡρακλείῳ στήλας τῷ ἐνθάδε ἥττον εὐλογον, ὥς ἐμοὶ φαίνεται· οὐ γὰρ ἐμπόρων, ἀλλ' ἡγεμόνων μᾶλλον ἀρξάντων τοῦ ὀνόματος τούτου, κρατῆσαι πιθανὸν τὴν δόξαν, καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν Ἰνδικῶν στηλῶν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 37, line 4

Strabo 5,2,6 Τοῦτό τε δὴ παράδοξον ἢ νῆσος ἔχει καὶ τὸ τὰ ὀρύγματα ἀναπλη- ροῦσθαι πάλιν τῷ χρόνῳ τὰ μεταλλευθέντα, καθάπερ τοὺς πλαταμῶνάς φασὶ τοὺς ἐν Ῥόδῳ καὶ τὴν ἐν Πάρῳ πέτρην τὴν μάρμαρον καὶ τοὺς ἐν Ἰν- δοῖς ἄλας, οὓς φησι Κλείταρχος.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 66, line 17

ὥς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 68a, line 10

πρῶτος δὲ Δημόκριτος (Vors. 68 B 15) πολύπειρος ἀνὴρ συνείδεν, ὅτι προμήκης ἐστὶν ἡ γῆ, ἡμιόλιον τὸ μήκος τοῦ πλάτους ἔχουσα· συνήνεσε τούτῳ καὶ Δικαίαρχος ὁ Περιπατητικός (109 Wehrli)· Εὐδοξος (276a Lasserre) δὲ τὸ μήκος διπλοῦν τοῦ πλάτους, ὁ δὲ Ἐρατοσθένης πλεῖον τοῦ διπλοῦ· Κράτης (8a Mette) δὲ ὡς ἡμικύκλιον, Ἴππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ, ἄλλοι οὐροειδῆ, Ποσειδώνιος δὲ ὁ Στωϊκὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἑω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐρον δ' ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 78, line 71

διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἴγυπτον τοὺς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους, κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλεφάντων τε πλῆθος καὶ παντοδαπῶν ὄφρων τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ δρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς, ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας, ὑπερβάλ- λοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 78, line 116

ὁ δ' αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν κλίσιν κειμένας, λέγω δ' Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Λιβύης.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 113, line 3

Diodor 33,18 18. Ὅτι ὁ Ἀρσάκης ὁ βασιλεὺς ἐπιείκειαν καὶ φιланθρωπίαν ζηλώσας αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιαν τῶν ἀγαθῶν καὶ τὴν βασιλείαν ἐπὶ πλεόν ἡὔξησε· μέχρι <γάρ> τῆς Ἰνδικῆς διατείνας τῆς ὑπὸ τὸν Πῶρον γενομένης χώρας ἐκυρίευσεν ἀκινδύνως.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 133, line 69

τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ <ὁ> Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, ἔκτὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, ἔκκαθ' ἡμᾶς δὲ ὁ τῷ Βυρεβίστῃ θεσπίζων Δεκαίνεος· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπο- ρηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσiais οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντις καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντις καὶ ὕδρομάντις, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυρίοις οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρηνικοὶ ἱεροσκόποι.

Posidonius Phil., Fragmenta Fragment 310, line 59

ἔκτὸ παραπλήσιον μέντοι καὶ τοὺς κατὰ τὴν Ἰνδικὴν δράκοντάς φασι πάσχειν· ἀνέρποντας γὰρ ἐπὶ τὰ μέγιστα τῶν ζώων, ἐλέφαντας, περὶ νῶτα καὶ νηδὺν ἅπασαν εἰλεῖσθαι, φλέβα δ' ἣν ἂν τύχῃ διελόντας ἐμπίνειν τοῦ αἵματος, ἀπλήστως ἐπισπωμέ- νους βιαίῳ πνεύματι καὶ συντόνῳ ροίζῳ· μέχρι μὲν οὖν τινος ἐξαναλουμένους ἐκείνους ἀντέχειν ὑπ' ἀμνηχανίας ἀνασκιρτῶντας καὶ τῇ προνομαίᾳ τὴν πλευρὰν τύπτοντας ὡς καθιζομένους τῶν δρακόντων, εἴτα αἰεὶ κενουμένου τοῦ ζωτικοῦ, πηδᾶν μὲν μηκέτι δύνασθαι, κραδαιομένους δ' ἐστάναι, μικρὸν δ' ὕστερον καὶ τῶν σκελῶν ἐξασθενη- σάντων, κατασει- σθέντας ὑπὸ λιφαμίας ἀποψύχειν, πεσόντας δὲ τοὺς αἰτίους τοῦ

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

θανάτου

Posidonius Phil., Fragmenta (1052: 003) “FGrH #87”. Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 106

τυχεῖν δὴ τινα Ἰνδὸν κομισθέντα ὥς τὸν βασιλέα ὑπὸ τῶν φυλάκων τοῦ Ἀραβίου μυχοῦ, λεγόντων εὐρεῖν ἡμιθανῆ καταχθέντα μόνον ἐν νηί, τίς δ' εἶη καὶ πόθεν, ἀγνοεῖν, μὴ συνιέντας τὴν διάλεκτον· τὸν δὲ παραδοῦναι τοῖς διδάξουσιν ἐλληνίζειν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 109

ἐκμαθόντα δὲ διηγῆσασθαι, διότι ἐκ τῆς Ἰνδικῆς πλέων περι- πέσοι πλάνηι καὶ σωθείη δεῦρο, τοὺς σύμπλους ἀποβαλὼν λιμῶι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 111

ὑπο- ληφθέντα δὲ ὑποσχέσθαι τὸν εἰς Ἰνδοὺς πλοῦν ἡγήσασθαι τοῖς ὑπὸ τοῦ βασιλέως προχειρισθεῖσι τούτων δὲ γενέσθαι τὸν Εὐδοξον.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 141

καὶ πρῶτον μὲν εἰς Δικαιαρχίαν, εἴτ' εἰς Μασσαλίαν ἐλθεῖν καὶ τὴν ἐξῆς παραλίαν μέχρι Γαδείρων· πανταχοῦ δὲ διακωδωνίζοντα ταῦτα καὶ χρηματι- ζόμενον κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις ληιστρι- κοῖς ὅμοια, <οῖς> ἐμβιβάσασθαι μουσικὰ παιδισκάρια καὶ ἱατροὺς καὶ ἄλλους τεχνίτας, ἔπειτα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἰνδικὴν μετέωρον ζεφύροις συνε- χέσι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 150

ἀφέντα δὴ τὸν ἐπὶ Ἰνδοὺς πλοῦν ἀναστρέφειν· ἐν δὲ τῷ παράπλωι νῆσον εὐδρον καὶ εὐδενδρον ἐρήμην ἰδόντα σημειώσασθαι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 191

εἰκάζει δὲ καὶ τὴν τῶν Κίμβρων καὶ τῶν συγγενῶν ἐξανάστασιν ἐκ τῆς οἰκείας γενέσθαι κατὰ θαλάττης ἔφοδον, οὐκ ἀθρόαν συμβᾶσαν (F 31). ὑπονοεῖ δὲ τὸ τῆς οἰκουμένης μήκος ἐπτά που μυριάδων σταδίων ὑπάρχον ἥμισυ εἶναι τοῦ ὅλου κύκλου, καθ' ὃν εἴληπται, <«ὥστε»>, φησὶν, <«ἀπὸ τῆς δύσεως εὐρὼι πλέων ἐν τοσαύταις μυριάσιν ἔλθοι ἂν εἰς Ἰνδοὺς»>.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 28, line 208

οὐ γὰρ φύσει Ἀθηναῖοι μὲν φιλόλογοι, Λακε- δαιμόνιοι δ' οὐ καὶ οἱ ἔτι ἐγγυτέρω Θηβαῖοι, ἀλλὰ μᾶλλον ἔθει· οὕτως οὐδὲ Βαβυ- λώνιοι φιλόσοφοι φύσει καὶ Αἰγύπτιοι, ἀλλ' ἀσκήσει καὶ ἔθει· καὶ ἵππων τε καὶ βοῶν ἀρετὰς καὶ ἄλλων ζώων οὐ τόποι μόνον ἀλλὰ καὶ ἀσκήσεις ποιοῦσιν· ὁ δὲ συγχεῖ ταῦτα. ἐπαινῶν δὲ τὴν τοιαύτην διαίρεσιν τῶν ἡπείρων, οἷα νῦν ἐστι, παραδείγματι χρῆται τῷ τοὺς Ἰνδοὺς τῶν Αἰθιοπῶν διαφέρειν τῶν ἐν τῇ Λιβύῃ· εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἥττον ἔψεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχοντος.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 53, line 43

..... Ἀλέξαν- δρος δὲ τῆς Ἰνδικῆς στρατείας ὅρια βωμοὺς ἔθετο .

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 70, line 66

(39) ταῦτα γὰρ ὅπως ποτὲ ἄλη- θείας ἔχει, παρὰ γε τοῖς ἀνθρώποις ἐπεπίστευτο καὶ ἐνενόμιστο, καὶ διὰ τοῦτο καὶ οἱ μάντιες ἐτιμῶντο, ὥστε καὶ βασιλείας ἀξιοῦσθαι, ὡς τὰ παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ἐκφέροντες παραγγέλματα καὶ ἐπανορθώματα καὶ ζῶντες καὶ ἀποθανόντες, καθάπερ καὶ ὁ Τειρεσίας, ‘τῶι καὶ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφό- νεια οἴωι πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ αἴσσουσι’ (Od. κ 495). τοιοῦτος δὲ ὁ Ἀμφιάρεως καὶ ὁ Τροφώνιος καὶ <ὁ> Ὀρφεὺς καὶ ὁ Μουσαῖος καὶ ὁ παρὰ τοῖς Γέταις θεός, [τὸ μὲν παλαιὸν Ζάμολξις Πυθαγόρειός τις, καθ’ ἡμᾶς δὲ ὁ τῶι Βυρεβίσται θεσπίζων Δεκαί- νεος]· παρὰ δὲ τοῖς Βοσπορηνοῖς Ἀχαΐκαρος, παρὰ δὲ τοῖς Ἰνδοῖς οἱ γυμνοσοφισταί, παρὰ δὲ τοῖς Πέρσαις οἱ Μάγοι καὶ νεκυομάντιες καὶ ἔτι οἱ λεγόμενοι λεκανομάντιες καὶ ὕδρο- μάντιες, παρὰ δὲ τοῖς Ἀσσυριοῖς οἱ Χαλδαῖοι, παρὰ δὲ τοῖς Ῥωμαίοις οἱ Τυρρη- νικοὶ † ὠροσκόποι.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 80, line 17

ὡς δὲ λέγεται πρὸς τὴν οἰκουμένην ὅλην καὶ τὰς ἐσχατίας τὰς τοιαύτας, οἷα καὶ ἡ Ἰνδικὴ καὶ ἡ Ἰβηρία, λέγοι ἂν, εἰ ἄρα, τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 98a, line 8

...· Εὐδοξος δὲ τὸ μῆκος διπλοῦν τοῦ πλάτους· ὁ δὲ Ἐρατοσθένης (V) πλείον τοῦ διπλοῦ· Κράτης δὲ ὡς ἡμικύκλιον· Ἰππαρχος δὲ τραπεζοειδῆ· ἄλλοι οὐροειδῆ· Ποσει- δώνιος δὲ ὁ Στωικὸς σφενδονοειδῆ καὶ μεσόπλατον ἀπὸ νότου εἰς βορρᾶν, στενὴν πρὸς ἔω καὶ δύσιν, τὰ πρὸς εὐρον δ’ ὅμως πλατύτερα <τὰ> πρὸς τὴν Ἰνδικήν.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 114, line 64

(4) διὰ δὲ τὰς αὐτὰς αἰτίας κατὰ μὲν τὴν Αἴγυπτον τοὺς τε κροκοδείλους φύεσθαι καὶ τοὺς ποταμίους ἵππους· κατὰ δὲ τὴν Αἰθιοπίαν καὶ τὴν τῆς Λιβύης ἔρημον ἐλε- φάντων τε πλῆθος καὶ παντοδαπῶν ὀφειῶν τε καὶ τῶν ἄλλων θηρίων καὶ δρακόντων ἐξηλλαγμένων τοῖς τε μεγέθεσι καὶ ταῖς ἀλκαῖς· ὁμοίως δὲ καὶ τοὺς περὶ τὴν Ἰνδικὴν ἐλέφαντας ὑπερβάλλοντας τοῖς τε ὄγκοις καὶ πλήθεσιν, ἔτι δὲ ταῖς ἀλκαῖς.

Posidonius Phil., Fragmenta Volume-Jacoby'-F 2a,87,F, fragment 114, line 103

(3) ὁ δ’ αὐτὸς λόγος καὶ κατὰ τὰς ἄλλας χώρας τῆς γῆς τὰς κατὰ τὴν ὁμοίαν κρᾶσιν κειμένας, λέγω δ’ Ἰνδικὴν καὶ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν, ἔτι δὲ Αἰθιοπίαν καὶ τινὰ μέρη τῆς Λιβύης.

Eratosthenes et Eratosthenica Philol., Catasterismi (0222: 001) “Pseudo-Eratosthenis catasterismi”, Ed. Olivieri, A. Leipzig: Teubner, 1897; Mythographi Graeci 3.1. Chapter 1, section 5R[:], line 19

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν· ἱστο- ρεῖ- ται δὲ διὰ τούτου καὶ τὸν Θησέα σωθῆναι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου ποιούντος τοῦ στεφάνου φέγγος· ἐν δὲ τοῖς ἄστροις ὕστερον αὐτὸν τεθεικέναι, ὅτε εἰς Νάξον ἦλθον ἀμφοτέρω, σημεῖον τῆς αἰρέσεως· συνεδόκει δὲ καὶ τοῖς θεοῖς.

Eratosthenes et Eratosthenica Philol., Catasterismi Chapter 1, section 5D, line 14

Ἡφαίστου δὲ ἔργον εἶναι φασιν ἐκ χρυσοῦ πυρώδους καὶ λίθων ἰνδικῶν· ἱστο-

CHAPTER 1. UNSORTED ENTRIES

ρεῖται δὲ καὶ διὰ τούτου τὸν Θησέα σεσῶσθαι ἐκ τοῦ λαβυρίνθου, φέγγος ποιοῦντος.

1.1 Theodore (? Abu-Qurrah) | (? of Nicaea)

“” (From Wikipedia¹) Theodorus Epist., Epistulae (3158: 001) “Épistoliers byzantins du x<e> siècle”, Ed. Darrouzès, J. Paris: Institut Français d’Études Byzantines, 1960; Archives de l’orient chrétien 6. Epistle 7, line 21

Τὸν δὲ κοινωνοῦντά σοι καὶ τῆς στέγης καὶ τοῦ πρὸς ἐμὲ φίλτρου ὡς ἐξ ἡμῶν προσαγόρευσον· οὕτω γὰρ τὰς ὀλυμπιακὰς ἐδοξάμην θρίδακας ὑπὲρ τοὺς τῶν Ἰνδῶν λυχνίτας καὶ σμαράγδους· εἰ δὲ δι’ ἐπιστολῆς ἡμᾶς οὗτος δεξιῶσεται, τάχα ἂν τῶν αὐτοῦ σπερμάτων τοὺς καρποὺς φάγεται· ὅμως ἔρρωσο καὶ αὐτός· τοῦτο γὰρ φίλον ἐμοί.

1.